

OFFICIUM
MAJORIS HEBDOMADÆ
ET OCTAVÆ PASCHÆ

CUM CANTU
JUXTA ORDINEM
BREVIARII, MISSALIS ET PONTIFICALIS ROMANI

EDITIO COMPENDIOSA I JUXTA TYPICAM

RATISBONÆ
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET
S. SEDIS APOST. ET S. RITUUM CONGREGATIONIS TYPOGRAPHI

1923

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 11 Decembris 1922

Dr. Scheglmann Vic. Gen.

WWW.PRE1955HOLYWEEK.COM

Printed in Germany

Pro Triduo Sacro

Ant. Christus factus est pro nobis obædiens usque ad mortem.

Secunda nocte additur:

Mortem autem crucis.

Tertia nocte additur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, omnes genuflectunt: et ea finita, dicitur Pater noster totum sub silentio. Postea aliquantulum altius sequens

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam. Et secúndum multitúdinem miserationum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitaté mea: * et a peccáto meo munda me. Quóniam iniquitaté meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificérис in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occulta sapiéntiae tuae manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super ni-vem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætitiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitatés meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætitiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justitiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contri-bulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificén-tur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium jus-títiae, oblationes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Postea sine Orémus dicitur simili voce

Oratio

Réspice, quássumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit manib⁹ tradi no-céntium, et Crucis subíre torméntum: Sed Qui tecum vivit dicitur sub silentio.

ANTE DIVINUM OFFICIUM

Ante quam inchoetur Officium, laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius X Indulgentiam centum dierum concessit.

Oratio

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: **M**unda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis et alienis cogitationibus; intellectum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac dévote hoc Officium recitare váleam, et exaudíri mérear ante conspécturn divinæ Majestatis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

Dómine, in unióne illius divinæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas (*vel* hanc tibi Horam) persólvo.

ANTE SINGULAS HORAS

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes a Matutino extra Chorum separatas, et ante omnes Horas, præter quam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hodie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióne: sed libera nos a malo. Amen.

Ave María, grátia plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini ac Primæ additur secreto Symbolum Apostolorum:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Iesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepultus: descendit ad íferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde venturus est judicare vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiōnem, vitam ætérnam. Amen.

POST SINGULAS HORAS

In fine Laudum, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine ultimæ Horæ, sicuti et semper in fine Completorii, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in publica quam in privata divini Officii recitatione; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc terminetur Officium et discedatur a Choro, dicitur, pro Temporis qualitate, una ex Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virginis.

I. Post Laudes ac ceteras Horas, præter Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur:

V. Dóminus det nobis suam pacem.

R. Et vitam æternam. Amen.

Atque statim dicitur una ex eisdem Antiphonis finalibus, ut suo loco habetur.

II. Post Completorium vero, recitata Benedictione Benedicat et custódiat nos, immediate subjungitur una ex ipsis Antiphonis finalibus, ut suo loco habetur.

III. Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur:

V. Divínum auxilium máneat semper nobiscum.

R. Amen.

POST DIVINUM OFFICIUM

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; quam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulxit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præterquam ab iis, qui ob certam infirmitatis vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitati, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitati, beafíssimæ et gloriosissimæ sempérque Virginis Mariæ fecundæ integrítati, et ómnium Sanctórum universitati sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infinita sǽculórum.

R. Amen.

V. Beáta víscera Mariæ Vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Filium.

R. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster et Ave María.

ORDO MISSÆ

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reverentia, signat se signo crucis a fronte ad pectus, et clara voce dicit:

In nōmine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.
*Deinde, junctis manibus ante pectus, incipit Antiphonam:
 Introibo ad altare Dei.*

Ministri respondent:

Ad Deum, qui lætificat juventútem meam.

Postea alternatim cum Ministris dicit sequentem

Psalmum 42, 1-5

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta:
 ab homine iníquo et doloso érue me.

M. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me reppulisti, et
 quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

S. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt
 et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

M. Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui lætificat juventútem
 meam.

S. Confitébor tibi in cithara, Deus, Deus meus: quare tristis es,
 ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus
 mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

M. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

Sacerdos repetit Antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei.

R. Ad Deum, qui lætificat juventútem meam.

Signat se, dicens:

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Deinde junctis manibus profunde inclinatus facit Confessionem.

¶ In Missis de Tempore, a Dominica Palmarum usque ad Sabbatum sanc-tum exclusive, omittitur Psalmus Júdica me, Deus, cum Glória Patri, et re-petitione Antiphonæ, sed, dicto In nómine Patris, Introíbo et Adjutórium, fit Confessio, ut sequitur:

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere (*Percutit sibi pectus ter, dicens*): mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Ministri respondent:

Misereártur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Sacerdos dicit: Amen, et erigit se.

Deinde Ministri repetunt Confessionem: et ubi a Sacerdote dicebatur vobis, fratres, et vos, fratres, a Ministris dicitur tibi, pater, et te pater.

Postea Sacerdos, juctis manibus, facit absolutionem, dicens:

Misereártur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, per-dúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Signat se signo crucis, dicens:

Indulgéntiam, absolutiόnem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus.

R. Amen.

Et inclinatus prosequitur:

V. Deus, tu convérsus vivificábis nos.

R. Et plebs tua lætábitur in te.

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

V. Dómine, exáudi oratiόnem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

*Et extendens ac jungens manus, clara voce dicit: Orémus, et ascen-
dens ad Altare, dicit secreto:*

Aufer a nobis, quásumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta
sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum,
Dóminum nostrum. Amen.

Deinde, manibus junctis super Altare, inclinatus dicit:

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum (*Osculatur Al-
tare in medio*), quorum reliquiæ hic sunt, et ómnium Sanctórum:
ut indulgére dignérís ómnia peccáta mea. Amen.

*¶ In Missa sollempni, Celebrans, antequam legat Introitum, benedicit
incensum, dicens: Ab illo bene ✠ dicáris, in cuius honore cremáberis. Amen.
Et, accepto thuríbulo a Diacono, incensat Altare, nihil dicens. Postea Dia-
conus, recepto thuríbulo a Celebrante, incensat illum tantum. Deinde Cele-
brans signans se signo crucis incipit Introitum: quo finito, junctis manibus,
alternatum cum Ministris dicit:*

Kýrie, éléison. Kýrie, éléison.
Kýrie, éléison. Christe, éléison.
Christe, éléison. Christe, éléison.
Kýrie, éléison. Kýrie, éléison.
Kýrie, éléison.

*Postea in medio Altaris extendens et jungens manus, caputque ali-
quantulum inclinans, dicit, si dicendum est, Glória in excélsis Deo, et pro-
sequitur junctis manibus. Cum dicit Adorámus te, Grátias ágimus tibi, et
Jesu Christe, et Súscipe deprecationem, inclinat caput: et in fine dicens: Cum
Sancto Spíritu, signat se a fronte ad pectus.*

Gloria in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntatis.
G Laudámus te. Benedícimus te. Adorámus te. Glorificámus te.
Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus,
Rex cælestis, Deus Pater omnípotens. Dómine Fili unigénite, Jesu
Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccáta
mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecá-
tionem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus,
Jesu Christe. Cum Sancto Spíritu, in glória Dei Patris. Amen.

*Deinde osculatur Altare in medio, et versus ad populum dicit: V. Dó-
minus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo. Postea dicit: Orémus, et Orationes,
unam aut plures, ut ordo Officii postulat. Sequitur Epistola, Graduale,
Tractus, vel Alleluja cum Versu, aut Sequentia, prout Tempus aut qualitas
Missæ postulat.*

*His finitis, si est Missa sollemnis, Diaconus deponit librum Evange-
liorum super medium Altaris, et Celebrans benedicit incensum, ut supra:
deinde Diaconus genuflexus ante Altare, manibus junctis, dicit:*

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ
Prophétæ cáculo mundásti ignito: ita me tua grata miseratióne
dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nun-
tiare. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Postea accipit librum de Altari, et rursus genuflexus petit benedictionem a Sacerdote, dicens: Jube, domne, benedicere.

Sacerdos respondet:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et competénter annúnties Evangélium suum: In nómine Patris, et Fílii, ☩ et Spíritus Sancti. Amen.

Et, accepta benedictione, osculatur manum Celebrantis: et cum aliis Ministris, incenso et luminaribus, accedens ad locum Evangelii, stans junctis manibus, dicit: ¶. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo. Et pronuntians: Sequéntia sancti Evangélii secúndum N., sive Inítiū, pollice dexteræ manus signat librum in principio Evangelii, quod est lecturus, deinde seipsum in fronte, ore et pectore: et dum Ministri respondent Glória tibi, Dómine, incensat ter librum, postea prosequitur Evangelium junc̄tis manibus. Quo finito, Subdiaconus deserte librum Sacerdoti, qui osculatur Evangelium, dicens: Per Evangélica dicta deleántur nostra délicta.

Deinde Sacerdos incensatur a Diacono.

Si vero Sacerdos sine Diacono et Subdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu Altaris, inclinatus in medio, junc̄tis manibus dicit:

Munda cor meum, *ut supra*, et Jube, Dómine, benedicere. Dóminus sit in corde meo et in lábiis meis: ut digne et competénter annúntiem Evangélium suum. Amen.

Deinde, conversus ad librum, junc̄tis manibus, dicit: ¶. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

*Et pronuntians: Inítiū, sive Sequéntia sancti Evangélii, signat librum, et se in fronte, ore et pectore, et legit Evangelium, ut dictum est. Quo finito, respondet Minister: Laus tibi, Christe, et Sacerdos osculatur Evangelium, dicens: Per Evangélica dicta, *ut supra*.*

Deinde ad medium Altaris extendens, elevans et jungens manus, dicit, si dicendum est, Credo in unum Deum, et prosequitur junc̄tis manibus. Cum dicit Deum, caput Crucis inclinat: quod similiter facit, cum dicit Jesum Christum, et simul adorátur. Ad illa autem verba Et incarnátus est, genuflectit, usque dum dicatur. Et homo factus est. In fine ad Et vitam ventúri sǽculi, signat se signo crucis a fronte ad pectus.

Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ, visibilium ómnium et invisibilium. Et in unum Dóminum Iesum Christum, Filium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sǽcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de cælis. (*Hic genuflectitur*) Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine: Et homo factus est. Crucifixus étiā pro nobis: sub Póntio Piláto passus et sepultus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cælum: sedet ad déxteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória judicáre vivos et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum, et vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam cathólicam et apostólicam Ecclésiam. Confiteor unum baptisma in remissiónem peccatórum. Et exspécto resurrectiōnem mórtuorum. Et vitam ventúri sǽculi. Amen.

Deinde osculatur Altare et, versus ad populum, dicit: ¶ Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Postea dicit: Orémus, et Offertorium. Quod dicto, si est Missa sollemnis, Diaconus porrigit Celebranti Patenam cum Hostia: si privata, Sacerdos ipse accipit Patenam cum Hostia, quam offerens, dicit:

Súscipe, sancte Pater, omnípotens æterne Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabilibus peccátis, et offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis atque defúnctis: ut mihi, et illis proficiat ad salútem in vitam æternam. Amen.

Deinde, faciens crucem cum eadem Patena, deponit Hostiam super Corporale. Diaconus ministrat vinum, Subdiaconus aquam in Calice: vel si privata est Missa, utrumque infundit Sacerdos, et aquam miscendam in Calice benedicit signo crucis, dicens:

Deus, qui humánae substántiae dignitátem mirabiliter condidisti, et mirabilius reformásti: da nobis per hujus aquae et vini mystérium, ejus divinitatis esse consórtes, qui humanitatis nostrae fieri dignátus est párticeps, Jesus Christus, Filius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus: per ómnia sǽcula sǽculórum. Amen.

Postea accipit Calicem, et offert dicens:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cémentiam: ut, in conspéctu divinæ majestatis tuæ, pro nostra et totius mundi salúte cum odóre suavitatis ascéndat. Amen.

Deinde facit signum crucis cum Calice, et illum ponit super Corporale, et Palla cooperit: tum, junctis manibus super Altare, aliquantulum inclinatus, dicit:

In spíritu humilitatis et in ánimo contrítio suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine, Deus.

Erectus expandit manus, easque in altum porrectas jungens, elevatis ad cælum oculis et statim demissis, dicit:

Veni, sanctificátor, omnípotens æterne Deus, Benedicit Oblata, prosequendo: et béne ✕ dic hoc sacrificium, tuo sancto nómini præparátum.

Postea, si sollemiter celebrat, benedicit incensum, dicens:

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altaris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignéatur Dóminus bene ✕ dicere, et in odórem suavitatis accípere. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Et, accepto thuribulo a Diacono, incensat Oblata, modo in Rubricis generalibus præscripto, dicens:

Incénsum istud, a te benedictum, ascéndat ad te, Dómine: et descendat super nos misericórdia tua.

Deinde incensat Altare, dicens

Psalmum 140, 2-4

Dirigátur, Dómine, orálio mea, sicut incénum, in conspéctu tuo: elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítia, ad excusáandas excusatiónes in peccátis.

Dum reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amoris, et flammam æternæ caritatis. Amen.

Postea incensatur Sacerdos a Diacono, deinde alii per ordinem. Interim Sacerdos lavat manus, dicens

Psalmum 25, 6-12

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ániam meam, et cum viris sanguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedíciam te, Dómine.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sácula sácu-lórum. Amen.

¶ Tempore Passionis in Missis de Tempore omittitur Glória Patri.

Deinde, aliquantulum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo, dicit:

Súscipe, sancta Trínitas, hanc oblationem, quam tibi offérimus ob memoriá passiónis, resurrectiōnis et ascensiōnis Jesu Christi, Dómini nostri: et in honórem beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti Joánnis Baptistæ, et sanctorum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cælis, quorum memoriá ágimus in terris. Per eundem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, et versus ad populum extendens, et jungens manus, voce paululum elevata, dicit:

Oráte, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister seu circumstantes respondent: alioquin ipsemet Sacerdos:
Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis (*vel meis*) ad laudem et glóriam nóminalis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiusque Ecclésiae suae sanctæ.

Sacerdos submissa voce dicit: Amen.

Deinde, manibus extensis, absolute sine Orémus subjungit Orationes secretas. Quibus finitis, cum pervaenerit ad conclusionem, clara voce dicit: Per ómnia sǽcula sǽculórum. cum Præfatione, ut in sequentibus.

Præfationem incipit ambabus manibus positis hinc inde super Altare: quas aliquantulum elevat, cum dicit: Sursum corda. Jungit eas ante pectus, et caput inclinat, cum dicit: Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

Deinde disjungit manus, et disjunctas tenet usque ad finem Præfationis: qua finita, iterum jungit eas, et inclinatus dicit: Sanctus. Et cum dicit: Benedictus, qui venit, signum crucis sibi producit a fronte ad pectus.

Præfatio de Cruce

Sequens Præfatio dicitur in omnibus Missis a Dominica Palmarum usque ad Feriam V in Cena Domini inclusive.

Per ómnia sǽcula sǽculórum. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíitu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominationes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánnā in excélsis. Benedictus, qui venit in nómine Dómini. Hosánnā in excélsis.

Præfatio Paschalis

Sequens Præfatio dicitur in omnibus Missis a Sabbato sancto usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

In Missa Sabbati sancti dicitur: in hac potissimum nocte; in die Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusive, etiam in Missa Litaniarum Majorum, quæ infra Octavam Paschatis cum Commemoratione ejusdem celebrentur: in hac potissimum die; in Missa vero Litaniarum Majorum, quæ infra Octavam Paschatis sine hujus Commemoratione celebrantur: in hoc potissimum.

Per ómnia sǽcula sǽculórum. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

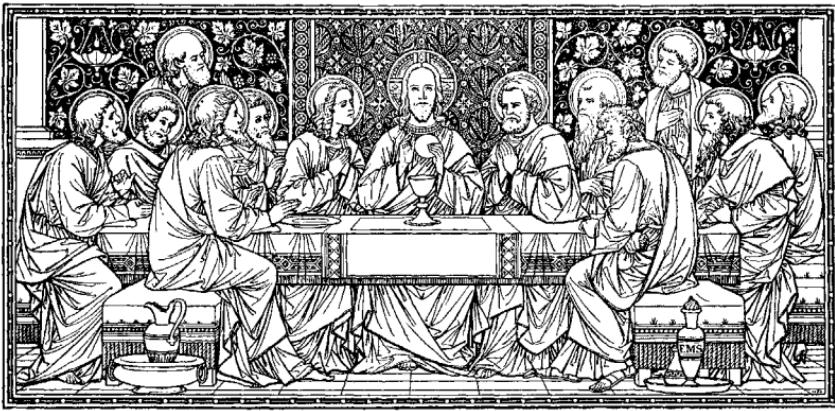
V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre: Te quidem, Dómine, omni témpore, sed in hac potíssimum die gloriósius prædicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, et vitam resurgéndo reparávit. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatióibus cumque omni militia cælestis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánnā in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánnā in excélsis.

CANON MISSÆ

Finita Præfatione, Sacerdos extendens, elevans aliquantulum et jungen manus, elevansque ad cælum oculos et statim demittens, profunde inclinatus ante Altare manibus super eo positis, dicit:

Te igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum, Filium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, Osculatur Altare et, junctis manibus ante pectus, dicit: uti accépta hábeas et benedícas, Signat ter super Hostiam et Calicem simul, dicens: hæc ♩ dona, hæc ♩ múnera, hæc ♩ sancta sacrificia illibáta, Extensis manibus prosequitur: in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre et régere dignérис toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antistite nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ et apostólicæ fidei cultóribus.

Commemoratio pro vivis

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N. Jungit manus, orat aliquantulum, pro quibus orare intendit: deinde manibus extensis prosequitur: et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cóngnita est et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis, pro se suisque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et inculmitátis suæ: tibique reddunt vota sua æterno Deo, vivo et vero.

Infra Actionem

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ, Genetricis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártirum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbí, Joánnis, Thomæ, Jacóbí, Philippi, Bartholoméi,

Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: omnium Sanctorum tuorum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in omnibus protectionis tuæ muniámur auxilio. *Jungit manus.* Per eundem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Ianc igitur oblationem servitutis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quæsumus, Dómine, ut placatus accipias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab æterna damnatione nos éripi, et in electorum tuorum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblationem tu, Deus, in omnibus, quæsumus, *Signat ter super Oblata*, bene ☩ dictam, adscríp ☩ tam, ra ☩ tam, rationabilem, acceptabilémque fácere digneris: *Signat semel super Hostiam*, ut nobis Cor ☩ pus, et *semel super Calicem*, et San ☩ quis fiat dilectissimi Filii tui, *Jungit manus*, Dómini nostri Jesu Christi.

Qui pridie quam paterétur, *Accipit Hostiam*, accépit panem in sanctas ac venerabiles manus suas, *Elevat oculos ad cælum*, et elevatis oculis in cælum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, *Caput inclinat*, tibi grátias agens, *Signat super Hostiam*, bene ☩ dixit, fregit, deditque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes.

Tenens ambabus manibus Hostiam inter indices et pollices, profert verba consecrationis secrete, distincte, et attente super Hostiam, et simul super omnes, si plures sint consecrandæ.

Hoc est enim Corpus meum.

Quibus verbis prolatis, statim Hostiam consecratam genuflexus adorat: urgít, ostendit populo, reponit super Corporale, et genuflexus iterum adrat: nec amplius pollices et indices disjungit, nisi quando Hostia tractanda est, usque ad ablutionem digitorum. Tunc, detecto Calice, dicit:

Nimili modo postquam cenátum est, *Ambabus manibus accipit Calicem*, accipiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas, ac venerabiles manus suas: item *Caput inclinat*, tibi grátias agens, *Sinistra tenens Calicem, dextera signat super eum*, bene ☩ dixit, deditque discípulis suis, dicens: Accípte, et bibite ex eo omnes.

Profert verba consecrationis super Calicem, attente, continuante, et secrete, tenens illum parum elevatum.

Hic est enim Calix Sanguinis mei, novi et æterni testaménti: mystérium fidei: qui pro vobis et pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Quibus verbis prolatis, deponit Calicem super Corporale, et dicens secrete:

Hæc quotiescumque feceritis, in mei memóriam faciéts.

Genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, deponit, cooperit, et genuflexus iterum adorat. Deinde disjunctis manibus dicit:

Unde et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Filii tui, Dómini nostri, tam beatæ passiónis, nec non et ab inferis resurrectiōnis, sed et in cælos gloriósæ ascensiōnis: offérimus præcláræ majestati tuæ de tuis donis ac datis, *Jungit manus, et signat ter super Hostiam, et Calicem simul, dicens:* hóstiam \texttcr puram, hóstiam \texttcr sanctam, hóstiam \texttcr immaculátam, *Signat semel super Hostiam, dicens:* Panem \texttcr sanctum vitæ ætérnæ, *et semel super Calicem, dicens:* et Cálicem \texttcr salútis perpétuæ.

Extensis manibus prosequitur:

Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sicuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrificium Patriárchæ nostri Abrahæ: et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam.

Profunde inclinatus, junctis manibus et super Altare positis, dicit:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublime altáre tuum, in conspéctu divinæ majestatis tuæ: ut, quotquot *Osculatur Altare, ex hac altáris participatióne sacrosánctum Filii tui Jungit manus, et signat semel super Hostiam, et semel super Calicem, Cor \texttcr pus et Sán \texttcr guinem sumpsérimus, Seipsum signat, dicens:* omni benedictiōne cælesti et grátiá repleámur. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Commemoratio pro defunctis

Méménto étiam, Dómine, famulórum familiarúmque tuárum *N.* et *N.*, qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dórmiant in somno pacis.

Jungit manus, orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit, deinde extensis manibus prosequitur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refriérii, lucis et pacis ut indúlgeas, deprecámur. *Jungit manus, et caput inclinat, dicens:* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Manu dextera percutit sibi pectus, elata aliquantulum voce, dicens:

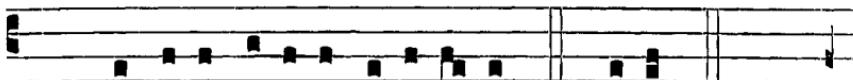
Nobis quoque peccatóribus, *Extensis manibus ut prius, secrete prosequitur:* fámulis tuis, de multitudine miseratiónum tuárum spérántibus, partem áliquam et societátēm donáre dignéris cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Joánnē, Stéphano, Matthia, Bárbara, Ignátio, Alexándro, Marcellino, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcilia, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non aestimátor mériti, sed vénia, quæsumus, largítor admítte. *Jungit manus.* Per Christum, Dóminum nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, *Signat ter super Hostiam, et Calicem simul, dicens: sancti ✕ ficas, vivi ✕ ficas, bene ✕ dicas et præstas nobis.*

Discooperit Calicem, genuflectit, accipit Hostiam inter pollicem et index manus dexteræ: et tenens sinistra Calicem, cum Hostia signat ter a labio ad labium Calicis, dicens:

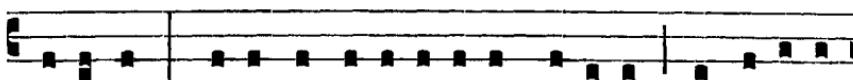
Per ip ✕ sum, et ipum ip ✕ so, et in ip ✕ so, Cum ipsa Hostia signat bis inter se et Calicem, dicens: est tibi Deo Patri ✕ omnipotenti in unitate Spíritus ✕ Sancti, Elevans parum Calicem cum Hostia, dicit: omnis honor et glória.

Reponit Hostiam, Calicem Palla cooperit, genuflectit, surgit, et dicit intellegibili voce vel cantat:

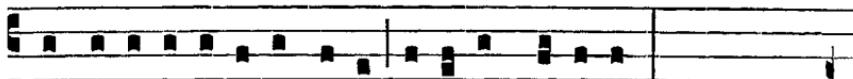

Per ómni - a sá - cu - la sá - cu - ló - rum. R. Amen.

Jungit manus

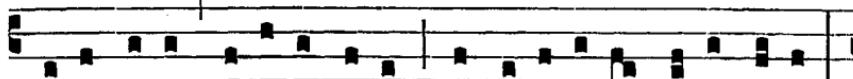

O-ré-mus: Præ-cép-tis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni - ti, et di-ví-na

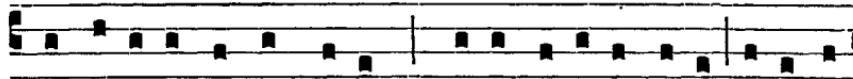

in-sti-tu - ti - ó-ne formá - ti, audémus dí - ce - re:

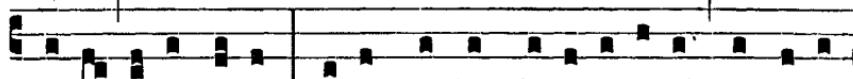
Extendit manus

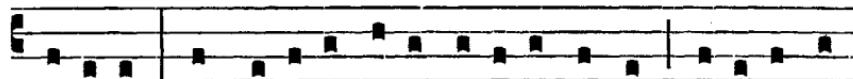
Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: Sanc - ti - fi - cé - tur nomen tu - um:

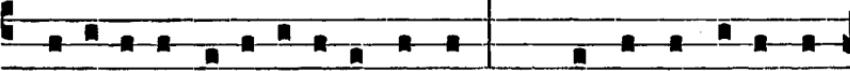
Advé - ni - at reg-num tu - um: Fi - at vo-lúntas tu - a, sic-ut in

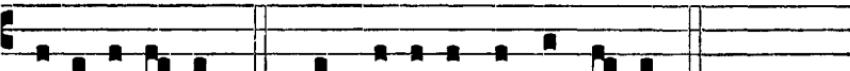

cæ-lo, et in ter-ra. Pa-nem nostrum co - ti - di - á - num da no-bis

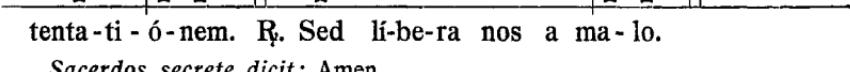

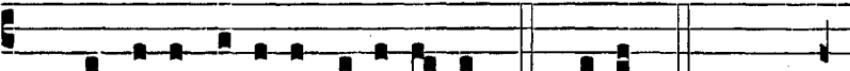
hó - di - e: Et di-mít-te no-bis dé - bi - ta nostra, sic-ut et nos

 di-mít-ti-mus de-bi-tó-ri-bus nos-tris. Et ne nos in-dú-cas in

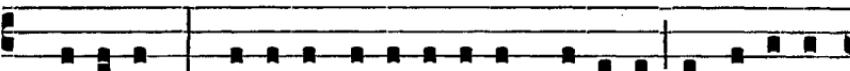
 tenta-ti - ó-nem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

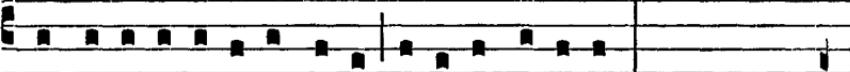
Sacerdos secrete dicit: Amen.

 ♫ Sequens cantus dicitur in diebus Ferialibus.

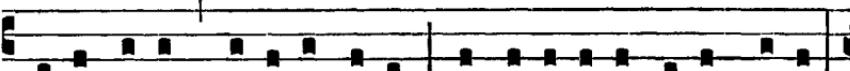
 Per óm-ni-a sá-cu-la sá-cu-ló-rum. R. Amen.

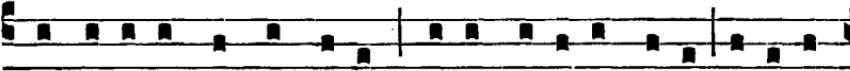
Jungit manus

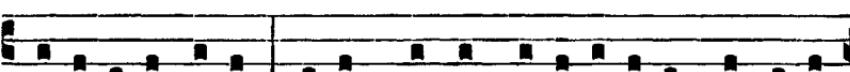
 O-rémus: Præ-céptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni-ti, et di-ví-na

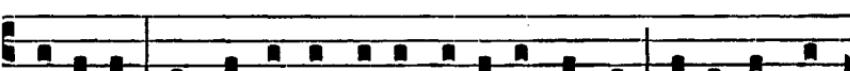
 in-sti-tu-ti-ó-ne formá-ti, audému-s dí-ce-re:

Extendit manus

 Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: Sancti - fi-cé-tur nomen tu-um:

 Advé-ni-at reg-num tu-um: Fi-at vo-lúntas tu-a, sic-ut in

 cæ-lo, et in ter-ra. Pa-nem nostrum co-ti-di-á-num da no-bis

 hó-di-e: Et di-mít-te no-bis dé-bi-ta nos-tra, sic-ut et nos

di-mít-timus de-bi-tó-ri-bus nos-tris. Et ne nos indú-cas in
tentati - ó-nem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Sacerdos secrete dicit: Amen.

Deinde manu dextera accipit inter indicem et medium digitos Patenam, quam tenens super Altare erectam, dicit secrete:

Líbera nos, quássumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præ-séntibus et futúris: et intercedénte bеáta et gloriósa semper Virgine Dei Genetrice María, cum bеáti Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, *Signat se cum Patena a fronte ad pectus*, da propitius pacem in diébus nostris: *Patenam osculatur*, ut, ope misericordiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper liberi et ab omni perturbatione secúri.

Submittit Patenam Hostiæ, discooperit Calicem, genuflectit, surgit, accipit Hostiam, et eam super Calicem tenens utraque manu, frangit per medium, dicens:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

Et medium partem, quam in dextera manu tenet, ponit super Patenam. Deinde ex parte, quæ in sinistra remanserat, frangit particulam, dicens:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Aliam medianam partem quam in sinistra manu habet, adjungit medie à super Patenam positæ, et particulam parvam dextera retinens super Calicem, quem sinistra per nodum infra cuppam tenet, dicit intellegibili voce vel cantat:

Per ómni-a sá-cu-la sá-cu-ló-rum. R. Amen.

Cum ipsa particula signat ter super Calicem, dicens:

Pax ✕ Dó-mi-ni sit ✕ semper vo-bís- ✕ cum. R. Et cum
spí-ri-tu tu-o.

Particulam ipsam immittit in Calicem, dicens secrete:

Hæc commixtio, et consecratio Cörporis et Sanguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam æternam. Amen.

Cooperit Calicem, genuflectit, surgit, et inclinatus Sacramento, junctis manibus, et ter pectus percutiens, intellegibili voce dicit:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miseré nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miseré nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Deinde, junctis manibus super Altare, inclinatus dicit secrete sequentes Orationes:

Dómine Jesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis: Pacem relíquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ: eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignérис: Qui vivis et regnas Deus per ómnia sǽcula sǽculórum. Amen.

Si danda est pax, osculatur Altare, et dans pacem, dicit: Pax tecum.
R. Et cum spíritu tuo.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, co-operánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: libera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sanguinem tuum ab ómnibus iniquitatibus meis et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærere mandátis, et a te numquam separári permíttas: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sǽculórum. Amen.

Percéptio Cörporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indignus sumere præsumo, non mihi provéniat in judicium et condemnatióne: sed pro tua pietáte proxit mihi ad tutaméntum mentis et cörporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum. Amen.

Genuflectit, surgit, et dicit:

Panem cælestem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Deinde parum inclinatus, accipit ambas partes Hostiæ inter pollicem et indicem sinistræ manus, et Patenam inter eundem indicem et medium supponit, et dextera tribus vicibus percutiens pectus, elata aliquantulū voce, ter dicit devote et humiliiter:

Dómine, non sum dignus, *Et secrete prosequitur: ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.*

Postea dextera se signans cum Hostia super Patenam, dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam æternam. Amen.

Et se inclinans, reverenter sumit ambas partes Hostiæ: quibus sumptis deponit Patenam super Corporale, et erigens se jungit manus, et quiescit aliquantulum in meditatione Ss̄mi Sacramenti. Deinde discooperit Calicem,

genuflectit, colligit fragmenta, si quæ sint, extergit Patenam super Calicem, interim dicens:

Quid retribuam Dómino pro ómnibus, quæ retribuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Accipit Calicem manu dextera, et eo se signans, dicit:

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sinistra supponens Patenam Calici, reverenter sumit totum Sanguinem cum particula. Quo sumpto, si qui sunt communicandi, eos comunicet, antequam se purifict. Postea dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Interim porrigit Calicem ministro, qui infundit in eo parum vini, quo se purificat: deinde prosequitur:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta: Qui vivis et regnas in sǽcula sǽculórum. Amen.

Abluit et extergit digitos, ac sumit ablutionem: extergit os et Calicem, quem, plicato Corporali, operit et collocat in Altari ut prius: deinde prosequitur Missam.

Dicto, post ultimam Orationem, ¶. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíitu tuo, dicit pro Missæ qualitate, vel Ite, Missa est, vel Benedicámus Dómino. R. Deo grátias.

Tempore Paschali, hoc est a Missa Sabbati sancti usque ad Sabbatum in Albis inclusive, in Missis de Tempore dicit: ¶. Ite, Missa est, alleluja, alleluja. R. Deo grátias, alleluja, alleluja.

Dicto Ite, Missa est, vel Benedicámus Dómino, Sacerdos inclinat se ante medium Altaris, et manibus juncitis super illud, dicit secrete:

Pláceat tibi, sancta Trinitas, obséquium servitútis meæ: et præsta; ut sacrificium, quod oculis tuæ majestatis indignus obtuli, tibi sit acceptábile, mihiqüe et ómnibus, pro quibus illud obtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Deinde osculatur Altare: et elevatis oculis, extendens, elevans et jungens manus, caputque Crucis inclinans, dicit: Benedicat vos, omnípotens Deus, et versus ad populum, semel tantum benedicens, etiam in Missis sollempnibus, prosequitur: Pater, et Filius, ✕ et Spíritus Sanctus. R. Amen.

In Missa Pontificali ter benedicitur, ut in Pontificali habetur.

Deinde Sacerdos in cornu Evangelii, juncitis manibus dicit:

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíitu tuo.

Et signans signo crucis primum Altare, vel librum, deinde se in fronte, ore et pectore, dicit:

¶ Inítiū sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Vel si aliud Evangelium legendum sit: Sequéntia sancti Evangelii, etc.

R. Glória tibi, Dómine.

Junctis manibus prosequitur:

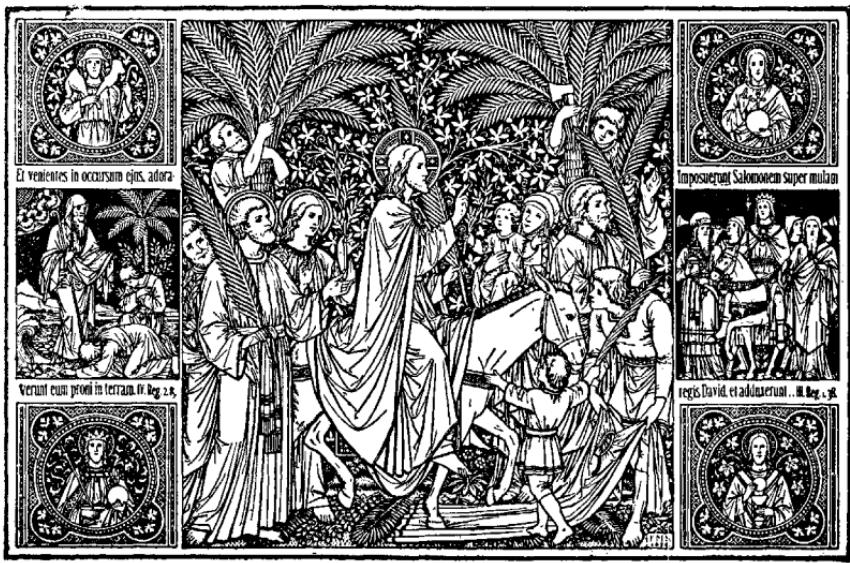
Joann. 1, 1-14

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In propria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. *Genusflectit dicens:* Et Verbum caro factum est, *Et surgens prosequitur:* et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

R. Deo grátias.

Finito Evangelio sancti Joannis, discedens ab Altari, pro gratiarum actione dicit Antiphonam Trium Puerorum, cum reliquis, ut habetur in principio Missalis.

DOMINICA IN PALMIS

I classis Semiduplex

ANTE MISSAM

Ad aspersionem aquæ benedictæ

Aspersio aquæ benedictæ omittitur, si Episcopus sollempniter celebrat.

Ant. VII

-spér - ges me, * Dó-mi - ne, hyssó - po, et mundá - bor:
 lá-vá - bis me, et su-per ni-vem de - al-bá - bor.

Ps. 50 Mi - se-ré-re me - i, De - us, * se-cún-dum magnam mi - se -
 ri-cór-di - am tu - am. *Repetitur Ant. Aspérges me.*

- V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
 R. Et salutáre tuum da nobis.
 V. Dómine, exáudi oratióne meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

Benedictio Palmarum

Completa Tertia ac facta ante Missam non Pontificalem aspersione aquæ, more solito, Sacerdos, indutus Pluviali violaceo, vel sine Casula, cum Ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare vel ad cornu Epistolæ positos. Et primo cantatur a Choro Antiphona:

VII

H o-sánna * fi-li-o Da-vid: be-ne-díc-tus, qui ve-nit
 in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Rex Is - ra - el: Ho-sán-na
 in ex-cél-sis.

Deinde Sacerdos, stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit, manibus junctis, in tono Orationis ferialis:

- V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, quem diligere et amare justitia est, ineffabilis gratiæ tuæ in nobis dona multiplica; et, qui fecisti nos in morte Filii tui sperare, quæ crédimus; fac nos eodem resurgentे pervenire, quo téndimus: Qui tecum.

Postea Subdiaconus in loco solito cantat sequentem Lectionem in tono Epistolæ, et in fine osculatur manum Sacerdotis.

Léctio libri Exodi

Exodi 15, 27; 16, 1-7

In diébus illis: Venérunt filii Israel in Elim, ubi erant duódēcim fontes aquárum, et septuagínta palmæ: et castrametáti sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiòrum Israel in desértum Sin, quod est inter Elim et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregatió filiòrum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine. Dixerúntque filii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas cárnum, et comedebámus panem in saturitaté: cur eduxistis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cælo: egrediátur pópulus, et colligat quæ sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod íferant: et sit duplum, quam collígere solébant per singulos dies. Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes filios Israel: Véspere sciétis, quod Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

Deinde cantatur pro Graduali:

Resp.

II

C
ol - le - - gé - - - runt* ponti - fi - ces

et pha - ri - sá - i con - - cí - li - um, et di - cé - bant:

Quid fá - ci - mus, qui - a hic ho - mo mul - ta signa

fa - cit? Si di - mít - ti - mus e - um sic, om - nes

cre - dent in e - um: *Ne forte vé - - -

ni - ant Romá - ni, et tol - lant nos-trum lo - cum
 et gen - - - tem. V. U-nus au - tem
 ex il - lis, Cá - i - phas nó-mi - ne, cum esset pónti-fex
 anni il-lí - us, prophé-tá - vit di - cens: Expe-dit
 vo - bis, ut u-nus mo-ri - á-tur homo pro pô - pu - lo,
 et non to-ta gens pér - e - at. Ab
 il-lo ergo di - e co-gi-ta-vé - runt in-ter-fí-ce - re
 e - um, di - cén-tes. * Ne forte, *ut supra.*

Vel aliud Responsorium:

VIII

I n mon - te * O-li-vé - ti o-rá - vit ad

R

Pa - trem: Pa - ter, si fí - e - ri pot - est, tráns-e - at a
 me ca - lix is - te. * Spí - ri - tus qui - dem
 promptus est, ca - ro au-fem in - fir - ma: fi - at
 vo-lún - tas tu - a. V. Vi-gi-lá - te
 et o-rá - te, ut non in-tré-tis in ten - ta - ti - ó -
 nem. * Spí - ri-tus.

Interim dum cantatur R., Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare: et Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit: Munda cor meum, accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote: postea, Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, et cantat Evangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculandum Sacerdoti, qui et incensatur a Diacono.

† Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Matth. 21, 1-9

In illo témpore: Cum appropinquáisset Jesus Jerosólymis, et veníset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díixerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimítte eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleréatur, quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite filiæ Sion: Ecce, rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, filium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præ-

cépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álli autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcédabant et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánnā filio Da-vid: benedictus, qui venit in nōmine Dómini.

Post hæc benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ, dicit in tono Orationis ferialis:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces clemén-
ter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene-⁺
dicántur et hi pálmites palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra
Ecclésiæ multiplicásti Noe egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem
de Aegýpto cum filiis Israel: ita nos, portántes palmas et ramos oli-
várum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in
gáudium introeámus æténum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus:

P er óm-ni - a sæ-cu - la sæ-cu - ló - rum. R. Amen. V. Dó-mi-nus
vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu - o. V. Sur-sum cor-da.
R. Ha-bémus ad Dómi-num. V. Grá-ti - as a-gámus Dó-mi-no,
De - o nos - tro. R. Dig-num et justum est. Ve-re dig-num et
justum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et u-bique
grá-ti - as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter om-ní-po-tens, æ-térne

De-us: Qui glo-ri-á-ris in consí-li-o Sanctó-rum tu-ó-rum.
 Ti-bi e-nim sérvi-unt cre-a-tú-ræ tu-æ: qui-a te so-lum
 auctó-rem et De-um cognóscunt, et omnis factú-ra tu-a te
 colláu-dat, et be-ne-dí-cunt te sancti tu-i. Qui-a il-lud magnum
 U-ni-gé-ni-ti tu-i nomen co-ram régi-bus et po-tes-tá-ti-bus
 hu-jus sǽ-cu-li lí-be-ra vo-ce con-fi-téntur. Cu-i as-sis-tunt
 Ange-li et Archángel-i, Thro-ni et Do-mi-na-ti-ó-nes:
 cum-que omni mi-li-ti-a cæ-lés-tis ex-ér-ci-tus hymnum
 gló-ri-æ tu-æ cónci-nunt, si-ne fi-ne di-cén-tes.

Finita Praefatione, cantatur a Choro:

Sanctus, * Sanctus, Sanctus Dó-mi-nus, De-us Sá-ba-oth.

Sequitur:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Périmus, Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus: ut hanc creatúram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pérfulit ore, bene ✕ dicere et sancti ✕ ficáre dignérí: ut, quícumque ex ea recéperint, accípiant sibi protectióнем ánimæ et córporis: fíatque, Dómine, nostræ salútis remédiu, tuæ grátiae sacraméntu. Per Dóminum.

Orémus.

Deus, qui dispérsa cógregas, et congregáta consérvas: qui pó-pulis, óbviā Jesu ramos portántibus, benedixísti: béne ✕ dic étiā hos ramos palmæ et olívæ, quos tui fámuli ad honórem nómínis tui fidéliter suscípiunt; ut, in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictíonem habitatóres loci illíus consequántur: et, omni adversitaté effugáta, déxtera tua prótegat, quos redémit Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum.

Orémus.

Deus, qui, miro dispositíonis órdine, ex rebus étiam insensibílibus dispensatióñem nostræ salútis osténdere voluísti: da, quásumus, ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélegant, quid mýstice desígnét in facto, quod hódie, cælesti lúmine affláta, Redemptóri óbviā procédens, palmárum atque olivárumb ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos expéctant; súrculi vero olivárumb, spirituálem unctióñem adveníssse quodámmodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redémptor noster, humánis cóndolens misériis, pro totius mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit,

quæ in illo et triūmphos victoriæ et misericordiæ pinguedinem declararent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significatum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum suppliciter exorámus: ut, in ipso atque per ipsum, cuius nos membra fieri voluísti, de mortis império victoriā reportántes, ipsius gloriósae resurrectiōnis partícipes esse mereámur: Qui tecum.

Orémus.

Deus, qui, per olívæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussisti: præsta, quæsumus; ut hos olívæ ceterarūmque árborum ramos cælesti bene dictiōne sanctifices: ut cuncto pôpulo tuo proficiant ad salutem. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Béné dic, quæsumus, Dómine, hos palmárum seu olivárum ramos: et præsta; ut, quod pôpulus tuus in tui veneratiōnem hodiéerna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotioне perficiat, de hoste victoriā reportando et opus misericordiæ summopere diligendo. Per Dóminum.

Hic Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit ramos aqua benedicta, dicendo sine cantu et sine Psalmo Antiphonam:

Aspérge me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Et ter adolet incenso. Postea dicit:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíitu tuo.

Orémus.

Deus, qui Fílium tuum Iesum Christum, Dóminum nostrum, pro salutē nostra in hunc mundum misisti, ut se humiliaret ad nos, et nos revocaret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veniret, ut adimpleret Scripturas, credéntium populórum turba, fidelissima devotioне, vestimenta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quæsumus; ut illi fidei viam præparémus, de qua, remoto lápide offensiōnis et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justitiæ ramis: ut ejus vestigia sequi mereámur: Qui tecum vivit et regnat.

Distributio Palmarum

¶ Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, et dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit nec osculatur manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primum digniori, a quo ipse accepit, deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimo laicis: omnibus genuflectentibus et ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum incéperit distribuere, a Choro cantantur sequentes Antiphonæ:

I

Pú - e-ri Hebræ - ó-rum, * por-tántes ramos o - li-vá-rum,
obvi - a-vé-runt Dó-mi - no, cla-mán - tes et di-cén - tes: Ho-sán -
na in excél-sis.

Alia
Ant. I

Pú - e-ri Hebræ - ó-rum * ves-timénta proster-né-bant in
vi - a et cla-má-bant, di - cén - tes: Ho-sánnna fí - li - o Da-vid:
be-ne-dic-tus, qui ve-nit in nō-mi-ne Dó-mi-ni.

Quæ si non sufficient, repetantur, quousque ramorum distributio finiatur.

Deinde Sacerdos dicit:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

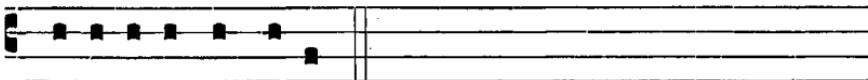
Orémus.

Omnipotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Chris -
tum super pullum ásinæ sedére fecísti, et turbas populórum
vestiménta vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánnna decantáre
in laudem ipsíus docuísti: da, quæsumus; ut illórum innocéntiam
imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eún -
dem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

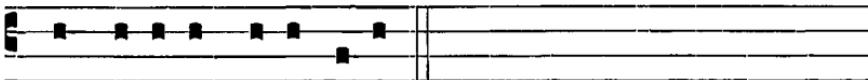
Processio

Postea fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum: et Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Pro-ce-dámus in pa-ce.

Et Chorus respondet:

In nó-mi-ne Christi. Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus: et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes vel aliquæ, quousque durat Processio.

Ant. VII C um appro-pín-quá-ret * Dó - mi-nus Je-ro - só -

ly-mam, mi - sit du - os ex dis-cí-pu-lis su - is, di - cens:

I - te in cas-tél-lum, quod est contra vos: et in-

ve-ni - é - tis pul-lum á-si - næ al-li - gá-tum, su-per

quem nul-lus hó - mi-num se-dit: sól-vi - te et addú -

Musical notation for the Antiphon 'Cum approxinquaret dominus Jerosolymam' on four-line red staves. The notation includes square neumes on the top two lines and diamond-shaped neumes on the bottom two lines. The text 'Ant. VII' is at the top left, and the first word 'C' is large and bold.

ci-te mi - hi. Si quis vos inter-ro-gá - ve - rit,
 dí - ci - te: Opus Dó - mi - no est. Solvén - tes
 ad - du-xé-runt ad Je - sum: et im-po-su - é-runt il - li ves-ti-
 mén-ta, et se-dit su-per e - um: á-li - i expandé-bant
 ves-timénta su - a in vi - a: á - li - i ramos de ar-bó-
 ri-bus exster-né-bant: et qui se-que - bántur, clamá-bant:
 Ho-sán-na, be-ne-díc-tus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi - ni:
 be-ne-dictum reg-num pa-tris nos - tri Da - vid: Ho-sán-na in ex-
 cé - sis: mi-se-ré-re no - bis, fi - li Da - vid.

Alia
 Ant. V

Cum audís - set * pó - pu - lus, qui - a Je-sus ve - nit
 Je-ro-só - ly-mam, ac-ce-pé-runt ra-mos pal-má - rum:
 et ex-i - é-runt e - i ób - vi - am, et cla-má-bant
 pú - e - ri, di-céntes: Hic est, qui ventú-rus est
 in sa - lú - tem pó-pu - li. Hic est sa-lus
 nostra et red - émpti - o Isra - el. Quan - tus
 est is - te, cu - i Thro - ni et Domi-na-ti - ó - nes
 occúr - runt! No - li ti-mé-re, fí - li - a Si - on: ecce, Rex tu - us
 ve - nit ti - bi, se - dens su-per pul-lum á - si - næ,

sic-ut scrip - tum est. Sal - ve, Rex, fa-bri-cá-tor
 mun - di, qui ve - nís-ti red-í - me-re nos.

Alia
 Ant. VIII

An-te sex di - es * sol-lémnis Pas-chæ,
 quando ve - nit Dó-mi-nus in ci - vi-tá-tem Je - rú-sa-
 lem, oc-cur - ré-runt e - i pú - e-ri: et in má-ni-bus
 portá-bant ramos pal-má - rum, et clamá-bant vo-ce magna,
 di-céntes: Ho-sánna in ex-cél-sis:
 be-ne-díc-tus, qui ve-nís-ti in mul-ti-tú - di-ne mi-se-ri-cór - di-æ:
 Ho-sánna in ex-cél-sis.

Alia Ant.

VIII

c - cur - runt turbæ * cum fló - ri - bus et pal - mis Red - emp -

tó - ri óbvi - am: et vic - tó - ri tri - umphán - ti dig - na dant obsé -

qui - a: Fí - li - um De - i o - re gen - tes prae - di - cant: et in laudem

Chris - ti vo - ces to - nant per nú - bi - la: Ho - sánna!

Alia Ant.

VII

um Ange - lis et pú - e - ris * fi - dé - les in - ve - ni - á - mur,

tri - umpha - tó - ri mortis clamá - ntes: Ho - sán - na in excél - sis.

Alia Ant.

IV

urba multa, * quæ convé - ne - rat ad di - em fes - tum,

clamá - bat Dó - mi - no: Be - ne - díc - tus, qui ve - nit in nō - mi - ne

Dó - mi - ni: Ho - sán - na in excél - sis.

In reversione Processionis, duo vel quatuor Cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ¶. Glória, laus, et decantant duos primos versus. Sacerdos vero, cum aliis extra ecclesiam, repetit eosdem. Deinde, qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: et, qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: Glória laus, sicut a principio ¶.

I
Gló-ri-a, laus, et ho-nor, ti-bi sit, Rex Christe, Red-é-mptor:
 Cu-i pu-e - ri-le de-cus prompsit Ho-sán-na pi - um.
 R. Glória, laus.

1 Is-ra - el es tu Rex, Da-ví-dis et in-clí-ta pro-les:
 Nô-mi-ne qui in Dó-mi - ni, Rex be-ne-díc-te, ve-nis.
 R. Glória, laus.

2 Cœ-tus in ex-cél-sis te laudat cæ - li-cus om-nis, Et
 mortá - lis ho-mo, et cuncta cre - á - ta si-mul. R. Glória, laus.

3 Plebs Hebrá - a ti - bi cum pal-mis ób-vi - a ve-nit:

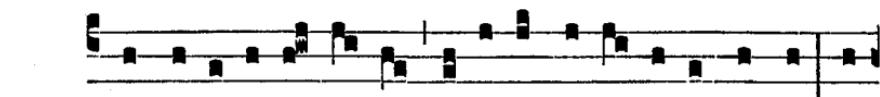
Cum pre-ce, vo-to, hym-nis, ád-sumus ec-ce ti - bi.
 R. Glória, laus.

4 Hi ti-bi pas-sú - ro solvé-bant mú - ni - a laudis: Nos ti-bi

reg-nán-ti pán-gimus ec-ce me-los. R. Glória, laus.

5 Hi pla-cu - é-re ti - bi, plá-ce - at de-vó - ti - o nostra: Rex

bo-ne, Rex cle-mens, cui bo-na cuncta pla-cent. R. Glória, laus.

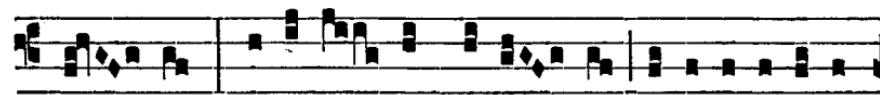
Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat ecclesiam, cantando:

Resp.

II

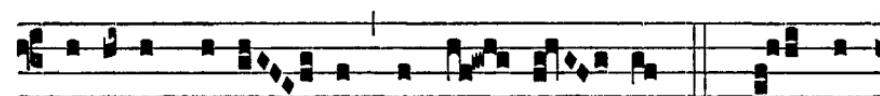
n-gre-di - énte * Dó - mi-no in sanctam ci - vi-

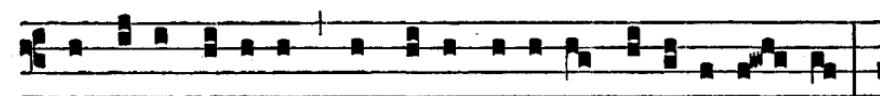
tá - tem, Hebræ - ó - rum pú - e - ri, re-surrec - ti - ó-nem

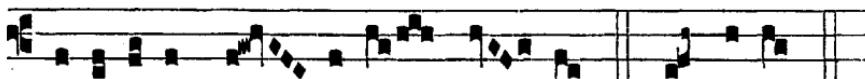
vi-tæ pro - nunti - án - tes,* Cum ramis palmá - rum:

Ho-sánná, cla-má - bant, in ex - céл - sis. V. Cum-que

au-disset pó-pu-lus, quod Je-sus ve-ní-ret Je-ro-só - ly - mam,

ex-i-é-runt ób - vi - am e - i. * Cum ra-mis.

Et non dicitur Glória Patri.

Deinde celebratur Missa, et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

AD MISSAM

Statio ad S. Joannem in Laterano

Intr. VIII

D ó-mi-ne, * ne longe fá-ci - as auxí-li - um tu - um
 a me, ad de - fensi - ó-nem me - am áspi - ce:
 lí-be - ra me de o - re le - ó - nis, et a córni-
 bus u - ni - cornu - ó - rum hu-mi - li-tá - tem me - am.
 Ps. De - us, De - us me - us, ré-spi - ce in me: * qua - re me de-re-
 li-qui - sti? longe a sa-lú-te me - a verba de - lic-tó - rum
 me - ó - rum. *Repetitur: Dómine, ne longe.*

I

Ký - ri - e, * e - lé - i - son. ij. Chri - ste,
 e - lé - i - son. ij. Ký - ri - e, e - lé - i - son. ij.
 Ký - ri - e, * e - - - lé - i - son. ij.

Vel, ubi moris est:

VI

Ký - ri - e, * e - lé - i - son. ij. Chris-te, e -
 lé - i - son. ij. Ký - ri - e, e - - - lé - i - son. ij.
 Ký - ri - e, * e - - - lé - i - son.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnípotens sempítérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum
 humilitatis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et
 Crucem subire fecísti: † concéde propítius; ut et patiéntiae ipsius
 habére documénta * et resurrectiōnis consórtia mereámur. Per eún-
 dem Dóminum.

*Et dicitur hæc tantum Oratio, etiam si qua ad Laudes facta fuerit
 Commemoratio.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

Phil. 2, 5-11

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui,
 cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquá-

lem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum: et donavit illi nomen, quod est super omne nomen: (*hic genuflectitur*) ut in nomine Jesu omne genu flectatur caelstium, terrestrium et inferorum: et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

Grad.

IV

T e-nu - ís-ti * ma - num déx - te - ram

me - am: in vo - luntá-te tu - -

a de - du-xí s - ti me: et cum gló-

ri - a as - sumpsí-s-ti me.

V. Quam bo - nus Is-ra - el

De - - - us

re c - - - tis cor - - - del!

me - i au - tem pæ - ne mo - - - ti sunt

pe - - des, pæ-ne ef-fú - si sunt
 gres - sus me - i: qui - a ze-lá-vi in pec-ca-
 tó - - - ri-bus, pa - - - cem
 pec - ca-tó - rum * vi - dens.

Tract.

II

De - us, * De - us

me - us, ré-spi-ce in me: qua-re me de-re-
 li - quis - ti? ¶. Lon - - - ge
 a sa - lú-te me - a ver - ba de - lic-
 tó - rum me - 6 - - - rum. ¶. De - us

me - us, cla-má - - bo per di - em, nec ex-áu-
di - es: in nocte, et non ad in-si-pi - én-
ti - am mi - hi. V. Tu au - - - tem
in sanc-to há - bi - tas, laus Is - ra-
el. V. In te spe-ra-vé - runt
pa-tres nos - tri: spe-ra-vé - runt, et li-
be - rás-ti e - os. V. Ad te cla - ma-vé - - runt,
et sal-vi fac - ti sunt: in te spe-ra-vé - runt,
et non sunt con-fú - si. V. E-gó
au - - - tem sum ver - mis, et non

ho - - mo: oppróbri - um hó - mi-num,
 et abjécti - o ple - bis. V. Omnes, qui
 vi - dé - bant me, a-sperna-bán - - tur
 me: lo-cú-ti sunt lá - bi - is, et mo-vé-runt
 ca - put. V. Spe-rá-vit in Dó - mi - no,
 e - ri - pi - at e - um: salvum fá-ci - at e - um,
 quó-ni - am vult e - um. V. Ip-si ve-ro
 consi-de-ra-vé-runt et con-spe-xé - runt me:
 di-vi-sé-runt si - bi ves-ti-ménta me - a, et su-per
 vestem me - am mi - sé-runt sor-tem.

V. Lí - be - ra me
 de o-re le ó - - nis: et a cór-

ni - - bus u-ni-cornu-ó - rum hu-mi - li - tát-tem
 me - am. V. Qui ti-mé-tis Dó-mi - - num, lau-dá-te

e - um: u-ni-vérsum semen Ja - cob,

magni - fi - cá - te e - um. V. Annun - ti - á - bi - tur

Dó-mi - - no ge-ne - rá - ti - o ventú - ra:

et an-nun - ti - á - bunt cæ - li jus-tí - ti - am

e - - - - jus. V. Pó-pu - lo,

qui nas-cé - tur, quem fe - cit * Dó - mi-nus.

Passio Domini incipitur absolute: non dicitur Munda cor meum, non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur Dóminus vobiscum, nec respondetur Glória tibi, Dómine, et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat Pássio Dómini nostri, non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

V
P ássi - o Dó-mi-ni nostri Je-su Chris-ti se-cúndum Matthá - um.

In il-lo témpo-re: Di-xit Je-sus dis-cí-pu - lis su - is: ✕ Sci - tis,
qui-a post bí-du - um Pas-cha fi - et, et Fí - li - us hó-mi-nis
tra-dé-tur, ut cru-ci - fi-gá-tur? C. Tunc con-gre - gá - ti sunt
prín-ci-pes sa-cerdó-tum et se-ni - ó-res pó-pu - li in á-tri - um
prín-ci-pis sa-cerdó-tum, qui di-ce-bá-tur Cá - iphas: et consí - li - um
fe-cé-runt, ut Je-sum do-lo te-né-rent et oc-cí-de-rent. Di-cé-bant

au-tem: S. Non in di - e festo, ne for-te tumúltus fi - e-ret in

pó-pu-lo. C. Cum au-tem Je-sus esset in Bethá-ni-a in domo

Si-mó-nis lepró-si, accés-sit ad e - um mú-li - er ha-bens a-la-bás-

trum unguén-ti pre - ti - ó-si, et effú-dit su-per ca-put ip-sí - us

re-cum-béntis. Vi-déntes au-tem dis-cí-pu - li, in-dig-ná - ti sunt,

di-céntes: S. Ut quid perdi - ti - o hæc? pó - tu - it e-nim is-tud

ve-númda - ri multo, et da - ri paupé - ri - bus. C. Sci - ens au-tem

Je-sus, a - it il-lis: Quid mo-lés-ti es-tis hu - ic mu - lí - e - ri?

o-pus e-nim bo-num o-pe-rá - ta est in me. Nam semper páupe-res

ha-bé-tis vo-biscum: me autem non semper ha-bé-tis. Mit-tens
 e-nim hæc unguéntum hoc in corpus me-um, ad se-pe-li-éndum
 me fe-cit. A-men, di-co vo-bis, u-bi-cum-que præ-di-cá-tum
 fú-e-rit hoc Ev-an-gé-li-um in to-to mundo, di-cé-tur et, quod
 hæc fe-cit, in memó-ri-am e-jus. C. Tunc áb-i-it u-nus de
 du-ó-de-cim, qui di-ce-bá-tur Ju-das Isca-ri-ó-tes, ad prínci-pes
 sa-cer-dó-tum, et a-it il-lis: S. Quid vul-tis mi-hi da-re
 et e-go vo-bis e-um tra-dam? C. At il-li con-sti-tu-é-runt
 e-i tri-ginta ar-gén-te-os. Et ex-in-de quæ-ré-bat oppor-tu-
 ni-tá-tem, ut e-um trá-de-ret. Pri-ma autem di-e a-zymó-rum

accessé-runt dis-cí-pu-li ad Je-sum, di-céntes: S. U-bi vis
 pa-rémus ti-bi comé-de-re pascha? C. At Je-sus di-xit:
 ✕ I-te in ci-vi-tá-tem ad quendam, et dí-ci-te e-i:
 Ma - gís-ter di-cit: Tempus me - um pro-pe est, a-pud te fá-ci-o
 pascha cum dis-cí-pu-lis me - is. C. Et fe-cé-runt dis-cí-pu-li,
 sic-ut constí-tu - it il-lis Je-sus, et pa-ra-vé-runt pas-cha.
 Véspe-re au-tem facto, discumbé-bat cum du - ó-de-cim dis-cí-pu-lis
 su - is. Et e-dén-ti-bus il-lis, di-xit: ✕ Amen, di-co vo-bis,
 qui - a u-nus vestrum me tra-di - tú-rus est. C. Et contris-tá-ti valde,
 cœ-pé-runt singu - li dí-ce-re: S. Numquid e-go sum, Dó-mi-ne?

C. At ipse respónsens, a - it: ♫ Qui in-tíngit me-cum ma-num in
 par-ópsi-de, hic me tra-det. Fí - li - us qui-dem hó-mi-nis va-dit,
 sic-ut scriptum est de il-lo: vae autem hó-mi-ni il - li, per quem
 Fí - li - us hó-mi-nis tra - dé-tur: bo-num e-rat e - i, si na-tus non
 fu - is-set ho-mo il-le. C. Respónsens autem Judas, qui trá-di-dit
 e - um, di-xit: S. Numquid e-go sum, Rabbi? C. A - it il - li:
 ♫ Tu di - xis - ti. C. Ce-nánti-bus autem e - is, accé-pit Je-sus pa-nem,
 et be-ne- dí-xit, ac fre-git, de-dítque dis-cí-pu - lis su - is, et
 a - it: ♫ Accí-pi-te, et comé-di-te: hoc est corpus me - um.
 C. Et acci - pi - ens cá - li - cem, grá - ti - as e-git: et de-dit il - lis,

di-cens: ✕ Bí-bi-te ex hoc omnes. Hic est e-nim san-guis

me - us no - vi testa-ménti, qui pro mul-tis ef-fundé-tur in re-mis-

si - ó-nem pecca - tó-rum. Di-co au-tem vo-bis: non bi-bam

ámo-do de hoc ge-ní-mi-ne vi-tis, usque in di - em il-lum,

cum il-lud bi-bam vo-biscum no-vum in regno Pa-tris me - i.

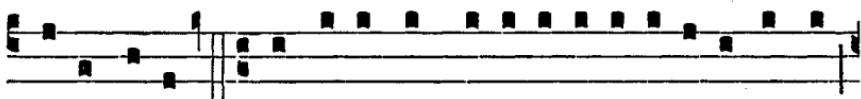
C. Et hymno dicto, ex-i - é-runt in montem O-li-vé-ti. Tunc di-cit

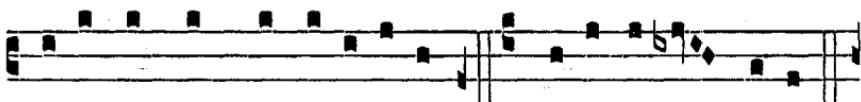
il - lis Je-sus: ✕ Omnes vos scán-da-lum pa - ti - é-mi - ni in me,

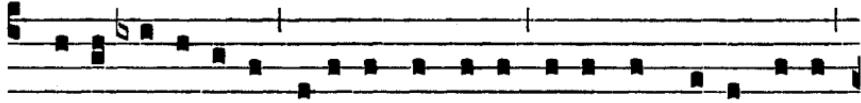
in is-ta nocte. Scrip - tum est e-nim: Percú - ti - am pastó-rem,

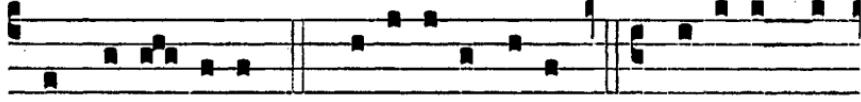
et dispergén-tur o-ves gre-gis. Postquam autem re-surré-xe-ro,

præ-cé-dam vos in Ga - li - lá - am. C. Res-pón-dens autem Petrus

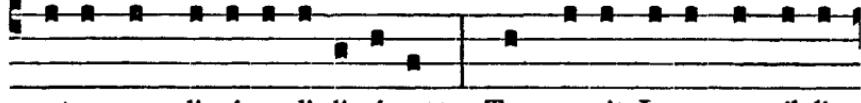

 a - it il - li: S. Et si omnes scanda-li-zá-ti fú - e - rent in te,

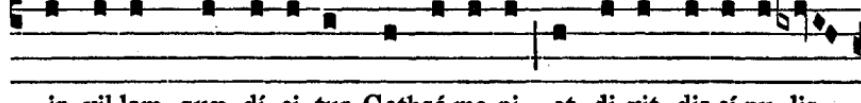

 e - go numquam scan-da - li - zá - bor. C. A - it il - li Je-sus:

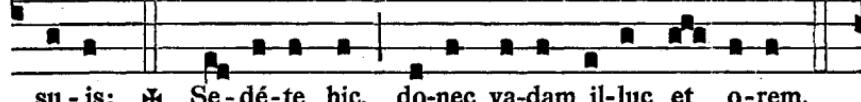

 ✕ Amen, di - co ti - bi, qui - a in hac nocte, ánte - quam gal - lus cantet,

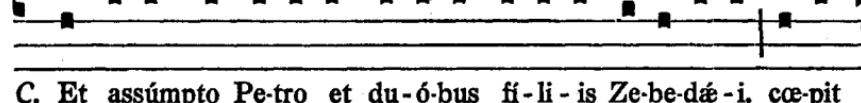

 ter me ne - gá - bis. C. A - it il - li Petrus: S. Et - i - am si

 o - portú - e - rit me mo - ri te - cum, non te ne - gá - bo. C. Si - mí - li - ter

 et omnes dis - ci - pu - li di - xé - runt. Tunc ve - nit Je - sus cum il - lis

 in vil - lam, quæ dí - ci - tur Gethsé - ma - ni, et di - xit dis - ci - pu - lis

 su - is: ✕ Se - dé - te hic, do - nec va - dam il - luc et o - rem.

 C. Et assúmpto Pe - tro et du - ó - bus fi - li - is Ze - be - dæ - i, cœ - pit

contris-tá-ri et mæstus esse. Tunc a - it il-lis: ♫ Tris-tis est
 á-ni-ma me - a usque ad mor-tem: sus-ti-né-te hic, et vi-gi-
 lá-te me-cum. C. Et pro-grés-sus pu-síl-lum, pró-ci-dit in
 fá-ci-em su - am o-rans, et di-cens: ♫ Pa - ter mi,
 si pos-sí-bi-le est, tránse - at a me ca-lix is-te. Ve-rúmtamen
 non sic-ut e-go vo-lo, sed sic-ut tu. C. Et ve-nit ad
 dis-cí-pu-los su - os, et invé-nit e - os dormi - éntes: et di - cit
 Pe-tró: ♫ Sic non po-tu - is-tis u-na ho-ra vi-gi-lá-re me-cum?
 Vi-gi-lá-te, et o-rá-te, ut non in-tré-tis in tenta-ti - ó-nem.
 Spí-ri-tus qui-dem promptus est, ca-ro au-tem in - fir-ma.

C. I - te - rum se - cún-do áb-i - it, et o - rá - vit, di - cens:

* Pa - ter mi, si non pot-est hic ca - lix transí-re, ni - si bi - bam

il-lum, fi - at vo-lúntas tu - a. C. Et ve-nit í-te-rum, et invé-nit

e - os dor-mi - éntes: e - rant e - nim ó-cu - li e - ó-rum gra - vá - ti.

Et re - líc-tis il - lis, í-te-rum áb-i - it, et o - rá - vit té - ri - o,

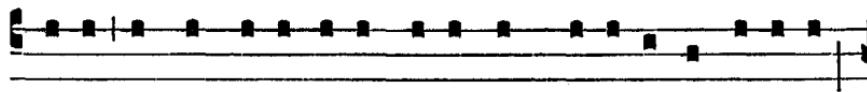
e - ún-dem sermó-nem di - cens. Tunc ve-nit ad dis - ci - pu - los su - os,

et di - cit il - lis: * Dor - mí - te jam, et requi - és - ci - te: ecce,

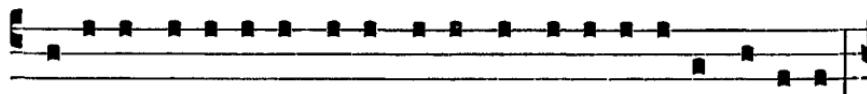
appro - pinquá - vit ho - ra, et Fí - li - us hó - mi - nis tra - dé - tur in ma - nus

pecca - tó - rum. Súrgi - te, e - ámu - s: ecce, appro - pinquá - vit, qui me

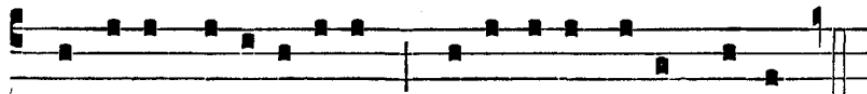
tra - det. C. Adhuc e - o loquénte, ecce, Judas, u - nus de du - ó - de - cim,

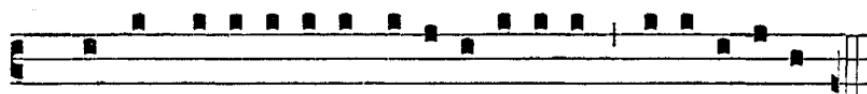
ve-nit, et cum e - o turba mul-ta cum glá-di-is, et fús-ti-bus,

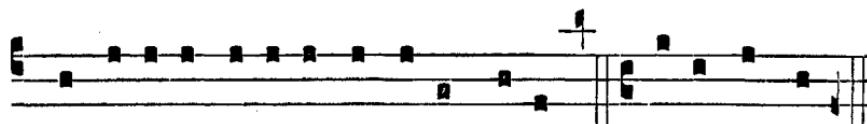
mis-si a prin-cí-pi-bus sa-cer-dó-tum et se-ni - ó-ri-bus pó-pu-li.

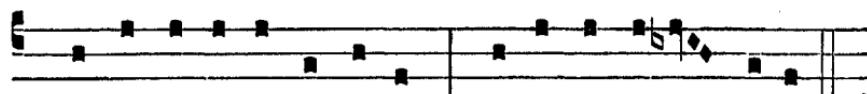
Qui au-tem trá-di-dit e - um, de-dit il-lis signum di-cens:

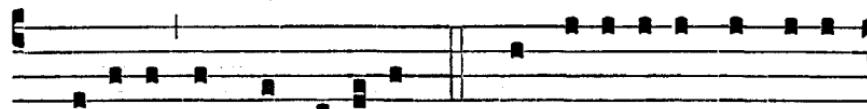
S. Quemcúmque oscu-lá-tus fú-e-ro, ipse est, te-né-te e - um.

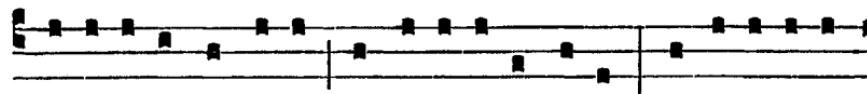
C. Et conféstim accé-dens ad Je-sum, di-xit: S. A-ve, Rab-bi.

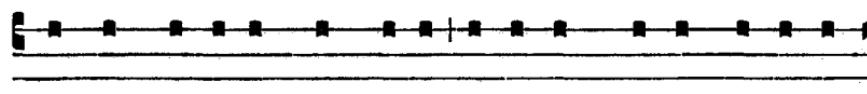
C. Et os-cu-lá-tus est e - um. Di-xítque il-li Je-sus:

* Amí-ce, ad quid ve-ní-sti? C. Tunc accessé-runt et ma-nus

in-je-cé-runt in Je-sum, et te-nu - é-runt e - um. Et ecce, u-nus

ex his, qui e-rant cum Je-su, ex-téndens ma-num, ex-é-mit

glá-di - um su - um, et percú - ti - ens servum prínci - pis sa - cerdó - tum,
 ampu - tár - vit au - ri - cu - lam e - jus. Tunc a - it il - li Je - sus:
 ✕ Convértē glá-di - um tu - um in lo - cum su - um. Omnes e - nim,
 qui accé-pe - rint glá-di - um, glá-di - o per - í-bunt. An pu - tas,
 qui - a non possum ro - gá - re Pa - trem me - um, et ex - hi - bé - bit
 mi - hi mo - do plus quam du - ó-de - cim le - gi - ó-nes Ange - ló - rum?
 Quómo - do er - go imple - bún - tur Scriptú - ræ, qui - a sic o - pór - tet
 fi - e - ri? C. In il - la ho - ra di - xit Je - sus turbis: ✕ Tamquam
 ad latró - nem ex - ís - tis cum glá - di - is et fús - ti - bus compe - hén -
 de - re me: co - tí - di - e a - pud vos se - dé - bam do - cens in templo,

et non me te-nu - is-tis. C. Hoc autem to-tum factum est,
ut ad-im-ple-rentur Scriptú-ræ Prophe-tá-rum. Tunc dis-cí-pu-li
omnes, re-líc-to e-o, fu-gé-runt. At il-li te-néntes Je-sum,
du-xé-runt ad Cá-ipham prínci-pem sa-cerdó-tum, u-bi scri-bæ
et se-ni - ó-res convé-ne-rant. Pe-trus autem seque-bá-tur e-um
a longe, usque in átri - um prínci-pis sa-cerdó-tum. Et ingréssus
in-tro, se-dé-bat cum mi-nís-tris, ut vi-dé-ret fi-nem. Prínci-pes
au-fem sa-cer-dó-tum et omne con-cí-li - um quæ-ré-bant fal-sum
tes-ti-mó-ni - um con-tra Je-sum, ut e - um mor-ti trá-de-rent:
et non in-ve-né-runt, cum mul-ti fal-si tes-tes ac-ces-sí-sent.

No-vís-si-me autem ve-né-runt du-o fal-si tes-tes et di-xé-runt:

S. Hic di-xit: Possum destrú-e-re templum De-i, et post trí-du-um
 re-æ-di-fi-cá-re il-lud. C. Et surgens princeps sa-cer-dó-tum,
 a-it il-li: S. Ni-hil respón-des ad e-a, quæ is-ti advérsum
 te tes-ti-fi-cántur? C. Je-sus au-tem ta-cé-bat. Et prin-ceps
 sa-cer-dó-tum a-it il-li: S. Adjú-ro te per De-um vi-vum,
 ut di-cas no-bis, si tu es Christus, Fí-li-us De-i. C. Di-cit
 il-li Je-sus: ✕ Tu di-xís-ti. Ve-rúmta-men di-co vo-bis,
 ámo-do vi-dé-bi-tis Fí-li-um hó-mi-nis se-déntem a dextris

vir-tú-tis De - i et ve-ni - éntem in nú-bi-bus cæ-li. C. Tunc
 prin-ceps sa-cer-dó-tum sci-dit ves-ti-ménta su - a, di-cens:
 S. Blasphe-má-vit: quid adhuc e-gémus tés-ti-bus? Ec-ce, nunc
 au-dis-tis blasphémi - am: quid vo-bis vi-dé-tur? C. At il-li
 respondéntes di-xé-runt: S. Re-us est mor-tis. C. Tunc ex-
 spu - é-runt in fá-ci - em e-jus, et có-laphis e - um ce-ci-dé-runt,
 á-li - i autem palmas in fá-ci - em e-jus de-dé-runt, di-céntes:
 S. Prophe-tí-za no-bis, Chris-te, quis est, qui te percús-sit?
 C. Petrus ve-ro se-dé-bat fo-ris in á-tri - o: et accés-sit ad e - um

u-na ancíl-la, di-cens: S. Et tu cum Je-su Ga-li-lé-o e-ras.
 C. At il-le ne-gá-vit co-ram omni-bus, di-cens: S. Néscí-o,
 quid di-cis. C. Exe - únte autem il-lo já-nu-am, vi-dit e - um
 á-li-a ancíl-la, et a - it his, qui e-rant i-bi: S. Et hic
 e-rat cum Je-su Na-za-ré-no. C. Et í-te-rum ne-gá-vit cum
 ju-raménto: Qui - a non no-vi hó-mi-nem. Et post pu-síl-lum
 accessé-runt, qui sta-bant, et di-xé-runt Pe-tro: S. Ve-re
 et tu ex il-lis es: nam et loqué-la tu - a ma-ni-fés-tum te
 fa-cit. C. Tunc cœ-pit de-tes-tá-ri et ju-rá-re, qui - a non no-vísset

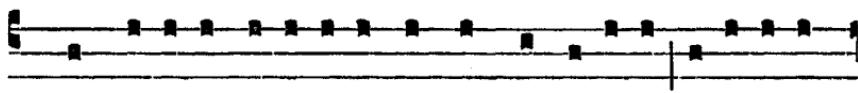
hó-mi-nem. Et contí-nu - o gal-lus cantá-vit. Et re-cordá-tus est
Pe-trus verbi Je-su, quod dí-xe-rat: Pri - ús-quam gal-lus cantet,
ter me ne-gá-bis. Et egréssus fo-ras, fle-vit amá-re. Ma-ne
au-tem facto, consí - li - um in - i - é-runt om-nes prín-ci-pes
sa - cer-dó - tum et se - ni - ó - res pó-pu - li ad-vér-sus Je-sum,
ut e - um mor-ti trá-de-rent. Et vinc-tum addu-xé-runt e - um,
et tra-di-dé-runt Pónti - o Pi-lá-to prá-e-si-di. Tunc vi-dens
Ju-das, qui e - um trá-di-dit, quod damná-tus esset; pæ - ni - té-ni - a
ductus, rét-tu - lit tri-gínta argénte - os prin-cí-pi-bus sa-cerdó-tum

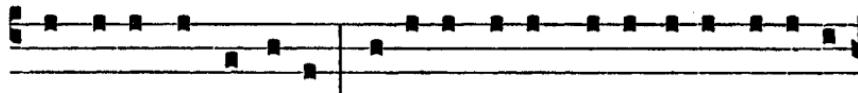
et se-ni - ó-ri-bus, di-cens: S. Peccá-vi, tra-dens sanguí-nem justum.

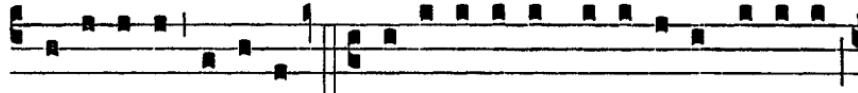
C. At il-li di-xé-runt: S. Quid ad nos? Tu ví-de-ris.

C. Et pro-jéc-tis argénte - is in templo, re-céssit: et áb-i - ens,

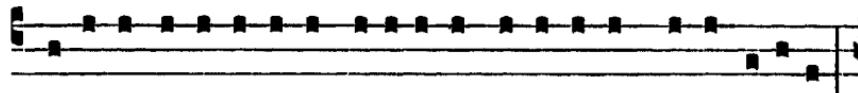
lá-que - o se suspéndit. Prínci-pes au-tem sa-cerdó-tum, accéptis

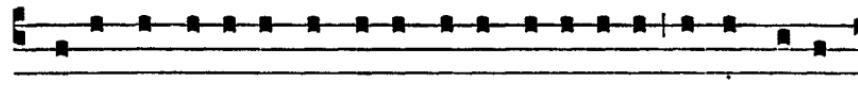
argénte - is, di-xé-runt: S. Non li-cet e - os mí-te-re in córbo-nam:

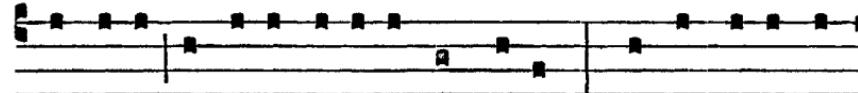
qui - a pré - ti - um sanguí-nis est. C. Consí - li - o autem ín-i - to,

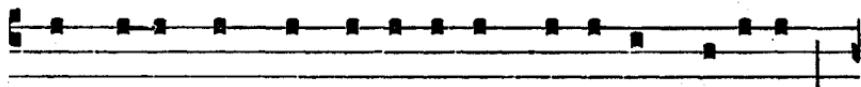
e-mé-runt ex il - lis agrum fi-gu-li, in se-pul-tú-ram per-e-gri-nó-rum.

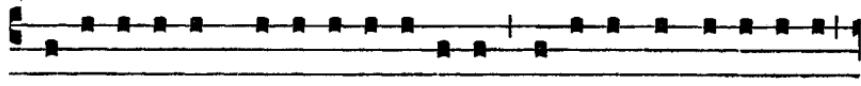
Propter hoc vo-cá-tus est a-ger il-le, Ha-céldama, hoc est, a-ger

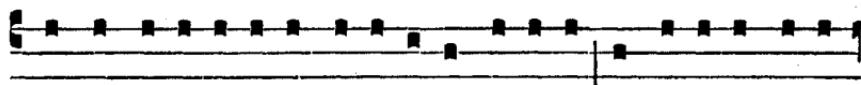
sanguí-nis, usque in ho-di - ér-num di - em. Tunc implé-tum est,

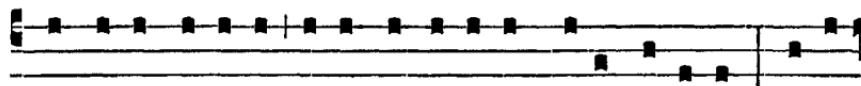
quod dictum est per Je-re-mí - am Prophé-tam, di-céntem:

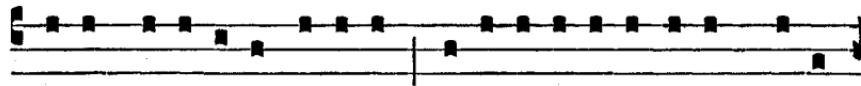
Et acce-pé-runt tri-ginta argénte - os, pré - ti - um appre - ti - á - ti,

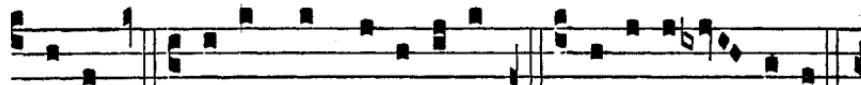
quem appre - ti - a-vé-runt a fi-li - is Isra - el: et de-dé-runt e - os

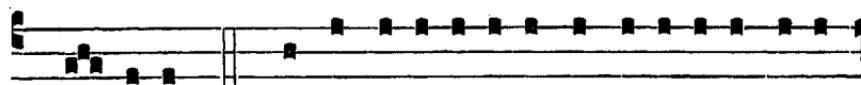
in agrum fi-gu - li, sic-ut constí-tu - it mi-hi Dó-mi-nus. Je-sus

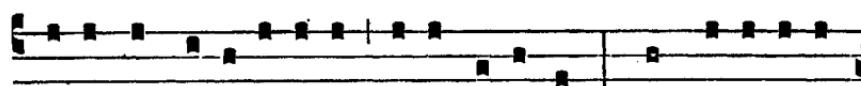
autem ste-tit ante præ-si-dem, et in-ter-ro-gá-vit e - um præ-ses,

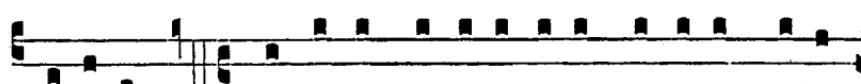
di-cens: S. Tu es Rex Ju-dæ - ó - rum? C. Di-cit il-li Je-sus:

† Tu di-cis. C. Et cum accu-sa-ré-tur a prin-cí-pi-bus sa-cer-

dó-tum et se-ni - ó - ri-bus, ni-hil respóndit. Tunc di-cit il-li

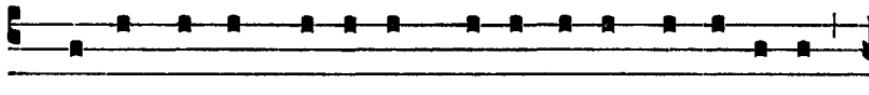

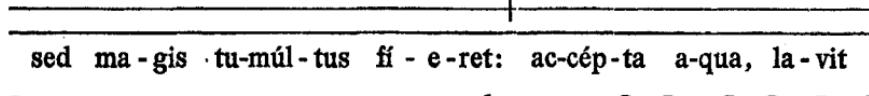
Pi-lá-tus: S. Non audis, quanta adversum te di-cunt tes-ti-

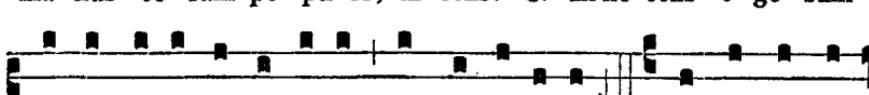
mó-ni - a? C. Et non respóndit e - i ad ul-lum ver-bum,
 i-ta ut mi - ra-ré-tur præ-ses ve-he-mén-ter. Per di - em au-tem
 sol-lémnem consu - é-ve-rat præ-ses pó-pu-lo di-mít-te-re u-num
 vinc-tum, quem vo - lu - ís-sent. Ha-bé-bat au-tem tunc vinctum
 in-sí-gnem, qui di-ce-bá-tur Bar - áb-bas. Congre-gá-tis er-go
 il - lis, di - xit Pi - lá-tus: S. Quem vul-tis di - mít - tam vo-bis:
 Bar - áb-bam, an Je-sum, qui dí - ci - tur Chris-tus? C. Sci - é-bat
 e-nim, quod per in-ví - di - am tra-di - dis-sent e - um. Se-dén-te
 au-tem il - lo pro tri-bu-ná-li, mi-sit ad e - um u-xor e - jus,

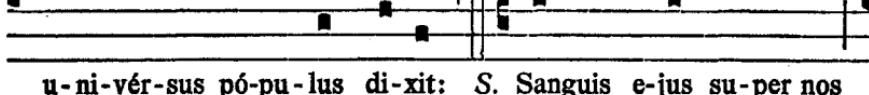
di-cens: S. Ni-hil ti-bi et jus-to il-li: mul-ta e-nim pas-sa
sum hó - di - e per vi - sum prop-ter e - um. C. Prín - ci - pes
au-tem sa-cerdó - tum et se-ni - ó-res per-su - a-sé - runt pó-pu - lis,
ut pé-te-rent Bar-áb-bam, Je-sum ve-ro pérde-rent. Respón-dens
au-tem præ-ses a - it il - lis: S. Quem vul - tis vo - bis de
du - 6-bus di-mít - ti? C. At il-li di - xé - runt: S. Bar - ábbam.
C. Di-cit il - lis Pi - lá - tus: S. Quid í - gi - tur fá - ci - am de Je - su,
qui dí - ci - tur Chris - tus? C. Di - cunt omnes: S. Cru - ci - fi - gá - tur.
C. A - it il - lis præ-ses: S. Quid e-nim ma - li fe - cit? C. At il - li

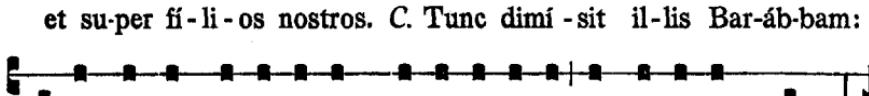

 ma - gis cla-má - bant, di - cén - tes: S. Cru - ci - fi - gá - tur.

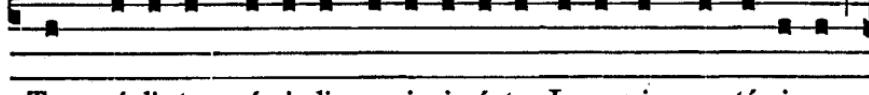

 C. Vi - dens au - tem Pi - lá - tus, qui - a ni - hil pro - fi - ce - ret,

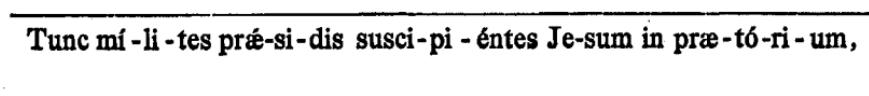

 sed ma - gis tu - múl - tus fi - e - ret: ac - cép - ta a - qua, la - vit

 ma - nus co - ram pó - pu - lo, di - cens: S. In - no - cens e - go sum

 a sán - güi - ne jus - ti hu - jus: vos vi - dé - ri - tis. C. Et re - spón - dens

 u - ni - vér - sus pó - pu - lus di - xit: S. Sanguis e - jus su - per nos

 et su - per fi - li - os nos - tros. C. Tunc dimí - sit il - lis Bar - áb - bam:

 Je - sum autem fla - gel - lá - tum trá - di - dit e - is, ut cru - ci - fi - ge - ré - tur.

 Tunc mí - li - tes prá - si - dis susci - pi - éntes Je - sum in præ - tó - ri - um,

con-gre - ga - vé-runt ad e - um u - ni-vér-sam co-hór-tem: et

ex-u - én-tes e - um, chlá-my-dem coc-cí-ne - am cir-cumde - dé-runt

e - i, et plec-tén-tes co-ró-nam de spi - nis, po - su - é - runt

su-per ca-put e-jus, et a - rún-di - nem in déx-te - ra e-jus.

Et ge-nu fle-xo an-te e - um, il-lu-dé-bant e - i, di-cén-tes:

S. A-ve, Rex Ju-dæ - ó - rum. C. Et ex-spu - én-tes in e - um,

ac-ce-pé-runt a - rún-di - nem et per-cu - ti - é-bant ca-put e-jus.

Et postquam il-lu-sé-runt e - i, ex-u - é - runt e - um chlá-my-de,

et in-du - é - runt e - um ves-ti-mén - tis e - jus, et du-xé-runt

e - um, ut cru - ci - fi - ge - rent. Ex - e - ún - tes au - tem, in - ve - né - runt
 hó - mi - nem Cy - re - næ - um, nó - mi - ne Si - mó - nem: hunc an - ga - ri - a -
 vé - runt, ut tól - le - ret Cru - cem e - jus. Et ve - né - runt in lo - cum,
 qui dí - ci - tur Gól - go - tha, quod est Cal - vá - ri - æ lo - cus.
 Et de - dé - runt e - i vi - num bí - be - re cum fel - le mix - tum.
 Et cum gus - tás - set, nó - lu - it bí - be - re. Post - quam au - tem
 cru - ci - fi - xé - runt e - um, di - vi - sé - runt ves - ti - mén - ta e - jus,
 sor - tem mit - té - nes: ut im - ple - ré - tur, quod dic - tum est per
 Pro - phé - tam, di - cén - tem: Di - vi - sé - runt si - bi ves - ti - mén - ta

me - a, et su - per ves - tem me - am mi - sé - runt sor - tem.

Et se - dén - tes, ser - vár - bant e - um. Et im - po - su - é - runt su - per

ca - put e - jus cau - sam ip - sí - us scrip - tam: Hic est Je - sus, Rex

Ju - dæ - ó - rum. Tunc cru - ci - fi - xi sunt cum e - o du - o latró - nes:

u - nus a dex - tris, et u - nus a si - nís - tris. Præ - ter - e - ún - tes

au - tem blas - phe - má - bant e - um, mo - vén - tes cá - pi - ta su - a

et di - cén - tes: S. Vah, qui déstru - is templum De - i et in

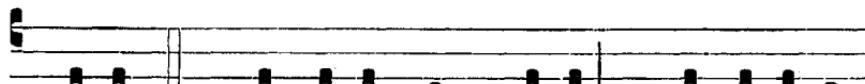
trí - du - o il - lud re - æ - dí - fi - cas: salva temet - ípsum. Si Fí - li - us

De - i es, de - scénde de Cru - ce. C. Si - mí - li - ter et prín - ci - pes

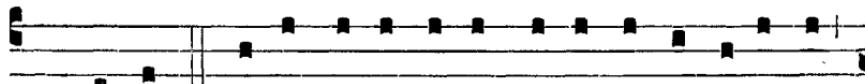
sa - cer-dó - tum il-lu - dén-tes cum scri - bis et se - ni - ó - ri - bus,
 di-cé-bant: S. A-li - os sal-vos fe - cit, se - íp-sum non pot - est
 sal-vum fá - ce - re: si Rex Is-ra - el est, de-scén-dat nunc de
 Cru-ce, et cré-di-mus e - i: con-fí - dit in De - o: lí - be - ret nunc,
 si vult e - um; di - xit e - nim: Qui - a Fí - li - us De - i sum.
 C. Id - íp-sum autem et la-tró-nes, qui cru - ci - fí - xi e - rant cum
 e - o, im-pro-pe - rá-bant e - i. A sex-ta au - tem ho - ra
 té-ne-bræ fac-tæ sunt su - per u - ni - vér-sam ter - ram usque ad
 ho - ram no - nam. Et cir - ca ho - ram no - nam cla - má - vit Je - sus

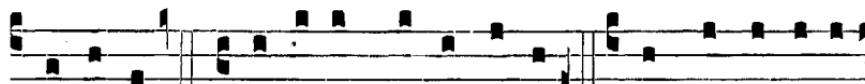
vo-ce magna, di - cens: ✕ E-li, E-li, lamma sa - bac-thá-ni?

C. Hoc est: ✕ De - us me - us, De - us me - us, ut quid de-re - li-

quis - ti me? C. Qui-dam au-tem il - lic stan-tes et au-di - én-tes,

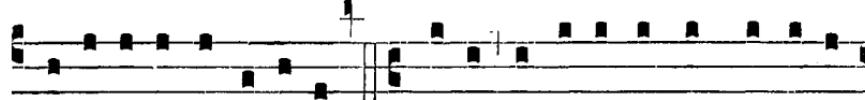
di - cé - bant: S. E - lí - am vo - cat is-te. C. Et con-tí - nu - o

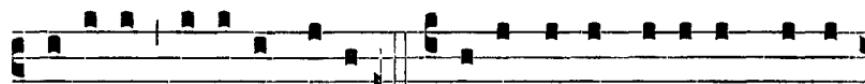
cur-rens u-nus ex e - is, ac-cép-tam spón-gi - am im-plé - vit

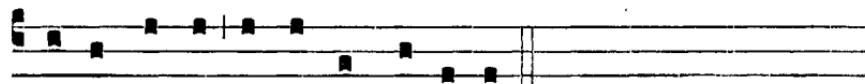
a-cé - to, et impó-su - it a-rúndi - ni, et da - bat e - i bí-be - re.

Cé - te - ri ve - ro di - cé - bant: S. Si-ne, vi - de - á-mus, an vé - ni - at

E - lí - as lí-be - rans e - um. C. Je-sus au-tem, í - te - rum cla-mans

vo - ce mag-na, e - mí - sit spí - ri - tum.

Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.

Et ec-ce, ve - lum tem-pli scis-sum est in du - as par-tes

 a summo usque de - ór-sum: et ter-ra mo-ta est, et pe-træ

 scis-sæ sunt, et mo-nu-mén-ta a - pér-ta sunt: et mul-ta

 cór-po-ra sanc-tó - rum, qui dor - mí - e-rant, sur-re-xé - runt.

 Et ex - e - ún-tes de mo-numén - tis post re - sur - rec - ti - ó-nem

 e - jus, ve-né-runt in sanc-tam ci - vi - tá - tem, et ap-pa-ru - é-runt

 mul - tis. Cen-tú - ri - o au - tem, et qui cum e - o e - rant, custo -

 di - én-tes Je - sum, vi - so ter-ræmò - tu et his, quæ fi - é - bant,

 ti-mu - é - runt val-de, di-cén-tes: S. Ve - re Fí - li - us De - i

e-rat is-te. C. E-rant au-tem i - bi mu - lí - e - res mul-tæ
a lon-ge, quæ se - cù - tæ e - rant Je - sum a Ga - li - læ - a,
mi - nis-trán-tes e - i: in-ter quas e-rat Ma - rí - a Mag-da-lé-ne,
et Ma - rí - a Ja - có - bi, et Jo - seph ma - ter, et ma - ter fi - li - ó - rum
Ze - be - dæ - i. Cum au - tem se - ro fac - tum es - set, ve - nit qui - dam
ho - mo di - ves ab A - ri - ma - thæ - a, nó - mi - ne Jo - seph, qui et
ip - se dis - cí - pu - lus e - rat Je - su. Hic ac - cés - sit ad Pi - lá - tum,
et pé - ti - it cor - pus Je - su. Tunc Pi - lá - tus jus - sit red - di
cor - pus. Et ac - cép - to cór - po - re, Jo - seph in - vól - vit il - lud in

sín-do - ne munda. Et pô-su - it il-lud in mo-nu-mén-to su - o
no - vo, quod ex-cí - de - rat in pe-tra. Et advól - vit sa - xum
mag-num ad ós-ti - um mo-nu-mén- ti, et áb-i - it. E - rat au - tem
i - bi Ma-rí - a Magda-lé-ne, et ál-te - ra Ma-rí - a se-dén-tes
contra se - púlcrum.

Hic dicitur Munda cor meum, petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber: non dicitur Dóminus vobíscum, et Celebrans aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii¹, in cuius fine Celebrans osculatur librum et incensatur. Quæ omnia et in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria VI in Parásceve.

Tonus Evangelii, ad libitum

Al - te-ra au - tem di - e, quæ est post Pa - ra - scé - ven,
con - ve - né - runt prín - ci - pes sa - cer - dó - tum et Pha - ri - sá - i ad
Pi - lá - tum, di - cén - tes: Dó - mi - ne, re - cor - dá - ti sumus,

¹ *Tonus Evangelii is seligendus est, qui habeat eundem Tenorem ac tonus Passio - nis; videlicet tonus, qui primo aut secundo loco ponitur in Cantorino, juxta Editionem typicam Vaticanam; non vero is, qui ibidem Antiquior declaratur.*

qui - a se-dúc-tor il-le di-xit ad-huc vi-vens: Post tres di - es
re - súr-gam. Ju - be ergo custo-dí-ri se-púlerum usque
in di - em térti - um: ne forte vé-ni - ant dis-cí-pu-li e-jus
et fu - rén - tur e - um, et di - cant ple-bi: Sur-ré - xit a
mó - tu - is: Et e-rit no-vís - si-mus error pe - jor
pri - ó - re. A-it il - lis Pi - lá-tus: Ha - bé-tis
custó-di - am, i-te, custo-dí-te, sic-ut sci - tis. Il - - li
au-tem ab-e - ún-tes, mu-ni - é-runt se - púl-crumb, sig - nán - tes
lá-pi-dem, cum cus - tó-di-bus.

IV

C re-do in u-num De - um. Pa-trem om-ni - po-tén - tem,

fac-tó - rem cæ-li et ter-ræ, vi-si - bí - li - um óm-ni - um et

invi-si-bí - li - um. Et in u-num Dó-mi-num Je-sum Christum,

Fí-li - um De - i u-ni-gé-ni - tum. Et ex Pa-tre na-tum an-te

óm-ni - a sæ-cu - la. De - um de De - o, lu-men de lú-mi-ne,

De - um ve-rum de De - o ve-ro. Gé-ni-tum, non fac-tum, consub-

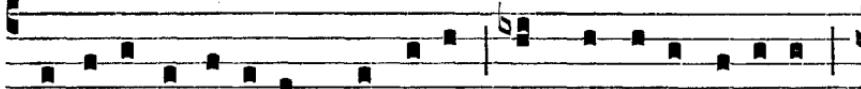
stan-ti - á - lem Pa-tri: per quem óm-ni - a fac-ta sunt. Qui

prop-ter nos hó-mi - nes et prop-ter nos - tram sa-lú - tem de-

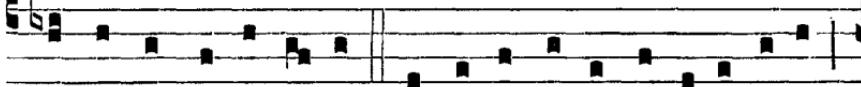
Hic genuflectitur.

scén - dit de cæ - lis. Et in - car-ná - tus est de Spi - ri - tu

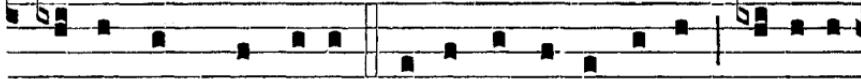
Sanc-to ex Ma-ri - a Vír-gi-ne: Et ho - mo fac-tus est.

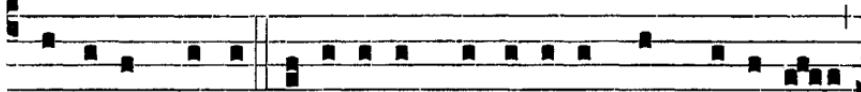
Cru - ci - fí - xus é t - i - am pro no-bis: sub Pón - ti - o Pi - lá - to

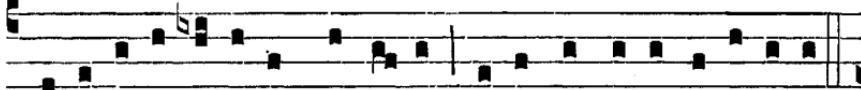
pas-sus et se-púl-tus est. Et re-sur-ré-xit té - ri - a di - e,

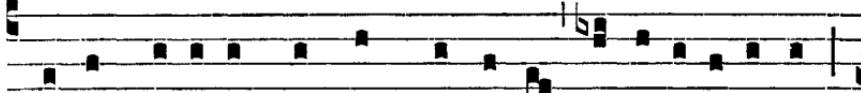
se-cún-dum Scrip - tú - ras. Et a-scén-dit in cæ-lum: se-det ad

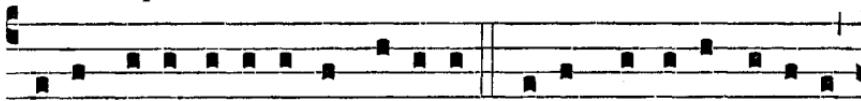
déx-te - ram Pa-tris. Et í - te - rum ven-tú - rus est cum gló - ri - a

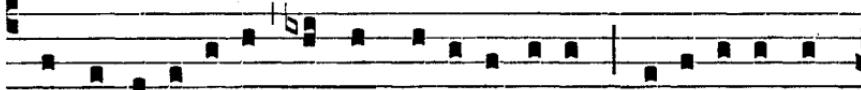
ju-di - cá - re vi - vos et mó - ru - os: cu - jus reg - ni non e - rit fi - nis.

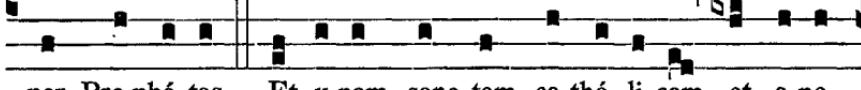
Et in Spi - ri - tum Sanc - tum, Dó - mi - num et vi - vi - fi - cán - tem:

qui ex Patre Fi - li - óque pro - cé - dit. Qui cum Pa - tre et Fi - li - o

si - mul ad - o - rá - tur et con - glo - ri - fi - cá - tur: qui lo - cú - tus est

per Pro - phé - tas. Et u - nam sanc - tam ca - thó - li - cam et a - po -

stó - li - cam Ec - clé - si - am. Con - fi - te - or u - num bap - tís - ma

in re-mis-si - ó-nem pec-ca-tó-rum. Et ex-spéc-to re-sur-rec-

ti - ó-nem mor-tu - ó-rum. Et vi - tam ven-tú - ri sáe - cu - li.

A - men.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Offert.

VIII

m - pro-pé - ri - um * ex-spec-tá - vit cor

me - um et mi - sé - ri - am: et sus-tí-

nu - i, qui si - mul con-tris-ta-ré - tur, et non

fu - it: con - so-lán - tem me quæ - sí - vi, et

non in-vé - ni: et de - dé - runt

in es - cam me - am fel, et in si - ti me - a
 po-ta - vé - runt me a-cé - - - * to.

Secreta

Concéde, quæsumus, Dómine: ut óculis tuæ majestatis munus ob-látum et grátiam nobis devotíonis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum.

Per óm-ni - a sá-cu-la sá-cu-ló - rum. R. A-men. V. Dó-mi-nus
 vo-bís-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu - o. V. Sur-sum cor-da.
 R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. V. Grá-ti - as a-gá-mus Dó-mi-no,
 De-o nos-tro. R. Dig-num et jus-tum est. Ve-re dig-num et
 jus-tum est, æ-quum et sa-lu - tár-e, nos ti-bi sem-per et
 u-bí-que grá-ti - as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter om-ní-

po-tens, æ-térne De-us: Qui sa-lú-tem hu-má-ni gé-ne-ris in
 lig-no Cru-cis con-sti-tu - ís-ti: ut, unde mors o-ri - e - bá-tur,
 in-de vi - ta re-súr-ge-ret: et, qui in lig - no vin-cé-bat, in
 lig-no quo-que vin-ce - ré - tur: per Chris-tum, Dó - mi - num
 nos-trum. Per quem ma-jes-tá-tem tu - am lau-dant Ange-li,
 ad-ó-rant Do-mi-na - ti - ó-nes, tre-munt Po-tes-tá - tes. Cæ - li
 cæ-lo - rúm-que Vir-tú - tes ac be - á - ta Sé - ra - phim só - ci - a
 ex-sul-ta - ti - ó - ne concé - le-brant. Cum qui - bus et nos - tra -
 vo-ces ut ad-mít - ti jú - be - as, depre - cá - mur, súp-pli - ci con-fes -
 si - ó - ne di - cén - tes:

V

S

anc - tus, * Sanc - tus, Sanc - tus Dó-mi-nus, De - us

Sá - ba - oth. Ple-ni sunt cæ - li et ter - ra gló-ri - a tu - a.

Ho - sán-na in ex-cél - sis. Be-ne - díc-tus, qui ve-nit

in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho - sán-na in ex-cél - sis.

V

A

- gnus De - i, * qui tol-lis peccá - ta mundi: mi-se-ré-re

no - bis. Agnus De - i, * qui tol - lis peccá - ta mundi: mi-se-

ré-re no - bis. Ag-nus De - i, * qui tol - lis peccá - ta mundi:

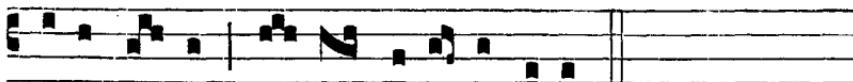
do-na no-bis pa - cem.

Comm.

VIII

P

a - ter, * si non pot-est hic ca - lix transí-re, ni-si

bi-bam il - lum: fi - at vo - lún-tas tu - a.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Postcommunio

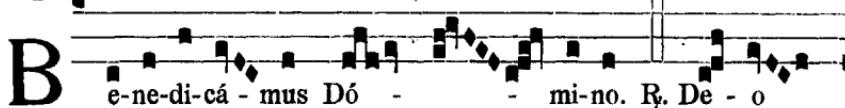
Orémus.

*Oratio*Per hujus, Dómine, operatióne mystérii: † et vítia nostra purgén-
tur, * et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

I

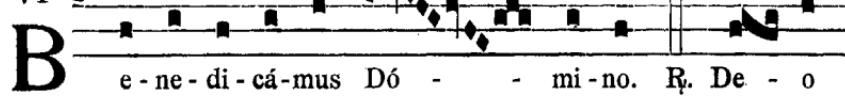

B e-ne-di-cá - mus Dó - - mi-no. R. De - o

grá

ti - as.

VI

B e - ne - di - cá - mus Dó - - - mi - no. R. De - o

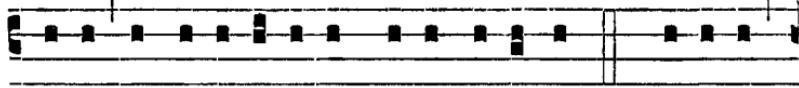
grá

- - ti - as.

¶ In Missis privatis legitur in fine Evangelium Cum appropinquáset Jesus, ut supra in benedictione Palmarum, 22.

AD VESPERAS

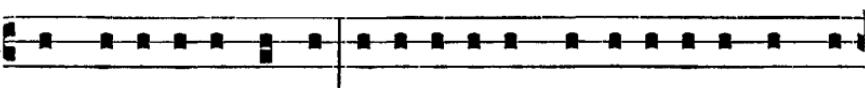
Pater noster et Ave María.

V.

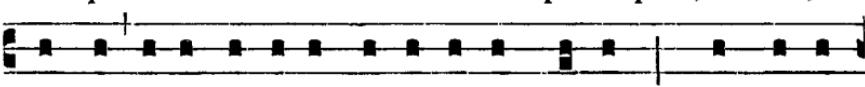
De - us, in adju-tó - ri - um me - um inténde. R. Dó-mi-ne,

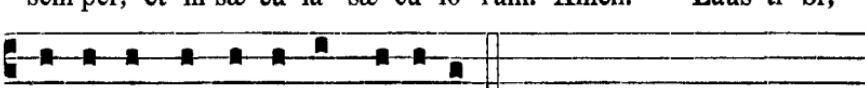
ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fí-li - o,

et Spi - ri - tu - i Sancto. Sic-ut e-rat in prin-cí-pi - o, et nunc, et

sem-per, et in sá - cu - la sá - cu - ló - rum. Amen. Laus ti - bi,

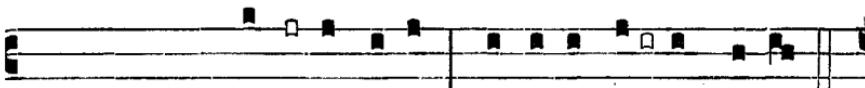

Dó-mi-ne, Rex æ - térr-næ gló-ri - æ.

1. Ant.

VII c 2

Di - xit Dó-mi-nus.

- Ps. 109 1 . . . Dó-mi-no me - o: * Se-de a dex-tris me - is:
 2. Donec ponam inimícos tuos,
 * scabéllum pedum tuórum.
 3. Virgam virtútis tuae emittet
 Dóminus ex Sion: * domináre in
 médio inimicórum tuórum.
 4. Tecum princípium in die virtú-
 tis tuae in splendóribus sanctórum:
 * ex útero ante lucíferum génu te.
 5. Jurávit Dóminus, et non
 pánitíbit eum: * Tu es sacérdos
 in ætérnum secúndum órdinem
 Melchisedech.
6. Dóminus a dextris tuis, *
 confrégit in die iræ suæ reges.
 7. Judicábit in natióibus, im-
 plébit ruínas: * conquassábit cá-
 pita in terra multórum.
 8. De torrénte in via bibet: *
 proptérea exaltábit caput.
 9. Glória Patri, et Filio, * et
 Spiritui Sancto.
 10. Sicut erat in princípio, et
 nunc, et semper, * et in sácula
 sáculórum. Amen.

Anti-phona

Dixit Dó-mi-nus Dó - mi-no me - o: Se-de a dex-tris me - is.

2. Ant.

III b

M

ag-na ó-pe-ra Dó-mi - ni.

Ps. 110 Con-fi - té-bor ti - bi, Dó-mi-ne, in to-to cor-de me - o: *

in consí - li - o justó - rum et congre - ga - ti - o - ne.

2. Magna ópera Dómini: * ex - quisita in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justitia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Memóriam fecit mirabilium suórum, † misericors et miserátor Dóminus: * escam dedit timén - tibus se.

5. Memor erit in sǽculum tes - taménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

6. Ut det illis hereditátem gén - tium: * ópera mánuum ejus véri - tas et judíciúm.

7. Fidélia ómnia mandáta ejus: †

confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptióinem misit pópulo suo: * mandávit in æténum tes - taméntum suum.

9. Sanctum, et terrible nomen ejus: * inítiúm sapiéntiæ timor Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátió ejus manet in sǽculum sǽculi.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti - phona

Magna ó-pe-ra Dó-mi - ni: exqui - sí - ta in omnes vo-lun -

tá - tes e-jus.

3. Ant.

IV g

Q

ui ti-met Dómi-num.

†

Ps. 111 Be - á-tus vir qui ti-met Dó-mi-num: * in mandá-tis e-jus

vo-let ni - mis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.

3. Glória, et divitiae in domo ejus: * et justitia ejus manet in séculum saceruli.

4. Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, et misericátor, et justus.

5. Jucundus homo qui miseratur et commodat, † disponet sermones suos in judicio: * quia in aeternum non commovébitur.

6. In memoria aeterna erit justus: * ab auditione mala non timet.

7. Paratum cor ejus sperare in Domino, † confirmatum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

8. Dispérsit, dedit pauperibus: † justitia ejus manet in séculum saceruli, * cornu ejus exaltabitur in gloria.

9. Peccator videt, et irascetur, † dentibus suis fremet et tabescet: * desiderium peccatorum peribit.

10. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

11. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sécula sacerulorum. Amen.

Anti-phona

Qui ti-met Dó-mi-num, in man-dá-tis e - jus cu - pit

ni - mis.

4. Ant.

VII c

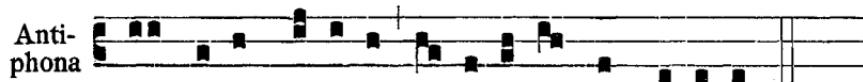
S

it no-men Dó-mi-ni.

Ps. 112 Laudá-te, pú-e-ri, Dó-mi-num: * laudá-te no-men Dó-mi-ni.

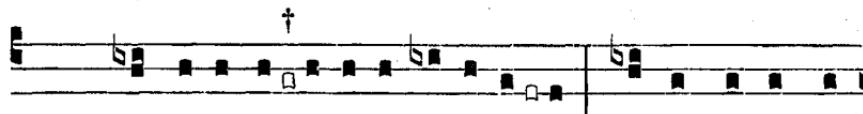
2. Sit nomen Dómini benedic-tum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
 3. A solis ortu usque ad occá-sum, * laudáibile nomen Dómini.
 4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
 5. Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humiliá respicit in cælo et in terra?
6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
 7. Ut cólocet eum cum princí-pibus, * cum princípibus pôpuli sui.
 8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiorum lætántem.
 9. Glória Patri, et Fílio, * et Spíritui Sancto.
 10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

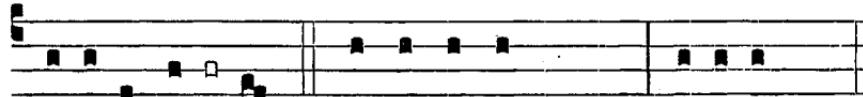
Sit no-men Dó-mi-ni be-ne-díc-tum in sá-cu-la.

5. Ant.
T. pereg.
De-us autem nos-ter.

Ps. 113 In éx-i-tu Isra-el de Ægýp-to, * do-mus Ja-cob de

- pó-pu-lo bárba-ro: (2. Facta est Judæa . . . * Israel . . .)
2. Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.
 3. Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
 4. Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.
 5. Quid est tibi, mare, quod fugisti? * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
6. Montes, exsultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium?
 7. A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.
 8. Qui convértit petram in stag-na aquárum, * et rupem in fon tes aquárum.
 9. Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam:

10. Super misericórdia tua et
veritáte tua: * nequándo dicant
gentes: Ubi est Deus eórum?

11. Deus autem noster in cælo:
* ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

12. Simulácrum géntium argéntum,
et aurum, * ópera mánuum hó-
minum.

13. Os habent, et non loquéntur:
* óculos habent, et non vidébunt.

14. Aures habent, et non áu-
dient: * nares habent, et non
odorábunt.

15. Manus habent, et non pal-
pábunt: † pedes habent, et non
ambulábunt: * non clamábunt in
gútture suo.

16. Símiles illis fiant qui fáciunt
ea: * et omnes qui confidunt in
eis.

17. Domus Israel sperávit in
Dómino: * adjútor eórum et pro-
tector eórum est,

18. Domus Aaron sperávit in
Dómino: * adjútor eórum et pro-
tector eórum est,

19. Qui timent Dóminum, spe-

ravérunt in Dómino: * adjútor
eórum et protéctor eórum est.

20. Dóminus memor fuit nostri:
* et benedíxit nobis:

21. Benedíxit dómui Israel: *
benedíxit dómui Aaron.

22. Benedíxit ómnibus, qui ti-
ment Dóminum, * pusíllis cum
majóribus.

23. Adjíciat Dóminus super vos:
* super vos, et super filios ves-
tros.

24. Benedícti vos a Dómino, *
qui fecit cælum, et terram.

25. Cælum cæli Dómino: * ter-
ram autem dedit filiis hóminum.

26. Non mórtui laudábunt te,
Dómine: * neque omnes, qui de-
scéndunt in inférnum.

27. Sed nos qui vivimus, bene-
dicimus Dómino, * ex hoc nunc
et usque in sæculum.

28. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.

29. Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, * et in sæcula
sæculórum. Amen.

Anti-
phona

De - us au - tem nos - ter in cæ - lo: ómni - a quæ - cùmque

vó - lu - it, fe - cit.

Capitulum

Philip. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui,
cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se
æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens,
in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

R. Deo grátias.

Hymnus

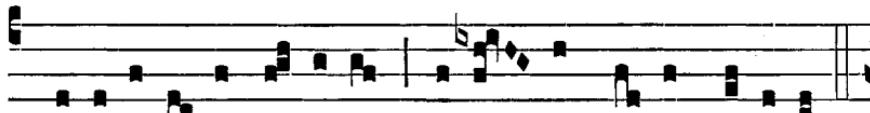
I
Ve - xil-la Re - gis pród - e-unt: Fulget Cru-cis mysté-ri-um,
 Qua Vi-ta mor-tem pér-tu - lit, Et mor - te vi - tam pró-tu - lit.

2. Quæ, vulne-rá - ta lán-ce - æ Mucró-ne di - ro, cri-mi-num
 Ut nos la-vá - ret sór-di-bus, Ma-ná - vit unda et sanguí-ne.

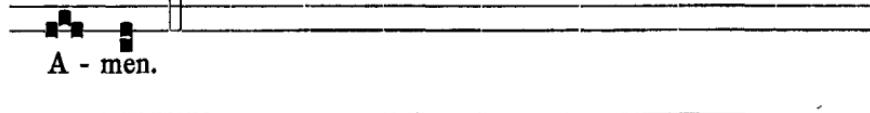
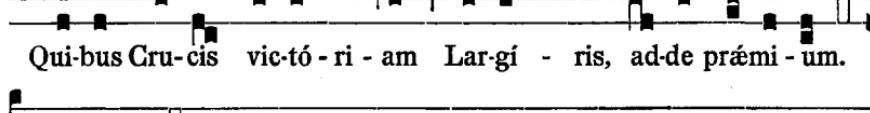
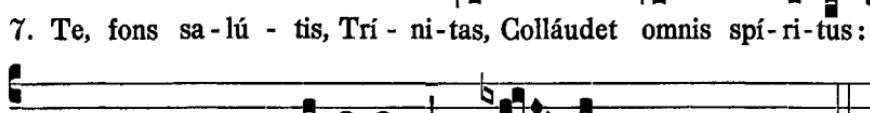
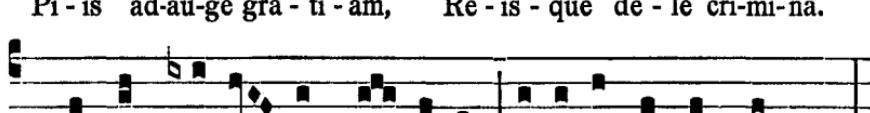
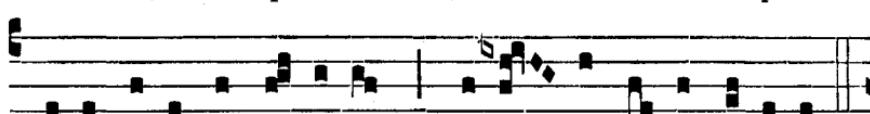
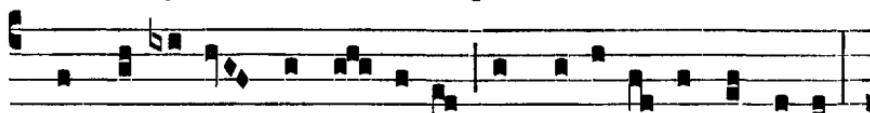
3. Implé-ta sunt, quæ cón - ci-nit Da-vid fi-dé - li cár-mi-ne,
 Di-cén-do na - ti - ó - ni-bus: Reg-ná - vit a ligno De - us.

4. Ar-bor de-có - ra et fúl - gi-da, Or-ná-ta Re - gis púrpura,
 E-lécta dig-no stí - pi-te Tam sanc - ta membra tán-ge-re.

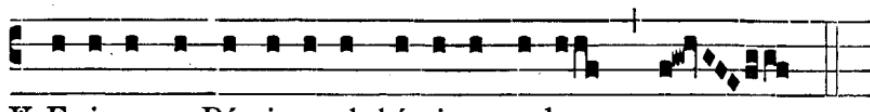
5. Be - á-ta, cu - jus brá - chi - is Pré-ti - um pe-pén-dit sáe-cu - li,

Hæc Stropha O Crux dicitur flexis genibus.

Vel juxta recentiorem usum:

Ad Magnificat, Antiphona

VIII G*

S

crip-tum est e-nim.

Cantilem B. M. V.

1. Mag-ní - fi-cat * á-ni-ma me-a Dó-mi-num:

2. Et exsul-tá-vit spí - ri - tus me - us * in De - o, sa-lu-tá-ri me - o.

3. Quia respéxit humilitátem an-
cillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam
me dicent omnes generatiónes.4. Quia fecit mihi magna qui po-
tens est: * et sanctum nomen ejus.5. Et misericórdia ejus a progé-
nie in progénies * timéntibus eum.6. Fecit poténtiam in bráchio
suo: * dispérsit supérbos mente
cordis sui.7. Depósuit poténtes de sede,
* et exaltávit húmiles.8. Esuriéntes implévit bonis: *
et dívites dimísit inánes.9. Suscépit Israel, púerum su-
um, * recordáitus misericórdiæ suæ.10. Sicut locútus est ad patres
nóstros, * Abraham, et sémini
ejus in sácula.11. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.12. Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, * et in sácula
sáculórum. Amen.

Anti-
phona

Scriptum est e-nim: Percú - ti - am pastó-rem, et disper-

géntur o-ves gre-gis: postquam au-tem re-surré-xe-ro, præcé-dam

vos in Ga - li-lá - am: i-bi me vi-dé-bi-tis, di - cit Dó-mi-nus.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitatis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et Crucem subire fecisti: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsius habére documénta * et resurrectiōnis consórtia mereámur. Per eún-dem Dóminum.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Post ultimam Orationem additur:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

VI
B e - ne - di - cá - mus Dó - - mi - no.
 R. De - o grá - - ti - as.
 V. Fi-dé - li - um á-ni-mæ per mi-se - ri - cór-di - am De - i re-quí-
 és-cant in pa-ce. R. A-men.

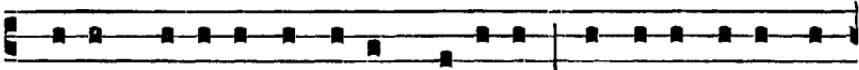
Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidé-lium ánimæ, statim incipitur Versus: Jube, domne, benedicere, ut infra ad Completorium; secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

AD COMPLETORIUM

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María, sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit:

V. Ju-be, domne, be - ne - di - ce - re.

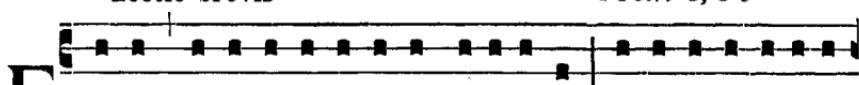
Benedictio

Noctem qui - é-tam et fi-nem perféc-tum con-cé-dat no-bis Dó-
mi-nus omni-po-tens. R. Amen.

Lectio brevis

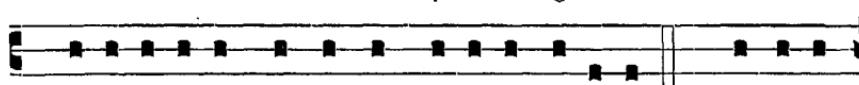
1 Petri 5, 8-9

Fratres: Sóbri - i es-tó-te, et vi-gi-lá-te: qui a adver-sá-ri-us
ves-ter di - á-bo-lus tamquam le-o rú-gi - ens círcu - it, quær-ens,

quem dé-vo-ret: cu - i re-sí-sti-te fortes in fi-de. Tu au-tem,
Dó-mi-ne, mi-se-ré-re no-bis. R. De-o grá-ti - as.

V. Adju-tó-ri - um nostrum in nō-mi-ne Dó-mi-ni. R. Qui fe-cit
cæ-lum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, quæ tota dicitur cum §§.
sequentibus, voce recta et paulisper depressa.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto
Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis
Petro et Paulo, ómnibus Sanctis et vobis, fratres: quia peccávi nimis
cogitatione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.
Ideo precor beátam Mariam semper Vírginem, beátum Michaélem

Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereártur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur: vobis, fratres, et vos, fratres, dicat: tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereártur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R. Amen.

Indulgéntiam, absoluciónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. R. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

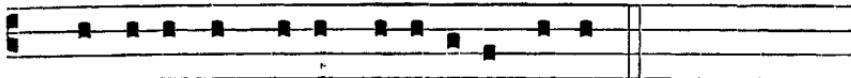
Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

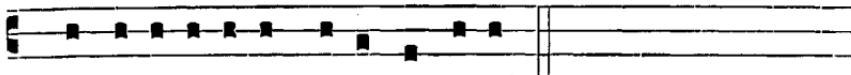
Misereártur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absoluciónem et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. Amen.

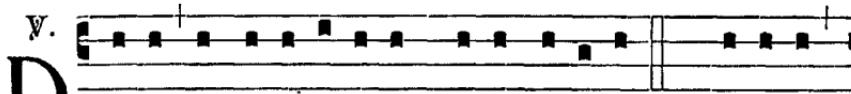
Facta absolutione dicitur:

V. Con-vérte nos, De-us, sa-lu-tá-ris nos-ter.

R. Et a-vér-te i-ram tu - am a no-bis.

D e - us, in ad-ju-tó-ri - um me - um inténde. R. Dó-mi-ne,

ad adju-vandum me fes-tí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,
 et Spi-ri-tu - i Sancto: Sic-ut e-rat in prin-cí-pi - o, et nunc, et
 sem-per, et in sää-cu - la sää-cu-ló - rum. Amen. Laus ti-bi,

Dó-mi-ne, Rex æ-térnæ gló-ri - æ.

Ant.

VIII G

M

i-se-ré-re.

Ps. 4 Cum invo-cá-rem ex-audí-vit me De-us justí - ti - æ me - æ: *

in tri-bu-la - ti - ó-ne di-la-tás-ti mi - hi.

2. Miserére mei, * et exáudi oratióñem meam.

3. Filii hóminum, úsquequo gra-vi corde? * ut quid diligitis vanitátem et quáeritis mendácium?

4. Et scítote, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clá-mávero ad eum.

5. Irascimini, et nolite peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungimini.

6. Sacrificáte sacrificium justi-tiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lu-men vultus tui, Dómine: * dedísti lätítiam in corde meo.

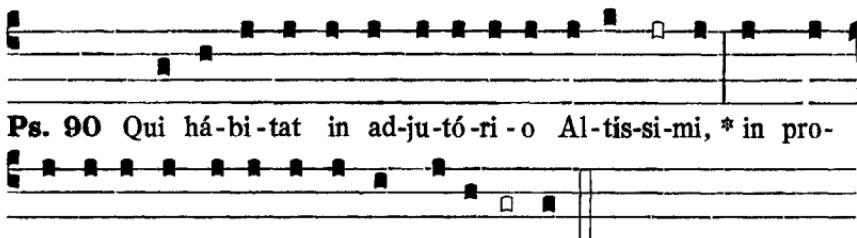
8. A fructu frumenti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idipsum * dór-miam et requiéscam;

10. Quóniam tu, Dómine, singu-láriter in spe * constituisti me.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sääcula sääculórum. Amen.

Ps. 90 Qui há-bi-tat in ad-ju-tó-ri-o Al-tis-si-mi, * in pro-

tec-ti - ó-ne De - i cæ - li commo-rá-bi - tur.

2. Dicet Dómino: Suscéptor
meus es tu, et refúgium meum: *
Deus meus, sperábo in eum.

3. Quóniam ipse liberávit me
de láqueo venántium, * et a verbo
áspero.

4. Scápolis suis obumbrábit tí-
bi: * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas
ejus: * non timébis a timóre noc-
túrno,

6. A sagitta volánte in die, †
a negótió perambulánte in téne-
bris: * ab incúrsu, et dæmónio
meridiáno.

7. Cadent a látere tuo mille, †
et decem mília a dextris tuis: *
ad te autem non appropinquábit.

8. Verúmtamen óculis tuis con-
siderábis: * et retributiónem pec-
catórum vidébis.

9. Quóniam tu es, Dómine, spes
mea: * Altíssimum posuísti refú-
gium tuum.

10. Non accédet ad te malum:

* et flagéllum non appropinquábit
tabernáculo tuo.

11. Quóniam Angelis suis man-
dávit de te: * ut custódiant te in
ómnibus viis tuis.

12. In mánibus portábunt te: *
ne forte offéndas ad lápidem pe-
dem tuum.

13. Super áspidem et basiliscum
ambulábis: * et conculcábis leó-
nem et dracónem.

14. Quóniam in me sperávit,
liberábo eum: * prótegam eum,
quóniam cognóvit nomen meum.

15. Clamábit ad me, et ego exáu-
diam eum: * cum ipso sum in tri-
bulatióne: erípiam eum et glorifi-
cabo eum.

16. Longitúdine diérum replébo
eum: * et osténdam illi salutáre
meum.

17. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, * et in sǽcula
sæculórum. Amen.

Ps. 133 Ecce, nunc be-ne-dí- ci-te Dómi-num, * omnes servi Dó-mi-ni:

2. Qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

3. In nótibus extóllite manus
vestras in sancta, * et benedícite
Dóminum.

4. Benedícat te Dóminus ex Sion,
* qui fecit cælum et terram.

5. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.

6. Sicut erat in princípio, et nunc,
et semper, * et in sǽcula sæcu-
lórum. Amen.

Anti-phona

Mi-se-ré-re mi-hi, Dó-mi-ne, et ex-áudi o-ra - ti - ó-nem
me - am.

Hymnus

II

Te lu-cis ante térmí-num, Re-rum Cre - á - tor, pós-cimus,
Ut pro tu - a cle-mén-ti - a Sis præ-sul et cus-tó-di - a.

2. Pro-cul re-cé-dant sóm-ni - a Et nóc-ti - um phan-tás-ma - ta;
Hostémque nos-trum cómpri-me, Ne pol-lu - ántur cór-po - ra.

3. Præsta, Pa-ter pi - ís-si-me, Pa-trí-que com-par U-ni-ce,
Cum Spí-ri - tu Pa - rá - cli-to Reg-nans per omne sáe-cu - lum.

A - men.

Capitulum

Jerem. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum invocá-
tum est super nos: * ne derelíquas nos, Dómine, Deus noster.
R. Deo grátiás.

R. br.

VI

I

n ma-nus tu-as, Dó-mi-ne, * Comméndo spí-ri-tum me-um.

In ma-nus. V. Red-e-mís-ti nos, Dó-mi-ne, De-us ve-ri-tá-tis.

* Com-mén-do. In ma-nus.

V. Custó-di nos, Dó-mi-ne, ut pu-pí-lam ó-cu-li.

R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant.

III a

S

alva nos.

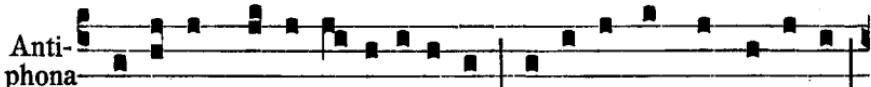
Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

1. Nunc di-mít-tis servum tu - um Dó-mi-ne: * se-cún-dum verbum
 2. Qui - a vi-dé - runt ó-cu-li me - i * sa - lu - tá
 3. Quod pa - rás-ti * ante fá - ci - em

1. tu - um in pa - ce:
 2. - - - re tu - um,
 3. óm-ni - um po - pu - ló - rum,

4. Lumen ad revelationem gén- tium, * et glóriam plebis tuæ Israel. | 6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sacerdotum. Amen.
 5. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

Salva nos, Dómi-ne, vi-gi-lantes, custó-di nos dor-mi-éntes;

ut vi-gi-lé-mus cum Christo, et re-qui-es-cá-mus in pa-ce.

Deinde, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobiscum cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Completorii, ut infra.

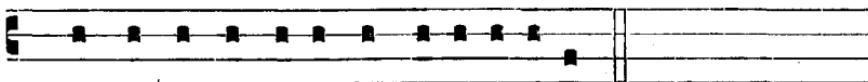
Sequentes Preces omittuntur, si in Vesperis præcedentibus habita sit Commemoratio alicujus Duplicis.

K

ý-ri-e, e-lé-i-son. Chris-te, e-lé-i-son. Ký-ri-e,

e-lé-i-son. Pa-ter noster, secrēto usque ad

V. Et ne nos in-dú-cas in ten-ta-ti-ó-nem.

R. Sed líbera nos a ma-lo.

Credo in Deum, secrēto usque ad

V. Carnis resurrectiōnem.

R. Vitam ætérnam. Amen.

V. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum.

R. Et laudábilis et gloriósus in sácula.

V. Benedicámus Patrem et Filium cum Sancto Spíritu.

R. Laudémus et superexaltémus eum in sácula.

V. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli.

R. Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

V. Benedicat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus.

R. Amen.

V. Dignáre, Dómine, nocte ista.

R. Sine peccáto nos custodíre.

- V. Miserére nostri, Dómine.
 R. Miserére nostri.
 V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
 R. Quemámodum sperávimus in te.
 V. Dómine, exáudi oratióne meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Nunc dimittis, statim dicitur:

- V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Vísite, quásumus, Dómine habitatióne istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: † Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sǽculórum. R. Amen.

- V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

V. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

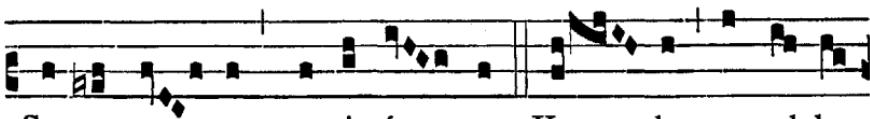
Benedictio (*recta sed gravi et protracta voce*)

Benedicat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus, Pater, et Filius, et Spíritus Sanctus. R. Amen.

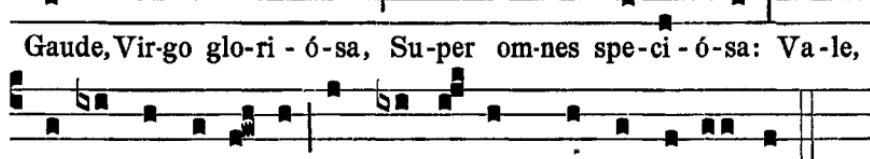
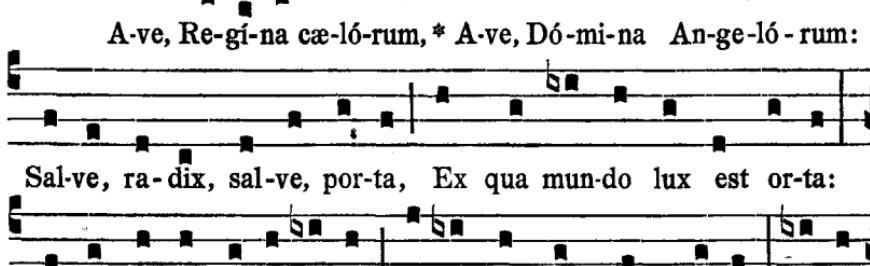
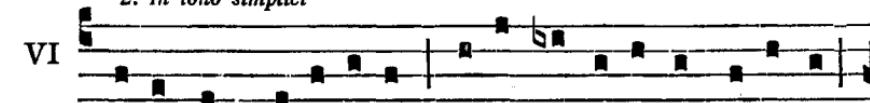
Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur:

1. In tono sollemni]

VI
A - ve,* Re-gí-na cæ - ló - rum: A - ve, Dó-mi-na
 Ange - ló - rum: Sal - ve, ra - dix, sal - ve, por - ta, Ex qua
 mun - do lux est or - ta: Gau-de, Vir - go gló - ri - ó - sa,

2. In tono simplici

o valde de-có-ra, Et pro nobis Christum exó-ra.

V. Dignare me laudare te Virgo sacrata.

R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Orémus.

Oratio

Concéde, misericors Deus, fragilitati nostrae præsidium: † ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus; * intercessiónis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eundem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea subjungitur:

V. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María, et Credo.

¶ Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum quod transferri valeat, transfertur post Octavam; secus de eo fit Commemoratio, præterquam tribus diebus Pascha præcedentibus et duobus consequentibus. Festi trium Lectionum item a Feria V in Cena Domini usque ad Feriam III Paschæ nulla fit Commemoratio.

Sequentes Feriae II, III et IV sunt majores privilegiatae.

FERIA II MAJORIS HEBDOMADÆ

AD MISSAM

Statio ad Sanctam Praxedem

Intr.

IV

ú - di - ca, Dó - mi - ne, no - céntes me, ex-púg-na
impug-nán - tes me: ap-pre-hénde arma et scu - tum,
et exsúr - ge in adju - tó - ri - um me - um, Dó - mi -
ne, vir - tus sa-lú - tis me - æ. Ps. Ef-funde
frá - me - am, et conclú - de advérsus e - os, qui per-se-quúntur me: *
dic á - nimæ me - æ: Sa - lus tu - a e - go sum. Jú - di - ca.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui in tot adverſis ex nostra infirmitate deficitus; * intercedente unigeniti Filii tui passione respiremus: Qui tecum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ *Oratio*

Ecclésiae tuæ, quásumus, Dómine, preces placátus admítte: † ut, destrúcitis adversitáribus et erróribus univérsis, * secúra tibi sér-viat libertáte. Per Dóminum.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuae præssé voluísti, propítius réspicere: † da ei, quásimus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; * ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

Non dicitur tertia Oratio.

Léctio Isaiae Prophétæ

Is. 50, 5-10

In diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus Deus apéruit mihi aurem,
ego autem non contradíco: retrórsum non ábii. Corpus meum
dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus: fáciem meam non
avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxí-
liátor meus, ídeo non sum confúsus: ídeo pósui fáciem meam ut
petram duríssimam, et scio, quóniam non confúndar. Juxta est, qui
justificat me, quis contradicet mihi? Stemus simul, quis est adversá-
rius meus? Accédat ad me. Ecce, Dóminus Deus auxiliátor meus:
quis est, qui condémnet me? Ecce, omnes quasi vestiméntum conte-
réntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens
vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei,
speret in nómine Dómini, et innitáatur super Deum suum.

ju-dí - ci - um me - um, De - us me - us
 et Dó - mi - nus me - us, in cau - sam
 me - - am. V. Ef - fún-de fráme - am,
 et conclú - - - de
 ad-vérsus e - - -
 - os, qui
 me * per - se - quín - tur.
 II

Tract.

II

D

ó-mi - ne,

* non se-cún-dum

pec-cá-ta nos-trá, quæ fé-ci-mus nos: ne-que
 se-cún-dum in-iqui-tá-tes nos - tras re - trí - bu - as
 no - bis. **V.** Dó - mi-ne,
 ne me-mí - ne - ris in - i-qui - tátum nostrá-rum an-ti -
 quá - rum: ci-to an-tí-ci-pent nos mi-se-ri-córdi - æ
 tu - æ, qui-a páu - pe - res fac-ti su-mus ni-mis.
Hic genuflectitur
V. Ad - ju - va nos, De - us, sa - lu - tár - is nos - ter:
 et propter gló-ri - am nó-mi-nis tu - i, Dó-mi-ne, lí-be - ra
 nos: et pro-pí - ti - us esto peccá-tis nos - tris,

prop - ter no - men * tu - - - um.

† Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem

Joann. 12, 1-9

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethaniam, ubi Lázarus fúerat a mórtuis, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei cenam ibi: et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiósí, et unxit pedes Jesu, et extérsit pedes ejus capillis suis: et domus impléta est ex odore unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum tradíturus: Quare hoc unguéntum non vénuit trecéntis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat et, lóculos habens, ea, quæ mittebántur, portábat. Dixit ergo Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognovit ergo turba multa ex Judæis, quia illic est: et venérunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

Offert.

III

E - ri - pe me * de in - i - mí-cis me - is,
Dó - mi - ne: ad te confú-gi, do-ce me
fá - ce - re vo - lun-tá - tem tu - - am: qui - a
De - us me - - us es tu.

Secreta

Hæc sacrificia nos, omnípotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fácient puriores venire principium. Per Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ Secreta

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divinis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa Secreta

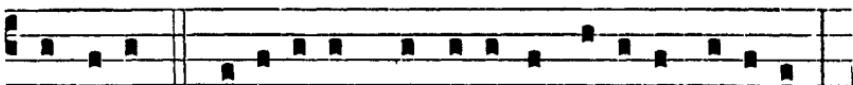
Oblatis, quæsumus, Dómine, placare munéribus: et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésser voluísti, assídua protec-tiōne gubérrna. Per Dóminum.

The musical notation consists of four-line staves, each starting with a large capital letter (P, R, R, R) followed by a breve. The lyrics are written below the staves, corresponding to the notes. The notation is divided into measures by vertical bar lines.

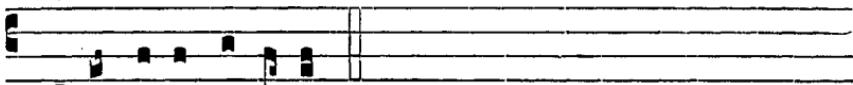
Per ómni - a sǽ-cu-la sǽ-cu-ló - rum. R. Amen. V. Dó-mi-nus
 vo-bís-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o. V. Sur-sum corda.
 R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. V. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no,
 De - o nostro. R. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,
 æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et u-bique grá-ti-as
 á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us:
 Qui sa-lú-tem humá-ni gé-ne-ris in ligno Cru-cis consti-tu - ís-ti:

ut, unde mors o - ri - e-bá-tur, in-de vi-ta re-súrge-ret: et, qui
in lig-no vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur: per Christum,
Dó-mi-num nostrum. Per quem ma - jes-tá-tem tu - am lau-dant
Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na - ti - ó-nes, tre-munt Po-testá-tes.
Cæ-li cæ-lo-rúm-que Vir-tú-tes ac be - á-ta Sé-ra-phim só-ci-a
ex-sulta - ti - ó-ne con-cé-lebrant. Cum qui-bus et nostraras vo-ces
ut ad-mít-ti jú-be - as, depre-cá-mur, súppli - ci confes-si - ó-ne
di-céntes:

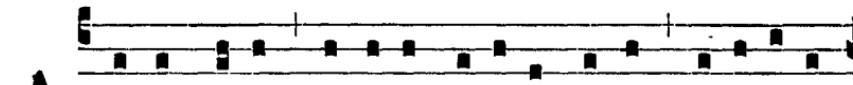
Sanctus, * Sanctus, Sanc-tus Dó-mi-nus, De - us Sá-ba - oth.
Ple-ni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu - a. Ho-sán-na in

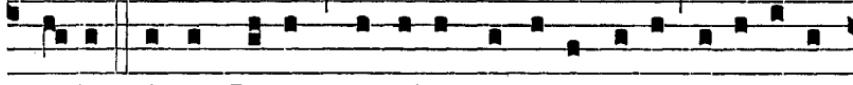
ex-cél-sis. Be-ne-díc-tus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni.

Ho-sán-na in ex-cél-sis.

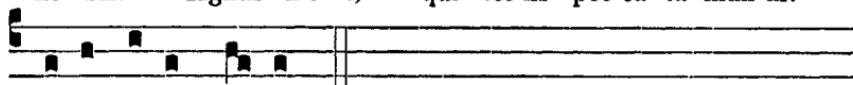
Agnus De - i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re

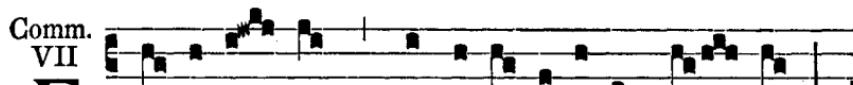
no-bis. Agnus De - i, * qui tol-lis pec-cá-ta mundi: mi-se-ré-re

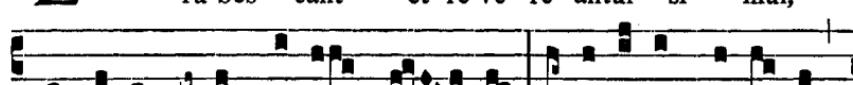
no - bis. Agnus De - i, * qui tol-lis pec-cá-ta mun-di:

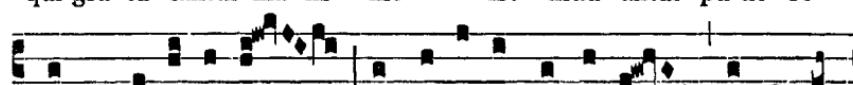
do-na no-bis pa - cem.

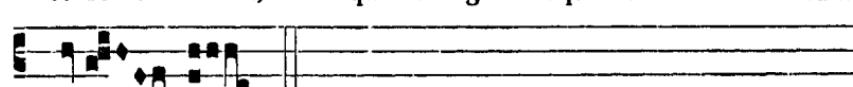
Comm. VII **E**-ru-bés - cant * et re-ve - re - ántur si - mul,

qui gra-tu - lántur ma-lis me - is: indu - ántur pu-dó - re

et re-ve-rénti - a, qui ma-lígna loquúntur ad-vér-sum

me.

Postcommunio

Præbeant nobis, Dómine, divínum tua sancta fervórem: * quo
eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ

Postcommunio

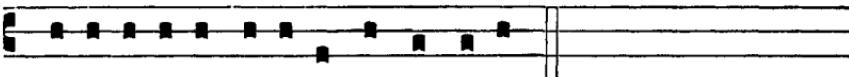
Quæsumus, Dómine, Deus noster: † ut, quos divína tríbus partici-
patione gaudére, * humánis non sinas subjacére periculis. Per
Dóminum.

Vel 2ª pro Papa

Postcommunio

Hæc nos, quæsumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat:
† et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse
voluisti; * una cum commissso sibi grege, salvet semper et muniat.
Per Dóminum.

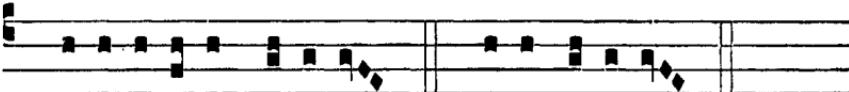
*Deinde Sacerdos absolute dicit Orémus. Et Diaconus versus ad popu-
lum, junctis manibus, dicit:*

Hu-mi-li-á-te cá-pi-ta vestra De-o.

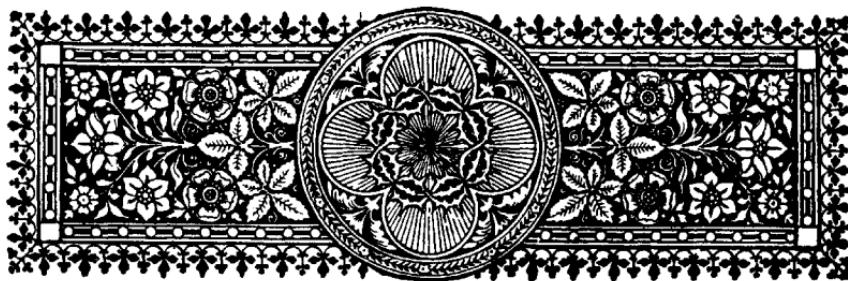
Oratio

Adjuva nos, Deus, salutáris noster: † et ad benefícia recolénda,
quibus nos instauráre dignátus es, * tríbue venire gaudéntes.
Per Dóminum.

V. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

FERIA III MAJORIS HEBDOMADÆ

AD MISSAM

Statio ad Sanctam Priscam

Intr. IV
Nos au - tem * glo - ri - á - ri o-pór - tet
in Cru-ce Dó - mi - ni nos - tri Je - su Chris - ti: in quo est
sa-lus, vi - ta et re - sur-réc-ti - o nos - tra: per quem
salvá - ti et li-be - rá - ti su - mus. Ps. De - us
mi-se-re - á - tur nos - tri, et be-ne - di - cat no - bis: * il-lú-mi - net
vul-tum su - um su - per nos, et mi-se-re - á - tur nos - tri.
Nos au - tem.

IV

Ký - ri - e, e-lé - i-son. ij. Ký - ri - e, * e - - lé - i-son.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus: † da nobis ita Dominicæ passiónis sacraménta perágere; * ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúndem Dóminum.

*2ª contra persecutores Ecclesiæ**Oratio*

Ecclésiæ tuæ, quásumus, Dómine, preces placátus admítte: † ut, destrúc̄tis adversitátib⁹ et errórib⁹ univérsis, * secúra tibi sér-viat libertáte. Per Dóminum.

*Vel 2ª pro Papa**Oratio*

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiæ tuæ præssé voluísti, propítius respice: † da ei, quásumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; * ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

Non dicitur tertia Oratio.

Léctio Jeremiæ Prophétæ

Jerem. 11, 18-20

In diébus illis: Dixit Jeremías: Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendisti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad victimam: et non cognóvi, quia cogitavé-runt super me consilia, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memoréetur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónen tuam ex eis: tibi enim revelávi cau-sam meam, Dómine, Deus meus.

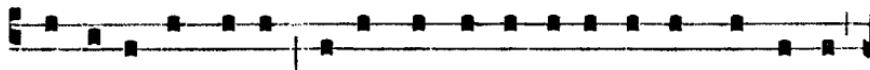
Grad.

III

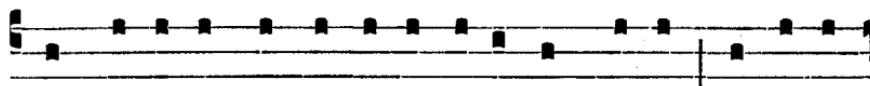
- go au-tem, * dum mi - hi mo - lés - ti es -

sent, indu - é - bam me ci-lí - ci-o,

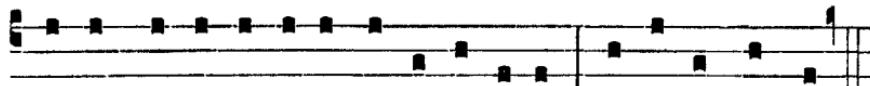
et hu - mi - li - á - bam in je - jú - ni - o
 á-ni-mam me - am: et o-rá - ti - o me - a
 in si - nu me - o con - ver - té - tur.
 V. Jú - di - ca, Dó - mi - ne, no - cén - tes me,
 ex-púg - na im - pug - nán - tes me: ap-pre -
 hén - de ar - ma et scu - - tum,
 et ex - súr - - ge in ad - ju - tó - ri -
 um * mi - hi.
P
 v
 ás - si - o Dómi - ni nostri Je - su Chris - ti se - cún - dum Marcum

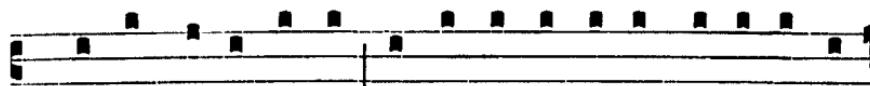
In il-lo tém-po-re: E-rat Pascha, et á-zy-ma post bí-du - um,

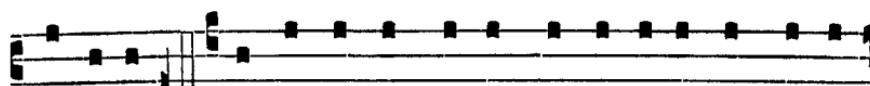
et quæ-ré-bant summi sa-cer-dó-tes et scri-bæ, quó-mo-do

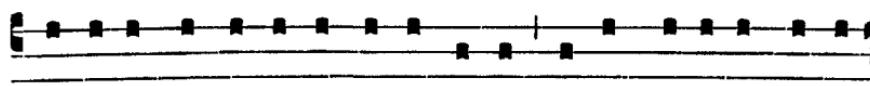
Je-sum do-lo te-né-rent et oc-cí-de-rent. Di-cé-bant au-tem:

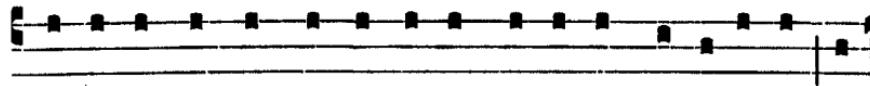
S. Non in di-e fes-to, ne for-te tu-múl-tus fi-e-ret in

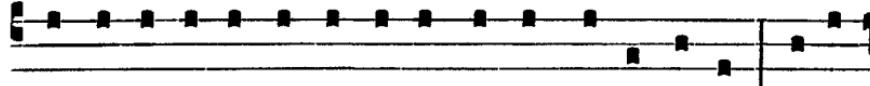
pó-pu-lo. C. Et cum es-set Je-sus Beth-á-ni-æ in do-mo

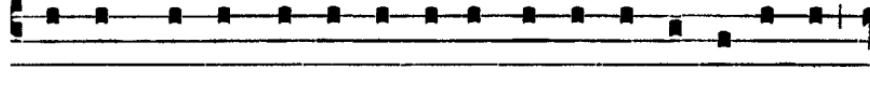
Si-mó-nis le-pró-si, et re-cúmbe-ret: ve-nit mú-li-er ha-bens

a-la-bás-trum unguén-ti nar-di spi-cá-ti pre-ti-ó-si, et,

frac-to a-la-bás-tro, ef-fú-dit su-per ca-put e-jus. E-rant

au-tem qui-dam in-dig-ne fe-rén-tes in-tra se-met-íp-sos,

et di-céntes: S. Ut quid per-dí-ti - o is-ta unguén-ti fac-ta est?

Pót-e-rat e-nim unguén-tum is-tud ve-núm-da-ri plus quam
tre-cén-tis de-ná-ri - is, et da-ri pau-pé-ri-bus. C. Et fremé-bant
in e-am. Je-sus au-tem di-xit: ✕ Sí-ni-te e-am: quid
il-li mo-lés-ti es-tis? Bo-num o-pus o-pe-rá-ta est in me.

Sem-per e-nim páu-pe - res ha-bé-tis vo-bís-cum: et, cum
vo-lu-é-ri-tis, pot-és-tis il-lis be-ne-fá-ce-re: me au-tem
non semper ha-bé-tis. Quod há-bu-it hæc, fe-cit: præ-vé-nit
ún-ge-re corpus me-um in se-pul-tú-ram. Amen, di-co vo-bis:

U-bi - cùmque præ-di - cá - tum fú - e - rit Ev-an-gé - li - um is-tud
 in u-ni-vér-so mundo, et quod fe - cit hæc, nar-rá - bi - tur in
 me-mó - ri - am e - jus. C. Et Ju-das Is-ca - ri - ó - tes, u-nus de
 du - ó - de - cim, áb - i - it ad sum-mos sa - cer-dó - tes, ut pró-de - ret
 e - um il-lis. Qui audi - én - tes, ga - ví - si sunt: et pro-mi - sé - runt
 e - i pe - cù - ni - am se da - tú - ros. Et quæ - ré - bat, quómo - do il - lum
 opportú - ne trá - de - ret. Et pri - mo di - e a - zy - mó - rum, quando
 pascha immo - lá - bant, di - cunt e - i dis - cí - pu - li: S. Quo vis
 e - á - mus, et pa - ré - mus ti - bi, ut man - dú - ces pas - cha?

C. Et mit-tit du - os ex dis-cí-pu - lis su - is, et di - cit e - is:

¶ I-te in ci - vi - tá - tem: et occúr-ret vo-bis homo la-gé-nam aquæ
 bá - ju - lans, sequí - mi - ni e - um: et, quo-cúmque in - tro - i - e - rit,

dí - ci - te dó - mi - no do - mus, qui - a Ma - gís - ter di - cit: U - bi est
 re - féc - ti - o me - a, u - bi pas - cha cum dis - cí - pu - lis me - is

mandú - cem? Et ip - se vo - bis de - mon - strá - bit ce - ná - cu - lum grande,
 stra - tum: et il - lic pa - rá - te no - bis. C. Et ab - i - é - runt dis - cí - pu - li

e - jus, et ve - né - runt in ci - vi - tá - tem: et inve - né - runt, sic - ut
 dí - xe - rat il - lis, et pa - ra - vé - runt pascha. Vés - pe - re au - tem

fac-to, ve-nit cum du-o-de-cim. Et dis-cumbén-ti-bus e-is et
 mandu-cán-ti-bus, a-it Je-sus: ✕ Amen, di-co vo-bis, qui-a
 u-nus ex vo-bis tra-det me, qui mandú-cat me-cum. C. At il-li
 cœ-pé-runt contris-tá-ri, et dí-ce-re e-i sin-gu-lá-tim:
 S. Numquid e-go? C. Qui a-it il-lis: ✕ Unus ex du-o-de-cim,
 qui in-tín-git me-cum ma-num in ca-tí-no. Et Fí-li-us qui-dem
 hó-mi-nis va-dit, sic ut scrip-tum est de e-o: vae au-tem
 hó-mi-ni il-li, per quem Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur.
 Bo-num e-rat e-i, si non es-set na-tus ho-mo il-le.

C. Et man-du-cán-ti-bus il-lis, ac-cé-pit Je-sus pa-nem: et
 be-ne-dí-cens fre-git, et de-dit e-is, et a-it: ✕ Sú-mi-te,
 hoc est corpus me-um. C. Et ac-cép-to cá-li-ce, grá-ti-as
 a-gens de-dit e-is: et bi-bé-runt ex il-lo omnes. Et a-it
 il-lis: ✕ Hic est sanguis me-us no-vi Tes-ta-mén-ti, qui pro
 mul-tis ef-fundé-tur. Amen, di-co vo-bis, qui-a jam non bi-bam
 de hoc ge-ní-mi-ne vi-tis, usque in di-em il-lum, cum
 il-lud bi-bam no-vum in reg-no De-i. C. Et hym-no
 dic-to, ex-i-é-runt in mon-tem O-li-vá-rum. Et a-it

e - is Je - sus: ✕ Omnes scanda - li - za - bí-mi - ni in me in

noc-te is-ta: qui - a scrip-tum est: Per-cú - ti - am pas-tó - rem,

et di-sper-gén-tur o-ves. Sed postquam re - sur-ré - xe - ro,

præ-cé-dam vos in Ga-li - lá - am. C. Petrus au-tem a - it il-li:

S. Et si omnes scanda-li-zá-ti fú - e - rint in te, sed non e-go.

C. Et a - it il-li Je-sus: ✕ Amen, di-co ti-bi, qui - a tu hó-di - e

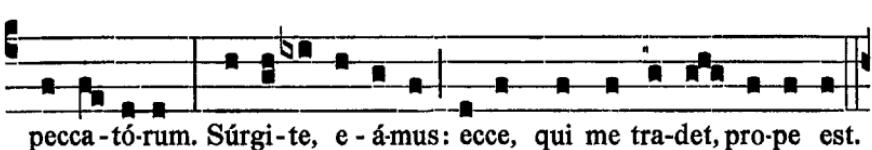
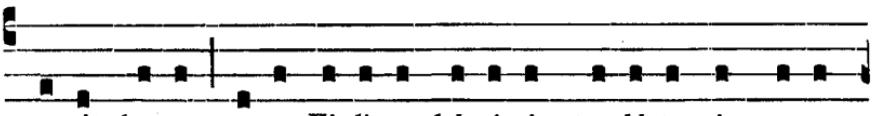
in nocte hac, pri - úsquam gal-lus vo-cem bis dé-de-rit, ter me

es ne-ga - tú-rus. C. At il-le ámpli - us lo-que-bá-tur: S. Et si

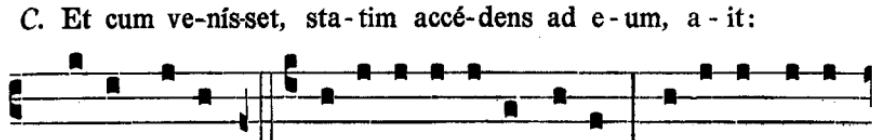
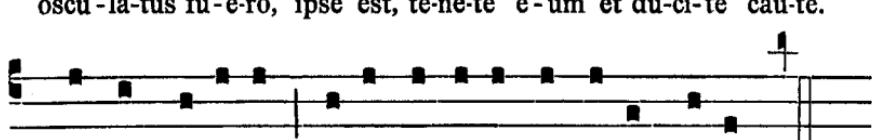
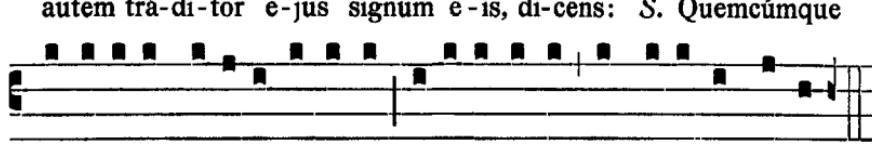
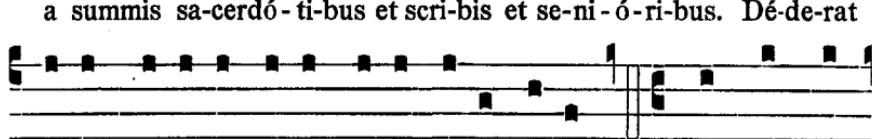
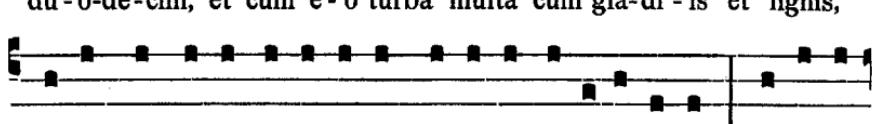
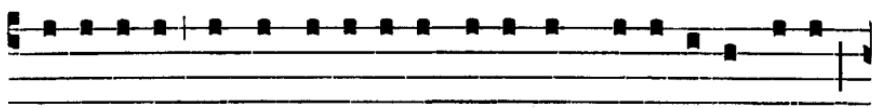
o-portú - e - rit me si-mul cómmo - ri ti - bi, non te ne-gá-bo.

C. Si-mí-li-ter au-tem et omnes di-cé-bant. Et vé-ni-unt in
 præ-di-um, cu - i nomen Gethsé-ma-ni. Et a-it discí-pu-lis su-is:
 ✕ Se-dé-te hic, do-nec o-re-m. C. Et as-sú-mit Petrum et
 Ja-có-bum et Jo-ánnem se-cum: et cœ-pit pa-vé-re et tæ-dé-re.
 Et a-it il-lis: ✕ Tris-tis est á-ni-ma me-a usque ad mor-tem:
 sus-ti-né-te hic et vi-gi-lá-te. C. Et cum pro-cessis-set
 páu-lu-lum, pró-ci-dit su-per ter-ram: et o-rá-bat, ut, si fi-e-ri
 posset, transí-ret ab e-o ho-ra: et di-xit: ✕ Ab-ba, Pa-ter,
 ómni-a ti-bi possi-bí-li-a sunt, transfer cá-li-cem hunc a me:

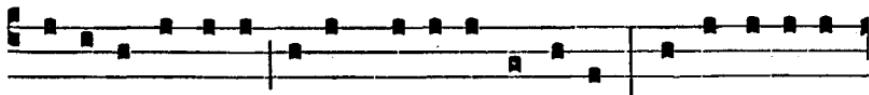

 sed non quod e-go vo-lo, sed quod tu. C. Et ve-nit et in-vé-nit
 e - os dor-mi - éntes. Et a - it Pe-tro: ✕ Si-mon, dor-mis?
 non po-tu - ís-ti u-na ho-ra vi-gi-lá-re? Vi-gi-lá-te et o-rá-te,
 ut non intré-tis in tenta-ti - ó-nem. Spí-ri-tus qui-dem promptus est,
 ca-ro ve-ro in - fir-ma. C. Et í - te-rum áb-i - ens o-rá-vit
 e - úndem ser-mó-nem di-cens. Et re-vérsus dé-nu - o in-vé-nit
 e - os dor-mi - éntes (e-rant e-nim ó-cu - li e - ó-rum gra-vá - ti)
 et igno-rá-bant, quid respondé-rent e - i. Et ve-nit té-rti - o,
 et a - it il-lis: ✕ Dor-mí-te jam et requi - és-ci-te. Súf-fi - cit:

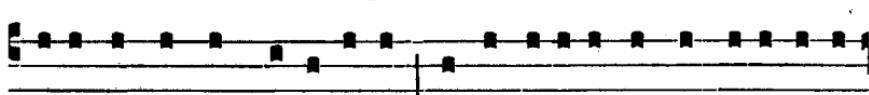

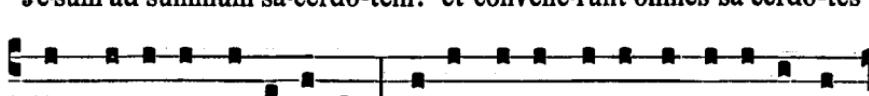
C. Et adhuc e - o loquénte, ve-nit Ju-das Isca-ri - ó-tes, u-nus de

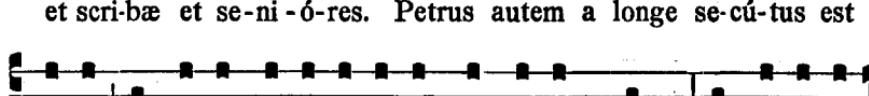

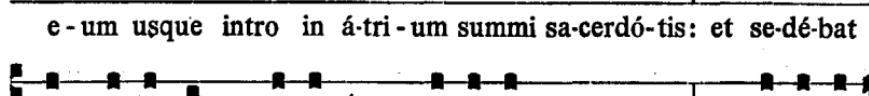
in-je-cé-runt in e-um, et te-nu-é-runt e-um. Unus au-tem quidam
 de circumstán-ti-bus, e-dú-cens glá-di-um, percússit servum summi
 sa-cer-dó-tis: et ampu-tá-vit il-li au-ri-cu-lam. Et respón-dens
 Je-sus, a - it il-lis: ✕ Tamquam ad latró-nem ex-ís-tis cum
 glá-di - is et lignis com-pre-hénde-re me? co - tí-di - e e-ram a-pud
 vos in templo do-cens, et non me te-nu - ís-tis. Sed ut imple - ántur
 Scrip - tú-ræ. C. Tunc discí-pu - li e-jus re-linquéntes e-um, omnes
 fu-gé-runt. Ad-u-léscens au-tem qui-dam se-que-bá-tur e-um
 a-míctus síndo-ne su-per nu-do: et te-nu-é-runt e-um. At il-le,

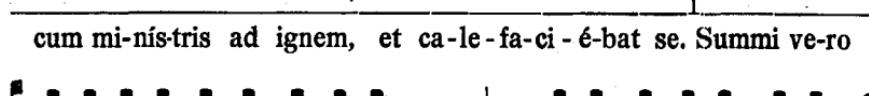

 re-jécta sindo-ne, nu-dus pro-fú-git ab e - is. Et addu-xé-runt

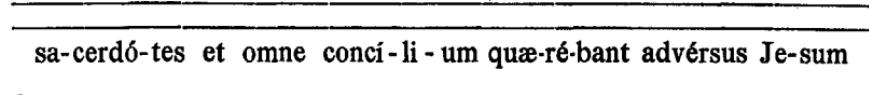

 Je-sum ad summu[m] sa-cerdó-tem: et convené-runt omnes sa-cerdó-tes

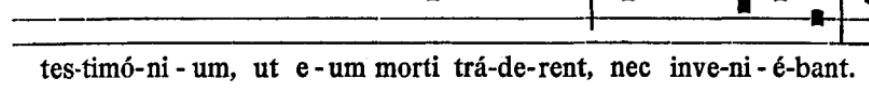

 et scri-bæ et se-ni - ó-res. Petrus autem a longe se-cú-tus est

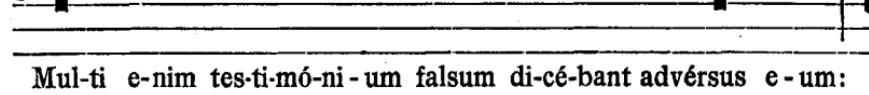

 e - um usque intro in á-tri - um summi sa-cerdó-tis: et se-dé-bat

 cum mi-nís-tris ad ignem, et ca-le - fa-ci - é-bat se. Summi ve-ro

 sa-cerdó-tes et omne concí - li - um quæ-ré-bant advérsus Je-sum

 tes-timó-ni - um, ut e - um morti trá-de-rent, nec inve-ni - é-bant.

 Mul-ti e-nim tes-ti-mó-ni - um falsum di-cé-bant advérsus e - um:

 et conve-ni - énti - a testimó-ni-a non e-rant. Et qui-dam surgéntes,

falso sum tes-ti-mó-ni - um fe-ré-bant adver-sus e - um, di-cén-te:s:

S. Quó-ni - am nos au-dí-vi-mus e - um di-céntem: E-go dissólva

templum hoc ma-nu-fáctum, et per tri-du-um á-li-ud non

ma-nu-fáctum æ-di-fi-cá-bo. C. Et non e-rat convé-ni - ens

tes-ti-mó-ni - um il-ló-rum. Et exsúrgens summus sa-cérdo:s in

mé-di - um, in-terro-gá-vit Je-sum, di-cens: S. Non respóndes

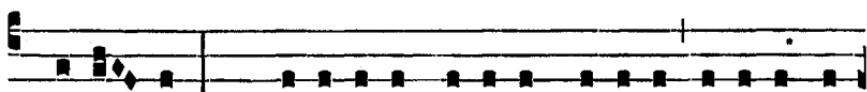
quidquam ad e - a, quæ ti-bi ob-ji-ci - úntur ab his? C. Il-le

autem ta-cé-bat, et ni-hil respóndit. Rursum summus sa-cérdo:s

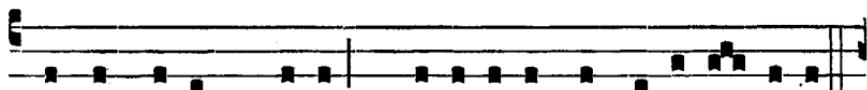
inter-ro-gá-bat e - um, et di-xit e - i: S. Tu es Christus,

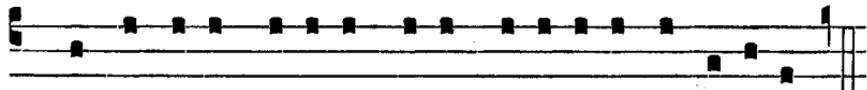
Fí - li - us De - i be-ne-díc-ti? C. Je-sus au-tem di - xit il-li:

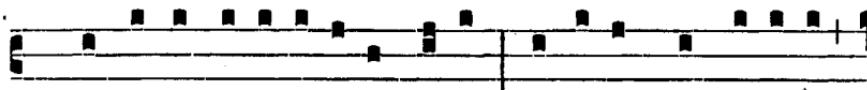
¶ E-go sum: et vi-dé-bi-tis Fí - li - um hó-mi-nis se-déntem a

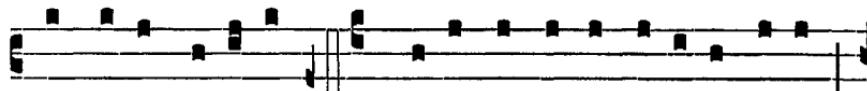
dex-tris vir-tú-tis De - i, et ve-ni - éntem cum nú-bi-bus cæ - li.

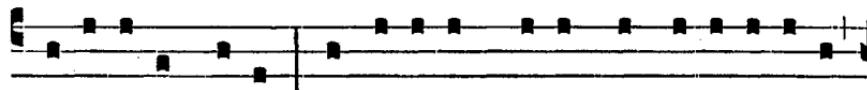
C. Summus autem sa-cérdos scindens vesti-ménta su - a, a - it:

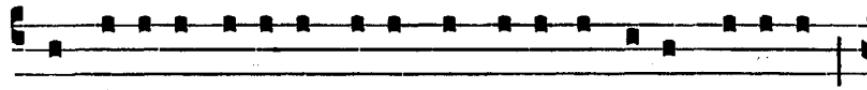
S. Quid adhuc de-si-de-rá-mus testes? Audís-tis blasphemí-am:

quid vo-bis vi-dé-tur? C. Qui omnes condemna-vé-runt e - um

esse re - um mortis. Et cœpé-runt qui-dam conspú - e-re e - um,

et ve-lá-re fá-ci - em e-jus, et có-la-phis e - um cæ-de-re,

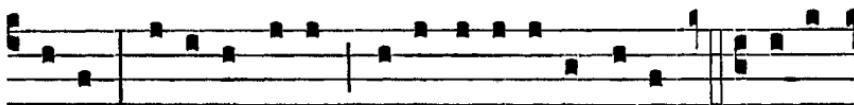

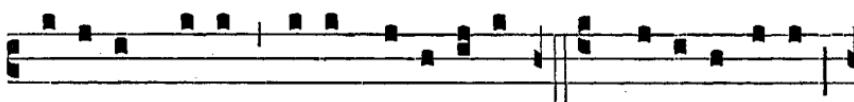
et di-ce-re e - i: S. Prophe - tí-za. C. Et mi-nistri á-la-pis

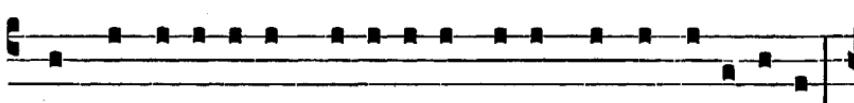
e - um cæ-dé-bant. Et cum esset Pe-trus in á-tri - o de - órsum,
ve-nit u-na ex ancil-lis summi sa-cerdó-tis: et cum vi-dísset
Petrum ca-le-fa-ci - éntem se, aspi - ci - ens il-lum, a - it: S. Et tu
cum Je-su Na-zá-re-no e-ras. C. At il-le ne-gá-vit, di-cens:
S. Neque sci - o neque no - vi, quid di-cas. C. Et éx-i - it fo-ras
ante á-tri - um, et gal-lus cantá-vit. Rursus autem cum vi-disset
il-lum ancil-la, cœ-pit dí-ce-re cir-cumstánti-bus: Qui - a hic ex
il-lis est. At il-le í-te-rum ne-gá-vit. Et post pu-sí-lum
rursus qui astá-bant, di-cé-bant Petro: S. Ve-re ex il-lis es:

nam et Ga-li-læ-us es. C. Ille autem cœ-pit ana-thema-ti-zá-re
 et ju-rá-re: Qui - a né-sci - o hó-mi-nem istum, quem dí - ci - tis.
 Et sta - tim gal-lus í-te-rum cantá-vit. Et re-cordá-tus est Petrus
 verbi, quod dí-xe-rat e - i Je-sus: Pri - úsquam gal-lus cantet bis,
 ter me né-gá-bis. Et cœ-pit fle-re. Et confés-tim ma-ne
 consí-li - um fa-ci - éntes summi sa-cerdó-tes cum se - ni - ó-ri-bus
 et scri - bis et u-ni-vér-so concí - li - o, vinci - éntes Je-sum,
 du-xé-runt et tra-di-dé-runt Pi-lá-to. Et in-ter-ro-gá-vit e - um
 Pi-lá-tus: S. Tu es Rex Ju-dæ - ó-rum? C. At il-le respón-dens,

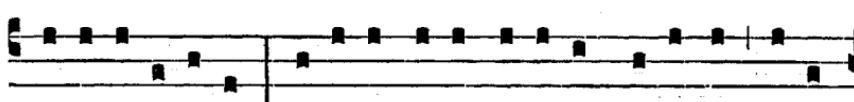
a - it il-li: ✕ Tu di-cis. C. Et accu-sá-bant e - um summi
sa-cerdó-tes in mul-tis. Pi-lá-tus autem rursum interro-gávit
e - um, di-cens: S. Non respóndes quidquam? vi-de, in quantis
te accú-sant. C. Je-sus autem ámpli - us ni-hil respón-dit, i-ta
ut mi-ra-ré-tur Pi-lá-tus. Per di - em au-tem festum so-lé-bat
di-mít-te-re il-lis u-num ex vinctis, quem-cúm-que pe - ti - ís-sent.
E-rat autem qui di-ce-bá-tur Bar-ábbas, qui cum se-di-ti - ó-sis
e-rat vinctus, qui in se-di-ti - ó-ne fé-ce-rat ho-mi-cí-di - um.
Et cum ascendísset turba, cœpit rogá-re, sic-ut semper fa-ci - ébat

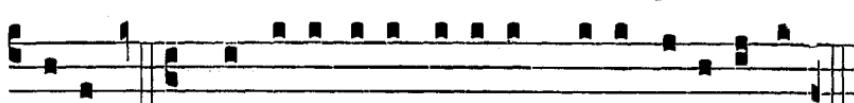

 il-lis. Pi-lá-tus autem respóndit e - is et di-xit: S. Vul-tis,

 di-mít-tam vo-bis Re-gem Ju-dæ - ó-rum? C. Sci - é-bat e-nim,

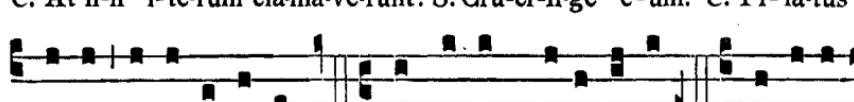

 quod per inví-di - am tra-di - díssent e - um summi sa-cerdó-tes.

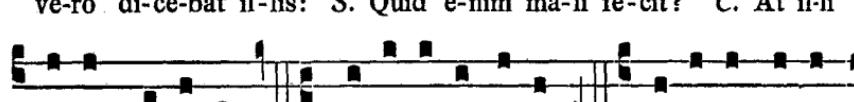

 Pontí - fi - ces autem conci-ta-vé-runt turbam, ut ma-gis Bar-ábbam

 di-mít-te-ret e - is. Pi-lá-tus au-tem í-te-rum respóndens, a - it

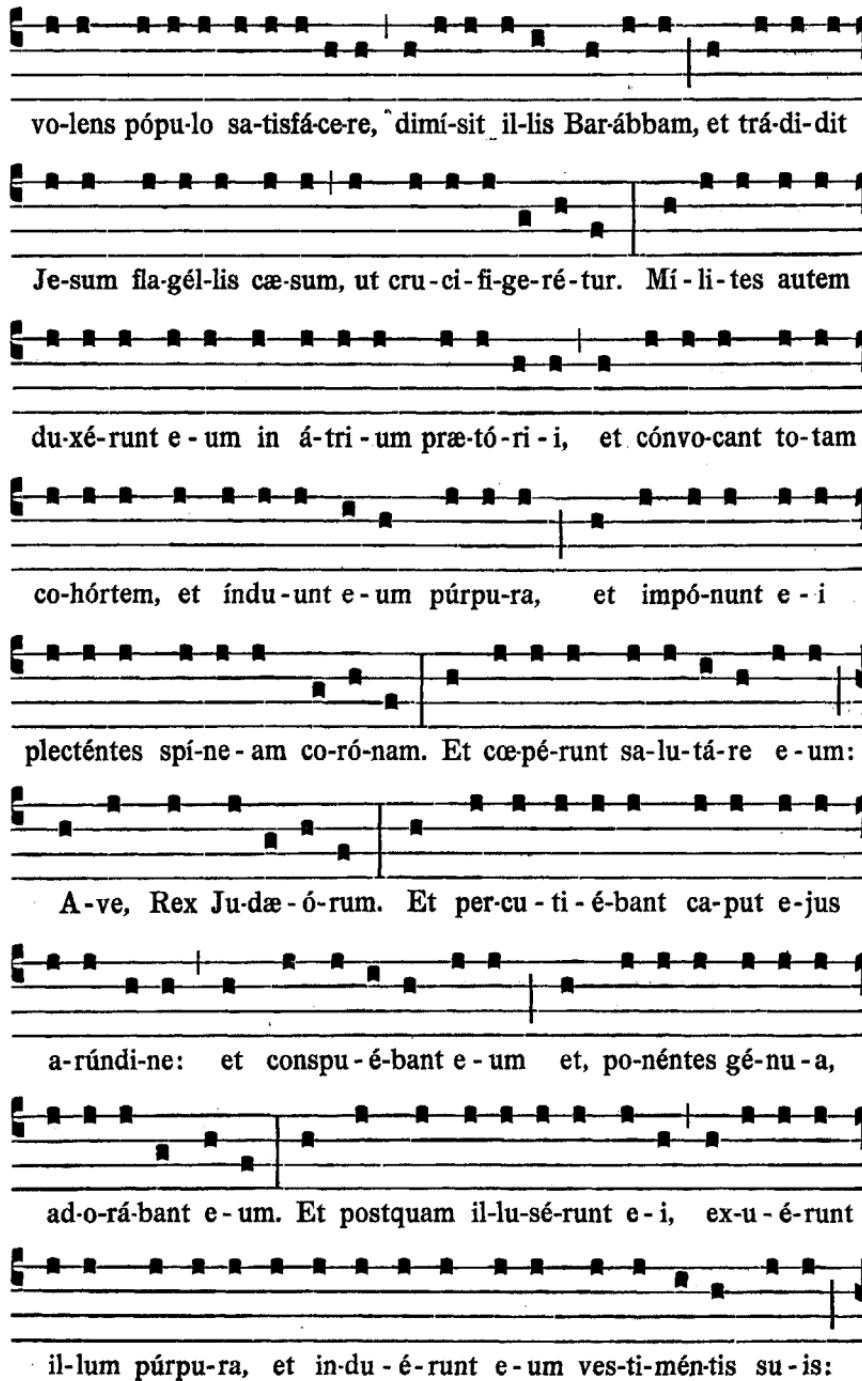

 il-lis: S. Quid ergo vul-tis fá-ci - am Re-gi Ju-dæ - ó-rum?

 C. At il-li í-te-rum cla-ma-vé-runt: S. Cru-ci-fí-ge e - um. C. Pi-lá-tus

 ve-ro di-cé-bat il-lis: S. Quid e-nim ma-li fe-cit? C. At il-li

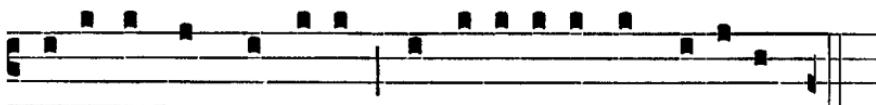

 ma-gis clamá-bant: S. Cru-ci-fí-ge e - um. C. Pi-lá-tus autem

vo-lens pôpu-lo sa-tisfá-ce-re, dimí-sit il-lis Bar-âbbam, et trá-di-dit
 Je-sum fla-gél-lis cæ-sum, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Mí-li-tes autem
 du-xé-runt e - um in á-tri - um præ-tó-ri - i, et cónvo-cant to-tam
 co-hórtem, et índu-unt e - um púrpura, et impó-nunt e - i
 plecténtes spí-ne - am co-ró-nam. Et cœ-pé-runt sa-lu-tá-re e - um:
 A-ve, Rex Ju-dæ - ó-rum. Et per-cu - ti - é-bant ca-put e-jus
 a-rúndi-ne: et conspu - é-bant e - um et, po-néntes gé-nu - a,
 ad-o-rá-bant e - um. Et postquam il-lu-sé-runt e - i, ex-u - é-runt
 il-lum púrpura, et in-du - é-runt e - um ves-ti-méntis su - is:

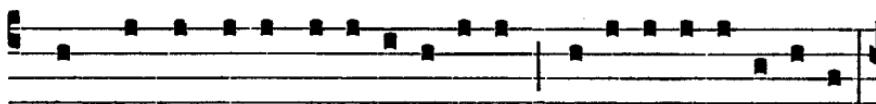

 et edú-cunt il-lum, ut cru-ci-fíge-rent e - um. Et anga-ri - a-vé-runt
 præ-ter-e - úntem quém-pi - am, Simó-nem Cy-re-næ - um, ve-ni-
 éntem de vil-la, patrem A-lex-ándri et Ru-fi, ut tól-le-ret
 Cru-cem e-jus. Et perdú-cunt il-lum in Gól-go-tha lo-cum,
 quod est in-ter-pre-tá-tum Calvá-ri - æ lo-cus. Et da-bant e - i
 bi-be-re myrrhá-tum vi-num: et non accé-pit. Et cru-ci - fi-géntes
 e - um, di - vi - sé-runt ves-timénta e-jus, mit-téntes sortem super
 e - is, quis quid tól-le-ret. E-rat autem ho-ra té-rti-a: et
 cru-ci-fi-xé-runt e - um. Et e-rat tí-tu - lus causæ e-jus in-scrip-tus:

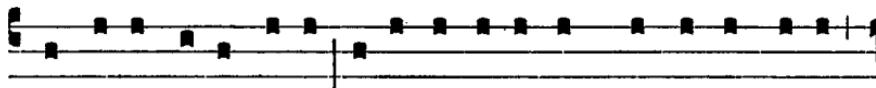
Rex Ju-dæ - ó-rum. Et cum e - o cru-ci - fi-gunt du - os latró-nes:
 u-num a dextris et á-li - um a si-nís-tris e-jus. Et implé-ta est
 Scriptú-ra, quæ di-cit: Et cum in-íquis re-pu-tá-tus est. Et præ-ter-
 e - úntes blasphe-má-bant e - um, mo-véntes cá-pi-ta su - a et
 di-céntes: S. Vah, qui déstru - is templum De - i et in tri-bus
 di - é-bus re - æ-dí - fi-cas: salvum fac te-met - ípsum: de-scéndens
 de cru-ce. C. Si-mí - li - ter et summi sa-cerdó - tes il-lu-déntes,
 ad al-tér-utrum cum scri-bis di-cébant: S. A-li - os salvos fe-cit,
 se - ípsum non pot-est salvum fá-ce-re. Christus, Rex Isra - el,
Officium Majoris Hebdomadæ

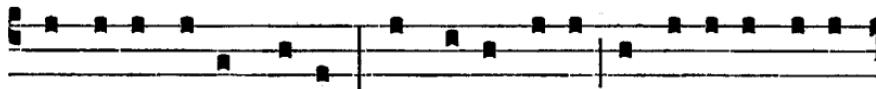
descéndat nunc de cru-ce, ut vi-de - á-mus et cre-dámus.

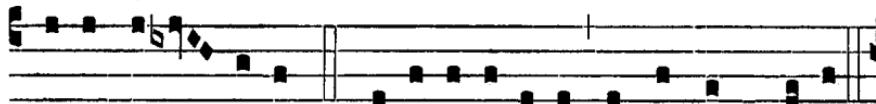
C. Et qui cum e - o cru-ci-fí - xi e-rant, convi-ci - a-bántur e - i.

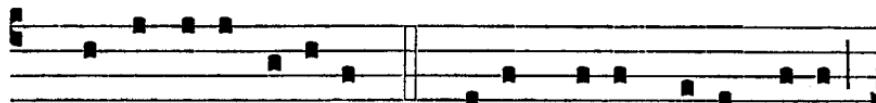
Et fac-ta ho-ra sexta, té-nebræ factæ sunt per to-tam terram,

usque in ho-ram no-nam. Et ho-ra no-na exclá-má-vit Je-sus

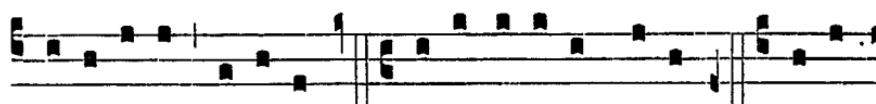
vo-ce magna, di-cens: ✠ E-lo - i, E-lo - i, lamma sa-bacthá-ni?

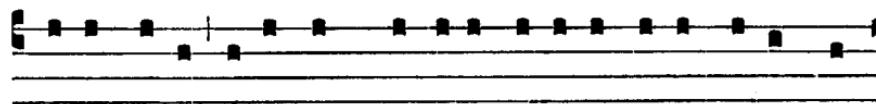
C. Quod est in-terpre-tá-tum: ✠ De - us me - us, De - us me - us,

ut quid de-re - liquís-ti me? C. Et qui-dam de circumstán-ti-bus

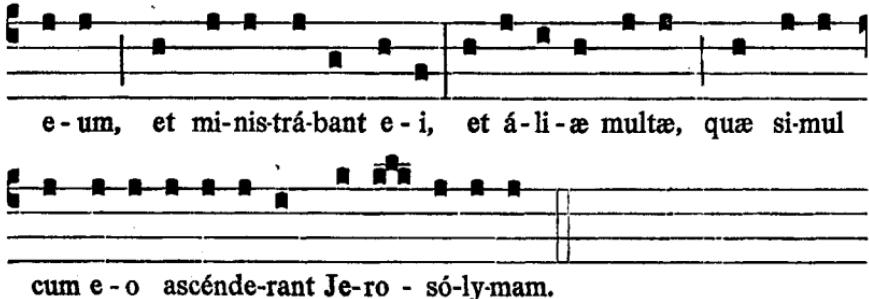

audi - éntes, di-cé-bant: S. Ecce, E-lí - am vo-cat. C. Currens

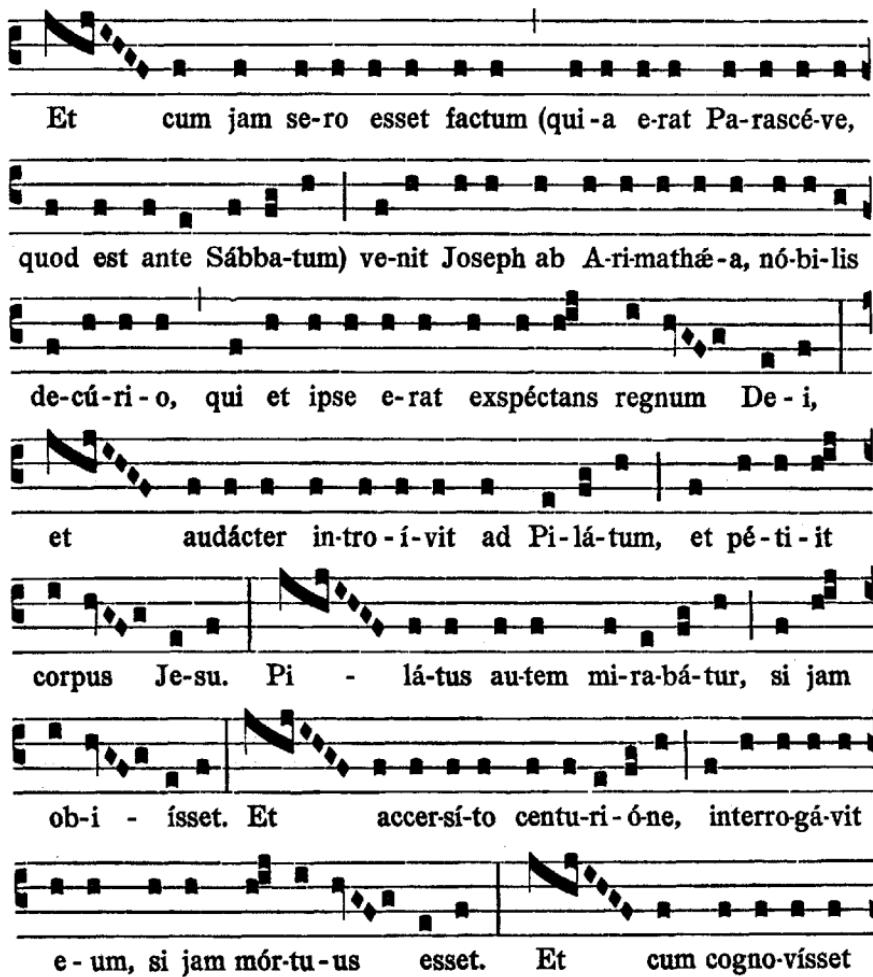
autem u-nus, et implens spóngi - am a-cé-to cir-cumpo-nénsque

cá-lamo, po-tum da-bat e - i, di-cens: S. Sí-ni-te, vi-de - ámus,
 si vé-ni - at E-lí - as ad de-po-néndum e - um. C. Je-sus au-tem
Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.
 e-mís-sa vo-ce magna exspi-rá-vit. Et ve-lum templi scissum
 est in du - o, a summo usque de - órsum. Vi-dens autem
 centú - ri - o, qui ex advérsō sta-bat, qui - a sic clamans exspi-
 rásset, a - it: S. Ve-re hic homo Fí-li - us De - i e - rat. C. E - rant
 autem et mu - lí - e - res de longe aspi - ci - éntes: in-ter quas e - rat
 Ma - rí - a Magda - lé - ne, et Ma - rí - a Ja - có - bi mi - nó - ris, et Jo - seph
 ma - ter, et Sa - ló - me: et cum esset in Ga - li - lá - a, seque - bántur

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica (pag. 70).

Tonus Evangelii, ad libitum.

a centu - ri - ó-ne, do-ná-vit corpus Je-su. Jo - seph
 autem mercá-tus síndo-nem, et de-pó-nens e - um invólvit síndone,
 et pó-su - it e - um in mo-nu-ménto, quod e - rat excí - sum de
 pe-tra, et advól-vit lá-pi-dem ad ósti - um monu - ménti.

Offert.

I

Cus-tó - di me, * Dó - - mi - ne,
 de ma - nu pec-ca - tó - ris: et ab ho - mí - ni - bus
 in - í - quis é - ri - pe me, Dó - -
 mi - ne.

Secreta

Sacrifica nos, quás-sumus, Dómine, propénsius ista restáurent: quæ
 medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ Secreta

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus
inhæréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa

Secreta

O blátis, quæsumus, Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N.,
quem pastórem Ecclésiæ tuæ præssé voluísti, assídua protec-
tíone gubérrna. Per Dóminum.

Per ómni - a sæ-cu-la sæ-cu-ló - rum. R. Amen. V. Dó-mi-nus
vo-bís-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o. V. Sur-sum corda.

R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. V. Grá-ti - as a-gá-mus Dó-mi-no,

De - o nostro. R. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,

æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et u-bique grá-ti - as

á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De - us:

Qui sa-lú-tem humá-ni gé-ne-ris in ligno Cru-cis con-sti-tu - ís-ti:

ut, unde mors o - ri - e-bá-tur, in-de vi-ta re-súrge-ret: et, qui

in lig-no vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur: per Christum,

Dó-mi-num nostrum. Per quem ma - jes-tá-tem tu - am lau-dant

Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na - ti - ó-nes, tre-munt Po-testá-tes.

Cæ-li cæ-lo-rúm-que Vir-tú-tes ac be - á-ta Sé-ra-phim só-ci-a

ex-sulta - ti - ó-ne con-cé-lebrant. Cum qui-bus et nostraras vo-ces

ut ad-mít-ti jú-be - as, depre-cá-mur, súppli - ci confes-si - ó-ne

di-céntes:

Sanctus, * Sanctus, Sanc-tus Dó-mi-nus, De - us Sá-ba - oth.

Ple-ni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu - a. Ho-sán-na in

ex-cél-sis. Be-ne-dictus, qui ve-nit in nō-mi-ne Dó-mi-ni.

Ho-sán-na in ex-cél-sis.

A g-nus De - i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re

no-bis. Agnus De - i, * qui tol-lis pec-cá-ta mundi: mi-se-ré-re

no - bis. Agnus De - i, * qui tol-lis pec-cá-ta mun-di:

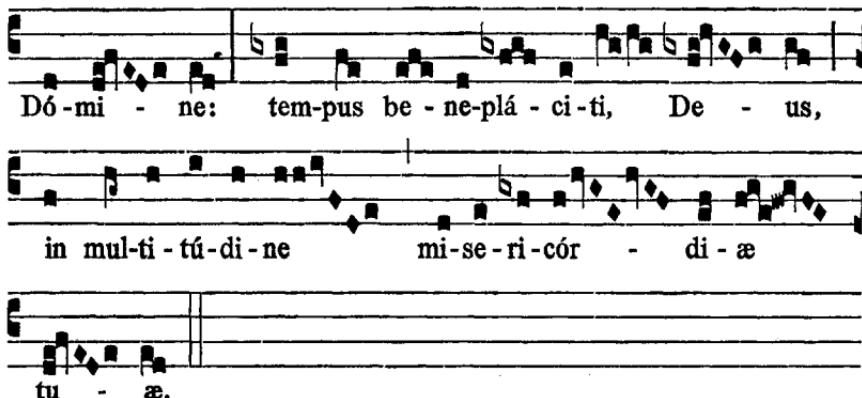
do-na no-bis pa - cem.

Comm. V

A d-vér-sum me * ex - er - ce - bán-tur, qui se-dé-bant

in por - ta: et in me psal-lé-bant, qui bi-bé - bant vi-num:

e-go ve - ro o-ra-ti - ó-nem me - am ad te,

Postcommunio

Sanctificationibus tuis, omnipotens Deus: † et vitia nostra curéntur, * et remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiae

Postcommunio

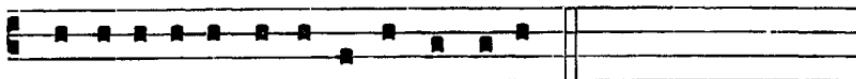
Quásumus, Dómine, Deus noster: † ut, quos divína tríbuis partici-patióne gaudére, * humánis non sinas subjacére periculis. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa

Postcommunio

Hæc nos, quásumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: † et fámulum tuum *N.*, quem pastórem Ecclésiæ tuæ præcessé voluísti; * una cum commíssso sibi grege, salvet semper et muniát. Per Dóminum.

Deinde Sacerdos absolute dicit Orémus. Et Diaconus versus ad popu-lum, junctis manib⁹, dicit:

Oratio

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, * et capáces sanctæ novitátis efficiat. Per Dóminum.

V. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

FERIA IV MAJORIS HEBDOMADÆ

AD MISSAM

Statio ad Sanctam Mariam Majorem

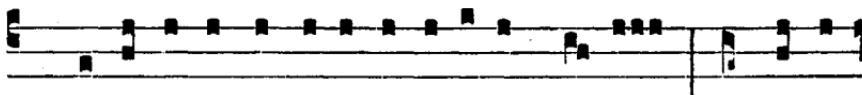
Intr.
III
I n nō-mi-ne Je-su * om-ne ge-nu flec-tá - tur,

cæ-lés-ti - um, ter - rés - tri - um et in-fer - nō - rum:

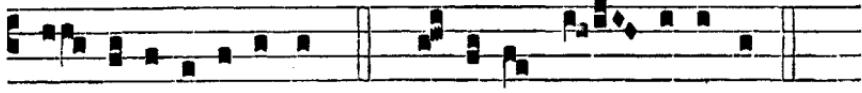
qui - a Dó-mi-nus factus ob-é - di - ens usque ad mor - tem,

mor-tem au-tem cru - cis: id - e - o Dó-mi-nus Je-sus

Chris - tus in gló - ri - a est De - i Pa - - tris.

*Ps. Dó-mi-ne, ex-áu-di o-ra-ti - ó-nem me - am: * et cla-mor
me-us ad te vé-ni - at. In nó-mi-ne.*

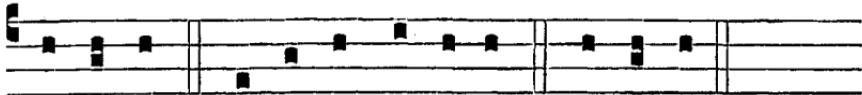

*Ký - ri - e, e-lé - i - son. ij. Ký - ri - e, * e - lé - i - son. ij.*

Post Kýrie, eléison, dicitur:

Sacerdos: Diaconus:

Subdiaconus:

O - ré-mus. Flec-tá-mus gé - nu - a. R. Le - vá - te.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui nostris excéssibus incessánter affligimur, * per unigéniti Filii tui passiónem liberémur: Qui tecum.

Léctio Isaiae Prophétæ

Is. 62, 11; 63, 1-7

Hæc dicit Dóminus Deus: Dícite filiæ Sion: Ecce, Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortítudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre

meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit, qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea, et detráxi in terram virtútem eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis, Dóminus, Deus noster.

Grad.

II
Ne a-vér - tas * fá - ci - em tu - am a
 pú - e - ro tu - o, quó - ni - am
 trí - bu-lor: ve-ló - ci - ter
 ex - áudi me. V. Sal-vum me
 fac, De - us,
 quó - ni - am in - tra - vé - runt a - quæ us - que ad
 á - ni - mam - me - am: in - fí - xus

sum in li - mo pro - fún - di, et non
 est * sub-stán-ti - a.

Hic dicitur ¶. Dóminus vobiscum, sine Flectámus génuia.

Orémus.

Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti,
 ut inimici a nobis expélleres potestátem: † concéde nobis fámulis
 tuis; * ut resurrectionis grátiam consequámur. Per eúndem Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ

Oratio

Ecclésiæ tuæ, quás sumus, Dómine, preces placátus admítte; † ut,
 destrúcitis adversitáibus et erróribus univérsis, * secúra tibi sér-
 viat libertáte. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa

Oratio

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N., quem
 pastórem Ecclésiæ tuæ præssé voluísti, propítius respice: † da ei,
 quás sumus, verbo et exémplo, quibus præest, proficere; * ut ad vitam,
 una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

Non dicitur tertia Oratio.

Léctio Isaiae Prophétæ

Is. 53, 1-12

In diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis crédidit audíui nostro?
 Et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum
 coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei
 neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus
 eum: despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem
 infirmitátem: et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec
 reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros
 ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum
 a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes
 nostras, attritus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ
 super eum, et livore ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errá-
 vimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in
 eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse voluit, et non
 apéruit os suum: sicut ovis ad occisióne ducétur, et quasi agnus
 coram tondénte se obmutéscet et non apériet os suum. De angustia,
 et de judicio sublátus est: generatióne ejus quis enarrábit? quia

abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterrere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longavum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo despiciam ei plurimos: et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

Tract.

II
Dó-mi - ne, * ex - áu - di

o-ra-ti - ó-nem me - am, et cla - mor

me - us ad te vé - ni-

at. **V.** Ne a-vér - - - tas

fá-ci - em tu - am a me: in qua-cúmque

di - e tri - bu - lor, in - clí - na ad me

au-rem tu - - am. **V.** In qua - cúm - que

di - e in - vo - cá - ve - ro te,
 ve - ló - ci - ter ex - áu - di me.

V. Qui - a de - fe - cé - - - runt
 sic - ut fu - mus di - es me

i: et ossa me - a sic - ut in fri - xó - ri - o
 con - fri - xa sunt. V. Percús-sus

sum sic - ut fæ - num, et á - ru - it cor
 me - um: qui - a ob - lí - tus sum man - du
 cá - re pa - nem me - um. V. Tu exsúrgens,

Dó-mi - ne, mi - se - ré - be - ris
 Si-on: qui - a ve-nit tem - pus
 mi - se - rén - di * e - - jus.

V

P

ássi - o Dó·mi·ni nos·tri Je-su Chris·ti se-cúndum Lu·cam

In il-lo témpo-re: Appro-pinquá-bat di - es festus a-zymó-rum,

qui dí-ci-tur Pas-chá: et quæ-ré-bant prínci-pes sa-cerdó-tum

et scribæ, quómo-do Jesum in-ter-fí-ce-rent: timébant ve-ro plebem.

Intrá-vit au-tem sá-ta-nas in Ju-dam, qui cogno-mi-na-bá-tur

Isca-ri - ó-tes, u-num de du - ó-de-cim. Et áb-i - it, et lo-cú-tus

est cum princí-pi-bus sa-cerdó-tum et ma-gistrá-ti-bus, quemád-

mo-dum il-lum trá-de-ret e - is. Et ga-ví-si sunt, et pac-ti sunt

pe-cú-ni - am il-li da-re. Et spo-póndit. Et quæré-bat opportu-

ni-tá-tem, ut trá-de-ret il-lum si-ne turbis. Ve-nit au-tem di-es

a-zymó-rum, in qua ne-césse e-rat oc-cí-di pascha. Et mi-sit

Petrum et Jo - ánnem, di-cens: ✕ E - úntes pa-rá-te no-bis pascha,

ut mandu - cé-mus. C. At il-li di-xé-runt: S. U-bi vis pa-rémus?

C. Et di-xit ad e - os: ✕ Ecce, in-tro - e - ún-ti-bus vo-bis in

ci-vi-tá-tem, occúrret vo-bis ho-mo qui-dam ámpho-ram a-quæ

portans: sequimini eum in domum, in quam intrat, et dicetis
 pa-tri-fa-mi-li-as domus: Di-cit ti-bi Ma-gis-ter: U-bi est
 di-verso-ri-um, u-bi pascha cum disci-pu-lis me-is mandu-cem?
 Et ipse ostendet vo-bis ce-ná-cu-lum magnum, stra-tum, et i-bi
 pa-rá-te. C. E-úntes au-tem inve-né-runt sic-ut di-xit il-lis,
 et pa-ra-vé-runt pascha. Et cum facta esset ho-ra, discu-bu-it,
 et du-ó-de-cim Apó-sto-li cum e-o. Et a-it il-lis:
 De-si-dé-ri-o de-si-de-rá-vi hoc pascha mandu-cá-re vo-biscum,
 ántequam páti-ar. Di-ce e-nim vo-bis, qui-a ex hoc non

mandu-cá-bo il-lud, do-nec imple - á-tur in regno De - i

C. Et accépto cá-li-ce, grá-ti-as e-git, et di-xit: ♫ Accí-pi-te,

et di-ví-di-te in-ter vos. Di-co e-nim vo-bis, quod non bi-bam

de ge-ne-ra-ti-ó-ne vi-tis, do-nec regnum De-i vé-ni-at.

C. Et accépto pa-ne, grá-ti-as e-git, et fre-git, et de-dit e-is,

di-cens: ♫ Hoc est corpus me-um, quod pro vo-bis da-tur:

hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ó-nem. C. Si-mí-li-ter

et cá-li-cem, postquam ce-ná-vit, di-cens: ♫ Hic est ca-lix

no-vum testa-méntum in sanguine me-o, qui pro vo-bis fundé-tur.

Ve-rúm-ta-men ecce ma-nus tra-déntis me me-cum est in mensa.

Et qui-dem Fí-li-us hó-mi-nis, se-cúndum quod de-fi-ní-tum est,

va-dit: ve-rúm-ta-men vae hó-mi-ni il-li, per quem tra-dé-tur.

C. Et ip-si cœ-pé-runt quæ-re-re inter se, quis esset ex e-is,

qui hoc factú-rus esset. Facta est autem et contén-ti-o in-ter

e-os, quis e-ō-rum vi-de-ré-tur esse ma-jor. Di-xit au-tem

e-is: ✠ Re-ges gén-ti-um do-mi-nántur e-ō-rum: et qui po-tes-

tá-tem ha-bent su-per e-os, be-né-fi-ci vo-cántur. Vos autem

non sic: sed; qui ma-jor est in vo-bis, fi-at sic-ut mi-nor:

et qui præ-céssor est, sic-ut mi-nis-trá-tor. Nam quis ma-jor est,

qui re-cúmbit, an qui mi-nístrat? nonne qui re-cúmbit? E-go

au-tem in mé-di-o vestrum sum, sic-ut qui mi-nístrat: vos autem

es-tis, qui per-mansís-tis me-cum in tenta-ti-ó-ni-bus me-is.

Et e-go dispó-no vo-bis, sic-ut dispó-su-it mi-hi Pa-ter me-us

re-gnum, ut e-dá-tis et bi-bá-tis su-per mensam me-am in regno

me-o, et se-de-á-tis su-per thro-nos, ju-di-cán tes du-ó-de-cim

tri-bus Isra-el. C. A-it autem Dó-mi-nus: ✠ Si-mon, Si-mon,

ecce, sá-ta-nas expe-tí-vit vos, ut cribrá-ret sic-ut trí-ti-cum:

e-gó autem ro-gá-vi pro te, ut non de-fi-ci - at fi-des tu-a:

et tu, a - li-quán-do convérsus, con-fir-ma fra-tres tu - os.

C. Qui di-xit e - i: S. Dó-mi-ne, te-cum pa-rá-tus sum et in

cárce-rem et in mor-tem i - re. C. At il-le di-xit: ✕ Di-co

ti-bi Pe-tre: Non cantá-bit hó-di - e gal-lus, do-nec ter áb-ne-ges

nosse me. C. Et di-xit e - is: ✕ Quando mi-si vos si-ne

sáccu-lo et pe-ra et cal-ce - a-méntis, numquid á - liquid dé-fu-it

vo-bis? C. At il-li di-xé-runt: S. Ni - hil. C. Di-xit ergo

e - is: ✕ Sed nunc, qui ha-bet sáccu-lum, tol-lat si-mí - li-ter

et pe-ram: et qui non ha-bet, vendat tú-ni-cam su-am, et e-mat

glá-di-um. Di-co e-nim vo-bis, quó-ni-am ad-huc hoc, quod

scriptum est, o-pórtet implé-ri in me: Et cum i-níquis de-pu-

tá-tus est. Et e-nim e-a, quæ sunt de me, fi-nem ha-bent.

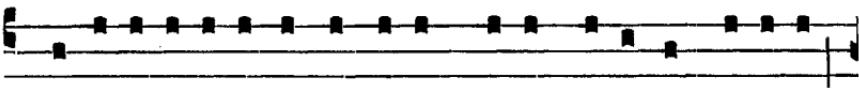
C. At il-li di-xé-runt: S. Dó-mi-ne, ecce du-o glá-di-i hic.

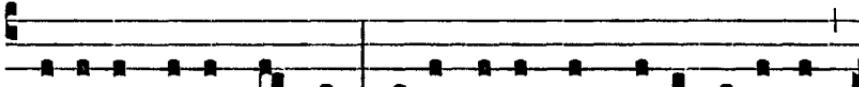
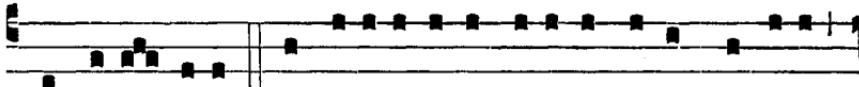
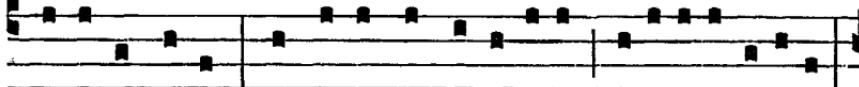
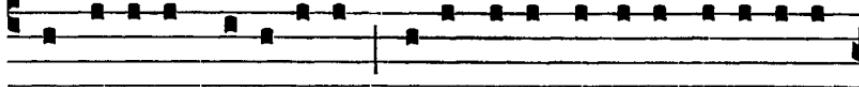
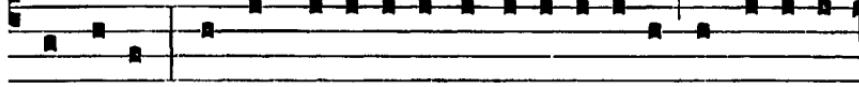
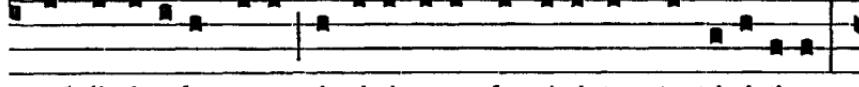
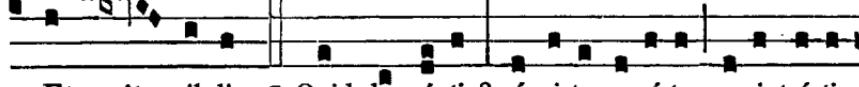
C. At il-le di-xit e-is: ✠ Sa-tís est. C. Et egréssus i-bat

se-cúndum consu-e-tú-di-nem in montem O-li-vá-rum. Se-cú-ti

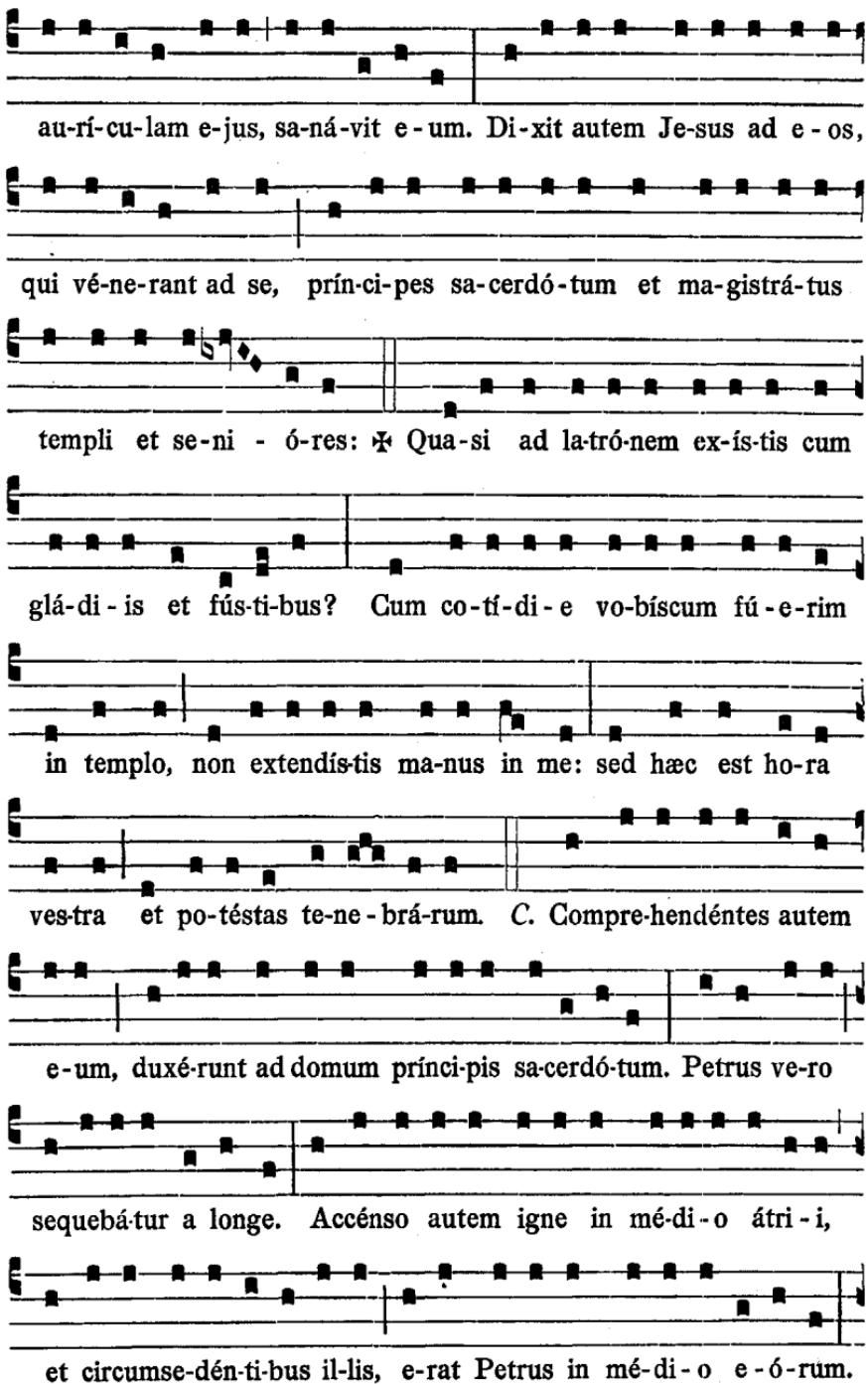
sunt autem il-lum et dis-cí-pu-li. Et cum perve-nísset ad lo-cum

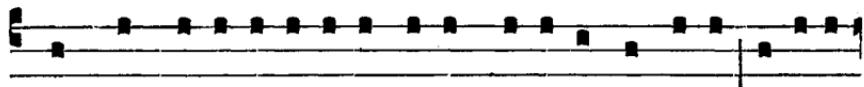
di-xit il-lis: ✠ O-rá-te, ne in-tré-tis in tenta-ti-ō-nem.

 C. Et ipse a-vúl-sus est ab e - is, quantum jactus est lá-pi-dis,

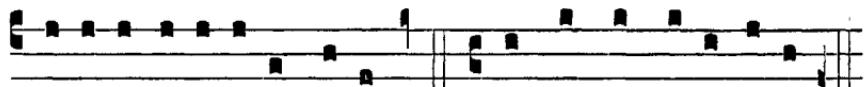
 et pó-si-tis gé-ni-bus o-rá-bat, di-cens: ♫ Pa-ter, si vis transfer

 cá-li-cem is-tum a me: ve-rúm-ta-men non me - a vo-lún-tas

 sed tu - a fi - at. C. Appá-ru - it autem il-li Ange-lus de cæ-lo,

 confórtans e - um. Et factus in a-go-ni - a, pro-lí-xi - us o-rábat.

 Et factus est su-dor e-jus, sic-ut guttæ sán-gui-nis de-curréntis

 in ter-ram. Et cum surre-xí-set ab o-ra-ti - ó-ne, et ve-nísset

 ad discí-pu-los su - os, invé-nit e - os dormi - éntes præ tristí - ti - a.

 Et a - it il-lis: ♫ Quid dormí-tis? súrgi-te, o-rá-te, ne intré-tis

in tenta - ti - ó-nem. C. Adhuc e - o loquénte, ecce turba: et
 qui vo-ca-bá-tur Ju-das, u-nus de du - ó-de-cim, ante-ce-dé-bat e - os:
 et appro-pinquá-vit Je-su, ut oscu-la-ré-tur e - um. Je-sus autem
 di-xit il - li: ♫ Ju-da, óscu-lo Fí - li - um hó-mi-nis tra-dis?
 C. Vi-dén-tes au-tem hi, qui circa ipsum e - rant, quod fu-tú-rum
 e - rat, dixé-runt e - i: S. Dó-mi-ne, si percú-ti-mus in glá-di - o?
 C. Et percús-sit u-nus ex il - lis servum prín-ci-pis sa-cer-dó-tum,
 et ampu-tá-vit au-ri-cu-lam e-jus déxte-ram. Respón-dens au-tem
 Je-sus, a - it: ♫ Sí-ni-te usque huc. C. Et cum te-ti-gisset

 au-ri-cu-lam e-jus, sa-ná-vit e - um. Di-xit autem Je-sus ad e - os,
 qui vé-ne-rant ad se, prín-ci-pes sa-cerdó-tum et ma-gistrá-tus
 templi et se-ni - ó-res: ♫ Qua-si ad la-tró-nem ex-ís-tis cum
 glá-di - is et fús-ti-bus? Cum co-tí-di - e vo-bíscum fú - e- rim
 in templo, non extendís-tis ma-nus in me: sed haec est ho-ra
 ves-tra et po-tésta-te ne - brá-rum. C. Compre-hendéntes autem
 e - um, duxé-runt ad domum prín-ci-pis sa-cerdó-tum. Petrus ve-ro
 sequebá-tur a longe. Accénso autem igne in mé-di - o átri - i,
 et circumse-dén-ti-bus il-lis, e-rat Petrus in mé-di - o e - ó-rum.

Quem cum vi-disset ancil-la quædam se-déntem ad lumen, et e-um

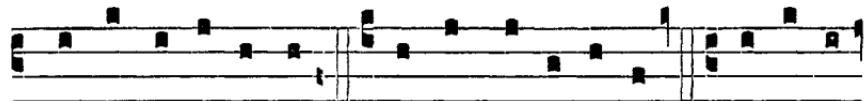
fu - ís-set in-tú - i-ta, di-xit: S. Et hic cum il-lo e-rat.

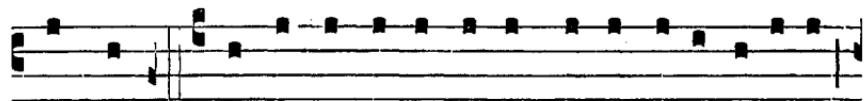
C. At il-le ne-gá-vit e - um, di-cens: S. Mú-li - er, non no-vi il-lum.

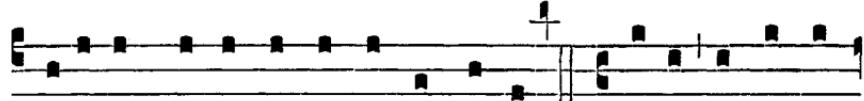
C. Et post pu - síl - lum á - li - us vi - dens e - um, di - xit:

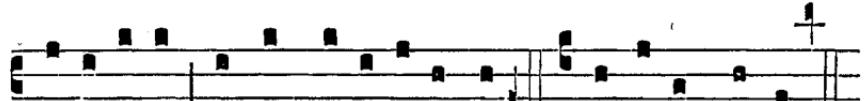
S. Et tu de il - lis es. C. Pe-trus ve-ro a - it: S. O ho-mo,

non sum. C. Et in-ter-vál-lo fac-to qua-si ho-ræ u-ní - us,

á-li - us qui-dam af - fir-má - bat, di - cens: S. Ve-re et hic cum

il-lo e-rat: nam et Ga-li-lá - us est. C. Et a - it Pe-trus:

S. Ho-mo, né-sci - o, quid di - cis. C. Et con-tí-nu - o ad-huc

il-lo lo-quén-te can-tá-vit gal-lus. Et convér-sus Dó-mi-nus
 re-spé-xit Pe-trum. Et re-cor-dá-tus est Pe-trus ver-bi
 Dó-mi-ni, sic-ut dí-xe-rat: Qui-a pri-ús-quam gal-lus can-tet,
 ter me ne-gá-bis. Et egrés-sus fo-ras Pe-trus fle-vit a-má-re.
 Et vi-ri qui te-né-bant il-lum, il-lu-dé-bant e-i, cædén-tes.
 Et ve-la-vé-runt e-um, et per-cu-ti-é-bant fá-ci-em e-jus:
 et in-ter-ro-gá-bant e-um, di-cén-tes: S. Pro-phe-tí-za, quis
 est, qui te per-cús-sit? C. Et á-li-a mul-ta blasphe-mán-tes
 di-cé-bant in e-um. Et ut fac-tus est di-es, con-ve-né-runt

se - ni - ó - res ple - bis et prín - ci - pes sa - cer - dó - tum et scri - bæ,

et du - xé - runt il - lum in con - ci - li - um su - um, di - cén - tes:

S. Si tu es Chris - tus, dic no - bis. C. Et a - it il - lis: ✕ Si

vo - bis dí - xe - ro, non cre - dé - tis mi - hi: si au - tem et in - terro - gá -

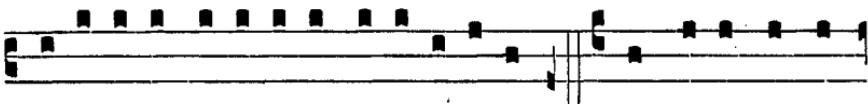
ve - ro, non respondé - bi - tis mi - hi, neque dimit - té - tis. Ex hoc autem

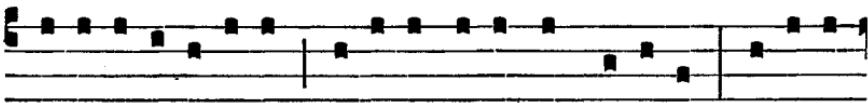
e - rit Fi - li - us hó - mi - nis se - dens a dextris vir - tú - tis De - i.

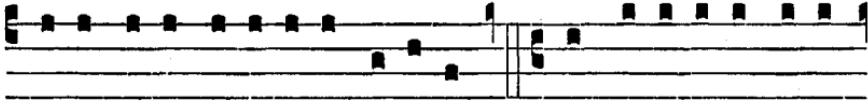
C. Di - xé - runt au - tem omnes: S. Tu ergo es Fi - li - us De - i?

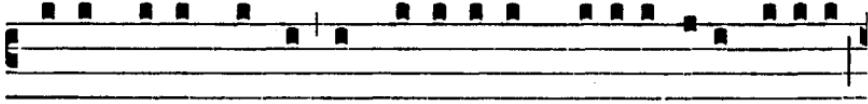
C. Qui a - it: ✕ Vos dí - ci - tis, qui a e - go sum. C. At il - li

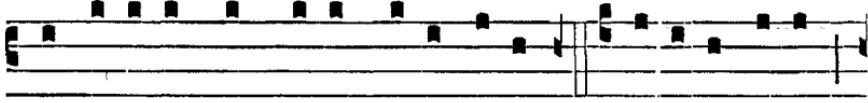
di - xé - runt: S. Quid ad - huc de - si - de - rámus tes - ti - mó - ni - um?

 Ipsi e-nim audi-vi-mus de o-re e-jus. C. Et surgens omnis

 mul-ti-tú-do e - ó-rum, du-xé-runt il-lum ad Pi-lá-tum. Cœpé-runt

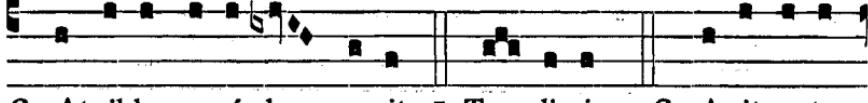

 autem il-lum accu-sá-re, di-céntes: S. Hunc invé-ni-mus subver-

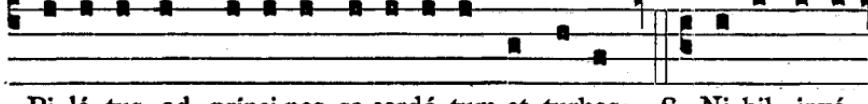

 téntem gentem nostram, et pro-hi-béntem tribú-ta da-re Cæ-sa-ri,

 et di-céntem se Christum re-gem esse. C. Pi -lá-tus autem

 in-terro-gá-vit e - um, di-cens: S. Tu es Rex Ju-dæ - ó-rum?

C. At il-le respón-dens, a - it: ✕ Tu di-cis. C. A - it au-tem

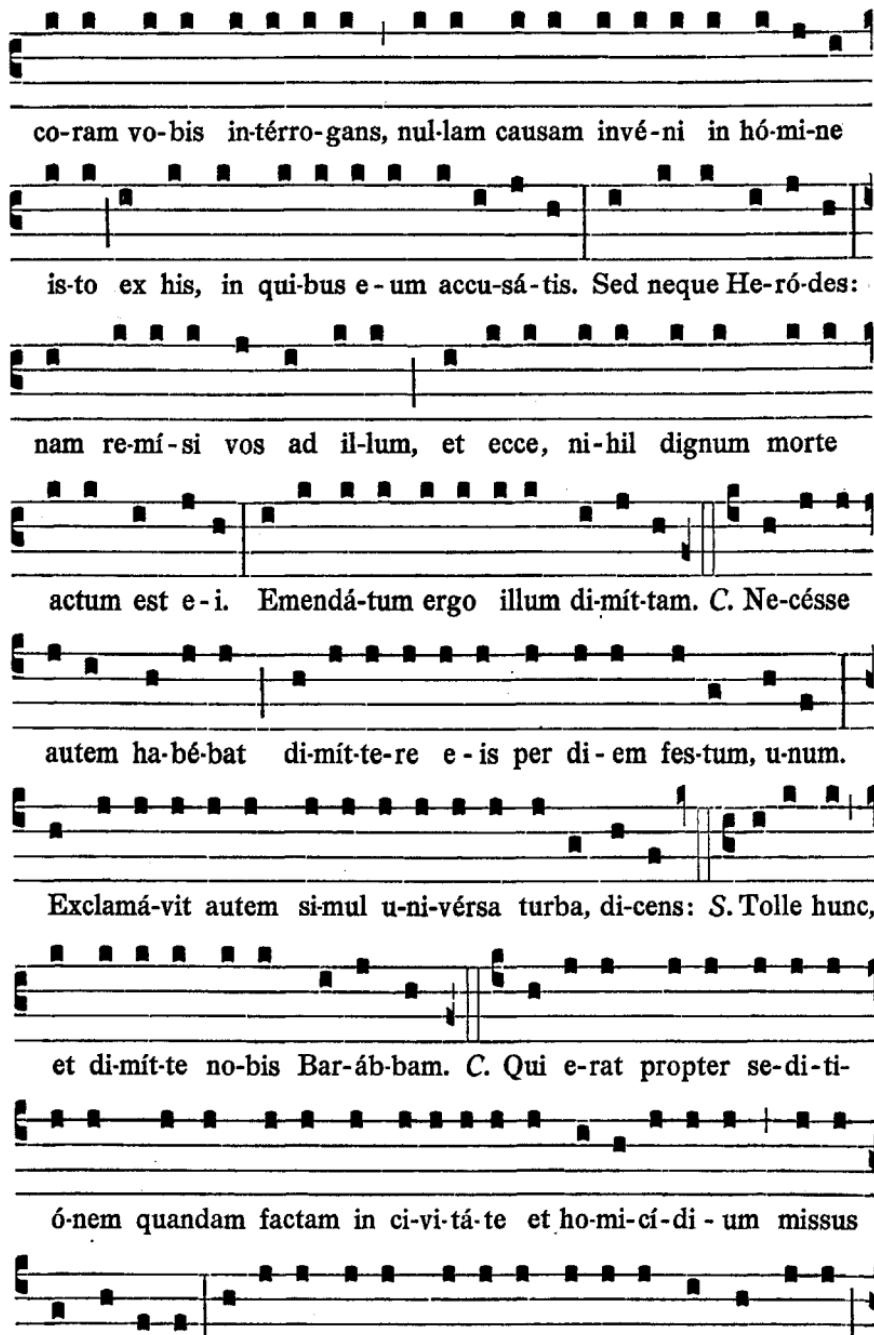

 Pi-lá-tus ad princi-pes sa-cerdó-tum et turbas: S. Ni-hil invé-

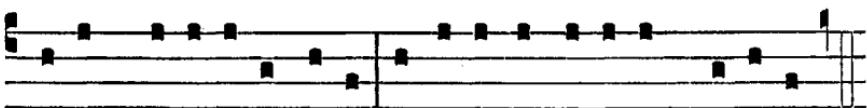

 ni - o causæ in hoc hó-mi-ne.. C. At il-li inva - lescé-bant,

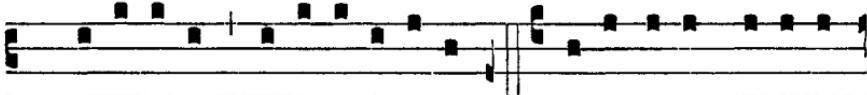
di-céntes: S. Cómmodo-vet pó-pu-lum, do-cens per u-ni-vérsam
 Ju-dæ - am, incí - pi - ens a Ga - li-læ - a usque huc. C. Pi-lá-tus
 autem áudi - ens Ga - li-læ - am, in-terrogá-vit, si ho-mo Ga - li-læ - us
 esset. Et ut cognó-vit, quod de He - ró - dis po - testá - te esset,
 re-mí-sit e - um ad He - ró - dem, qui et ipse Je - ro - só - ly - mis e - rat
 il - lis di - é - bus. He - ró - des au - tem vi - so Je - su ga - ví - sus est
 valde. E - rat e - nim cú - pi - ens ex multo témpo - re vi - dé - re e - um,
 e - o quod audi - e - rat mul - ta de e - o, et spe - rá - bat sig - num
 á - liquod vi - dé - re ab e - o fi - e - ri. Interrogábat au - tem e - um

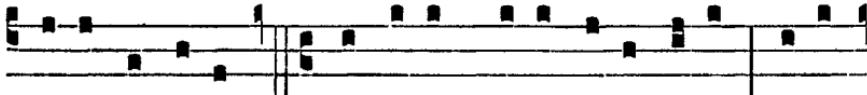
mult-is sermó-ni-bus. At ipse ni-hil il-li re-spon-dé-bat.
 Sta-bant autem prínci-pes sa-cerdó-tum et scri-bæ constánter
 accu-sántes e - um, Spre-vit au-tem il-lum He-ró-des cum
 ex-ér-ci-tu su - o: et il-lú-sit indú-tum veste alba, et re-mí-sit
 ad Pi-lá-tum. Et fac-ti sunt a-mí-ci He-ró-des et Pi-lá-tus
 in ipsa di - e: nam ánte - a in-i-mí - ci e-rant ad ín-vi-cem.
 Pi-lá-tus autem, convo-cá - tis princí-pi-bus sa-cerdó-tum et
 ma-gistrá - ti-bus et ple-be, di-xit ad il-los: S. Obtu - lis-tis mi-hi
 hunc hó-mi-nem, qua-si a-verténtem pó-pu-lum, et ecce, e-go

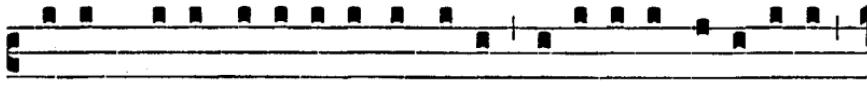
co-ram vo-bis in-térro-gans, nul-lam causam invé-ni in hó-mi-ne
 is-to ex his, in qui-bus e - um accu-sá-tis. Sed neque He-ró-des:
 nam re-mí-si vos ad il-lum, et ecce, ni-hil dignum morte
 actum est e - i. Emendá-tum ergo illum di-mít-tam. C. Ne-césse
 autem ha-bé-bat di-mít-te-re e - is per di - em fes-tum, u-num.
 Exclamá-vit autem si-mul u-ni-vérsa turba, di-cens: S. Tolle hunc,
 et di-mít-te no-bis Bar-áb-bam. C. Qui e-rat propter se-di-ti-
 ó-nem quandam factam in ci-vi-tá-te et ho-mi-cí-di - um missus
 in cárc-e-rem. I-te-rum autem Pi-lá-tus lo-cú-tus est ad e - os,

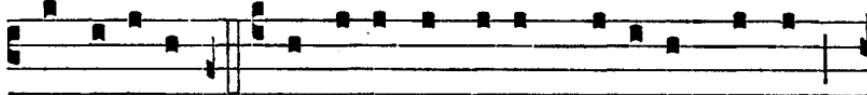

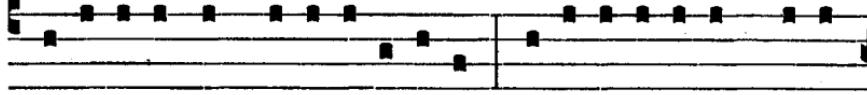

 vo-lens di-mít-te-re Je-sum. At il-li succla-má-bant, di-céntes:

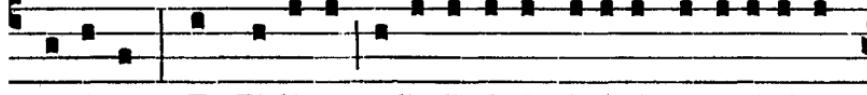

 S. Cru-ci-fi-ge, cru-ci-fi-ge e-um. C. Il-le au-tem térti-o

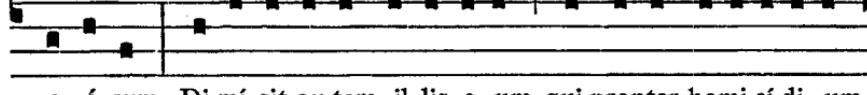

 di-xit ad il-los: S. Quid e-nim ma-li fe-cit is-te? Nul-lam

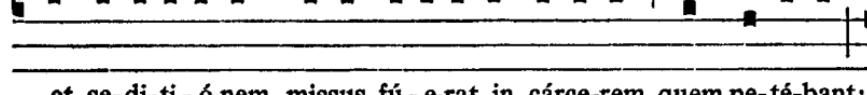

 causam mor-tis invé-ni-o in e-o: corri-pi-am ergo il-lum,

 et di-mít-tam. C. At il-li in-stá-bant vó-ci-bus mag-nis,

 postu-lántes, ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Et inva-lescé-bant vo-ces

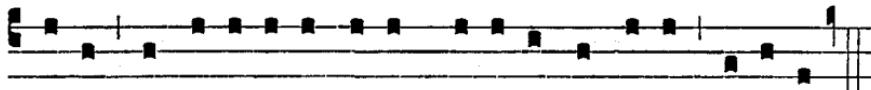

 e-ó-rum. Et Pi-lá-tus adju-di-cá-vit fi-e-ri pe-ti-ti-ó-nem

 e-ó-rum. Di-mí-sit au-tem il-lis e-um, qui propter homi-cí-di-um

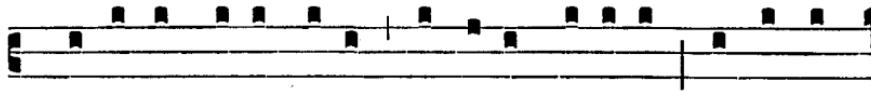

 et se-di-ti-ó-nem missus fú-e-rat in cárcé-rem, quem pe-té-bant:

Je-sum ve-ro trá-di-dit vo-luntá-ti e-ó-rum. Et cum dú-ce-rent
 e - um, apprehendé-runt Si-mó-nem quendam Cy-re-néensem, ve-ni-
 éntem de vil-la; et impo-su - é-runt il-li cru-cem portá-re post
 Je-sum. Seque-bá-tur au-tem il-lum mul-ta turba pô-pu-li et
 mu-lí-e-rum, quæ plangé-bant et lamenta-bántur e - um. Convérsus
 autem ad il-las Je-sus di-xit: ✕ Fí-li-æ Je-rú-sa-lem, no-lí-te
 fle-re su-per me, sed su-per vos ipsas fle-te et su-per fi-li-os
 ves-tros. Quó-ni - am ecce vé-ni - ent di - es, in qui-bus di-cent:
 Be - á-tæ sté-ri - les et ventres, qui non ge-nu - é-runt, et ú-be-ra

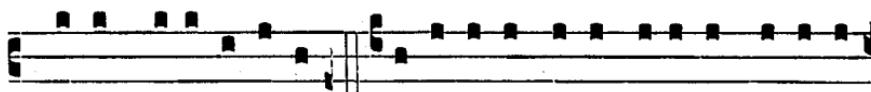
quæ non lacta - vé - runt. Tunc in - ci - pi - ent di - ce - re mónti - bus:
 Cá - di - te su - per nos; et cól - li - bus: O - pe - ri - te nos. Qui - a si in
 ví - ri - di ligno hæc fá - ci - unt, in á - ri - do quid fi - et? C. Du - ce - bántur
 au - tem et á - li - i du - o ne - quam cum e - o, ut in - ter - fi - ce - réntur.
 Et postquam ve - né - runt in lo - cum, qui vo - cá - tur Calvá - ri - æ,
 i - bi cru - ci - fi - xé - runt e - um: et latró - nes, u - num a dextris, et
 ál - te - rum a si - nístris. Je - sus au - tem di - cé - bat: ✕ Pa - ter,
 di - mít - te il - lis: non e - nim sci - unt, quid fá - ci - unt. C. Di - vi - déntes
 ve - ro ves - ti - ménta e - jus, mi - sé - runt sortes. Et sta - bat pó - pu - lus

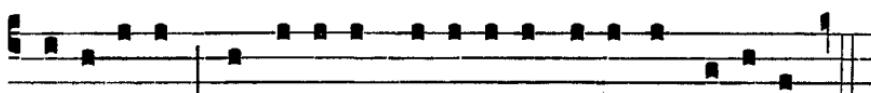
spectans, et de-ri-dé-bant e - um prínci-pes cum e - is, di-cén-tes:

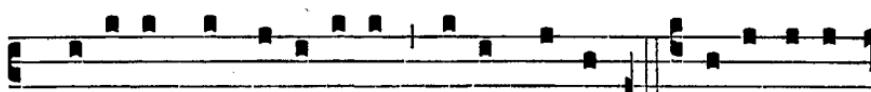
S. A - li - os salvos fe-cit: se salvum fá-ci - at, si hic est

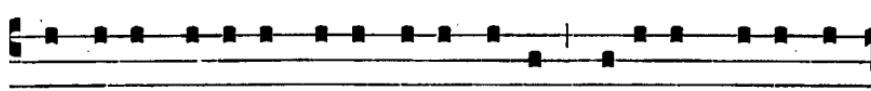
Christus De - i e-léctus. C. Il-lu-dé-bant autem e-i et mí-li-tes

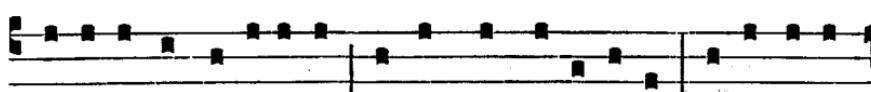
acce-déntes, et a-cé-tum of-fe-réntes e - i, et di-cén-tes:

S. Si tu es Rex Ju-dæ - ó-rum, salvum te fac. C. E-rat autem

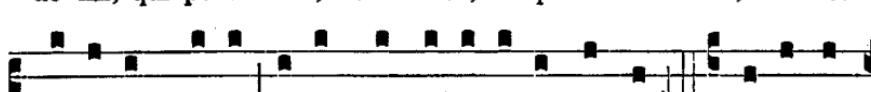
et su-perscríp-ti - o scripta su-per e - um lít-te-ris græ-cis, et

la - tí-nis, et hebrá - i-cis: Hic est Rex Judæ - ó-rum. U-nus autem

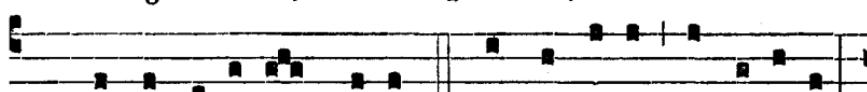

de his, qui pendé-bant, latró-ni-bus, blasphemá-bat e-um, di-cens:

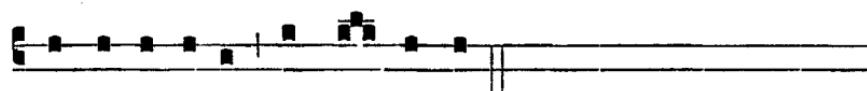
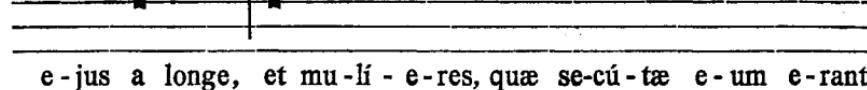
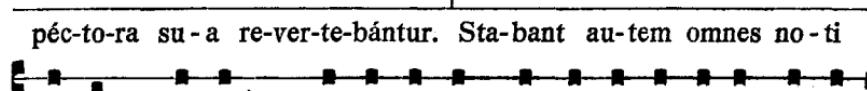
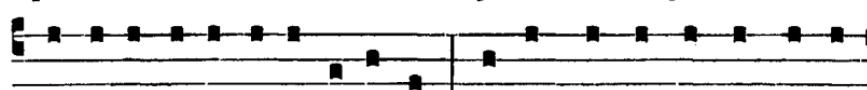
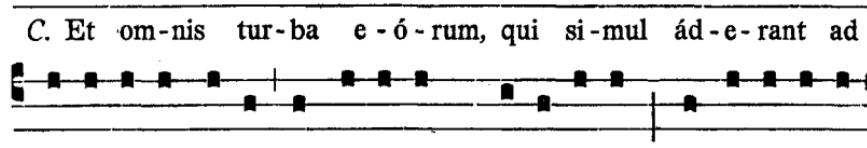
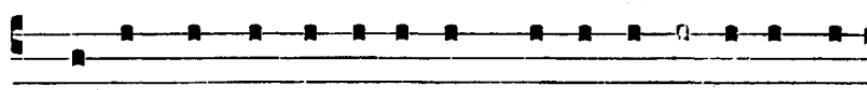
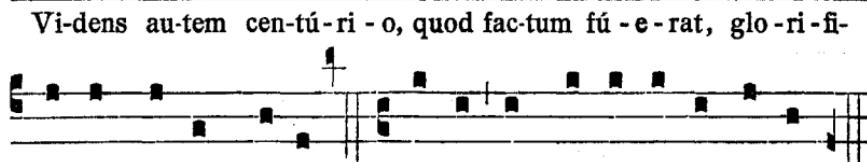
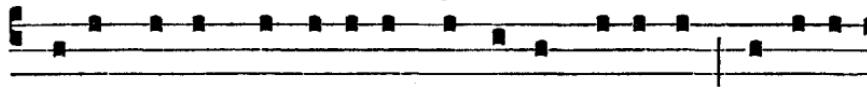

S. Si tu es Christus, salvum fac te-met-ípsum, et nos. C. Respón-dens

autem al-ter incre-pá-bat e - um, di-cens: S. Ne-que tu ti-mes
 De - um, quod in e - á-dem damna - ti - ó-ne es. Et nos qui-dem
 juste, nam digna fac-tis re-ci-pi-mus: hic ve-ro ni-hil ma-li
 ges-sit. C. Et di-cé-bat ad Je-sum: S. Dómi-ne, meménto me - i,
 cum vé-ne-ris in regnum tu - um. C. Et di-xit il-li Je-sus:
 ✕ Amen, di-co ti-bi: Hó-di - e me-cum e-ris in pa-ra - dí-so.
 C. E-rat au-tem fe-re ho-ra sexta, et té-nebræ factæ sunt in
 u-ni-vérsam terram usque in ho-ram no-nam. Et obscu-rá-tus
 est sol: et ve-lum templi scissum est mé-di - um. Et cla-mans

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

a Ga-li-læ-a, hæc vi-dén-tes.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica (pag. 70).

Tonus Evangelii, ad libitum.

Et ec-ce, vir nó-mi-ne Jo-seph, qui e-rat de-cú-ri-o,
 vir bo-nus et jus-tus: hic non con-sén-se-rat con-sí-li-o
 et ác-ti-bus e-ó-rum, ab A-ri-ma-thá-e-a ci-vi-tá-te
 Ju-dáe-æ, qui ex-spec-tá-bat et ip-se reg-num De-i.
 Hic ac-cés-sit ad Pi-lá-tum, et pé-ti-it corpus
 Je-su: Et de-pó-si-tum in-vól-vit sín-do-ne, et
 pó-su-it in mo-nu-mén-to excí-so, in quo nondum quis-quam
 pó-si-tus fú-e-rat.

Offert.

III

D

ó - mi - ne, * ex - áu - di o - ra - ti - ó - nem
 me - am, et cla - mor me - us ad
 te pervé - ni - at: ne a-vér - tas fá -
 ci - em tu - am a me.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, munus oblátum, et dignánter operáre:
Ut, quod passiónis Filii tui, Dómini nostri, mystério gérimus, piis
 afféctibus consequámur. Per eúndem Dóminum.

2ª contra persecutores Ecclesiæ Secreta

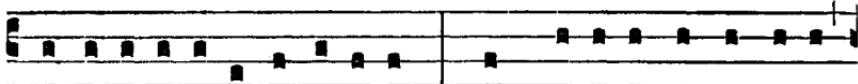
Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus
 inhæréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum.

Vel 2ª pro Papa Secreta

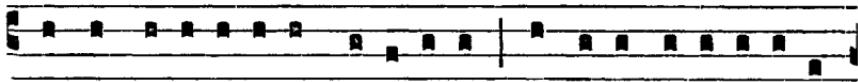
Oblátis, quæsumus, Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N.,
 quem pastórem Ecclésiæ tuæ præssé voluísti, assídua protec-
 tione gubérrna. Per Dóminum.

Per ómni - a sâ - cu - la sâ - cu - ló - rum. R. Amen. V. Dó - mi - nus
 vo - bís - cum. R. Et cum spi - ri - tu tu - o. V. Sur - sum corda.

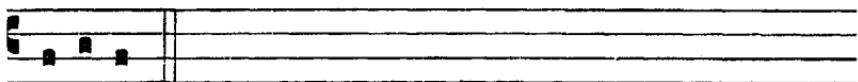
R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. V. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no,
 De-o nostro. R. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,
 æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et u-bique grá-ti-as
 á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us:
 Qui sa-lú-tem humá-ni gé-ne-ris in ligno Cru-cis con-sti-tu - ís-ti:
 ut, unde mors o-ri - e-bá-tur, in-de vi-ta re-súrge-ret: et, qui
 in lig-no vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur: per Christum,
 Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-jes-tá-tem tu-am lau-dant
 Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na - ti - ó-nes, tre-munt Po-testá-tes.
 Cæ-li cæ-lo-rúm-que Vir-tú-tes ac be-á-ta Sé-ra-phim só-ci-a

ex-sulta - ti - ó-ne con-cé-lebrant. Cum qui-bus et nostraras vo-ces

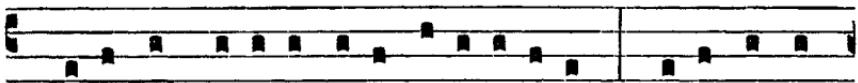
ut ad-mít-ti jú-be - as, depre-cá-mur, súppli - ci confes-si - ó-ne

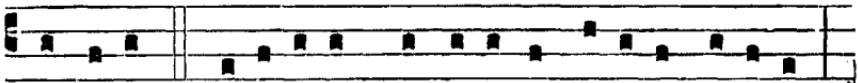
di-céntes:

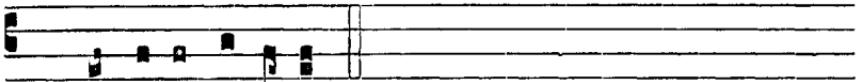
Sanctus, * Sanctus, Sanc-tus Dó-mi-nus, De - us Sá-ba - oth.

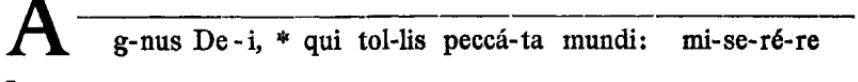
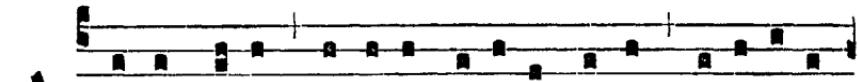
Ple-ni sunt cæ - li et terra gló - ri - a tu - a. Ho-sán-na in

ex-cél-sis. Be-ne-díctus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni.

Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Agnus De - i, * qui tol-lis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re
no-bis. Agnus De - i, * qui tol-lis pec-cá-ta mundi: mi-se-ré-re

no - bis. Agnus De - i, * qui tol-lis pec-cá - ta mun-di:
do-na no-bis pa - cem.

Comm.

II

Po-tum me - um * cum fle - tu tem-pe-rá -
bam: qui - a é-le - vans al-li - sis-ti me: et e - go
sic - ut fæ-num á - ru - i: tu au-tem, Dó - mi - ne, in
æ - té - num per-ma - nes: tu ex-súr-gens mi-se - ré -
be - ris Si - on, qui - a ve - nit tem-pus mi - se - rén - di
e - - - jus.

Postcommunio

Largire sénsibus nostris, omnipotens Deus: + ut, per temporálem
Fílli tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, * vitam te
nobis dedisse perpétuam confidámus. Per eúndem Dóminum.

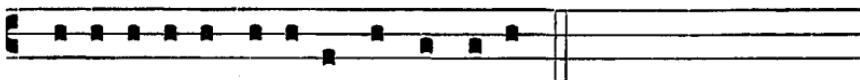
*2ª contra persecutores Ecclesiæ**Postcommunio*

Quāsumus, Dómine, Deus noster: † ut, quos divīna trībus partici-
pationē gaudēre, * humānis non sinas subjacēre periculis. Per
Dóminum.

*Vel 2ª pro Papa**Postcommunio*

Hæc nos, quāsumus, Dómine, divīni sacramēti percéptio prōtegat:
† et fámulum tuum *N.*, quem pastōrem Ecclēsiæ tuæ præesse
voluisti; * una cum commisso sibi grege, salvet semper et mūniat.
Per Dóminum.

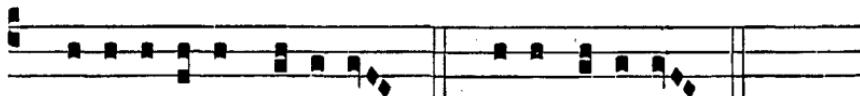
*Deinde Sacerdos absolute dicit Orēmus. Et Diaconus versus ad popu-
lum, juncitis manibus, dicit:*

Hu·mi·li·á-te cá·pi·ta ves·tra De - o.

Oratio

Réspice, quāsumus, Dómine, super hanc familiām tuām, * pro qua
Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi-
nocentium, et Crucis subire torméntum: Qui tecum vivit.

W. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

FERIA V IN CENA DOMINI

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave Maria et Credo, et omnibus aliis prætermissis, Matutinum absolute incipitur ab Antiphona primi Psalmi: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes extinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante Altare.

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum et in Responsoriis omittitur Glória Patri. In Officio cantato ultimi versiculi Psalmorum et Canticorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali Antiphonæ convenienti. In Officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cujusque Psalmi, Canticorum et cujusque divisionis: item etiam in fine Psalmi Miserére, qui post Horas voce submissa recitatur. — Oratio Réspice dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in Psalmis.

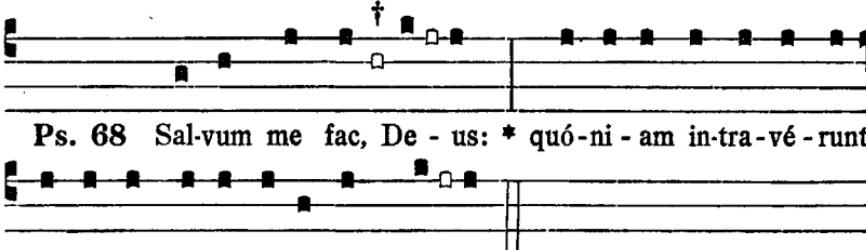
In I Nocturno

1. Ant.

VIII c

Z

e-lus do-mus tu - æ * co-mé-dit me, et oppró-bri - a
ex-pro-brán-ti - um ti - bi ce - ci - dé-runt su-per me.

Ps. 68 Sal-vum me fac, De - us: * quó-ni - am in-tra - vé - runt

aquaे usque ad á-ni-mam me - am.

2. Infixus sum in limo profundi: * et non est substántia.

3. Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

4. Laborávi clamans, raucae factae sunt fauces meæ: * defecérunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

5. Multiplicáti sunt super capillos cápití mei, * qui odérunt me gratis.

6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

7. Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delicta mea a te non sunt abscónrita.

8. Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

9. Non confundántur super me * qui quaerunt te, Deus Israel.

10. Quóniam propter te sustinui opprobrium: * opéruit confúsio faciem meam.

11. Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrinus filii matris meæ.

12. Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et opprobria expóbrantium tibi cecidérunt super me.

13. Et opérui in jejúnio ániam meam: * et factum est in opprobrium mihi.

14. Et pósui vestiméntum meum cilicium: * et factus sum illis in parábola.

15. Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

16. Ego vero oratióne meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

17. In multitúdine misericórdiæ tuae exáudi me, * in veritaté salutis tuæ:

18. Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profundiis aquárum.

19. Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profundum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

20. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miserationum tuárum réspice in me.

21. Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

22. Inténde ánime meæ, et libera eam: * propter inimicos meos éripe me.

23. Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reverentiam meam.

24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

25. Et sustinui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

26. Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

27. Fiat mensa eorum coram ipsis in láqueum, * et in retributónes, et in scándalum.

28. Obscuréntur óculi eorum ne videant: * et dorsum eorum semper incúrva.

29. Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

30. Fiat habitatio eorum desérta: * et in tabernáculis eorum non sit qui inhábitet.

31. Quóniam quem tu percus-sísti, persecútí sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

32. Appónē iniquitátem super iniquitátem eorum: * et non intrent in justitiam tuam.

33. Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

34. Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

35. Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

36. Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producén-tem et úngulas.

37. Vídeant páuperes et lætén-tur: * quérите Deum, et vivet ánima vestra.

38. Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

39. Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptilia in eis.

40. Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

42. Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Anti-
phona

Ze-lus do-mus tu - æ com-é-dit me, et oppró-bri - a

ex-pro-brán-ti - um ti - bi ce - ci - dé - runt su-per me.

2. Ant.
VIII c

A - ver-tán-tur re-trór-sum * et e - ru - bé - scant, qui

có - gi - tant mi - hi ma - la.

Ps. 69 De - us, in ad - ju - tó - ri - um me - um in - tén - de * Dó - mi - ne,

ad ad - ju - ván - dum me fes - ti - na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt ániam meam.

3. Avertántur retrórsum et eru - bescant, * qui volunt mihi mala.

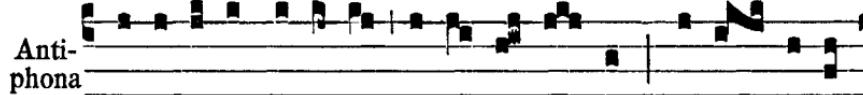
4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

5. Exsúltent et lăténtur in te

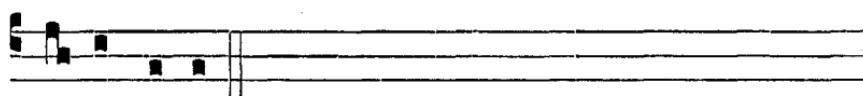
omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

6. Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, áduja me.

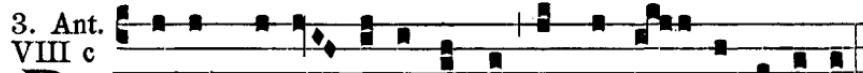
7. Adjútor meus et liberátor es tu: * Dómine, ne morérис.

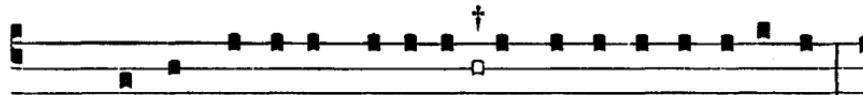
Anti - phona A-ver-tántur retrórsum et e - ru - bés - cant, qui có - gi - tant

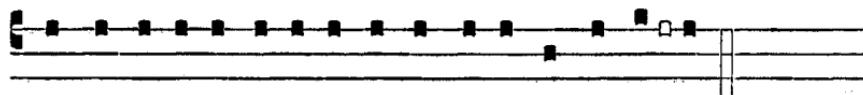
mi - hi ma - la.

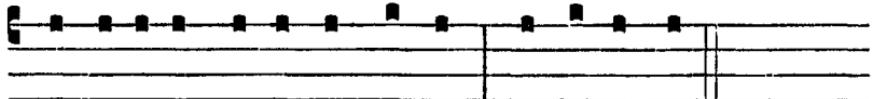
3. Ant. VIII c D e - us me - us, * é - ri - pe me de ma - nu pec - ca - tó - ris.

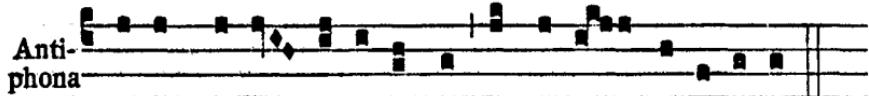
Ps. 70 In te, Dó - mi - ne, spe - rá - vi, non confúndar in æ - té - rum: *

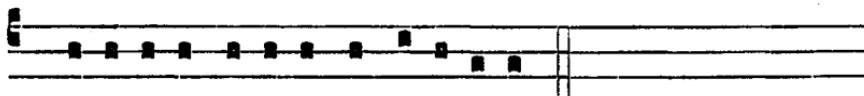
in jus - tí - ti - a tu - a lí - be - ra me et é - ri - pe me.

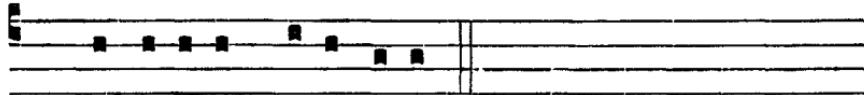
2. In-clí-na ad me au-rem tu - am, * et sal-va me.
3. Esto mihi in Deum protec-tórem, et in locum munitúm: * ut salvum me fácias.
4. Quóniam firmaméntum me-um, * et refúgium meum es tu.
5. Deus meus, éripe me de ma-nu peccatóris, * et de manu con-tra legem agéntis et inqui:
6. Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.
7. In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
8. In te cantáto mea semper: * tamquam prodígum factus sum multis: et tu adjútor fortis.
9. Repleáтур os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.
10. Ne projicias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelinquas me.
11. Quia dixerunt inimici mei mihi: * et qui custodiébant áni-mam meam, consilíum fecérunt in unum,
12. Dicétes: Deus derelíquit eum, † persequímini, et compre-héndite eum: * quia non est qui eripiat.
13. Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.
14. Confundántur, et defícient detrahéntes ánime meæ: * ope-riántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.
15. Ego autem semper sperábo: * et adjícam super omnem lau-dem tuam.
16. Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.
17. Quóniam non cognóvi litte-ratúram, † introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justitiæ tuæ solius.
18. Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pro-nuntiábo mirabília tua.
19. Et usque in senectam et sé-nium: * Deus, ne derelinquas me,
20. Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:
21. Poténtiam tuam et justitiam tuam, Deus, † usque in altíssima, quæ fecisti magnália: * Deus, quis símilis tibi?
22. Quantas ostendísti mihi tri-буlatiōnes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxisti me:
23. Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátes es me.
24. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.
25. Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemisti.
26. Sed et lingua mea tota die meditábitur justitiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

De - us. me - us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

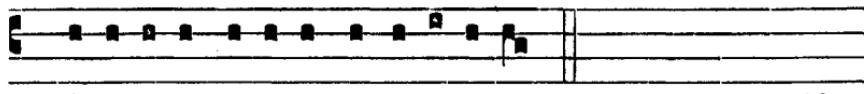

V. A-vertántur retrórsum et e-ru-béscant.

R. Qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

Vel juxta recentiorem usum:

V. A-vertántur retrórsum et e-ru-béscant.

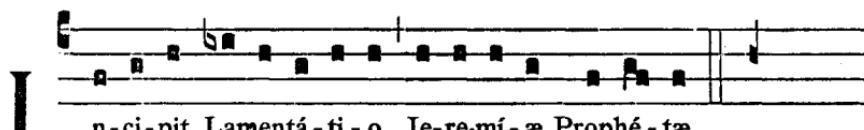

R. Qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

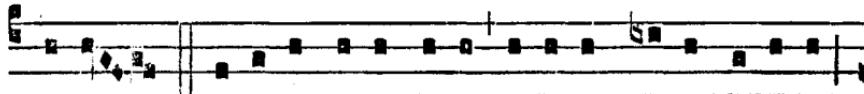
Hoc triduo, post Versiculos Nocturnorum, dicitur secreto Pater noster, nec pronuntiaatur Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones. In fine Lectionum non dicitur Tu autem, sed primæ tres Lectiones Jeremiacे terminantur ut infra.

Lectio I

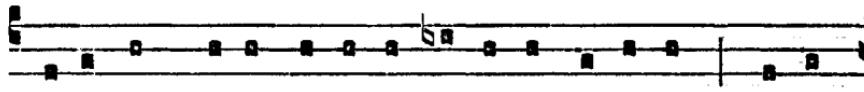
Cap. 1, 1-14

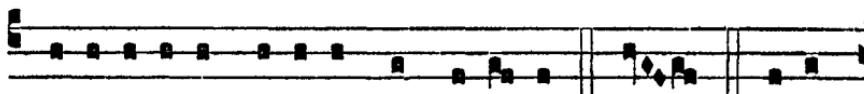
I n-ci-pit Lamentá - ti - o Je-re-mí - æ Prophé - tæ.

A-leph. Quómo-do se-det so-la ci-vi-tas ple-na pô-pu-lo:

facta est qua-si ví-du - a dó-mi - na Gén - ti - um: prin - ceps

pro - vin - ci - á - rum facta est sub tri - bù - to. Beth. Plo - rans

plo-rá-vit in nocte, et lá-cri-mæ e-jus in ma-xil-lis e-jus:
 non est qui conso-lé-tur e-am ex óm-ni-bus ca-ri-s e-jus:
 omnes a-mí-ci e-jus spre-vé-runt e-am, et fac-ti sunt e-i
 in-i-mí - ci. Ghi-mel. Migrá-vit Ju-das propter afflic-ti-ó-nem
 et mul-ti - tú - di-nem servi-tú - tis: ha-bi-tá-vit inter gentes,
 nec in-vé-nit réqui - em: omnes perse-cu-tó-res e-jus appre-
 hendé-runt e-am inter angústi - as. Da-leth. Vi - æ Si - on
 lu-gent, e-o quod non sint, qui vé-ni - ant ad sol-lemni-tá - tem:
 omnes portæ e-jus destrúc-tæ: sa-cerdó-tes e-jus ge-méntes:
 vírgi-nes e-jus squá-li-dæ, et ipsa oppréssa ama-ri-tú-di - ne.

He. Fac-ti sunt hostes e-jus in cá-pi-te, in-i-mí-ci e-jus
 lo-cuple-tá-ti sunt: qui-a Dó-mi-nus lo-cú-tus est su-per e - am
 propter mul-ti-tú-di-nem in-i-qui-tá-tum e - jus: párvu-li e-jus
 duc-ti sunt in capti-vi-tá-tem, ante fá-ci - em tri-bu-lán-tis.
 Je-rú-sa - lem, Je - rú-sa - lem, converte-re ad Dó-mi-num, De - um
 tu - um.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

Responsorium I

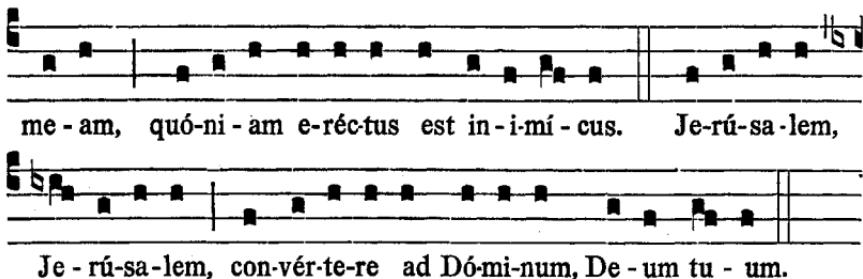
VIII I n mon - te * O-li - vé - ti o-rá - vit ad
 Pa - trem: Pa - ter, si fi - e-ri pot - est, tránse - at a
 me ea - lix is - te: * Spí - ri-tus qui - dem promptus

est, ca - ro autem in fir - ma. V. Vi-gi-lá-te
 et o-rá - te, ut non in-tré-tis in ten - ta - ti - 6 -
 nem. * Spí - ri-tus.

Lectio II

V au. Et egréssus est a fi - li - a Si - on omnis de-cor
 e-jus: fac-ti sunt prín-ci-pes e-jus vel-ut a-rí-e-tes non inve-ni
 éntes páscu - a: et ab-i - é-runt absque for-ti-tú-di-ne ante
 fá - ci - em subsequén-tis. Za - in. Re-cordá-ta est Je-rú-sa-lem
 di - é - rum af-flic - ti - ó - nis su - æ et præ-va-ri-ca - ti - ó - nis,
 ómni - um de-si-de-ra-bí - li - um su - ó - rum, quæ ha-bú - e-rat a

di - é-bus an-tí-quis, cum cá-de-ret pó-pu-lus e-jus in ma-nu
 hos-tí - li, et non es-set auxi - li - á - tor: vi-dé-runt e - am hostes,
 et de-ri-sé-runt sábba-ta e - jus. Heth. Peccá-tum peccá-vit
 Je-rú-sa-lem, proptér-e - a instá-bi-lis fac-ta est: omnes, qui
 glo-ri - fi - cá-bant e - am, spre-vé-runt il - lam, qui - a vi-dé-runt
 ig-no-mí - ni - am e - jus: ipsa au-tem ge-mens con-vérsa est
 re-trór-sum. Teth. Sordes e-jus in pé-di-bus e-jus, nec
 re-cor-dá-ta est fi-nis su - i: de-pó-si-ta est ve-he-mén-ter,
 non ha-bens conso-la-tó - rem: vi-de, Dó-mi-ne, af-flic-ti - ó-nem

Responsorium II

VIII

Tris-tis est * á-ni-ma me - a us - que ad
 mor - tem: sus-ti-né-te hic, et vi - gi - lá-te me - cum:
 nunc vi-dé-bi - tis turbam, quæ circúmda-bit me: *

Vos fu - gam ca-pi - é - tis, et e - go va - dam
 immo-lá - ri pro vo - bis. **V.** Ec-ce,

appro - pínquat ho - ra, et Fí - li - us hó-mi-nis tra-dé-tur
 in ma-nus pec - ca-tó - rum. * **Vos.**

Lectio III

J od. Ma-num su - am mi-sit hos-tis ad ómni - a de-si-

de - ra - bí - li - a e - jus: qui - a vi - dit gen - tes in - grés - sas

Sanctu - á-ri - um su - um, de qui - bus præ - cé - pe - ras, ne in - trá - rent

in ec - clé - si - am tu - am. Caph. Omnis pó - pu - lus e - jus

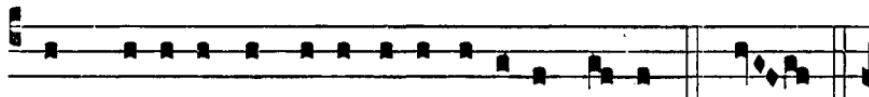
gemens et quærens pa - nem: de - dé - runt pre - ti - ó - sa quæque pro cibo

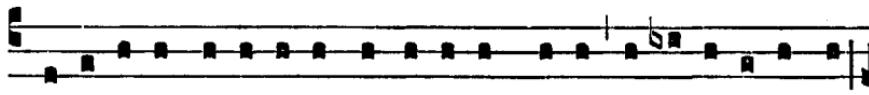
ad re - fo - cil - lándam á - ni - mam. Vi - de, Dó - mi - ne, et consí - de - ra,

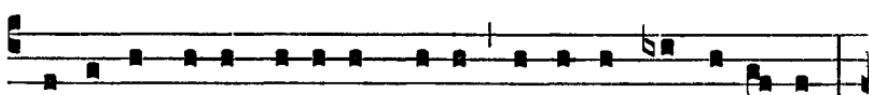
quó - ni - am fac - ta sum vi - lis. La - med. O vos omnes, qui

trans - i - tis per vi - am, at - téndi - te et vi - dé - te, si est do - lor

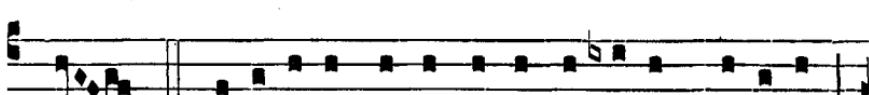
sic - ut do - lor me - us: quó - ni - am vinde - mi - á - vit me, ut lo - cù - tus

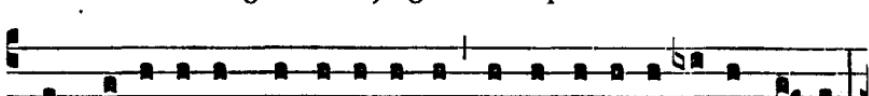

 est Dó-mi-nus in di - e i-ræ fu-ró-ris su - i. Mem.

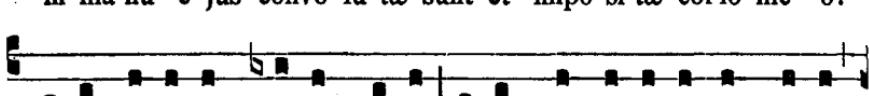

 De excél-so mi-sit ignem in ós-si-bus me - is, et e-ru-dí-vit me:

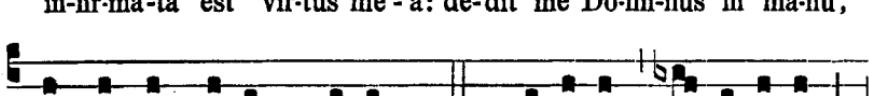

 ex-pándit re-te pé-di-bus me - is, convér-tit me re-trór-sum:

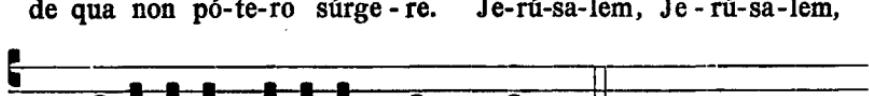

 pó-su - it me de-so-lá-tam, to-ta di - e mæ-ró-re conféc-tam.

 Nun. Vi-gi-lá-vit ju-gum in - i-qui - tá-tum me - á-rum:

 in ma-nu e-jus convo-lú-tæ sunt et impó-si-tæ col-lo me - o:

 in-fir-má-ta est vir-tus me - a: de-dit me Dó-mi-nus in ma-nu,

 de qua non pó-te-ro súrge - re. Je-rú-sa-lem, Je - rú-sa-lem,

 con-vér-te-re ad Dó-mi-num, De - um tu - um.

Responsorium III

V
Ec-ce, * ví-di-mus e - um non ha-bén-tem
 spé-ci - em ne - que de - có - rem: aspéc-tus e-jus
 in e - - o non est: hic peccá - ta
 nostra por-tá - - vit, et pro no-bis do - let:
 ipse au - tem vulne-rá - tus est propter in - iqui-
 tá - tes nos - tras: * Cu-jus li-vó - re sa-ná - -
 ti su - mus. V. Ve-re languó-res nostros ipse
 tu - lit, et do-ló-res nos-tros ip - se por-tá - - vit. *
 Cu-jus. R. Ec-ce.

In II Nocturno

1. Ant.

VII c

L

i-be-rá - vit Dó-mi-nus * páu-pe-re-m a po-ténte,

et in-o-pem, cu-i non e-rat adjú-tor.

†

Ps. 71 De - us, ju-dí-ci - um tu - um re-gi da: * et jus-tí - ti - am

tu - am fi - li - o re - gis:

2. Judicáre pótulum tuum in justia, * et páuperes tuos in judicio.

3. Suscipient montes pacem pó-pulo: * et colles justitiam.

4. Judicábit páuperes pótuli, et salvos fáciat filios páuperum: * et humiliabit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónen.

6. Descéndet sicut pluvia in vel-lus: * et sicut stillicidia stillántia super terram.

7. Oriéntur in diébus ejus justitia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

8. Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad térmilos orbis terrárum.

9. Coram illo pródient Æthio-pes: * et inimici ejus terram lingent.

10. Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

11. Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sér-vient ei:

12. Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

13. Parcer páperi et inopi: * et áimas páuperum salvas fáciat.

14. Ex usúris et iniquitaté rédimet áimas eórum: * et honorá-bile nomen eórum coram illo.

15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superex-tollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fænum terræ.

17. Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

18. Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

19. Benedictus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabilia solus:

20. Et benedictum nomen majestá-tis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Anti-
phona

Li-be-rá - vit Dó-mi - nus páu-pe-re-m a po-ténte,

et in-o - pem, cu - i non e - rat adjú-tor.

2. Ant.

VIII c

C

o-gi - ta - vé-runt ímpí - i, * et lo-cú - ti sunt ne-quí - ti - am:

in - iqu - i - tár - tem in excélsō lo-cú - ti sunt.

Ps.72 Quam bo-nus Isra-el De - us, * his qui recto sunt cor - de!

2. Mei autem pene moti sunt pe-
des: * pene effúsí sunt gressus mei.3. Quia zelávi super iníquos, *
pacem peccatórum videns.4. Quia non est respéctus morti
eórum: * et firmaméntum in plaga
eórum.5. In labóre hóminum non sunt,
* et cum homínibus non flagella-
búntur:6. Ideo tenuit eos supérbia, *
opérta sunt iniquitáte et impietáte
sua.7. Pródiit quasi ex ádipe iní-
quitas eórum: * transiérunt in
afféctum cordis.8. Cogitávérunt, et locúti sunt
nequítiā: * iniquitátem in excélsō
locúti sunt.9. Posuérunt in cælum os suum:
* et lingua eórum transívit in terra.10. Ideo convertétur pópulus
meus hic: * et dies pleni invenié-
tur in eis.11. Et dixérunt: Quómodo scit De-
us, * et si est sciéntia in excélsō?12. Ecce ipsi peccatóres, et ab-
undántes in sǽculo, * obtinuérint
divitias.13. Et dixi: Ergo sine causa jus-
tificávi cor meum, * et lavi inter
innocéntes manus meas:14. Et fui flagellátus tota die, *
et castigátio mea in matutinis.15. Si dicébam: Narrábo sic: *
ecce, natióñem filiórū tuórum re-
probávi.16. Existimábam ut cognóscerem
hoc, * labor est ante me:17. Donec intrem in Sanctuárium
Dei: * et intéllegam in novíssimis
eórum.

18. Verúmtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos dum allevaréntur.

19. Quómodo facti sunt in desolatióne, súbito defecérunt: * periérunt propter iniuitátem suam.

20. Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescivi.

22. Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

23. Tenuísti manum déxteram

meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

24. Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

25. Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

26. Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt: * perdidistí omnes, qui fornicántur abs te.

27. Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

Anti-phona

Co-gi - ta - vé - runt ímpí - i, et lo-cú - ti sunt ne - qui - tí - am:

in - i - qui - tár - tem in excélsō lo-cú - ti sunt.

3. Ant.

I g

E x-súr - ge, Dó - mi - ne, * et jú - di - ca causam me - am.

Ps. 73 Ut quid, De - us, rep-pu - lis - ti in fi - nem: * i - rá - tus est

fu - ror tu - us su - per o - ves páscu - æ tu - æ?

2. Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedistí ab initio.

3. Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habítasti in eo.

4. Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

5. Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio sollemitátes tuæ.

6. Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

7. Quasi in silva lignórum scúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri et áscia dejérunt eam.

8. Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

9. Dixérunt in corde suo cognatió eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

10. Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognósset amplius.

11. Usquequo, Deus, improperábit inimicus? * irritat adversárius nomen tuum in finem?

12. Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

13. Deus autem rex noster ante sǽcula: * operátus est salútem in médio terræ.

14. Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

15. Tu confregísti cápita dracó-

nis: * dedísti eum escam pópulis ÁEthiopum.

16. Tu dirupísti fontes, et torrentes: * tu siccásti flúvios Ethan.

17. Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

18. Tu fecísti omnes térmilos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

19. Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

20. Ne tradas béstias ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliscárís in finem.

21. Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

22. Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

23. Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insípiénte sunt tota die.

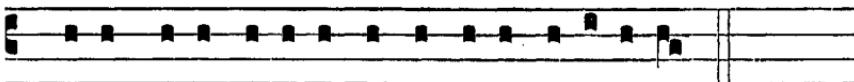
24. Ne obliscárís voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Anti-
phona

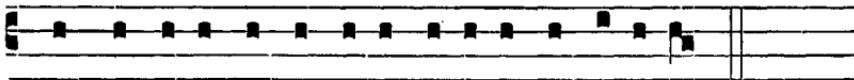
Exsúrge, Dó-mi-ne, et jú-di-ca causam me - am.

W. De - us me - us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

R. Et de ma-nu contra le-gem a-gén-tis et in - íqui.

Vel:

V. De - us me - us, é-ri-pe me de ma-nu pecca-tó-ris.

R. Et de ma-nu contra le-gem a-géntis et in-i-qui.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super Psalmos

Lectio IV

In Ps. 54, ad 1 vers.

Exáudi, Deus, orationem meam, et ne despéixeris deprecationem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desiderans. Súperest, ut videámus, in quo malo sit: et cum dicere céperit, agnoscámus ibi nos esse: ut, communicáta tribulatióne, conjungámus orationem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eandémque passióinem malórum hóminum exercitatióne suam dixit. Ne putéatis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur; aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Responsorium IV

VIII

A - mí - cus me - us * óscu - li me trá-di -
dit sig - no: Quem oscu - lá-tus fú - e - ro,
ip - se est, te - né - te e - um: hoc ma - lum

fe - cit sig - num, qui pér óscu - lum ad - implé - vit
 ho - mi - cí - di - um. * In-fé - lix præ - ter -
 mí - sit pré - ti - um sán - guí - nis, et in fi - ne láque - o
 se sus - - - pén - dit. V. Bo - num e - rat e - i,
 si na - tus non fu - ís - set ho - mo il - le.
 * Infé - lix.

Lectio V

Utinam ergo, qui nos modo exércent, convertántur, et nobiscum
 exerceántur: tamen quándiu ita sunt ut exérceant, non eos
 odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in
 finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris
 odiſſe inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus
 in Scriptúris sanctis manifestati sunt nobis, quod ad ignem ætérnum
 sint destinati. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos
 habémus occútam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus,
 dicens: Non est nobis collectátio advérsus carnem et sanguinem: id
 est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et
 potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixis-
 set, mundi, intellégeres dáemones esse rectóres cæli et terræ, mundi
 dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit,
 impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et
 mundus eum non cognóvit.

Responsorium V

II.

J u - das * mercá - tor pés - simus óscu - lo pé - ti - it

Dó - mi - num: il - le ut ag - nus ínno - cens non ne-gá - vit

Ju - dæ ós - cu - lum: * De - na - ri - ó - rum

núme - - ro Chris-tum Ju-dæ - is trá-di - dit.

V. Mé - li - us il - li e - rat, si na - tus non fu - ís - set.

* De - na - ri - ó - rum.

Lectio VI

Quóniam vidi iniquitátem et contradicióinem in civitáte. Atténde glóriam Crucis ipsíus. Jam in fronte regum Crux illa fixa est, cui inimici insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum Crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de Cruce. Extendébat ille manus suas ad pótulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfidiam intéllege. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradicióinem, et extendébat manus suas ad pótulum non credéntem, et contradicéntem; et tamen et ipsos expéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

Responsorium VI

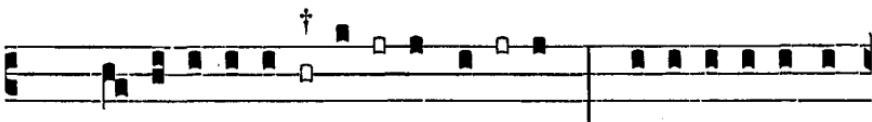
VIII

U-nus * ex dis-cí-pu-lis me - is tra-det me
 hó-di - e: Væ il - li per quem tra - dar
 e - go: * Mé-li - us il-li e - rat, si na - tus non
 fu - ís - set. V. Qui in-tingit me-cum ma-num
 in par-ópsi - de, hic me tra-di-tú-rus est in ma-nus
 pec - ca - tó - rum. * Mé-li - us. R. U-nus.

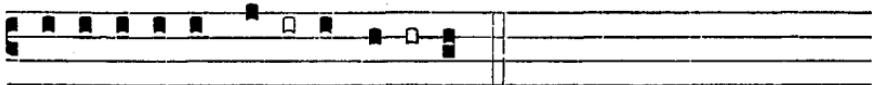
In III Nocturno

1. Ant. VII c

Di-xit in-i - quis: * No-lí-te lo-qui ad-vérsus De - um
 in - iqui-tá-tem.

Ps. 74 Con-fi-té-bi-mur ti - bi, De - us: * con-fi-té-bi-mur, et

invo-cá-bi-mus no - men tu - um.

2. Narrábimus mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

4. Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

5. Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis

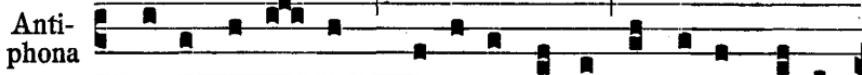
móntibus: * quóniam Deus júdex est.

7. Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

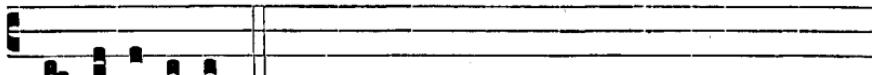
8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatóres terræ.

9. Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia cónvicia peccatórum confríngam: * et exaltabúntur cónvicia justi.

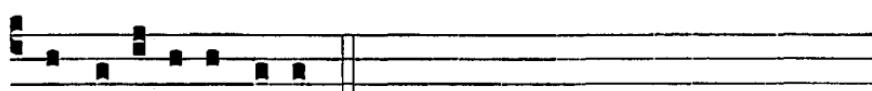
Anti-phona Di-xi in - í - quis: No - lí - te lo - qui ad - vé - rus De - um

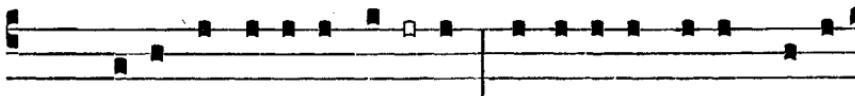
in - iqui - tár - tem.

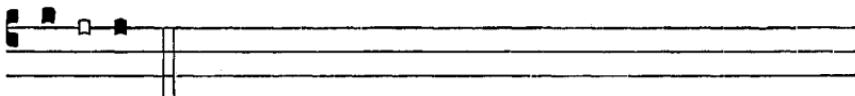
2. Ant. VIII c T erra tré-mu - it * et qui - é - vit, dum ex-súrge-ret

in ju-dí-ci - o De - us.

Ps. 75 No-tus in Ju-dæ-a De - us: * in Isra-el magnum nomen

e - jus.

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in máni bus suis.

6. Ab increpatiōne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascen-dérunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis re-sistet tibi? * ex tunc ira tua.

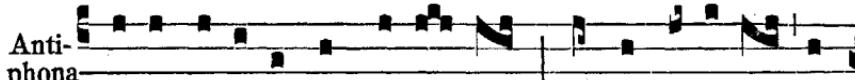
8. De cælo audítum fecísti ju-dicium: * terra trémuit et quiévit,

9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

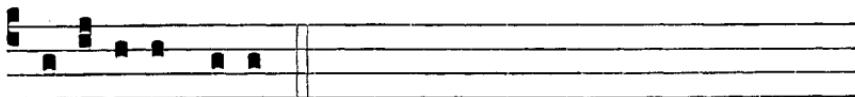
10. Quóniam cogitatió hóminis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitatióni diem festum agent tibi.

11. Vovéte, et réddite Dómino, Deo vestro: * omnes, qui in cir-cúitu ejus affértis múnera.

12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Terra trému - it et qui - é - vit, dum ex-súrge - ret in

ju-dí - ci - o De - us.

3. Ant.

VII a

In di - e * tri-bu - la - ti - ó-nis me - æ De - um ex-

qui-sí - vi má-ni - bus me - is.

Ps. 76 Vo-ce me-a ad Dó-mi-num cla-má - vi: * vo-ce me-a

ad De-um, et intén-dit mi-hi.

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum de-céptus.

3. Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defé-cit spíritus meus.

4. Anticipavérunt vigiliás óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

5. Cogitávi dies antiquos: * et annos ætérmos in mente hábui.

6. Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

7. Numquid in ætérmum pro-jiciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

8. Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióne?

9. Aut obliscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

10. Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutatió déxteræ Excélsi.

11. Memor fui óperum Dómini

* quia memor ero ab initio mirabilium tuórum.

12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinven-tiōníbus tuis exercébor.

13. Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mi-rabilia.

14. Notam fecísti in pópolis vir-tútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópolum tuum, filios Jacob, et Joseph.

15. Vidérunt te aquæ, Deus, vi-dérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

16. Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

17. Etenim sagíttae tuæ tráns-eunt: * vox tonítrui tui in rota.

18. Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et con-trémuit terra.

19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

20. Deduxísti sicut oves pópolum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Anti-phona

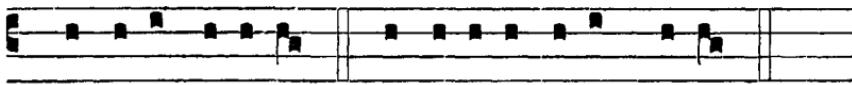
In di-e tri-bu-la-ti-ó-nis me-æ De-um exqui-sí-vi

má-ni-bus me-is.

V. Ex-súrge, Dó-mi-ne. R. Et jú-di-ca causam me - am.

Vel:

V. Ex-súrge, Dó-mi-ne. R. Et jú-di-ca causam me - am.

Pater noster, *secreto.*

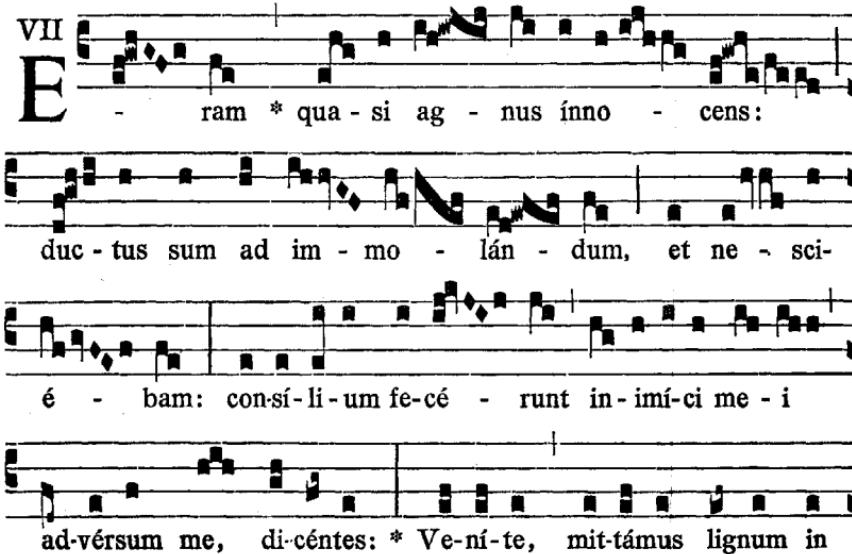
De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio VII

Cap. 11, 17-34

Hoc autem præcipio: non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, maniféstent in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cenam manducáre. Unusquísque enim suam cenam præsúmit ad manducandum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducandum et bibendum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

Responsorium VII

pa-nem e - jus, et e-ra-dá - mus e - um
de ter - ra vi - - vén-ti - um. V. Om - nes
in-i-mí-ci me - i advérsum me co-gi-tá-bant ma-la mi - hi:
ver - bum in - í-quum manda-vé-runt ad-vér-sum me,
di - cén - tes. * Ve-ní-te.

Lectio VIII

Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus minus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátiás agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemorationém. Similiter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum Testaméntum est in meo sanguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemorationém. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Responsorium VIII

VII

U - na ho - ra * non po-tu - ís - tis
vi - gi - lá - re me - cum, qui ex-hor-ta-bá - mi-

ni mo-ri pro me? * Vel Ju - dam non vi-
de - tis, quó-mo-do non dor - mit, sed fes-tí -
nat trá-de-re me Ju - dæ - is? V. Quid dor-
mí - tis? súrgi-te, et o-rá - te, ne in-tré-tis in
ten - ta - ti - 6 - nem. * Vel Ju - dam.

Lectio IX

Itaque quicunque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigne, judícum sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dórmiant multi. Quod, si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in judícum conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Responsorium IX

I
S e - ni - ó - res * pó - pu - li con-sí - li - um
fe-cé - runt, * Ut Je - sum do-lo te-né - rent, et

oc - cí - de - rent: cum glá - di - is et fús - ti - bus
 ex - i - é - runt tamquam ad latró - nem. V. Colle - gé - runt
 pontí - fi - ces et pha - ri - sâ - i concí - li - um. * Ut Je - sum.
 R. Se - ni - ó - res.

Si Matutinum, hodie vel biduo sequenti, extra Chorum a Laudibus separetur, subjungitur Oratio Réspice, quæsumus, infra 212: et Laudes, dictis secreto Pater noster et Ave María, absolute a prima Antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

1. Ant. VIII G

J us - ti - fi - cé - ris, Dó - mi - ne, * in sermó - ni - bus tu - is,
 et vincas cum ju - di - cá - ris.

Ps. 50 Mi - se - ré - re me - i, De - us, * se - cún - dum mag - nam mi - se -
 ri - có - di - am tu - am.

2. Et secúndum multitudinem miserationum tuárum, * dele ini - 3. Amplius lava me ab iniqui -
 quitátem meam. tate mea: * et a peccáto meo mun - da me.

4. Quóniam iniquitátem meam
ego cognóscō: * et peccátum me-
um contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum
coram te feci: * ut justificéris in
sermóibus tuis, et vincas cum
judicáris.

6. Ecce enim in iniquitáibus
concéptus sum: * et in peccátis
concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexisti:
* incépta et occulta sapiéntiae tuæ
manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et
mundábor: * lavábis me, et super
nivem dealbábor.

9. Audíui meo dabis gáudium
et lætitiam: * et exsultábunt ossa
humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a pec-
cátis meis: * et omnes iniquitátes
meas dele.

11. Cor mundum crea in me,
Deus: * et spíritum rectum innova
in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua:

* et spíritum sanctum tuum ne
áuferas a me.

13. Redde mihi lætitiam salu-
táris tui: * et spíritu principálī
confirma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: *
et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus,
Deus, Deus salútis meæ: * et ex-
sultábit lingua mea justitiā tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries:
* et os meum annuntiábit laudem
tuam.

17. Quóniam si voluisses sacri-
ficium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrificium Deo spíritus con-
tribulátus: * cor contrítum, et hu-
miliátum, Deus, non despicies.

19. Benígne fac, Dómine, in bona
voluntáte tua Sion: * ut ædificén-
tur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrificium
justitiæ, oblationes, et holocáusta:
* tunc impónent super altáre tuum
vítulos.

Anti-
phona

Jus-ti-fi-cé-ris, Dó-mi-ne, in sermó-ni-bus tu - is, et vincas

cum ju-di-cá-ris.

2. Ant.

II D
D

ó-mi-nus * tamquam o-vis ad víc-ti-mam ductus est,

et non a-pé-ru-it os su-um.

†

Ps. 89 Dó-mi-ne, re-fú-gi - um factus es no - bis: * a ge-ne-ra-
ti - ó-ne in ge-ne-ra- ti - ó - nem.

2. Priúsqam montes fierent,
aut formaréetur terra et orbis: *
a sáculo et usque in sáculum tu-
es, Deus.

3. Ne avértas hóminem in humi-
litátem: * et dixísti: Convertímini
filii hóminum.

4. Quóniam mille anni ante ócu-
los tuos, * tamquam dies hestérra
quæ præteriit,

5. Et custódia in nocte, * quæ pro
níhilo habéntur, eórum anni erunt.

6. Mane sicut herbá tránsseat, †
mane flóreat, et tránsseat: * vés-
pere décidat, indúret et aréscat.

7. Quia defécimus in ira tua, *
et in furóre tuo turbáti sumus.

8. Posuísti iniquítátes nostras
in conspéctu tuo: * sáculum nos-
trum in illuminatione vultus tui.

9. Quóniam omnes dies nostri
defecérunt: * et in ira tua defé-
cimus.

10. Anni nostri sicut aránea me-
ditabúntur: * dies annórum nos-
trorum in ipsis, septuaginta anni.

11. Si autem in potentáibus,

octogínta anni: * et amplius eórum,
labor et dolor.

12. Quóniam supervénit man-
suetúdo: * et corripiémur.

13. Quis novit potestátem ira-
tuæ: * et præ timóre tuo iram
tuam dinumeráre?

14. Déxteram tuam sic notam fac:
* et eruditós corde in sapiéntia.

15. Convértere, Dómine, úsque-
quo? * et deprecábilis esto super
servos tuos.

16. Repléti sumus mane miseri-
córdia tua: * et exsultávimus, et
delectáti sumus ómnibus diébus
nostris.

17. Lætáti sumus pro diébus,
quibus nos humiliásti: * annis,
quibus vídimus mala.

18. Résponce in servos tuos, et
in ópera tua: * et dírige filios
eórum.

19. Et sit splendor Dómini, Dei
nostrí, super nos, † et ópera má-
num nostrárum dírige super nos:
* et opus mánum nostrárum dí-
rige.

Anti-
phona

Dó-mi-nus tamquam o-vis ad víc - ti-mam ductus est,

et non a-pé - ru - it os su - um.

3. Ant.

VIII G

C

on-trí-tum est * cor me - um in mé-di - o me - i,

contremu - é-runt ómni - a ossa me - a.

Ps. 35 Di-xit injús-tus ut de-línquat in se-met-ip - so: * non est

timor De - i ante ó-cu-los e - jus.

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iniquitas ejus ad ódium.

3. Verba oris ejus iniquitas, et dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

4. Iniquitátem meditátus est in cubili suo: * ástigit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odivit.

5. Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

6. Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

7. Hómines, et juménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multi-plicásti misericórdiam tuam, Deus.

8. Fílli autem hóminum * in tégmíne alárum tuárum sperábunt.

9. Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptatis tuæ potábis eos.

10. Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

11. Præténde misericórdiam tuam scíentibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

12. Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Anti-phona

Con-trí-tum est cor me - um in mé-di - o me - i,

contremu - é-runt ómni - a ossa me - a.

4. Ant.
IV A*

E xhor-tá-tus es * in virtú-te tu-a, et in re-fecti-ó-ne
sancta tu-a, Dó-mi-ne.

Canticum Moysi Cantémus Dómi-no: glo-ri-ó-se e-nim magni-fi-

cá-tus est, * equum et ascensó-rem de-jé-cit in ma - re.

2. Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus, * et factus est mihi in
salútē:

3. Iste Deus meus, et glorifi-
cabo eum: * Deus patris mei, et
exaltabo eum.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, †
Omnípotens nomen ejus. * Cur-
rus Pharaónis et exérцитum ejus
projécit in mare.

5. Elécti príncipes ejus submér-
si sunt in Mari Rubro: * abýssi
operuérunt eos, descendérunt in
profundum quasi lapis.

6. Déxtera tua, Dómine, mag-
nificáta est in fortitídine: † déx-
tera tua, Dómine, percússit inimi-
cum. * Et in multitídine glóriæ
tuae deposuísti adversários tuos:

7. Misisti iram tuam, quæ de-
vorávit eos sicut stípulum. * Et
in spíritu furóris tui congregátæ
sunt aquæ:

8. Stetit unda fluens, * congre-
gátæ sunt abýssi in médio mari.

9. Dixit inimicus: Pérsequar et
comprehéndam, * dívidam spólia,
implébitur ánima mea:

10. Evganábo gládium mēum,
* interficiet eos manus mea.

11. Flavit spíritus tuus, et opé-
ruit eos mare: * submérssi sunt
quasi plumbum in aquis vehe-
mēntibus.

12. Quis símilis tui in fórtibus,
Dómine? * quis símilis tui, mag-
nificus in sanctitaté, terribilis atque
laudabilis, fáciens mirabilia?

13. Extendísti manum tuam, et
devorávit eos terra. * Dux fuísti
in misericórdia tua pôpulo quem
redemistí:

14. Et portásti eum in fortitídine
tua, * ad habitaculum sanc-
tum tuum.

15. Ascendérunt pôpuli, et iráti
sunt: * dolóres obtinuérunt habi-
tatóres Philísthiim.

16. Tunc conturbáti sunt prí-
ncipes Edom, † robústos Moab ob-
tinuit tremor: * obriguérunt om-
nes habitatóres Chánaan.

17. Irruat super eos formido et
pavor, * in magnitídine bráchii tui:

18. Fiant immóbiles quasi lapis,
† donec pertránseat pôpulus tuus,

Dómine: * donec pertránseat pólus tuus iste, quem possedisti.

19. Introdúces eos, et plantábis in monte hereditatis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:

20. Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. *

Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

21. Ingréssus est enim eques Phárao cum cùrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

22. Filii autem Israel ambula-vérunt per siccum * in médio ejus.

Anti-phona

Exhortá-tus es in vir-tú-te tu - a, et in re-fec-ti-ó-ne

sancta tu - a, Dó-mi-ne.

5. Ant.

II D

b-lá - tus est, * qui-a ip-se vó - lu - it, et

peccá-ta nos-trá ip-se portá-vit.

Ps. 146 Laudá-te Dó-mi-num quó-ni - am bo-nus est psal - mus: *

De - o nostro sít ju-cún-da de-có-raque laudá - ti - o.

2. Ædificans Jerúsalem Dómi-nus: * dispersiónes Israélis con-gregábit.

3. Qui sanat contrítos corde: * et allígat contrítiones eórum.

4. Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiae ejus non est númerus.

6. Suscipiens mansuétos Dómi-nus: * humilians autem peccatóres usque ad terram.

7. Præcímite Dómino in confessió-ne: * psálliche Deo nostro in cithara.

8. Qui óperit cælum nubibus:
* et parat terræ pluviam.

9. Qui prodúcit in móntibus
fænum: * et herbam servituti hó-
minum.

10. Qui dat juméntis escam ip-
sorum: * et pullis corvórum in-
vocántibus eum.

11. Non in fortitúdine equi vo-
luntátem habébit: * nec in tibiis
viri beneplácitum erit ei.

12. Beneplácitum est Dómino
super timéntes eum: * et in eis,
qui sperant super misericórdia
eius.

Anti-
phona

Oblá-tus est, qui - a ip-se vó-lu - it, et peccá-ta

nostra ip-se portá-vit.

Capitulum et Hymnus non dicuntur hoc in triduo.

V. Homo pa-cis me - æ, in quo spe-rá-vi.

R. Qui e-dé-bat pa-nes me - os, ampli - á-vit advérsum me supplan-

ta - ti - ó-nem.

Vel:

V. Homo pa-cis me - æ, in quo spe-rá-vi.

R. Qui e-dé-bat pa-nes me - os, ampli - á-vit advérsum me supplan-

ta - ti - ó-nem.

Ad Benedictus, Antiphona

I g

T rá-di-tor au-tem * de-dit e - is signum, di-cens: Quem os-cu-

lá-tus fú - e-ro, ipse est, te-né - te e - um.

Cantileum Zachariæ

B e-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit;

et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ:

Vel:

1. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,

et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ: (2. Et e-ré - xit...)

2. Et eréxit cornu salútis no-bis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a século sunt, prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memo-rári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrorum liberáti, * serviámus illi.

8. In sanctítate, et justífa coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altís-simi vocáberis: * præbís enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissióne peccatórum eórum:

11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Anti-phona

Trá-di-tor au-tem de-dit e - is signum, di-cens: Quem os-cu-lá-tus fú - e-ro, ipse est, te-né - te e - um.

Interim dum dicitur Canticum Benedictus, extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstingatur ultima candela; similiter exstinguntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona Träditor, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.

Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur:

The image shows a musical score for the Antiphon 'Christus factus est pro nobis obediens'. The score consists of four staves of Gregorian chant notation. The first staff begins with 'Ant.' and has a large initial 'C'. The lyrics 'chris-tus * factus est pro no - - bis obé - - di - ens' are written below the staves. The music includes various note heads (black and white), stems, and diamond-shaped neumes. The fourth staff concludes with 'us - que ad mor - tem.'

Secunda nocte additur;

Musical score for 'Mortem au tem' and 'cru - cis.' The score consists of two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. It features a series of eighth and sixteenth note patterns. The second staff begins with a bass clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. It also features a series of eighth and sixteenth note patterns. The lyrics 'Mortem au tem' and 'cru - cis.' are written below the staves.

Tertia nocte additur:

A musical score for a single voice, likely a soprano or alto, featuring a soprano C-clef, common time, and a key signature of one sharp. The music consists of a single melodic line on four-line staff paper. The lyrics are written below the staff.

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, omnes genuflectunt: et ea finita, dicitur Pater noster totum sub silentio. Postea, aliquantulum altius:

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secún-
dum magnam misericórdiam
tuam.

Et secúndum multitudinem mi-
serationum tuárum, * dele iniqui-
tatem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte
mea: * et a peccáto meo munda
me.

Quóniam iniquitátem meam ego
cognósco: * et peccátum meum
contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum
coram te feci: * ut justificérис in
sermónibus tuis, et vincas cum
judicáris.

Ecce enim in iniquitáibus con-
céptus sum: et in peccátis concé-
pit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: *
incépta et occulta sapiéntiae tuæ
manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mun-
dábor: * lavábis me, et super ni-
vem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et
lætitiam: * et exsultábunt ossa
humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis

meis: * et omnes iniquitátes meas
dele.

Cor mundum crea in me, Deus:
* et spíritum rectum ínova in
viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: *
et spíritum sanctum tuum ne áufe-
ras a me.

Redde mihi lætitiam salutáris tui:
* et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et
ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguinibus, Deus,
Deus salútis meæ: * et exsultábit
lingua mea justitiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et
os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium,
dedissem útique: * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contri-
bulátus: * cor contrítum, et humili-
atum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona
voluntáte tua Sion: * ut ædificén-
tur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium jus-
títiæ, oblationes, et holocáusta: *
tunc impónent super altáre tuum
vítulos.

Quo finito, sine Orémus, dicitur simili voce

Oratio

Réspice, quásumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua
Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit máníbus tradi-
nocéntium, et Crucis subíre torméntum: *Sed Qui tecum vivit, dicitur
sub silentio.*

*Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, usque ad Nonam Sabbati
sancti inclusive. Ad Laudes tamen, finita Oratione, fit fragor et strepitus
aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes sur-
gunt, et cum silentio discedunt.*

Ad Horas

*Prima, Tertia, Sexta et Nona, hoc triduo, dictis secreto Pater noster,
Ave María, et ad Primam Credo, absolute inchoantur a Psalmis, qui erunt
de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis: quibus finitis, dicitur Antiphona
Christus factus est pro nobis, cum reliquis, ut supra in Laudibus.*

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo, secreto.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me
fac: * et in virtúte tua jú-
dica me.

Deus, exáudi oratióne meam:
* áuribus pérçipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt ad-
vérsu me, † et fortes quæsiérunt
ánimam meam: * et non propo-
suérunt Deum ante conspéctum
suum.

Ecce enim Deus áduvat me: *
et Dóminus suscéptor est ánime
meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et
in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et
confitébor nómini tuo, Dómine:
quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne
eripuisti me: * et super inimícos
meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118, i

Béati immaculáti in via: * qui
ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia
ejus: * in toto corde exquirunt
eum.

Non enim qui operántur iniqui-
tatem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua
custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad
custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum
perspéxero in ómnibus mandátis
tuis.

Confitébor tibi in directiōne cor-
dis: * in eo quod dí dici judicia
justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: *
non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior
viam suam? * in custodiéndo ser-
mónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te:
* ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondí elóquia
tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce
me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiosis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis medi-tábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

Retribue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revélá oculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit áнима mea deside-rare justificatiónes tuas, * in omni tempore.

Increpásti supérbos: * maledicti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me opprórium, et con-témptum: * quia testimónia tua exquisívai.

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

In hoc triduo non legitur Martyrologium, nec dicuntur cetera omnia usque ad finem Horæ.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María, secreto.

Psalmus 118, iii

Legem pone mihi, Dómine, viam in justificatiónum tuárum: * et exquirám eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte oculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timore tuo.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justifi-catióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditá-tio mea est: * et consilium meum justificatiónes tuæ.

Adhésit pavimento áima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exau-dísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me: * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit áima mea præ tæ-dio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritatis elégi: * iudicia tua non sum oblítus.

Adhési testimóniis tuis, Dómi-ne: * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum cu-cúrri, * cum dilatásti cor meum.

Amputa opprórium meum quod suspicátus sum: * quia iudicia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericór-dia tua, Dómine: * salutare tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermóniibus tuis.

Et ne auferas de ore meo ver-bum veritatis usquequáque: * quia in iudiciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam sem-

per: * in sǽculum et in sǽculum
sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine: *
quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis
in conspéctu regum: * et non con-
fundébar.

Et meditábar in mandátis tuis,
* quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad man-
dáta tua, quæ diléxi: * et exer-
cébar in justificatióibus tuis.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo
tuo, * in quo mihi spem
dedisti.

Hæc me consoláta est in humili-
tate mea: * quia elóquium tuum
vivificávit me.

Supérbi inique agébant usque-
quáque: * a lege autem tua non
declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum
a sǽculo, Dómine: * et consolá-
tus sum.

Deféctio tenuit me, * pro pec-
catóribus derelinquéntibus legem
tuam.

Cantábiles mihi erant justifica-
tiones tuæ, * in loco peregrina-
tiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui,
Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia jus-
tificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi cus-
todire legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in
toto corde meo: * miserére mei
secundum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et con-
vérti pedes meos in testimónia
tua.

Parátus sum, et non sum tur-
bátus: * ut custódiam mandáta
tua.

Funes peccatórum circumpléxi
sunt me: * et legem tuam non
sum oblítus.

Média nocte surgébam ad con-
fiténdum tibi, * super judícia jus-
tificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium ti-
mémentium te: * et custodiéntium
mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena
est terra: * justificatiónes tuas
doce me.

Psalmus 118, v

Bonitátem fecísti cum servo tuo,
Dómine, * secúndum verbum
tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et
sciéntiam doce me: * quia man-
dáta tuis créddi.

Priúsqam humiliárer ego delí-
qui: * proptérea elóquium tuum
custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte
tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas
superbórum: * ego autem
in toto corde meo scrutábor man-
dáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor-
eórum: * ego vero legem tuam
meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me:
* ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * su-
per mília auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plas-
mavérunt me: * da mihi intelléc-
tum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et
lætabúntur: * quia in verba tua
supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia iniquitas
judícia tua: * et in veritáte tua
humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut conso-

létur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia iñjúste iniquitátem fecérunt in me:

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María, secreto.

Psalmus 118, vi

Defecít in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulationes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecuti sunt me, áduja me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatióne et generatióne nem vériitas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forte periissim in humilitate mea.

In ætérnum non obliviscar jus-

* ego autem exercébor in mandatis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confundar.

tificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátu m tuum nimis.

Psalmus 118, vii

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inímicos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judiciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dulcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandatis tuis intelléxi: * propertéa odívai omnem viam iniquitatis.

Lucérana pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre iudicia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque,
Dómine: * vivífica me secúndum
verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita
fac, Dómine: * et judícia tua doce
me.

Anima mea in mánibus meis
semper; * et legem tuam non sum
oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum
mihi: * et de mandátis tuis non
errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia
tua in æténum: * quia exsultatio
cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad facién-
das justificáções tuas in æté-
num, * propter retributiónem.

Psalmus 118, viii

Iníquos ódio hábui: * et legem
tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es
tu: * et in verbum tuum super-
sperávi.

Declináte a me, maligni: * et
scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium
tuum, et vivam: * et non confún-
das me ab exspectatióne mea.

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

AD NONAM

Pater noster et Ave María, secreto.

Psalmus 118, ix

Mirabília testimónia tua: * ídeo
scrutáta est ea ánima mea.

Declarátió sermónum tuórum illú-
minat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spí-
ritum: * quia mandáta tua deside-
rábam.

Aspice in me, et miserére mei,
* secúndum judíciúm diligéntium
nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum

Adjuva me, et salvus ero: * et
meditábor in justificátióibus tuis
semper.

Sprevísti omnes discedéntes a
judiciis tuis: * quia injústa cogi-
tatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes
peccatóres terræ: * ídeo diléxi
testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas:
* a judiciis enim tuis tímui.

Feci judíciúm et justítiám: * non
tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum:
* non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salu-
táre tuum: * et in elóquium justí-
tiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum
misericórdiam tuam: * et justifi-
caciones tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi
intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: *
dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super
aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandáta
tua dirigébar: * omnem viam iní-
quam ódio hábui.

elóquium tuum: * et non domi-
nétur mei omnis injustitia.

Rédime me a calúmniis hómi-
num: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super ser-
vum tuum: * et doce me justifi-
caciones tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi
mei: * quia non custodiérunt le-
gem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum
judíciúm tuum.

Mandásti justitiam testimónia tua: * et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua ini-mici mei.

Ignitum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * justificatiōnes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æternum: * et lex tua véritas.

Tribulatio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditatio mea est.

Æquitas testimónia tua in æternum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde meo, exáunes di me, Dómine: * justificatiōnes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéní in maturitatē, et clamávi: * quia in verba tua super-sperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericordiam tuam, Dómine: * et secúndum judicium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persecúntes me iniquitati: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuae véritas.

Início cognóvi de testimóniis tuis: * quia in æternum fundásti ea.

Vide humilitatē meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica judicium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiōnes tuas non exquisíerunt.

Misericordiæ tuae multæ, Dómine: * secúndum judicium tuum vivífica me.

Multi qui persecúntur me, et tribulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericordia tua vivífica me.

Principiū verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judicia justitiae tuae.

Psalmus 118, xi

Príncipes persecuti sunt me gratiis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spolia multa.

Iniquitatēm ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judicia justitiae tuae.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutare tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulatio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docueris me justificatiōnes tuas.

Pronuntiabit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: *
quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dó-
mine: * et lex tua meditátio mea
est.

Vivet ánima mea, et laudábit
te: * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, sicut ovis, quæ péríit: *
quærere servum tuum, quia man-
dáta tua non sum oblitus.

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus, 210.

¶ Hoc triduo prohibentur omnes Missæ privatæ.

AD MISSAM

Statio ad sanctum Joannem in Laterano

Intr.

IV

N os au - tem * glo - ri - á - ri o-pór - tet in
 Cru-ce Dó - mi - ni nos - tri Je - su Chris - ti: in quo est
 sa - lus, vi - ta et re - sur-réc - ti - o nos - tra: per
 quem sal-vá - ti et li-be - rá - ti su - mus. Ps. De - us
 mi - se - re - á - tur nos - tri, et be - ne - dí - cat no - bis: * il - lú - mi - net
 vul - tum su - um su - per nos, et mi - se - re - á - tur nos - tri.
 Nos au - tem.

I

Ký - ri - e, * e - lé - i - son. *iij.* Chris-te,
 e - lé - i - son. *iij.* Ký - ri - e, e - lé - i - son. *ij.*

Ký - ri - e, * ** e - lé - i - son.

Dicitur Glória in excélsis, quo intonato pulsantur campanæ; quæ, ex pleto Hymno, silent usque ad Sabbathum sanctum, ut suo loco notatur.

IV

Gló - ri - a in ex-cél-sis De - o. Et in terra pax ho-mí-
 ni - bus bo-næ vo-lun-tá-tis. Laudá-mus te. Be-ne - dí - ci-mus te.
 Ad-o - rá - mus te. Glo - ri - fi - cá - mus te. Grá - ti - as
 á - gi - mus ti - bi propter mag - nam gló - ri - am tu - am. Dó - mi - ne
 De - us, Rex cæ - lés - tis, De - us, Pa - ter om-ní - po - tens.
 Dó - mi - ne, Fi - li u - ni - gé - ni - te, Je - su Chris - te.

Dó-mi-ne De - us, Agnus De - i, Fí - li - us Pa - tris.
 Qui tol-lis pec-cá-ta mundi, mi-se - ré - re no-bis. Qui tol-lis
 peccá - ta mundi, sús-ci - pe depre - ca - ti - ó-nem nostram. Qui
 se-des ad déxte - ram Pa-tris, mi-se - ré - re no - bis. Quó-ni - am
 tu so-lus Sanctus. Tu so-lus Dó-mi-nus. Tu so-lus Al-tíssi-mus,
 Je - su Chris - te. Cum Sanc - to Spí - ri - tu, in
 gló - ri - a De - i Pa - tris. A - men.

Oratio

Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro
 præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: †
 ut, sicut in passióne sua Jesus Christus, Dóminus noster, divérsa
 utrísque intulit stipéndia meritórum; * ita nobis, abláto vetustatis
 erróre, resurrectionis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

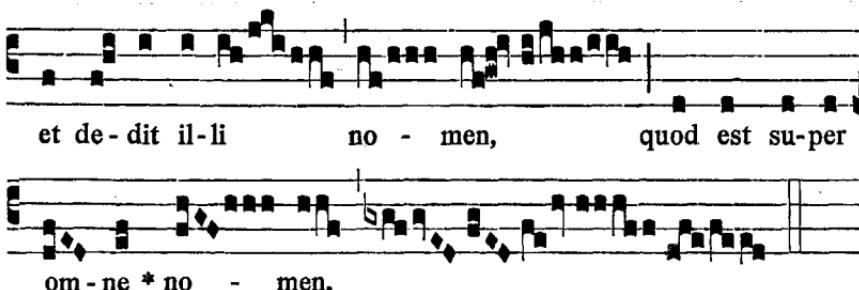
Léctio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corínthios
I Cor. 11, 20-32

Fratres: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Dominicam cenam manducáre. Unusquisque enim suam cenam præsúmerit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut ecclésiam Dei contémnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemorationem. Similiter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum Testaméntum est in meo sanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemorationem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque, quicúmque manducáverit panem hunc vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigne, judíciū sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecilles, et dórmiant multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Grad. V

C hris-tus * fac-tus est pro no-bis ob-de-di-ens us-que ad mor-tem, mor-tem au-tem
cru-cis.

V. Prop-ter quod et De-us ex-al-tá-vit il-lum:

**† Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem
Joann. 13, 1-15**

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cena facta, cum diabolus jam misísset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens, quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit: surgit a cena, et ponit vestiménta sua: et cum acce-
pisset línteum, præcínxit se. Deinde mittit aquam in pelvam, et cœpít laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dixit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim, quisnam esset, qui tráderet eum: propterea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuísset iterum, dixit eis: Scitis, quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster et Dómine: et bene dícitis: sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster: et vos debétis alter alterius laváre pedes. Exéplum enim dedi vobis, ut quemámodum ego feci vobis, ita et vos faciáti.

IV

Et in u-num Dó-mi-num Je-sum Chris-tum, Fí-li - um De - i
 u-ni-gé-ni - tum. Et ex Patre na-tum ante ómni - a sá-cu - la.
 De - um de De - o, lu-men de lú-mi-ne, De - um ve-rum de De - o
 ve-ro. Gé-ni-tum, non factum, con-substan-ti - á-lem Pa-tri:
 per quem ómni - a fac-ta sunt. Qui propter nos hó-mi-nes
Hic genuflectitur.
 et propter nostram sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus
 est de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-rí - a Vír-gi - ne: Et homo
 factus est. Cru-ci - fí-xus ét-i - am pro no-bis: sub Pón-ti - o
 Pi-lá-to passus et se-púltus est. Et re-surré-xit té-r.ti - a

di - e, se-cún-dum Scriptú-ras. Et ascéndit in cæ-lum: se-det
 ad déxte-ram Pa-tris. Et í-te-rum ventú-rus est cum gló-ri-a
 ju-di-cá-re vi-vos et mórtu - os: cu-jus regni non e - rit fi-nis.
 Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dó-mi-num et vi-vi-fi-cántem:
 qui ex Patre Fi-li - óque pro-cé-dit. Qui cum Patre et Fi-li-o
 si-mul ad-o-rá-tur et conglo-ri - fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est
 per Prophé-tas. Et u-nam sanctam cathó-li-cam et a-postó-
 li-cam Ecclé-si - am. Con-fí-te - or u-num baptís-ma in re-mis-
 si - ó-nem pec-ca-tó-rum. Et exspéc-to re-surrec-ti - ó-nem
 mortu - ó-rum. Et vi-tam ventú - ri sé - cu - li. A - men.

Offert.

II

D

éx-te - ra Dó-mi - ni * fe - cit vir-

tú - tem, déx-te - ra Dó - mi-ni ex-al-tá - vit me:

non mó-ri - ar, sed vi - vam, et narrá-bo ó - pe-ra

Dó-mi-ni.

Secreta

Ipse tibi, quæsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus,
 I sacrificium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui
 commémoratióinem hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus
 Christus, Filius tuus, Dóminus noster: Qui tecum.

P

er ómni - a sæ-cu-la sæ-cu-ló - rum. R. Amen. V. Dó-mi-nus

vo-bís-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu - o. V. Sur-sum corda.

R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. V. Grá - ti - as a-gá-mus Dó-mi-no,

De - o nostro. R. Dig-num et justum est. Ve-re dignum et

 justum est, æquum et sa-lu - tâ-re, nos ti-bi semper, et u-bique
 grá-ti - as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-tens æ-térne
 De - us: Qui sa-lú-tem hu-má-ni gé-ne-ris in lig-no Cru-cis
 consti-tu - ís-ti: ut, un-de mors o-ri - e - bá-tur, inde vi - ta
 re-súrge-ret: et, qui in ligno vin-cé-bat, in lig-no quoque
 vince - ré-tur: per Chris-tum, Dó-mi-num nostrum. Per quem
 ma-jestá-tem tu - am laudant Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti-
 ónes, tre-munt Po-testá-tes. Cæ - li cæ-lo-rúmque Vir-tú-tes
 ac be-á-ta Sé-raphim só - ci - a exsul-ta-ti - ó - ne con-cé-lebrant.

Cum qui-bus et nostraras vo-ces ut admít-ti jú-be-as, depre - cámur,
 súpli-ci confessi - ó - ne di-céntes:
VIII
Sanc - tus, * Sanctus, Sanc - tus Dó-mi-nus, De - us
 Sá - ba - oth. Ple-ni sunt cæ - li et terra gló - ri - a tu - a.
 Ho - sán-na in ex - cél - sis. Be-ne-díc-tus, qui ve - nit
 in nó-mi-ne Dó - mi-ni. Ho - sán-na in ex -
 cél - - sis.

Infra Actionem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Virginis Maríæ, Geneticis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártirum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philippi, Bartholomæi, Mattháei, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectionis tuæ muniámur auxilio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus ob diem, in qua Dominus noster Jesus Christus tradidit discipulis suis Corporis et Sanguinis sui mysteria celebranda: quæsumus, Domine, ut placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas, atque ab aeterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum jubeas grege numerari. *Jungit manus.* Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

Quam oblationem tu, Deus, in omnibus, quæsumus, *Signat ter super Oblata*, bene dictam, adscrip tam, rat tam, rationabilem, acceptabilèmque facere digneris: *Signat semel super Hostiam*, ut nobis Corpus, et semel super Calicem, et Sanctus fiat dilectissimi Filii tui, *Jungit manus*, Domini nostri Iesu Christi.

Qui pridie, quam pro nostra omniūque salute pateretur, hoc est, hodie, *Accipit Hostiam*, accipit panem in sanctas ac venerabiles manus suas, *Elevat oculos ad cœlum*, et elevatis oculis in cœlum ad te Deum, Patrem suum omnipotentem, *Caput inclinat*, tibi gratias tias agens, *Signat super Hostiam*, bene dixit, fregit, deditque discipulis suis, dicens: *Accipite, et manducate ex hoc omnes:*

Hoc est enim Corpus meum.

Et reliqua ut in Canone 10.

Agnus Dei dicitur de more, sed Pax non datur. Dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

VI

Agnus De - i, * qui tol-lis pec-cá-ta mun-di: mi-se-re - re no - bis. Agnus De - i, * qui tol-lis peccá-ta mundi:
mi-se-re - re no - bis. Agnus De - i, * qui tol-lis peccá-ta mundi:
mundi: do-na no - bis pa - cem.

Hodie Sacerdos consecrat duas Hostias, quarum unam sumit, alteram reservat pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum; reservat etiam aliquas particulas consecratas, si opus fuerit, pro infirmis; Sanguinem vero totum sumit: et ante ablutionem digitorum ponit Hostiam reservatam in alio Calice, quem Diaconus Palla et Patena inversa cooperit, et desuper Vulum expandit, et in medio Altaris collocat. Deinde fit Communio,¹ et completur Missa. Sacerdos autem genuflectit, quandocumque accedit, vel recedit a medio Altaris, vel transit ante Sacramentum in Calice reservatum: et cum dicere debet Dóminus vobiscum, non vertit se ad populum in medio Altaris, ne terga vertat Sacramento, sed a latere Evangelii: et in fine ibidem dat benedictionem, et non perficit circulum.

Comm.

II
Dó-mi - nus Je-sus, * postquam ce-ná - vit cum dis-cí-
 pu - lis su - is, la-vit pe-des e - ó-rum, et a - it il - lis:
 Sci - tis, quid fé-ce - rim vo - bis e-go, Dó-mi - nus et
 Ma-gís-ter? Ex-émplum de - di vo - bis, ut et vos i - ta
 fa - ci - á-tis.

Postcommunio

Refécti vitálibus aliméntis, quássumus, Dómine, Deus noster: † ut, quod témpore nostræ mortalitatis exséquimur, * immortalitatis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

I
I- te, De - o Missa est.
 grá - ti - as.

¹ Tonus „Confiteor“ invenitur in fine hujus voluminis.

Datur benedictio, et legitur Evangelium sancti Joannis, in cuius initio Sacerdos non signat Altare, sed seipsum tantum.

Hodie paretur locus aptus in aliqua Capella Ecclesiae, vel Altari: et decenter, quoad fieri potest, ornetur cum velis et luminibus: ubi Calix cum Hostia, ut supra reservata, reponatur. Finita autem Missa, accenduntur intorticia, et fit Processio more solito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans induitus Pluviali albo, stans ante Altare, imponit incensum in duobus thuribulis absque benedictione: deinde in medio genuflexus, cum altero incensat ter Sacramentum: et accepto Calice cum Sacramento de manu Diaconi stantis, et cooperto extremitatibus Veli, quo ejus humeri teguntur, procedit medius inter eundem Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris sub baldachino, duabus Acolythis Sacramentum continue incensantibus, usque ad locum præparatum, ubi pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio, cantatur:

Hymnus

III

P an-ge, lin-gua, glo-ri - ó-si Córpo-ris mysté-ri - um,

San-gui - nís-que pre - ti - ó-si, Quem in mun-di pré - ti - um

Fruc-tus ven-tris ge-ne-ró - si Rex ef-fú-dit gén - ti - um.

2. No-bis da-tus, no-bis na-tus Ex intácta Vír-gi-ne,

Et in mundo con-ver-sá-tus, Spar-so ver-bi sé-mi-ne,

Su - i mo - ras in-co - lá - tus Mi - ro clau-sit ór - di - ne.

3. In su-pré-mæ nocte ce-næ Re-cúmbens cum frá-tri-bus,

Ob-ser-vá - ta le - ge ple-ne Ci - bis in le - gá - li - bus,

Ci - bum turbæ du - o - dé-næ Se dat su - is má - ni - bus.

4. Ver-bum ca-ro, pa-nem ve-rum Ver-bo car-nem éf-fi-cit,

Fitque sanguis Chris-ti me-rum: Et si sen-sus dé - fi - cit:

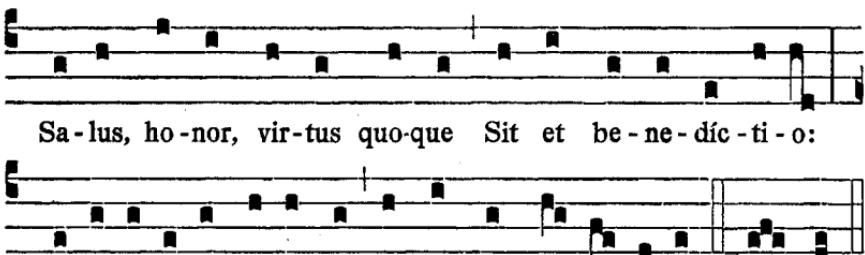
Ad fir-mán-dum cor sin-cé-rum So - la fi - des súf - fi - cit.

5. Tan-tum er-go Sa-cra-mén-tum Ve-ne-ré-mur cér-nu - i:

Et an-tí-quum do - cu-mén-tum No - vo ce - dat rí - tu - i;

Præ-stet fi - des supple-mén-tum Sén-su - um de - féc - tu - i.

6. Ge - ni - tó - ri Ge - ni - tó - que Laus et ju - bi - lá - ti - o,

Sa-lus, ho-nor, vir-tus quo-que Sit et be-ne-díc-ti-o:

Pro-ce-dén-ti ab utrō-que Compar sit lau-dá-ti-o. A-men.

Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, Diaconus genuflexus a Sacerdote stante accipit Calicem cum Sacramento, et ponit illum primo super Altare, ubi a Sacerdote genufexo incensatur, ut supra: deinde reponit in capsula. Postea in choro dicuntur Vesperæ sine cantu.

AD VESPERAS

Hodie et die sequenti, dictis secreto Pater noster et Ave Maria, Vesperæ inchoantur absolute a prima Antiphona, sine cantu:

Ant. Cálicem * salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115

Créddidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam co-ram omni pôpulo ejus: * pretiosa

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his, * qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer cla-mávi: * et exaudívít me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid appo-nátur tibi * ad linguam dolósam?

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pôpuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Sagíttae poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatórii.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

*Ant. Ab homínibus * iníquus líbera me, Dómine.*

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant præclia.

Acuérunt linguas suas sicut serpétis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Ant. Ab homínibus iníquus líbera me, Dómine.

*Ant. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.*

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde vocí meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátk mea sicut incénum in conspéctu tuo: * elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiae, * ad excusáandas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in miseri-

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigéatur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis, * et vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómíni tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

córdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátk mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audent verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ániam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Considerábam * ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum clamávi:
* voce mea ad Dóminum de-
precátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus ora-
tióne meam, * et tribulatióne
meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum me-
um, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, *
abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et
vidébam: * et non erat qui cog-
nósceret me.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur in hoc triduo.

Feria V in Cena Domini: *Ad Magnificat Ant.* Cenántibus autem illis, * accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis.

Feria VI in Parasceve loco præcedentis Antiphonæ dicitur sequens

Ad Magnif. *Ant.* Cum accepísset acétum, * dixit: Consummátum est; et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Canticum B. Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magnificat * áнима mea Dómi-
num:

Et exsultávit spíritus meus *
in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem an-
cillæ suæ: * ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes genera-
tiones.

Quia fecit mihi magna qui pot-
tens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie
in progénies * timéntibus eum.

Feria V in Cena Domini: *Ant.* Cenántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis.

Feria VI in Parasceve: *Ant.* Cum accepísset acétum, dixit: Con-
summátum est: et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est cum reliquis ut supra in Laudibus, 210.

Périit fuga a me, * et non est
qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi:
Tu es spes mea, pórtio mea in
terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiόnem me-
am: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus
me: * quia confortáti sunt super
me.

Educ de custódia ánimam meam
ad confiténdum nómini tuo: * me
exspéctant justi, donec retríbuas
mihi.

Educ de custódia ánimam meam
ad confiténdum nómini tuo: * me
exspéctant justi, donec retríbuas
mihi.

Fecit poténtiam in bráchio suo:
* dispérsit supérbos mente cordis
sui.

Depósuit poténtes de sede, *
et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et
dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum,
* recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nos-
tros, * Abraham, et sémini ejus
in sácula.

Ad denudationem Altarium

Vesperis expletis, Sacerdos, Alba et Stola violacea indutus, cum Ministris denudet Altaria legendo Antiphonam:

Divisérunt sibi * vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, résponce in me: quare me dereliquisti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprórium hóminum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et móverunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projeクtus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperiúrent super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera líquescens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malig-nántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensióinem meam cónspicie.

Erue a frámea, Deus, ániam meam: * et de manu canis úniciam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a cónribus unicórniū humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiae laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit depreciationm páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudiévit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabún-tur: et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ familiæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in con-

spéctu ejus cadent omnes qui des-céndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli justitiam ejus pôpulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam misérunt sortem.

Ad Mandatum

¶ Post denudationem Altarium, hora competenti facto signo cum tabula, conveniunt Clerici ad faciendum Mandatum. Prælatus, seu Superior, super Amictu et Alba induitur Stola et Pluviali violaceis, et in loco ad id depu-tato, ministrante Diacono (qui paratus cum Subdiacono, ut in Missa, para-mentis albis, ei assistit), imponit incensum in thuribulo: deinde Diaconus librum Evangeliorum ante pectus tenens, genuflexus ante Superiorem, petit benedictionem: qua accepta, astantibus duobus Acolythis cum candelabris accensis, et Subdiacono librum tenente, signat librum, et incensat, et can-tat, ut moris est, Evangelium: Ante diem festum Paschæ, ut in Missa, 222. Quo finito, Subdiaconus portat librum apertum osculandum Superiori, et Diaconus eum de more incensat. Postea Superior exiit Pluviali, et per Diaconum et Subdiaconum præcinctigur linteo, et sic præcinctus, assistenti-bus sibi iisdem Diacono et Subdiacono, accedit ad lotionem pedum, et per ordinem dispositis iis qui lavandi sunt, Clericis pelvim et aquam ministran-tibus, Subdiacono singulorum pedem dextrum tenente, genuflectens singulis, illorum pedem lavat, extergit, et osculatur, Diacono præbente linteum ad abstergendum. Et interim hæc subscripta cantantur:

Ant.

III

M

andá-tum no-vum do vo-bis: * ut di - li-gá-tis ín-vi-cem,

sic-ut di-lé-xi vos, di-cit Dó-mi-nus. *Ps.* Be-á-ti imma-cu-lá-ti

in vi - a: * qui ámbu-lant in le - ge Dó-mi-ni.

Et repetitur immediate Antiphona Mandatum novum. Et sic aliae Anti-phona, quæ habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.

Ant.

IV

P

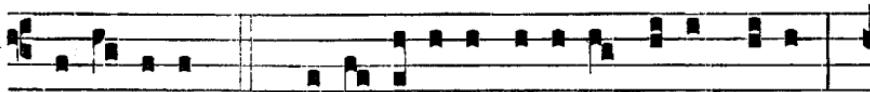
ost-quam surré-xit Dó-mi-nus * a ce-na, mi-sit
 a-quam in pel - vim: cœ-pit lavá-re pe-des dis-ci-pu - ló-rum:
 hoc ex-émplum re - líquit e - is. Ps. Magnus Dó-mi-nus,
 et laudá - bi - lis ni-mis: * in ci-vi-tá-te De - i nos-tri, in monte
 sanc-to e-jus. Postquam.

Ant.

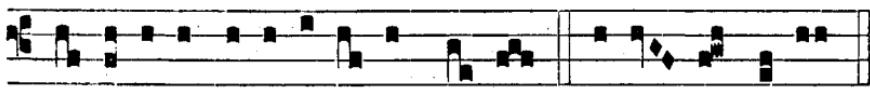
II

D

ó-mi - nus Je-sus, * postquam ce-ná - vit cum dis-cí-
 pu - lis su - is, la-vit pe-des e - ó-rum, et a - it il - lis:
 Sci - tis, quid fé-ce - rim vo - bis e-go, Dó-mi - nus et
 Ma-gís-ter? Ex-éplum de - di vo - bis, ut et vos i - ta

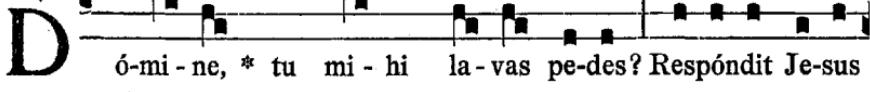
fa - ci - á - tis. Ps. Be-ne - di-xís-ti, Dó-mi-ne, terram tu - am: *

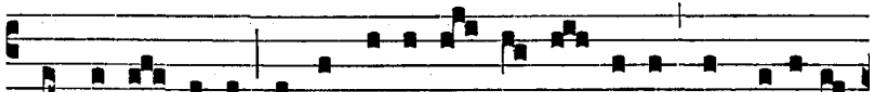
a - ver-tís-ti cap-ti-vi-tá - tem Ja - cob. Dó-mi - nus Je-sus.

Ant.

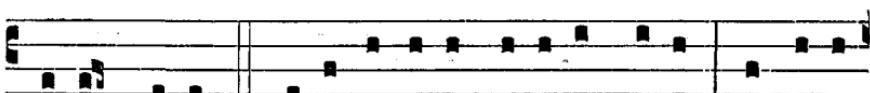
V

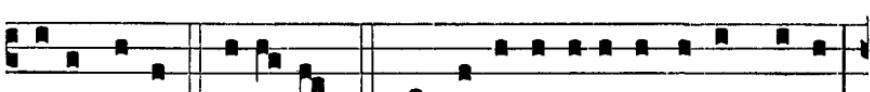
ó-mi - ne, * tu mi - hi la - vas pe-des? Respóndit Je-sus

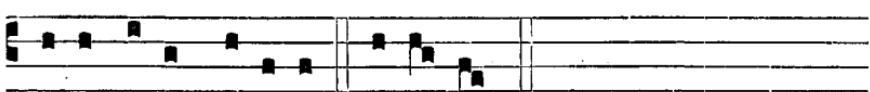
et di-xit e - i: Si non lá-ve-ro ti - bi pe-des, non ha-bébis

par-tem me-cum. ¶ Ve-nit ergo ad Si-mó-nem Petrum, * et di-xit

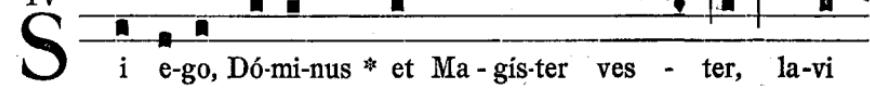
e - i Pe-trus. Dómi - ne. ¶ Quod e-go fá-ci - o, tu ne-scis mo-do: *

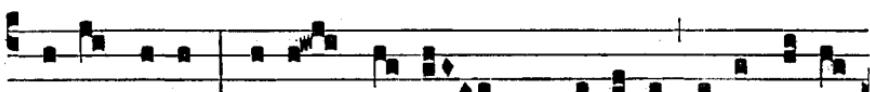
sci - es au-tem póst-e - a. Dó-mi - ne.

Ant.

IV

i e-go, Dó-mi-nus * et Ma - gí-ter ves - ter, la - vi

vo-bis pe-des: quanto ma - gis vos de-bé-tis al-ter al-te-

ri - us la-vá - re pe-des? Ps. Au-dí-te hæc, omnes gentes: *

áu-ri-bus per-cí-pi-te, qui ha-bi-tá - tis orbem. Si e-go.

Ant.

VII

n hoc cognóscent omnes,* qui-a me - i es-tis dis-cí-pu - li,

si di-lec-ti - ó-nem ha-bu - é-ri-tis ad ín-vi-cem. V. Di - xit

Je-sus dis-cí-pu - lis su - is. In hoc cognóscent omnes.

Ant.

VII

M á-ne - ant in vo - bis * fi-des, spes, cá-ri-tas, tri - a hæc:

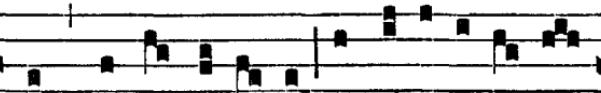
ma-jor au-tem ho - rum est cá-ri-tas. V. Nunc au-tem ma-nent

fi-des, spes, cá-ri-tas, tri - a hæc: * ma - jor au-tem ho - rum est

cá-ri - tas. M á-ne - ant in vo - bis.

Ant.

II

B

e-ne-díc - ta sit * sancta Trí-ni - tas, atque in-di-ví - sa

U-ni-tas: con-fi-té-bi - mur e - i, qui - a fe - cit no-biscum

mi-se-ri-córdi - am su - am. **V.** Be-ne-di-cámus Patrem, et Fí-li-um,*cum Sancto Spi-ri-tu. **Ps.** Quam di - léc-ta ta-berná-cu-la tu - a,

Dó-mi-ne vir-tú-tum! * con-cu-pís-cit, et dé-fi-cit á-ni-ma me - a

in á-tri - a Dó-mi - ni. Be-ne-díc - ta sit.

Ant.

VI

U- bi cá-ri - tas et a-mor, De - us i-bi est. **V.** Congre-gá-vit nos in u - num Chris-ti a-mor. **V.** Exsul-témus et inip-so ju-cundémur. **V.** Ti-me - á-mus et a-mé-mus De - um vi-vum.

V. Et ex corde di - li-gá-mus nos sin - cé - ro. Ant. U-bi

cá - ri - tas et a - mor, De - us i - bi est. V. Si - mul er - go cum in

u - num congre - gá - mur: V. Ne nos mente di - vi - dá - mur,

ca - ve - á - mus. V. Cessent júr - gi - a ma - líg - na, cessent li - tes.

V. Et in mé - di - o nos - tri sit Chris-tus De - us. Ant. U-bi

cá - ri - tas et a - mor, De - us i - bi est. V. Si - mul quoque cum

Be - á - tis vi - de - á - mus V. Glo - ri - ánter vul - tum tu - um,

Chris-te De - us: V. Gáudi - um, quod est immén - sum atque pro - bum,

V. Sæ - cu - la per in - fi - ní - ta sæ - cu - ló - rum. A - men.

*¶ Post lotionem Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, et abs-
tergit alio linteo: deinde rediens ad locum ubi prius fuerat, accipit Plu-
viale, et stans capite detecto, dicit:*

- Pater noster, secreto usque ad
 V. Et ne nos inducas in tentationem.
 R. Sed libera nos a malo.
 V. Tu mandasti mandata tua, Dómine.
 R. Custodiri nimis.
 V. Tu lavasti pedes discipulorum tuorum.
 R. Opera manuum tuarum ne despicias.
 V. Dómine, exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 V. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio

Adésto, Dómine, quás sumus, officio servitutis nostræ: † et quia tu discipulis tuis pedes lavare dignatus es, ne despicias opera manuum tuarum, quæ nobis retinenda mandasti: * ut, sicut hic nobis, et a nobis exteriòra abluuntur inquinamenta; sic a te ómnium nostrum interiòra laventur peccata. Quod ipse præstare digneris, qui vivis et regnas Deus: * per ómnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Jube, domine, nec Lectio brevis, nec Adjutorium, neque Oratio Dominica: sed absolute incipitur ab Hebdomadario:

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaëli Archángelo, beato Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaëlem Archángelum, beatum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Santos, et vos, fratres, orare pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereá tur tui omnípotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. R. Amen.

*Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis, fratres, et vos, fratres,
dicat: tibi, pater, et te, pater,*

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereá tur vestri omnípotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perdúcat vos ad vitam æternam. R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiōnem, et remissiōnem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. R. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archán-gelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Santos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimissis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutionem et remissionem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. Amen.

Facta Confessione et Absolutione, statim inchoantur sequentes Psalmi:

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit me Deus justitiae meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaudi oratióne meam.

Fili hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendácium?

Et scítote quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaudiens me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altissimi, * in protectione Dei cæli commorábitur.

Dicit Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in ténebris: * ab incursu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem mília a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altissimum posuísti refugium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basiliscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberaró eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiām eum: * cum ipso sum in

tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Post Psalmos immediate dicitur:

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimítis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudib⁹, 210.

Quia vidérunt óculi mei * salutare tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióne génitum, * et glóriam plebis tuæ Israel.

DE OFFICIO IN FERIA V CENÆ DOMINI CUM BENEDICITUR OLEUM GATECHUMENORUM ET INFIRMORUM ET CONFICITUR CHRISMA

Hac die singulis annis benedicitur Oleum Catechumenorum et Infirmorum, et conficitur Chrisma.

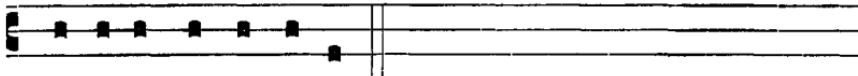
Mane itaque Sacrista, vel ille, ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet: Tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit; unam ad Oleum Infirmorum, aliam ad Oleum Catechumenorum, tertiam, quæ major sit, ad Chrisma; et hæc tercia cooperiri debet de panno sericeo albo; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint cooperæ: duas mappulas mundas, sive vela, pro Diaconis, qui ampullas oleorum pro Chrismate et Oleo Catechumenorum de sacristia ad Chorum portare debent; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito Altaris, juxta gradus circa finem presbyterii; et ante ipsam sedem versus Altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit juxta sedem, inter ipsam et Altare. Juxta dictam sedem hinc et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim Sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies vertant ad Altare.

Deinde hora competenti Pontifex venit ad ecclesiam, ubi parat se ad Missam omnibus Pontificalibus ornamenti pretiosis albi coloris. Parant se etiam Ministri Pontificis, et ultra illos duodecim Presbyteri, septem Diaconi, septem Subdiaconi, Acolythi, et alii necessarii, omnes vestibus albi coloris Ordini suo congruentibus. Quibus omnibus paratis, procedunt ad Altare processionaliter, hoc modo:

In primis procedit thuriferarius, quem sequuntur duo ceroferarii, post hos septem Subdiaconi, bini et bini, et in tertio loco tres simul vadunt; tum septem Diaconi, etiam bini et bini, et in tertio loco tres; post hos duodecim Presbyteri, bini et bini, quos sequitur Subdiaconus librum Evangeliorum portans ante pectus, cum manipulo in eo reposito; deinde Diaconus et a dextris ejus Capellanus Assistens, quos demum Pontifex sequitur incedens medius inter duos digniores Canonicos ecclesiæ, aut in dignitate constitutos, si Pontifex sit in ecclesia sua, alioquin ibit medius inter Diaconum et Assistentem. Et si Pontifex sit Archiepiscopus, vel Patriarcha, et in Ecclesia sua, portatur etiam in hujusmodi processione Crux per unum ex Ministris, ad hoc ordinatum, qui medius inter ceroferarios incedit.

Duodecim Presbyteri suo ordine juxta sedilia, in fine presbyterii posita, hinc et inde stabunt, vel sedebunt aut genuflectent, prout tempus postulabit, facies semper ad Altare vertentes; post eos stabunt septem Diaconi, et post Diaconos septem Subdiaconi in gradibus presbyterii. Pontifex vero, postquam ante Altare pervenerit, facit Confessionem; incipitur Introitus; et proceditur in Missa more consueto, usque ad illum locum Canonis, ubi dicitur: Per quem haec omnia, Dómine, semper bona creas, exclusive.

Priusquam ergo Pontifex verba ipsa dicat, facta reverentia Sacramento in Altari consecrato, retrahit se ad partem Epistolæ Altaris, ubi super alium Calicem vacuum abluit digitos, et ad purificatorium extergit, et ablutio usque post communionem Pontificis reservatur. Tum facta iterum Sacramento reverentia, descendit primum gradum Altaris, et ibidem accepta mitra, vadit ad dictam sedem sibi paratam in presbyterio, ab opposito Altaris; et sedet super ipsam, versa facie ad Altare, dictam mensam ante se habens, circumstantibus Ministris, Sacerdotibus, et aliis paratis prædictis, in suis locis manentibus. Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis:

O-le - um In - fir-mó - rum.

Et mox unus Subdiaconus ex septem paratis prædictis cum duobus Acolythis, hinc et inde associatus, vadit ad sacristiam, ubi accipiens ampullam olei, quod pro infirmis consecrari debet, coopertam, ut invenit, portet eam sinistro brachio circumdatam ante Pontificem, ubi eam tradit in manibus Archidiaconi, plane dicens: Oleum infirmórum.

Archidiaconus præsentat illam Pontifici ad benedicendum, idem dicens, collocans eam coram eo supra mensam supradictam.

Pontifex surgens cum mitra exorcizat, et benedicit illud voce demissa, ita tamen quod a circumstantibus Sacerdotibus audiri possit, absolute dicens:

Exorcizo te, immundissime sp̄ritus, omnisque incúrsio sátanæ, et omne phantasma: in nōmine Paꝝtris, et Fílii, et Sp̄iritus Sancti; ut recédas ab hoc óleo ut possit effici únctio spiritális ad corroborandum templum Dei vivi: ut in eo possit Sp̄iritus Sanctus

habitare, per nomen Dei Patris omnipotenter, et per nomen dilectissimi Filii ejus, Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et saeculum per ignem.

R. Amen.

Deinde, deposita mitra, benedit ipsum Oleum, dicens eadem voce:

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

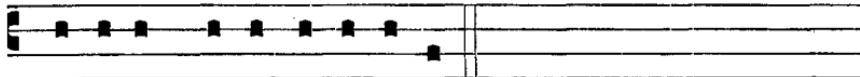
Emitte, quæsumus, Domine, Spiritum Sanctum tuum Paraclitum de cælis in hanc pinguédinem olivæ, quam de viridi ligno producere dignatus es, ad refectionem mentis et corporis; ut, tua sancta benedictione, sit omni hoc unguento cœlestis medicinæ peruncto tutamen mentis et corporis, ad evacuandos omnes dolores, omnes infirmitates omnemque ægritudinem mentis et corporis, unde unxisti Sacerdotes, Reges, Prophétas et Mártyres; sit Chrisma tuum perfectum, Domine, nobis a te benedictum, permanens in viscéribus nostris. In nomine Domini nostri Iesu Christi.

His expletis, Oleum ipsum eo modo, quo apportatum fuit, ad sacrarium reportatur, et diligentissime conservatur. Tunc Pontifex, reassumpta mitra, sedet et lavat manus; tum surgit, et cum mitra, et cum ministris suis (certis Sacerdotibus, et aliis paratis, in locis suis manentibus) accedit usque ad gradum Altaris, ubi, deposita mitra, facit reverentiam Sacramento; tum ascendit ad Altare, et incipiens, ubi dimiserat, videlicet, Per quem haec omnia, etc., procedit in Missa usque ad communionem Corporis et Sanguinis inclusive, quam Pontifex ipse solus sumit. Quo facto, Diaconus ponit Hostiam consecratam pro crastina die reservandam in Calicem, seu vasculum ad hoc paratum, et reverenter collocat ipsam super medium Altaris. Deinde Pontifex communicat Diaconum et Subdiaconum ac alios de Clero, et postquam se purificaverit, ac etiam primam digitorum ablutionem ex alio Calice sumpserit, facta reverentia Sacramento in Altari posito, in secundo gradu Altaris mitram accipit, et redit ad prædictam sedem cum ministris suis et aliis Assistentibus, eo ordine quo præmissum est, et ibi cum mitra sedet. Tunc Archidiaconus, stans apud Pontificem, dicit alta voce in tono Lectionis:

O - le - um ad sanctum Chris - ma.

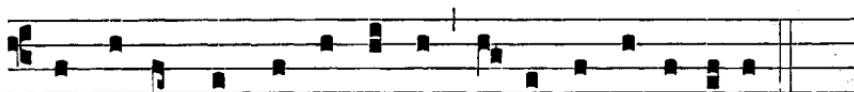
Et mox eadem voce, in tono subjungit:

O - le - um Cat - e - chu - me - nō - rum.

Quo dicto, oblato Pontifici thuribulo, Pontifex imponit incensum, et benedit more solito. Tum duodecim Presbyteri, septem Diaconi, et septem Subdiaconi parati prædicti, et alii ministri, quot necessarii fuerint, eo ordine quo venerunt, pergunt ad sacrarium ad deferendum cum omni decore et reverentia Oleum Chrismale, et Oleum Catechumenorum, ministris tamen Pontificis cum eo remanentibus. Incidunt autem redeentes ad Chorum cum

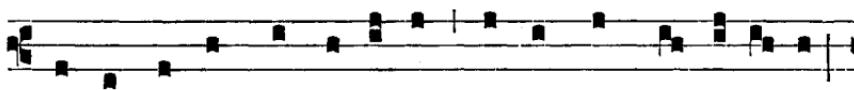
ampullis, hoc ordine: Primo thuriferarius cum thuribulo fumigante, quem sequitur Subdiaconus Crucem deferens, medius inter duos Acolythes cum cereis ardentibus; tum duo Cantores cantantes Versus: O Redemptor, ut infra habentur; quos sequuntur, bini et bini, Subdiaconi et Diaconi; deinde unus Subdiaconus portans vasculum cum balsamo, tum duo Diaconi ampullas olei ad sanctum Chrisma, et pro Oleo Catechumenorum portantes, qui habent mappulas mundas, sive vela ad collum, quorum extremitates ante pectus dependent, tenentes ipsas ampullas sinistris suis brachiis circumdatas, et extremitatibus mappularum, que a dextris dependent, involutas et coopertas; ita tamen, ut a medio supra videri possint. Diaconus autem, qui Oleum ad sanctum Chrisma portat, a dexteris vadit; hos sequuntur duodecim Sacerdotes, Diaconi et Subdiaconi praedicti, bini et bini. Quibus sic a sacristia versus Pontificem procedentibus duo Cantores praedicti cantant Versus sequentes:

O Redemptor, su-me carmen Te-met con-ci-nén-ti - um.

Et Chorus idem replicat.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur sequentes Versus:

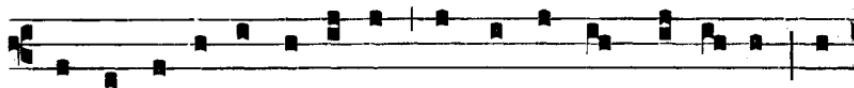
Au-di, Ju-dex mor-tu-ó-rum, U-na spes mor-tá-li - um,

Au-di vo-ces pro-fe-rén-tum Do-num pa-cis præ-vi - um.

Chorus repetit ¶. O Redemptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ¶.

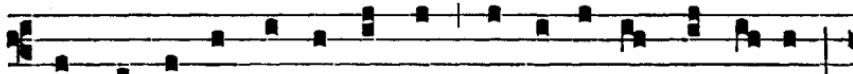
Ar-bor fe-ta al-ma lu-ce Hoc sa-crán-dum pró-tu-lit: Fert

hoc pro-na præ-sens tur-ba Sal-va-tó-ri sé-cu-li,

Chorus repetit ¶. O Redemptor,

Tum illi duo Cantores prosequuntur ¶.

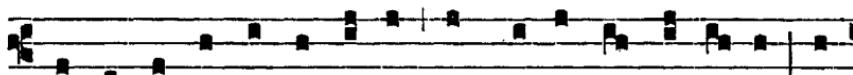
Stans ad a - ram i - mo supplex In - fu - lá - tus Pón - ti - fex,

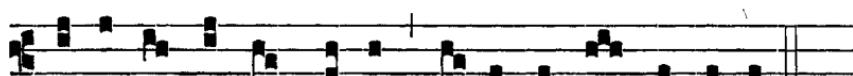
Dé - bi - tum per - sól - vit omne, Con - se - crá - to Chris - ma - te.

Chorus repetit ¶. O Redémptor.

Deinde illi duo Cantores prosequuntur ¶.

Con - se - crá - re tu dig - ná - re, Rex per - én - nis pá - tri - æ, Hoc

o - lí - vum, sig - num vi - vum, Ju - ra contra dæ - mo - num.

Chorus repetit ¶. O Redémptor.

Eis igitur ordine præmisso in Presbyterium ecclesiæ cantando Versus præmissos pervenientibus, Crux cum candelabris et incenso situatur prope Altare, juxta cornu Epistolæ; Archidiaconus, Diaconus et Subdiaconus ministrantes sint circa Pontificem, hinc et inde. Sacerdotes vero duodecim parati, juxta eos duo cornua faciunt, sex hinc et sex illinc, vertentes faciem ad Altare, a lateribus assistentes Pontifici, tamquam ejus testes, et ministerii sacri Chrismatis cooperatores. Diaconi vero post tergum Pontificis et, post eos, Subdiaconi parati stant, tamquam ministri et inspectores. Interim Diaconi ampullas olei Chrismatis et olei Catechumenorum portantes, et Subdiaconus cum balsamo subsistunt, quousque omnes prædicti in suis locis fuerint ordinati. Omnibus itaque dispositis, Diaconus ampullam olei Chrismatis ferens venit ante Pontificem, et Archidiaconus illam involutam cum mappula, quam Diaconus ipse circa collum portavit, de manu ejus accipiens, eam sic involutam ostendit Pontifici sedenti, et illam super mensam ante Episcopum positam collocat diligenter, alio Diacono ampullam aliam assidue inter brachia tenente. Tunc Subdiaconus vasculum cum balsamo portans, illud tradit Archidiacono, qui balsamum Pontifici similiter ostendens, ipsum supra mensam collocat. Tum Pontifex, deposita mitra, surgit, et versus ad Altare, habens ante se super mensam ampullam olei Chrismatis et balsamum, ante omnia benedicit ipsum balsamum, dicens:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

*D*eus, mysteriórū cælestiū et virtútum ómnium præparátor, nos-tras, quæsumus, preces exaudi, hanc odoriferam siccí córticis lá-crimam (quæ felicis virgæ profluéndo sudórem, sacerdotáli nos opímat

unguénto) acceptábilem tuis præsta mystériis, et concéssa benedictiōne sancti \texttimes fīca. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitatē Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Orémus.

Creaturárum ómnium, Dómine, pro créator, qui per Móysen, fámulum tuum, permístis herbis arómatum fíeri præcepísti sanctificatiōnem unguénti; cleméntiam tuam suppliciter depóscimus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpe, spirituálem grátiam largiéndo, plenitúdinem sancti \texttimes ficiatiōnis infún das. Sit nobis, Dómine, fidei hilaritatē condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpétuum; sit ad cælestis vexilli impressióne dignissimum; ut, quicúmque Baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúncti, córporum atque animárum benedictiōnem plenissimam consequántur, et beátæ fidei colláto múnere perénnerit ampliéntur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitatē Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Deinde, accepta mitra, stans adhuc Pontifex miscet super Patenam, vel in aliquo parvo vasculo balsamum cum modico olei de ampulla Chris mali sumpti, dicens:

Orémus Dóminum, Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensibilem unigéniti Fílli sui sibique coætérni divinitatē mirábili dispositiōne veræ humanitati inseparabiliter conjúnxit, et cooperánte grátia Spíritus Sancti, óleo exsultatiōnis præ participíbus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéría, perénni redderétur, de qua excíderat, hereditati; quátenus hos ex divérsis creaturárum speciébus liquóres créatos sanctæ Trinitatis perfectione bene \texttimes dicat, et benedicéndo sancti \texttimes facet, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et, quicúmque extérius inde perúnctus fúerit, ita intérius liniátur, quod, ómnibus sórdibus corporális matéríæ carens, se participem regni cælestis éffici gratuléatur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitatē ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

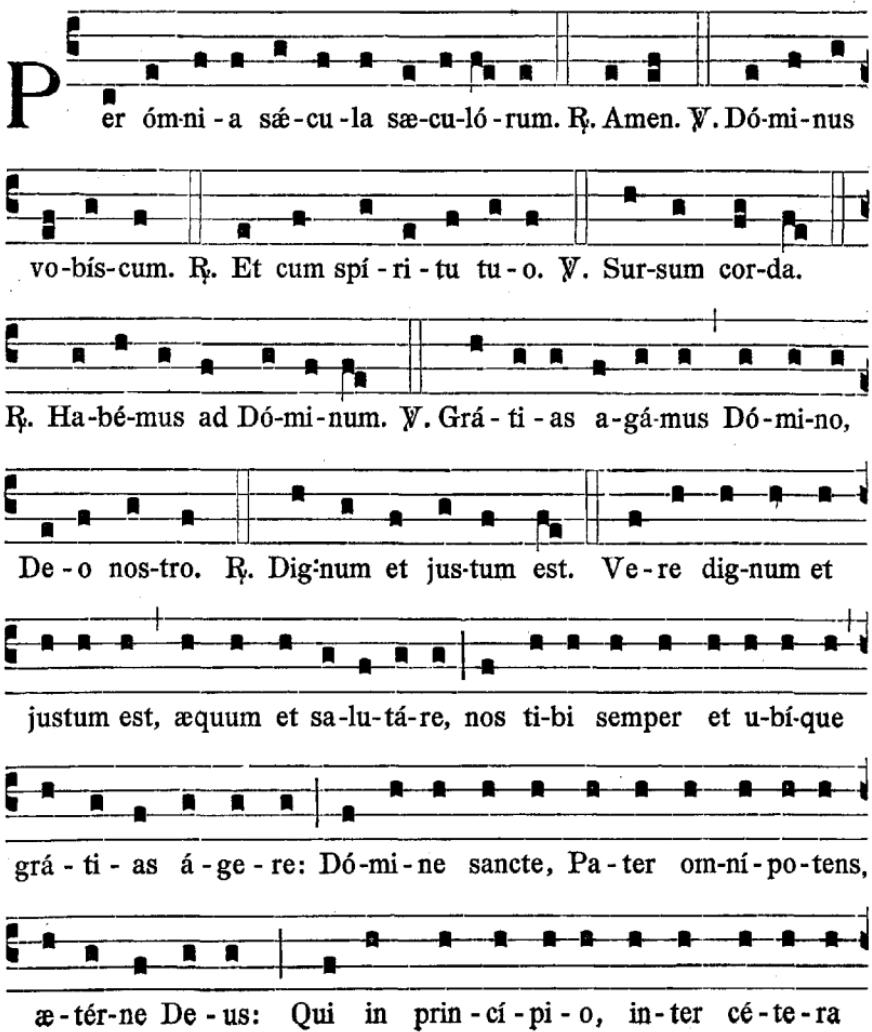
Quo facto, sedet Pontifex, retenta mitra, et halat plane tertio, in modum crucis, super os ampullæ Chris malis involutæ ante se super mensam stantis. Deinde duodecim Sacerdotes parati, qui juxta eum sunt, ordinatim facientes reverentiam Sacramento in Altari posito, et Pontifici, ad mensam prædictam accedunt, et stantes ante eam singuli successi ve eodem modo, ut Pontifex fecerat, in modum crucis super os ampullæ prædictæ halant. Tum reverentiam, ut supra, facientes, ad loca sua revertuntur. Quo facto, surgit Pontifex, et stans, cum mitra, legendo dicit exorcismum Chris male, absolute dicens:

Benedictio Chrismatis

Exorcizo te, creatura olei, per Deum, Patrem omnipotentem, qui fecit celum et terram, mare et omnia, quae in eis sunt, ut omnis virtus adversarii, omnis exercitus diaboli, omnisque incursio, et omne phantasma satanae eradicetur et effugetur a te; ut fias omnibus, qui ex te ungendi sunt, in adoptionem filiorum, per Spiritum Sanctum. In nomine Dei Patris omnipotentis, et Iesu Christi, Fili ejus, Domini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitate ejusdem Spiritus Sancti.

Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit Praefationem:

Per omnia sancta secula sanctulorum. R. Amen. V. Dominus
 vo-bis-cum. R. Et cum spiritu tuo. V. Sursum corda.
 R. Habeamus ad Dominum. V. Gratias agamus Domino,
 Deo nostro. R. Dignum et justum est. Vereignum et
 justum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique
 gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens,
 aeterno Deus: Qui in principio, intercedera

bo-ni-tá-tis tu-æ mú-ne-ra, ter-ram pro-dú-ce-re fructí-fe-ra
lig-na jus-sís-ti, in-ter quæ hu-jus pin-guís-si-mi li-quó-ris
mi-nís-træ o-lí-væ nas-ce-rén-tur, qua-rum fruc-tus sa-cro
Chrís-ma-ti de-ser-ví-ret. Nam et Da-vid, prophé-ti-co spí-ri-tu
grá-ti-æ tu-æ sacraménta prænóscens, vul-tus nostros in ó-le-o
exhi-la-rán-dos esse cantá-vit: et cum mundi crí-mi-na di-lú-
vi-o quondam expi-a-réntur ef-fú-so, si-mi-li-tú-di-nem fu-tú-ri
mú-ne-ris co-lúmba de-mónstrans per o-lí-væ ra-mum, pa-cem
ter-ris réddi-tam nunti-á-vit. Quod in no-vís-si-mis tempó-ri-bus

ma-ni-fés-tis est efféc-ti-bus de-cla-rá-tum, cum baptís-ma-tis
 a-quis, ómni - um cri-mi-num commíssa de-lén-ti-bus, hæc ó-le - i
 únc-ti - o vultus nostros ju-cún-dos éf-fi-cit ac se-ré-nos.
 Inde ét-i - am Mó - y-si, fá-mu-lo tu - o, man-dá-tum de-dís-ti,
 ut A-a-ron, fratre su - um, pri - us a-qua lo-tum per in-fu -
 si - ó-nem hu-jus unguénti con-sti-tú - e-ret Sa - cer-dó - tem.
 Ac-céssit ad hoc ámpli - or ho-nor, cum Fí - li - us tu - us
 Je-sus Chris-tus, Dó-mi-nus nos-ter, la-vá-ri se a Jo - án-ne
 undis Jordá-ni-cis ex-e-gisset, ut Spí-ri-tu Sancto, in co-lúmbæ

si-mi-li-tú-di-ne dé-su-per mis-so, U-ni-gé-ni-tum tu - um, in quo
 ti-bi ópti-me compla-cu - ís-se, testi-mó-ni-o subsequén-tis vo-cis
 osténde-res, et hoc il-lud esse ma-ni-fes-tís-si-me compro-bá-res,
 quod cum ó-le-o læ-tí-ti-æ præ consór-ti-bus su - is ungéndum
 Da-vid Prophé-ta ce-ci-nís-set. Te í-gi-tur de-pre-cá-mur, Dó-mi-ne
 sancte, Pa-ter omni-po-tens, æ-térne De - us, per e - ún-dem Je-sum
 Chris-tum, Fí-li - um tu - um, Dó-mi-num nostrum, ut hu-jus cre-a-
 tú-ræ pingué-di-nem sanc-ti-✗ fi-cá-re tu - a be-ne-✗ dic-ti - ó-ne
 digné - ris, et Sancti ✗ Spí-ri-tus e - i ad-miscé-re vir-tú-tem,

co - o-pe-ránte Chris - ti, Fí - li - i tu - i, po - tén - ti - a, a cu - jus
 nó - mi - ne sancto Chris - ma no - men ac - cé - pit, unde un - xís - ti
 Sa - cerdó - tes, Re - ges, Prophé - tas et Már - ty - res; ut spi - ri - tu - á - lis
 la - vá - cri baptís - mo re - no - ván - dis cre - a - tú - ram Chris - ma - tis in
 Sacraméntum perféc - tæ sa - lú - tis vi - tæque con - firmes; ut sancti -
 fi - ca - ti - ó - ne unc - ti - ó - nis in - fú - sa, cor - rup - ti - ó - ne pri - mæ
 na - ti - vi - tá - tis absórpta; sanctum u - ni - us - cu - jús - que templum
 accep - tâ - bi - lis vi - tæ in - no - cén - ti - æ o - dô - re red - o - léscat;
 ut, se - cún - dum con - sti - tu - ti - ó - nis tu - æ sacra - méntum, ré - gi - o

et sa-cerdo-tá-li prophe-ti-cóque ho-nó-re perfú-si, ves-ti-ménto
 incorrúpti mú-ne-ris indu-ántur; ut sit his, qui re-ná-ti
 fú-e-rint ex aqua et Spi-ri-tu Sancto, Chris-ma sa-lú-tis,
 e-ósque æ-tér-næ vi-tæ par-tí-ci-pes et cæ-lés-tis gló-ri-æ
 fá-ci-at esse consórtes.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Præfatione hujusmodi finita, Pontifex balsamum cum illo modico oleo ex ampulla Chrismali sumpto mistum commiscet sancto Chrismati, reponens ipsum in ampullam Chrismalem, et dicens:

Hæc commíxtio liquórum fiat ómnibus ex ea perínctis propitiatio et custódia salutáris in sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Tum Diaconus, qui ampullam Chrismalem de sacristia portavit, deposit mappulam, sive velum de ipsa ampulla, dimissa ei sua serica ueste álba, quam antea habebat, et Pontifex capite inclinato, salutat Chrisma dicens:

Ave, sanctum Chris-ma.

Et hoc secundo et tertio facit, semper altius dicendo; quod postquam tertio dixerit, osculatur labium ampullæ; quo facto, sedet Pontifex, et accipit mitram. Tum singuli duodecim Sacerdotes parati prædicti accedunt

successive per ordinem ad mensam, supra quam posita est ampulla Chrismatis, et factis reverentiis Sacramento in Altari posito, et Pontifici, tertio in varia distantia genuflectunt coram ampulla, qualibet vice semper altius dicendo in tono prædicto: Ave, sanctum Chrisma.

Quo tertio dicto, labium ampullæ reverenter osculantur, et ad sua loca revertuntur. Quo peracto, ampulla in uno latere mensæ prædictæ collocatur. Et mox Diaconus aliam ampullam sua ueste coopertam cum oleo Catechumenorum ferens, accedit ad præsentiam Pontificis, et ampullam ipsam sine mappula, quam Diaconus ipse circa collum retinet, tradit Archidiacono, qui illam suscipiens, eam ostendit Pontifici, et collocat supra mensam prædictam in medio ante Pontificem; super quam ampullam statim tam ipse Pontifex, quam etiam duodecim Presbyteri prædicti halant, prout supra de ampulla Chrismatis factum est. Quo facto, Pontifex surgens cum mitra, submissa voce legendo absolute exorcismum olei Catechumenorum, dicit:

Benedictio olei Catechumenorum

Exorcizo te, creatura olei, in nomine Dei Patris omnipotentis, et in nomine Iesu Christi, et Spiritus Sancti, ut, in hac invocatione individuae Trinitatis atque unius virtute Deitatis, omnis nequissima virtus adversaria, omnis inveterata malitia diaboli, omnis violenta incursio, omne confusum et cæcum phantasma eradicetur, et effugetur, et discedat a te; ut, divinis sacramentis purificata, fias in adoptionem carnis et spiritus, eis qui ex te ungendi sunt, in remissionem omnium peccatorum; ut efficiantur eorum corpora ad omnem gratiam spiritualem accipiendam sanctificata. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum: Qui venturus est judicare vivos et mortuos, et saeculum per ignem.

R. Amen.

Deinde, deposita mitra, Pontifex stans benedicit dictum oleum Catechumenorum, eadem voce dicens:

V. Dominus vobiscum.

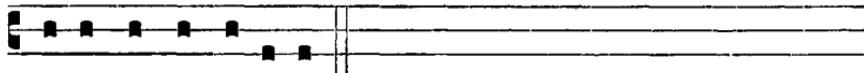
R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, incrementorum omnium et profectuum spiritualem remunerator, qui virtute Sancti Spiritus imbecillarum mentium rudimenta confirmas, te oramus, Domine, ut emittere digneris tuam bene dictiōnem super hoc oleum, et venturis ad beatæ regenerationis lavacrum tribuas, per unctionem hujus creaturæ, purgationem mentis et corporis; ut, si quæ illis adversantium spirituum inhæseré maculæ, ad tactum sanctificati olei hujus abscédat; nullus spirituibus nequitiis locus, nulla refugis virtutibus sit faculta, nulla insidiantibus malis latendi licentia relinquatur. Sed venientibus ad fidem servis tuis, et Sancti Spiritus tui operatione mundandis, sit unctionis hujus præparatio utilis ad salutem, quam etiam cœlestis regenerationis nativitate in Sacramento sunt Baptismatis adepturi. Per Dominum nostrum Iesum Christum, Filium tuum: Qui venturus est judicare vivos et mortuos et saeculum per ignem.

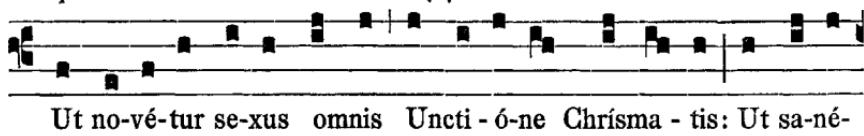
R. Amen.

Deinde Pontifex, et successive duodecim Sacerdotes prædicti reverenter salutant oleum ipsum, dicentes ter in tono Lectionis:

Ave, sanctum O-le - um.

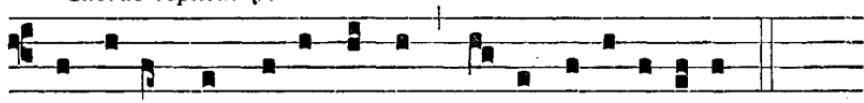
Et postquam tertio id fecerint, osculantur os ipsius ampullæ, prout supra positum est de Chrismate. His itaque peractis, ambæ ampullæ per dictos duos Diaconos, eo ordine et decore, quo delatae fuerant, ad sacra-rium sive sacristiam processionaliter reportantur. Interim dum reportantur, duo præmissi Cantores cantant hos ¶¶:

Ut no-vé-tur se-xus omnis Uncti - ó-ne Chrísmá - tis: Ut sa-né-

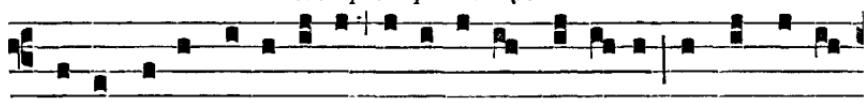
tur sau-ci - á-ta Dig-ni-tá - tis gló-ri - a.

Chorus replicat ¶.

O Red-é-mptor, su-me carmen Te-met conci-nén-ti - um.

Tum dicti duo Cantores prosequuntur ¶.

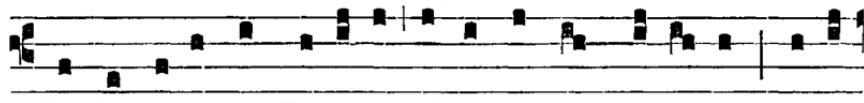

Lo-ta mente sacro fonte Aufu-gántur cri-mi-na, Uncta fron-te,

sacro - sáncta In-slu - unt cha - rís-ma-ta.

Chorus replicat ¶. O Redémptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ¶.

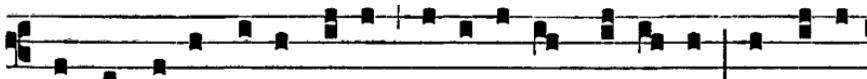

Cor-de na-tus ex Pa-rén-tis Alvum implens Vír-gi - nis, Præsta

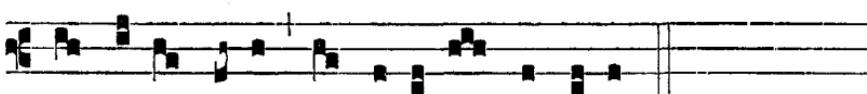
lu-cem, claude mortem Chrís-ma-tis con - sór-ti-bus.

Chorus replicat ¶. O Redémptor.

Quo replicato, dicti duo Cantores prosequuntur ♀.

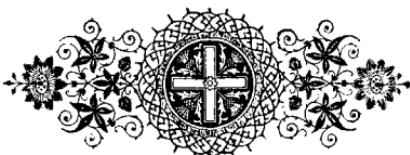
Sit hæc di - es fes-ta no-bis Sæ-cu-ló-rum sæ-cu - lis: Sit sacrá-

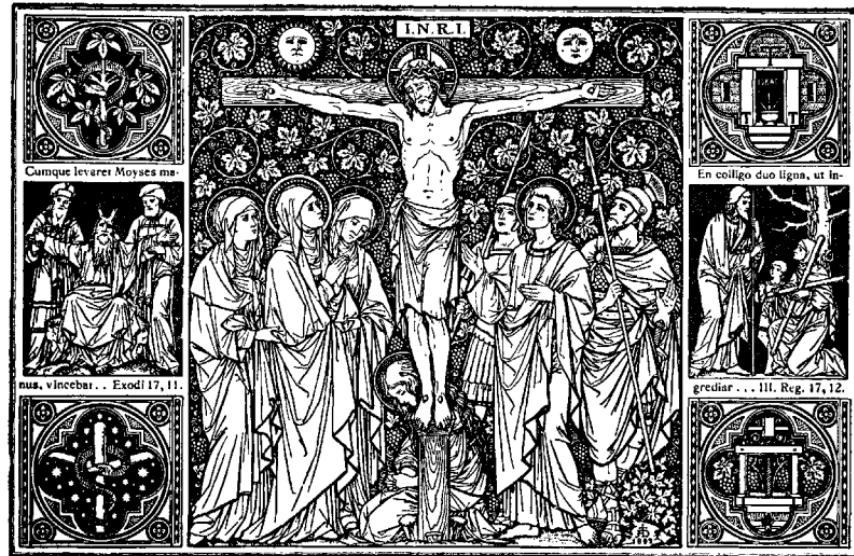

ta digna laude, Nec se-néscat témpo-re.

Chorus replicat ♀. O Redemptor.

Vetus autem Chrisma, et oleum Catechumenorum, ac Infirmorum, si quod remanserat in ampullis, ponitur in lampadibus ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igne comburitur; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma et oleum Catechumenorum ad sacristiam portantur, Pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad Altare, prosequitur Missam, ut in Missali habetur, et dicto Ite, Missa est, dat benedictionem, et dicens Evangelium sancti Joannis, accedit ad faldistorium, ubi sedet cum mitra, et jubet Presbyteros attente, ut juxta Canonum traditionem Chrisma et Olea fideliter custodiant, et nulli sub prætextu medicinæ vel maleficii tradere præsumant; alioquin honore priventur.

FERIA VI IN PARASCEVE

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María *et Credo.*

In I Nocturno

1. Ant. VIII G

A

-sti - té - runt * re-ges ter-ræ, et prin-ci - pes con-

ve - né - runt in u-num ad-vér-sus Dó-mi - num, et ad-vér-sus

Chris-tum e - jus.

Ps. 2 Qua-re fre-mu - é-runt gen - tes, * et pó-pu-li me-di-tá-ti
sunt in-á-ni - a ?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquéatur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicens præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fí-

lius meus es tu, ego hódie gé-nui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et pos-sessiónem tuam térmilos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

10. Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui judicáti terram.

11. Servite Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplínam, ne-quándo irascátur Dóminus, * et pereáti de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Anti-phona

Asti-té-runt re-ges terræ, et prínci-pes conve-né-runt in

u-num advér-sus Dó-mi-num, et advérsus Christum e-jus.

2. Ant.

VIII G

D i - vi - sé-runt si - bi * ves - ti - ménta me - a, et su - per ves - tem

me - am mi - sé-runt sor - tem.

Ps. 21 De - us, De - us me - us, réspi-ce in me: qua-re me de-re
 li-quis - ti? * longe a sa-lú-te me - a verba de-lic-tó-rum
 me - ó - rum.

2. Deus meus, clamábo per diem,
et non exáudies: * et nocte, et
non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas,
* laus Israel.

4. In te speravérunt patres nos-
tri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi
facti sunt: * in te speravérunt, et
non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et
non homo: * opprórium hómi-
num, et abjectio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisé-
runt me: * locúti sunt lábiis, et
movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípat
eum: * salvum fáciat eum, quón-
iam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extra-
xisti me de ventre: * spes mea ab
ubéribus matris mææ. In te pro-
jécetus sum ex útero:

10. De ventre matris mææ Deus
meus es tu, * ne discésseris a me:

11. Quóniam tribulátio próxima
est: * quóniam non est qui ádju-
vet.

12. Circumdedérunt me vítuli
multi: * tauri pingues obsedérunt
me.

13. Aperiúrunt super me os su-
um, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum: *
et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tam-
quam cera liquéscens * in médio
ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus
mea, † et lingua mea adhæsit fáu-
cibus meis: * et in púlverem mor-
tis deduxisti me.

17. Quóniam circumdedérunt me
canes multi: * concílium malignán-
tium obsédit me.

18. Fodérunt manus meas et pe-
des meos: * dinumerávunt óm-
nia ossa mea.

19. Ipsi vero considerávunt et
inspexérunt me: * divisérunt sibi
vestiménta mea, et super vestem
meam misérunt sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongá-
veris auxilium tuum a me: * ad
defensióinem meam cónspice.

21. Erue a frámea, Deus, áni-
mam meam: * et de manu canis
únicam meam:

22. Salva me ex ore leónis: * et
a cónribus unicórniū humilitátem
meam.

23. Narrábo nomen tuum frátri-
bus meis: * in médio ecclésiae lau-
dábo te.

24. Qui timétis Dóminum, lau-

dáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israél: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis:

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívít me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsa familiæ géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominabitur géntium.

32. Manducávérunt et adorávérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui de-scéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino génératio ventúra: * et annuntiábunt cæli justitiam ejus pópulo qui nas-cétur, quem fecit Dóminus.

Anti-phona

Di-vi-sé-runt si-bi vesti-ménta me - a, et su-per ves-tem

me - am mi - sé-runt sortem.

3. Ant.
VIII G

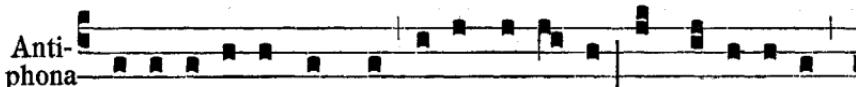
I n-surre-xé-runt in me * tes-tes in - i-qui, et menti-ta est

in - i-qui-tas si-bi.

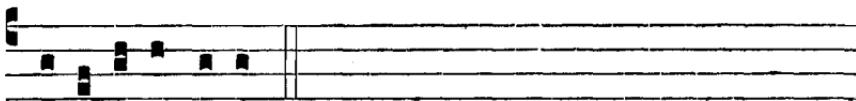
Ps. 26 Dó-mi-nus il-lu-mi-ná - ti - o me - a, et sa-lus me - a, *

quem ti-mé - bo?

2. Dóminus protéctor vitæ meæ,
* a quo trepidábo?
3. Dum apprópiant super me no-
céntes, * ut edant carnes meas:
4. Qui tribulant me inimíci mei,
* ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
5. Si consistant advérsus me
castra, * non timébit cor meum.
6. Si exsúrgat advérsus me prœ-
lium, * in hoc ego sperábo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc
requíram, * ut inhábitem in domo
Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
8. Ut vídeam voluptátem Dó-
mini, * et vísitem templum ejus.
9. Quóniam abscóndit me in ta-
bernáculo suo: * in die malórum
protéxit me in abscóndito taberná-
culi sui.
10. In petra exaltávit me: * et
nunc exaltávit caput meum super
inimicos meos.
11. Circuivi, et immolávi in ta-
bernáculo ejus hóstiam vocifera-
tionis: * cantábo, et psalmum di-
cam Dómino.
12. Exáudi, Dómine, vocem me-
am, qua clamávi ad te: * miserére
mei, et exáudi me.
13. Tibi dixit cor meum, exqui-
sítiv te fácies mea: * fáciem tuam,
Dómine, requíram.
14. Ne avértas fáciem tuam a
me: * ne declínes in ira a servo tuo.
15. Adjútor meus esto: * ne de-
relínquas me, neque despícias me,
Deus, salutáris meus.
16. Quóniam pater meus, et ma-
ter mea dereliquerunt me: * Dómi-
nus autem assúmpsit me.
17. Legem pone mihi, Dómine,
in via tua: * et dírige me in sémi-
tam rectam propter inimicos meos.
18. Ne tradíderis me in áimas
tribulántium me: * quóniam insur-
rexerunt in me testes iníqui, et men-
títa est iniquitas sibi.
19. Credo vidére bona Dómini
* in terra vivéntium.
20. Exspécta Dóminum, viríliter
age: * et confortétur cor tuum,
et sústine Dóminum.

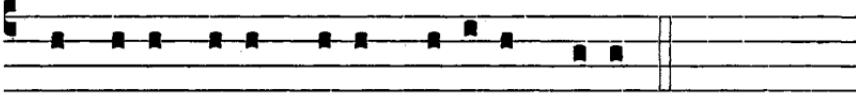
Insurre-xé-runt in me tes-tes in-í-qui, et men-tí-ta est

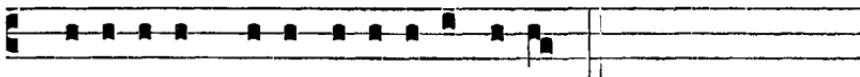
in-í-qui-tas si-bi.

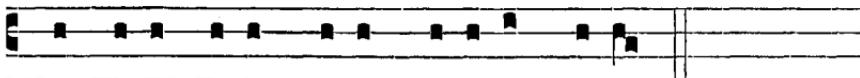
¶. Di-vi-sé-runt si-bi ves-ti-ménta me - a.

R. Et su-per ves-tem me - am mi-sé-runt sor-tem.

Vel:

V. Di - vi - sé - runt si - bi ves - ti - ménta me - a.

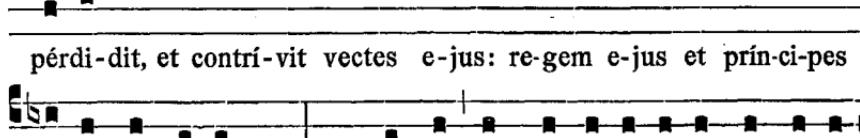
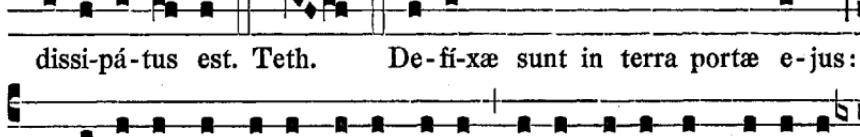
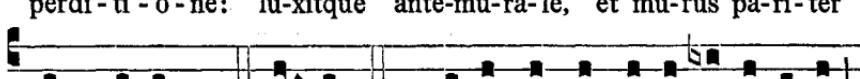
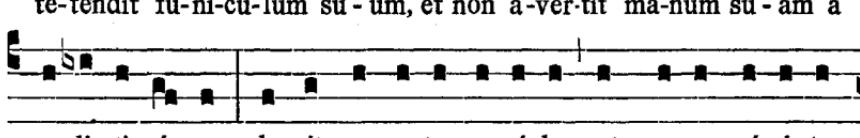
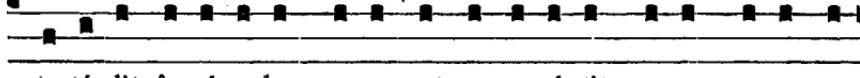
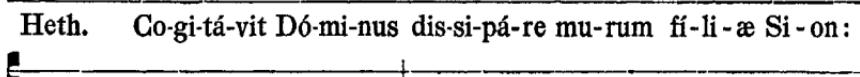
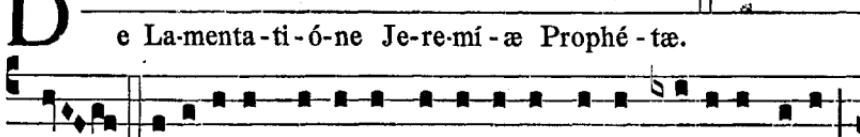
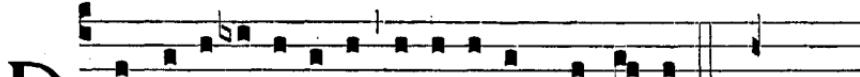

R. Et su - per vestem me - am mi - sé - runt sortem.

Pater noster, *secreto.*

Lectio I

Cap. 2, 8-11

né-runt vi-si - ó-nem a Dó-mi - no. Jod. Se-dé-runt in terra,
contí-cu - é-runt se-nes fí - li - æ Si - on: conspersé-runt cí-ne-re
cá-pi-ta su - a, accíncti sunt ci-lí-ci - is, abje-cé-runt in ter-ram
cá-pi-ta su - a vírgi-nes Je-rú-sa - lem. Caph. De-fe-cé-runt
præ lá-cri-mis ó-cu - li me - i, conturbá-ta sunt víscer-a me - a:
ef-fú-sum est in terra je-cur me - um su-per con-tri - ti - ó-ne
fí - li - æ pó-pu - li me - i, cum de-fí-ce-ret párvu-lus et lactens
in pla-té-is óppi - di. Je-rú-sa - lem, Je - rú-sa - lem, converte-re
ad Dó-mi-num, De - um tu - um.

Responsorium I

III
O m-nes * a-mí-ci me - i de-re - liqué-
runt me, et præ - va-lu-é - runt in-si-di-án - tes
mi - hi: trá-di-dit me, quem di-li-gé - bam;
* Et ter-ri-bí-li-bus ó - cu - lis pla - ga cru-dé - li percu-
ti - én-tes, a-cé - to po-tá - bant me.

V. In - ter in-íquos pro-je-cé-runt me, et non pe-per-
cé-runt á - ni - mæ me - - - æ. * Et ter-ri-bí-li-bus.

Lectio II

Cap. 2, 12-15

La-med. Má-tri-bus su - is di-xé-runt: U-bi est trí - ti-cum
et vi-num? cum de - fi-ce-rent qua-si vulne-rá - ti in pla-té - is

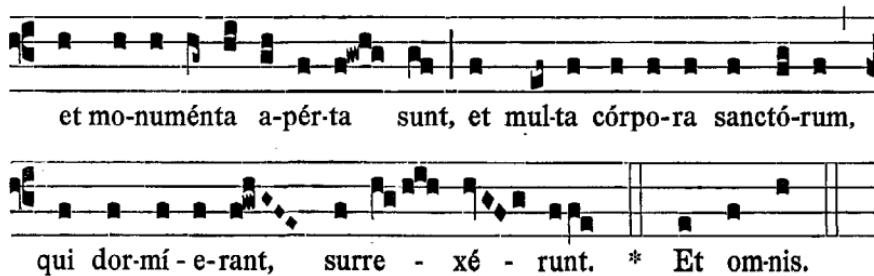
ci-vi-tá-tis: cum exha-lá-rent á-ni-mas su-as in si-nu matrum
 su-á-rum. Mem. Cu-i compa-rá-bo te? vel cu-i assi-mi-
 lá-bo te, fí-li-a Je-rú-sa-lem? cu-i ex-æquábo te, et consó-
 lá-bor te, virgo fí-li-a Si-on? Magna est e-nim vel-ut
 ma-re con-trí-ti-o tu-a: quis me-dé-bi-tur tu-i? Nun.
 Prophé-tæ tu-i vi-dé-runt ti-bi falsa et stul-ta, nec a-pe-
 ri-é-bant in-i-qui-tá-tem tu-am, ut te ad pæ-ni-tén-ti-am
 pro-vo-cá-rent: vi-dé-runt autem ti-bi assumpti-ó-nes falsas
 et e-jec-ti-ó-nes. Sa-mech. Plausé-runt su-per te má-ni-bus

omnes transe - úntes per vi - am: si-bi-la-vé-runt, et mo-vé-runt
 ca-put su - um su-per fi - li - am Je-rú-sa - lem: Hæc-ci-ne est
 urbs, di-céntes, perféc-ti de-có-ris, gáudi - um u-ni-vérsæ ter-ræ?
 Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num, De - um
 tu - um.

Responsorium II

II

Ve - lum templi * scis - sum est, * Et omnis ter-
 ra tré-mu - it; la-tro de cru - ce cla-má-bat,
 di - cens: Me-ménto me - i, Dó-mi - ne, dum vé - ne-
 ris in regnum tu - um. **V.** Pe - træ scissæ sunt,

Lectio III

Cap. 3, 1-9

A-leph. E-go vir vi-dens pau-pertá-tem me - am
in virga in-digna-ti - ó-nis e - jus. A-leph. Me mi-ná-vit,
et addú-xit in té-nebras, et non in lu - cem. A-leph.
Tantum in me ver-tit, et convér-tit ma-num su - am to-ta di - e.
Beth. Ve-tústam fe-cit pel-lem me - am, et carnem me - am,
con-trí-vit ossa me - a. Beth. AЕ-di-fi-cá-vit in gy-ro me - o,
et circúmde-dit me fel-le et la-bó - re. Beth. In te-ne-

bró-sis col-lo-cá-vit me, qua-si mórtu - os sempí - térmos.

Ghimel. Circum-ædi-fi-cá-vit advérsum me, ut non egré-di - ar:

aggra-vá-vit cómpe-dem me - um. Ghimel. Sed et, cum

cla-má-ve-ro et ro-gá-ve-ro, ex-clú-sit o-ra-ti - ó-nem me - am.

Ghimel. Conclú-sit vi - as me - as la-pí-di-bus qua-dris,

sé-mi-tas me - as subvér-tit. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-

te-re ad Dó-mi-num, De - um tu - um.

Responsorium III

VIII

Ví-ne-a me-a * e-léc - ta, e-go te plan-

tá - vi: * Quó-mo - do convér - sa es in a-ma-

ri - tú-di - nem, ut me cru - ci - ff - ge-res
 et Bar - áb-bam di - - mít-te - res? V. Se - pí - vi
 te, et lá-pi-des e - lé-gi ex te, et æ-di - fi -
 cá - vi tur - rim. * Quó - mo - do. R. Ví - ne - a.

In II Nocturno

1. Ant.

VIII G

V

im fa - ci - é-bant, * qui quæ-ré-bant á-ni-mam me - am.

Ps. 37 Dó-mi-ne, ne in fu-ró-re tu - o árgu - as me, *

neque in i-ra tu - a cor-rí-pi - as me.

2. Quóniam sagíttae tuæ infixæ
sunt mihi: * et confirmásti super
me manum tuam.

3. Non est sánitas in carne mea
a fácie iræ tuæ: * non est pax ós-
sibus meis a fácie peccatórum meó-
rum.

4. Quóniam iniquitátes meæ
supergréssæ sunt caput meum: *
et sicut onus grave gravátæ sunt
super me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt
cicatrices meæ, * a fácie insipién-
tiæ meæ.

6. Miser factus sum, et curvá-
tus sum usque in finem: * tota
die contrastátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusiónibus: * et non est sá-
nitatis in carne mea.

8. Afflictus sum, et humiliátus
sum nimis: * rugiébam a gémitu
cordis mei.

9. Dómine, ante te omne desidé-
rium meum: * et gémitus meus a
te non est absconditus.

10. Cor meum conturbátum est, +
derelíquit me virtus mea: * et
lumen oculórum meórum, et ipsum
non est mecum.

11. Amíci mei, et próximi mei *
advérsu me appropinquavérunt
et stetérunt.

12. Et qui juxta me erant, de
longe stetérunt: * et vim faciébant
qui quærébant ániam meam.

13. Et qui inquirébant mala mihi,
locúti sunt vanitátes: * et dolos
tota die meditabántur.

14. Ego autem tamquam surdus
non audiébam: * et sicut mutus
non apériens os suum.

15. Et factus sum sicut homo
non áudiens: * et non habens in
ore suo redargutiōnes.

16. Quóniam in te, Dómine, spe-
rávi: * tu exáudies me, Dómine,
Deus meus.

17. Quia dixi: Nequándo super-
gáudeant mihi inimíci mei: * et
dum commovéntur pedes mei, su-
per me magna locúti sunt.

18. Quóniam ego in flagélla pa-
rátus sum: * et dolor meus in con-
spéctu meo semper.

19. Quóniam iniquitátem meam
annuntiábo: * et cogitábo pro pec-
cátó meo.

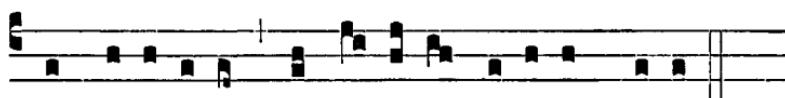
20. Inimíci autem mei vivunt, et
confirmáti sunt super me: * et mul-
tiplicáti sunt qui odérunt me iní-
que.

21. Qui retríbuunt mala pro bo-
nis, detrahébant mihi: * quóniam
sequébar bonitátem.

22. Ne derelinquas me, Dómine,
Deus meus: * ne discésseris a
me.

23. Inténde in adjutórium me-
um, * Dómine, Deus salútis meæ.

Anti-
phona

Vim fa-ci - é-bant, qui quæ-ré-bant á-ni-mam me - am.

2. Ant.

IV A*

C

onfundántur * et re-ve-re - ántur, qui quæ-runt á-ni-mam

me - am, ut áu-fe-rant e - am.

Ps. 39 Exspectans exspectá-vi Dó-mi-num, * et inténdit mi - hi.

2. Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériae, et de luto fæcis.

3. Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

4. Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

5. Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

6. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

8. Annuntiávi et locútus sum: * multiplicati sunt super númerum.

9. Sacrificium et oblationem no-luisti: * aures autem perfecísti mihi.

10. Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

12. Annuntiávi justitiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

13. Justitiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

14. Non abscóndi misericórdiam

tuam et veritátem tuam * a concilio multo.

15. Tu autem, Dómine, ne longe fáciás miseratioñes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérrunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut viderem.

17. Multiplicatæ sunt super capillos cápitíis mei: * et cor meum derelíquit me.

18. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me résponce.

19. Confundántur et revereántur simul, qui querérrunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

20. Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

21. Ferant conféstim confusió-nem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

22. Exsúltent et aténtur super te omnes queréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum.

23. Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

24. Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Anti-phona

Confundántur et re-ve-re - ántur, qui quæ-runt á-nimam

me - am, ut áu-fe-rant e - am.

3. Ant.
IV A***A**

- li - é - ni * in-surre-xé - runt in me, et for - tes quæ - si -
 é - runt á-ni-mam me - am.

†

Ps. 53 De - us, in nō-mi-ne tu - o sal-vum me fac: *

et in vir-tú-te tu - a jú-di-ca me.

2. Deus, exáudi oratióne mē
am: * áuribus pércepse verba oris
mei.3. Quóniam aliéni insurrexérunt
advérsū me, † et fortes quæsi-
érunt ánimam meam: * et non pro-
posuérunt Deum ante conspéctū
suū.

4. Ecce enim Deus ádjuvat me:

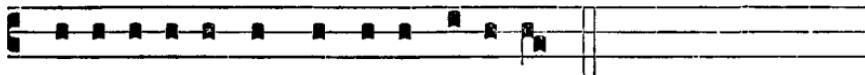
* et Dóminus suscéptor est áni-
mæ meæ.5. Avérte mala inimicis meis: *
et in veritáte tua dispérde illos.6. Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómīni tuo, Dómine:
quóniam bonum est:7. Quóniam ex omni tribulatióne
eripuísti me: * et super inimicos
meos despéxit óculus meus.Anti-
phona

A-li - é - ni in-surre-xé - runt in me, et fortes quæ - si - é - runt

á-ni-mam me - am.

V. Insurre-xé - runt in me tes - tes in - í - qui.

R. Et men - ti - ta est in - í - qui - tas si - bi.

Vel:

V. Insurre-xé-runt in me tes-tes in-íqui.

R. Et men-tí-ta est in-íqui-tas si-bi.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio IV

In Ps. 63, ad vers. 2

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine ope-rántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia Fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: Fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam et recípere eam. Quid ei potuérunt facere inimici? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

Responsorium IV

VIII

T am - quam * ad la-tró-nem ex-ís-tis cum glá-di - is et
fús-ti - bus compre-hén - de - re me; *

Co - tí - di - e apud vos e - ram in templo do - cens,
et non me te-nu - ís-tis: et ec-ce, fla-gel-lá-tum

dú-ci - tis ad cru - ci - fi - - gén - dum.

Y. Cumque in-je-císsent ma-nus in Je-sum, et te - nu -
is-sent e - um, di - xit ad e - os. *

Co - tí - di - e.

Lectio V

Nostis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multi-
túdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia vo-
luerunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit,
osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes
infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum
cælórum, non tacuit vícia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non
médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingrati,
tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicu, qui vénérat
curáre eos, excogitavérunt consilium perdéndi eum: tamquam ibi vo-
léntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super
hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnoscimus
in Sapiéntia Salomónis: Morte turpissima, inquiunt, condemnémus
eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermóníbus illiús. Si
enim vere Fílius Dei est, lìberet eum.

Responsorium V

VII

Tenebrae * factæ sunt, dum crucifixissent Je-sum

Ju - dæ - i: et cir - ca ho - ram no - nam

excla - má - vit Je - sus vo - ce mag - na:
 De - us me - us, ut quid me de-re - li-quís - ti? *
 Et, in - cli-ná-to cá - pi-te, e-mí - sit spí - ri - tum.

 V. Exclá - mans Je-sus vo-ce magna, a - it: Pa - ter,
 in ma-nus tu-as comméndo spí - ri - tum me - um. *

 Et in - cli-ná-to.

Lectio VI

Exacuérunt tamquam gládium lingua suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Pilátō, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occidite, respondérunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim, quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam propterea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéserent, et desínerent velle occidere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perse-

veraverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invitum: illi innocentes, qui coegerunt, ut faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit: et vos, o Judaei, occidistis. Unde occidistis? Gladio linguae: acuistis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamastis: Crucifige, crucifige?

Responsorium VI

VIII

A

- ni-mam me - am * di-léc - tam trá-di - di in ma - nus
 in-i-quó - rum, et fac-ta est mi - hi he-re-di - tas
 me - a sic - ut le - o in sil-va: de-dit contra
 me vo-ces adver-sá - ri - us, di-cens: Congre-gá-
 mi-ni, et pro-pe - rá - te ad de-vo-rán - dum il-lum;
 po-su - é-runt me in de - sérfo so-li - tú-di - nis,
 et lu - xit su-per me omnis ter - ra: * Qui - a non est

in-vén-tus, qui me agnós - ce - ret et fá - ce - ret
 be - ne. **V.** Insurre-xé - runt in me vi-ri absque
 mi - se - ri - córdi - a, et non pe-percé - runt á - ni - mæ
 me - æ. * Qui - a. **R.** A-ni-mam.

In III Nocturno

1. Ant. **I f**

A b insurgeñti-bus in me * lí-be-ra me, Dó-mi-ne, qui-a
 occu-pa-vé-runt á-ni-mam me - am.

Ps. 58 E-ri-pe me de in-i-mí-cis me - is, De - us me - us:^{*}

et ab insurgeñti-bus in me lí-be-ra me.

2. Eripe me de operántibus ini- | 3. Quia ecce cepérunt ánimam
 quitátem: * et de viris ságuinum | meam: * irruérunt in me fortes.
 salva me. 4. Neque iníquitas mea, neque

peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

5. Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel.

6. Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuóbunt civitátem.

8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládios in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

9. Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad nihilum dedúces omnes gentes.

10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

11. Deus osténdet mihi super ini-micos meos, ne occídas eos: * ne-quando obliscántur pópuli mei.

12. Dispérge illos in virtúte tua:

* et depónē eos, protéctor meus, Dómine:

13. Delictum oris eórum, sermó-nem labiórūm ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

14. Et de exsecratióne et men-dácio annuntiabúntur in consummatiōne: * in ira consummatiōnis, et non erunt.

15. Et scient quia Deus domi-nábitur Jacob: * et finium terræ.

16. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuóbunt civitátem.

17. Ipsi dispergéntur ad man-ducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

18. Ego autem cantábo fortitú-dinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

19. Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiōnis meæ.

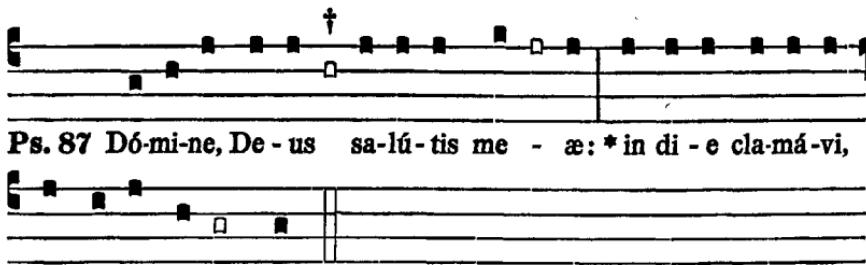
20. Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Anti-phona

Ab insurge-nti-bus in me li-be-ra me, Dó-mi-ne, qui - a
occu-pa-vé-runt á-ni-mam me - am.

2. Ant. VIII G

L onge fe-cís-ti * no-tos me - os a me: trá-di-tus sum,
et non egre-di - é-bar.

Ps. 87 Dó-mi-ne, De - us sa-lú-tis me - æ: * in di - e cla-má-vi,
et nocte co-ram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio
mea: * inclína aurem tuam ad pre-
cēm meam:

3. Quia repléta est malis áнима
mea: * et vita mea inférno appro-
pinquávit.

4. Aestimátus sum cum descen-
dētibus in lacum: * factus sum
sicut homo sine adjutorio, inter
mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in
sepúlcris, quorum non es memor
ámplius: * et ipsi de manu tua
repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferiōri:
* in tenebrōsis, et in umbra mortis.

7. Super me confirmátus est fur-
or tuus: * et omnes fluctus tuos
induxisti super me.

8. Longe fecisti notos meos a
me: * posuérunt me abominatiō-
nem sibi.

9. Tráditus sum, et non egre-
diébar: * óculi mei languérunt præ
inópia.

10. Clamávi ad te, Dómine, tota
die: * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mi-
rabilia: * aut médi ci suscitábunt,
et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in
sepúlcro misericórdiam tuam, * et
veritátem tuam in perditione?

13. Numquid cognoscéntur in té-
nebris mirabilia tua, * et justitia
tua in terra oblivíónis?

14. Et ego ad te, Dómine, clá-
mávi: * et mane orátio mea præ-
véniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis
oratióñem meam: * avértis fáciem
tuam a me?

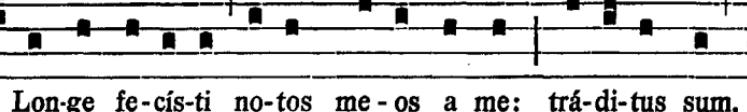
16. Pauper sum ego, et in la-
bóribus a juventúte mea: * exal-
tátus autem, humiliátus sum et
conturbátus.

17. In me transiérunt iræ tuæ: *
et terróres tui conturbávérunt me.

18. Circumdedérunt me sicut aqua
tota die: * circumdedérunt me si-
mul.

19. Elongásti a me amícum et
próxiimum: * et notos meos a mi-
seria.

Anti-
phona

Longe fe-cís-ti no-tos me - os a me: trá-di-tus sum,

et non e-gre-di - é-bar.

3. Ant.

VIII G

C

aptá-bunt * in á-ni-mam jus-ti, et sángui-nem in-no-

céntem condem-ná-bunt.

Ps. 93 De - us, ul-ti - ó-num Dómi-nus: * De - us ul-ti - ó-num

lí-be-re e - git.

2. Exaltáre, qui júdicas terram:
* redde retributiónem supérbis.

3. Usquequo peccatóres, Dó-
mine, * úsquequo peccatóres glo-
riabúntur:

4. Effabúntur, et loquéntur ini-
quitátem: * loquéntur omnes, qui
operántur injustítiam?

5. Pópulum tuum, Dómine, hu-
miliavérunt: * et hereditátem tuam
vexavérunt.

6. Víduam, et ádvenam inter-
fecérunt: * et pupíllos occidérunt.

7. Et dixérunt: Non vidébit Dó-
minus, * nec intelleget Deus Jacob.

8. Intellégite, insipiéntes in pó-
pulo: * et stulti, aliquándo sápite.

9. Qui plantávit aurem, non áu-
diет? * aut qui finxit óculum, non
considerat?

10. Qui córripit gentes, non ár-
guet: * qui docet hóminem scién-
tiā?

11. Dóminus scit cogitatónes hó-
minum, * quóniam vanæ sunt.

12. Beátus homo, quem tu eru-
díderis, Dómine: * et de lege tua
docúeris eum,

13. Ut mítiges ei a diébus malis:
* donec fodiártur peccatóri fóvea.

14. Quia non repéllet Dóminus
plebem suam: * et hereditátem
suam non derelinquet.

15. Quoadúsque justítia conver-
tátur in judicium: * et qui juxta
illam omnes qui recto sunt corde.

16. Quis consúrget mihi advérsus
malignántes? * aut quis stabit me-
cum advérsus operántes iniquitá-
tem?

17. Nisi quia Dóminus adjúvit
me: * paulo minus habitásset in
inférno áнима mea.

18. Si dicébam: Motus est pes
meus: * misericórdia tua, Dómine,
adjuvábát me.

19. Secúndum multitúdinem dolórū
mórum in corde meo: * consolatiōnes tuæ lătificávérunt
ánimam meam.

20. Numquid adháret tibi sedes

iniquitatis: * qui fingis laborem in
præcepto?

21. Captabunt in animam justi: *
et sanguinem innocenter condemnabunt.

22. Et factus est mihi Dominus

in refugium: * et Deus meus in
adjuvatorium spei meae.

23. Et reddet illis iniquitatem
ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperseret illos Dominus, Deus noster.

Antiphona

Captabunt in animam justi, et sanguinem innocenter

condemnabunt.

V. Locuti sunt adversum me lingua dolosa. R. Et sermonibus

odi - i circumde-dé-runt me, et expugna-vé-runt me gra-tis.

Vel:

V. Locuti sunt adversum me lingua dolosa. R. Et sermonibus

odi - i circumde-dé-runt me, et expugna-vé-runt me gra-tis.

Pater noster, secreto.

De Epistola beati Pauli Apóstoli ad Hebreos

Lectio VII

Cap. 4, 11-15

Festinemus ingredi in illam réquiem: ut ne in idipsum quis incidat
in incredulitatis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et
penetrabilior omni gladio ancipi: et pertingens usque ad divisionem
animæ ac sp̄iritus, compágum quoque ac medullarum, et disrétor
cogitationum et intentionum cordis. Et non est ulla creatura invisi-

bilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum, Fílium Dei: teneámus confessióнем. Non enim habémus Pontificem, qui non possit cómpati infirmitatibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitudine absque peccáto.

Responsorium VII

VI

Tra-di-dé - runt me * in ma-nus impi - ó - rum,

et in-ter in - í - quo s pro-je - cé - runt me, et non

pe-per - cé - runt á-ni - mæ me - æ; congre-gá - ti

sunt advérsu m me for - tes: * Et sic - ut gi - gán tes

ste - té - runt contra me. V. A - li - é - ni

in-sur - re-xé - runt advérsu m me, et for - tes quæ-si - é - runt

á - ni - mam me - am. * Et sic - ut

Lectio VIII

Cap. 4, 16; 5, 1-3

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio oportúno. Omnis namque Póntífex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrificia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant: quóniam et ipse cícumdatus est infirmitáte: et propterea debet quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípsò offérre pro peccátis.

Responsorium VIII

VIII

J e-sum * trá - di-dit ímphi - us summis
 prin-cí-pi-bus sa-cerdó - tum, et se-ni - ó - ri -
 bus pó-pu - li: * Pe-trus au - tem seque-bá-tur
 e - um a lon - ge, ut vi-dé - ret fi - nem. V. Addu -
 xé - runt au-tem e - um ad Cá - i-pham prínci - pem sa-cer -
 dó - tum, u-bi scri-bæ et pha-ri-sá - i con-vé-ne - -
 rant. * Pe-trus.

Lectio IX

Cap. 5, 4-10

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fieret: sed qui locútus est ad eum: Filius meus es tu, ego hódie géni te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in æténum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fáceré a morte, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Filius Dei, dídicit, ex iis, quæ passus est, obœdiéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtémperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

Responsorium IX

V
C a-li-ga-vé - runt * ó-cu-li me - i a fle - tu
me - o: qui - a e-longá-tus est a me, qui conso-
la - bá - tur me: Vi-dé-te, om-nes pó-pu - li, * Si est
do - lor sí - mi - lis sic - ut do-lor me - us.

V. O vos omnes, qui transí - tis per vi - am, at-téndi -
t et vi-dé - te. * Si est. R. Ca-li-ga-vé - runt.

AD LAUDES

1. Ant.

VII c

P

rópri - o * Fi - li - o su - o non pe-pér-cit De - us,
 sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il-lum.

Ps. 50 Mi - se - ré - re me - i, De - us, * se - cún - dum mag - nam

mi - se - ri - cór - di - am tu - am.

2. Et secúndum multitudinem
miserationum tuárum, * dele ini-
quitátem meam.3. Amplius lava me ab iniqui-
tate mea: * et a peccáto meo
munda me.4. Quóniam iniquitátem meam
ego cognósco: * et peccátum meum
contra me est semper.5. Tibi soli peccávi, et malum
coram te feci: * ut justificeris in
sermóníbus tuis, et vincas crím ju-
dicáris.6. Ecce enim in iniquitáibus
concéptus sum: * et in peccátis
concépit me mater mea.7. Ecce enim veritátem dilexis-
ti: * incépta et occulta sapiéntiae
tuæ manifestásti mihi.8. Aspérges me hyssópo, et
mundábor: * lavábis me, et super-
nivem dealbábor.9. Auditui meo dabis gáudium
et lætitiam: * et exsultábunt ossa
humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a pec-

cátis meis: * et omnes iniquitátes
meas dele.11. Cor mundum crea in me,
Deus: * et spíritum rectum innova
in viscéribus meis.12. Ne projícias me a fácie tua:
* et spíritum sanctum tuum ne
áuferas a me.13. Redde mihi lætitiam salu-
taris tui: * et spíritu principáli
confirma me.14. Docébo iníquos vias tuas: *
et ímpii ad te converténtur.15. Líbera me de sanguínibus,
Deus, Deus salútis meæ: * et ex-
sultábit lingua mea justitiam tuam.16. Dómine, lábia mea apéries:
* et os meum annuntiábit laudem
tuam.17. Quóniam si voluisses sacri-
ficium, dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.18. Sacrificium Deo spíritus con-
tribulátus: * cor contrítum, et hu-
miliátum, Deus, non despicies.

19. Benígne fac, Dómine, in bona

voluntáte tua Sion: *. ut ædificén- justitiæ, oblationes, et holocáusta:
tur muri Jerúsalem. * tunc impónent super altare tuum

20. Tunc acceptábis sacrificium

vítulos.

Anti-
phona

Pró-pri - o Fí - li - o su - o non pe-pér-cit De-us,

sed pro no-bis ómni - bus trá-di - dit il-lum.

2. Ant.

IV E

A

n-xi - á-tus est in me * spí - ri-tus me-us, in me

tur-bá - tum est cor me - um.

Ps. 142 Dó-mi-ne, ex-áudi o-ra-ti - ó-nem me - am: † áu-ri - bus

pér-ci - pe ob-se-cra - ti - ó-nem me - am in ve-ri-tá - te tu - a:

* ex-áu-di me in tu - a jus-ti - ti - a.

2. Et non intres in judicium
cum servo tuo: * quia non justi-
ficábitur in conspéctu tuo omnis
vivens.

3. Quia persecútus est inimicus
ánimam meam: * humiliávit in terra
vitam meam.

4. Collocávit me in obscúris sicut

mórtuos sáculi: * et anxiátus est super me, spíritus meus, in me turbárum est cor meum.

5. Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

6. Expándi manus meas ad te: * áнима mea sicut terra sine aqua tibi.

7. Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spiritus meus.

8. Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

9. Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

10. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fáceré voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

13. Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícitos meos.

14. Et perdes omnes, qui trübant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Anti-
phona

An-xi - á-tus est in me spí - ri-tus me - us: in me

turbá - tum est cor me - um.

3. Ant.

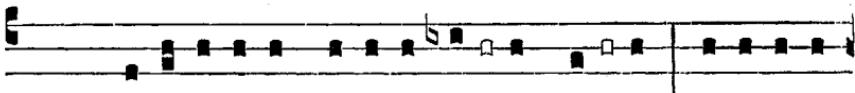
I f

A

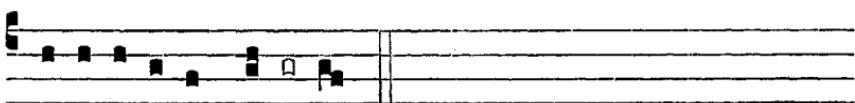
- it la-tró ad la-tró-nem: * Nos qui-dem dig-na fac-tis

re - cí - pi-mus, hic autem quid fe - cit? Meménto me - i, Dó - mi - ne,

dum vé-ne - ris in regnum tu - um.

Ps. 84 Be-ne-di-xis-ti, Dó-mi-ne, ter - ram tu - am: * a-ver-tís-ti

capti-vi-tá-tem Ja - cob.

2. Remisisti iniquitátem plebis
tuæ: * operuísti ómnia peccáta
eórum.

3. Mitigásti omnem iram tuam:
* avertisti ab ira indignationis tuæ.

4. Convérte nos, Deus, salutáris
noster: * et avérte iram tuam a
nobis.

5. Numquid in æténum irascé-
ris nobis? * aut exténdes iram
tuam a generatióne in generatió-
nem?

6. Deus, tu convérsus vivificá-
bis nos: * et plebs tua lætabítur
in te.

7. Osténde nobis, Dómine, mi-
sericórdiam tuam: * et salutáre
tuum da nobis.

8. Audiam quid loquátur in me
Dóminus Deus: * quóniam loqué-
tur pacem in plebem suam.

9. Et super sanctos suos: * et
in eos, qui convertuntur ad cor.

10. Verúmtamen prope timéntes
eum salutáre ipsius: * ut inhábitet
glória in terra nostra.

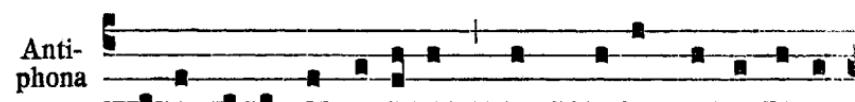
11. Misericórdia, et véritas ob-
viavérunt sibi: * justitia, et pax
osculáta sunt.

12. Véritas de terra orta est: *
et justitia de cælo prospéxit.

13. Etenim Dóminus dabit be-
nignitátem: * et terra nostra da-
bit fructum suum.

14. Justitia ante eum ambulá-
bit: * et ponet in via gressus suos.

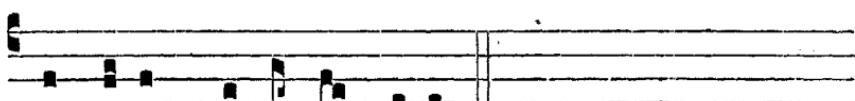
Anti-
phona

A - it la-tro ad latró-nem: Nos qui-dem digna factis

re - ci-pi-mus: hic au-tem quid fe- cit? Meménto me - i, Dó-mi-ne,

dum vé-ne-ris in reg-num tu - um.

4. Ant.

I f

D

um conturbá-ta fú - e - rit * á-nima me - a, Dó-mi - ne,
 mi - se - ri - cór - di - æ me - mor e - ris.

†

Cantic. Habacuc Dó-mi-ne audí-vi audi - ti - ó - nem tu - am,*

et tí-mu - i.

2. Dómine, opus tuum, * in mé-dio annórum vivífica illud:

3. In médio annórum notum fá-cies: * cum irátus fúeris, miseri-córdiaë recordáberis.

4. Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

5. Opéruit cælos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

6. Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

7. Ibi abscónrita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

8. Et egrediéetur diábolum ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

9. Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contriti sunt montes sǽculi.

10. Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

11. Pro iniquitaté vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

12. Numquid in flumínibus irá-tus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignatió tua?

13. Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

14. Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tribubus quæ locútus es.

15. Flúvios scindes terræ: † vi-dérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

16. Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

17. Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgu-rantis hastæ tuæ.

18. In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

19. Egréssus es in salútem pó-puli tui: * in salútem cum Christo tuo.

20. Percussísti caput de domo impii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

21. Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

22. Exsultatio eorum * sicut ejus,
quidévorat páuperem in abscondito.

23. Viam fecisti in mari equis
tuis, * in luto aquarum multarum.

24. Audívi, et conturbátus est
venter meus: * a voce contremuerunt lábia mea.

25. Ingrediátor putrédo in óssibus
meis, * et subter me scáteat.

26. Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad popu-
lum accinctum nostrum.

27. Ficus enim non florébit: *
et non erit germen in vineis.

28. Mentiétur opus olívæ: * et
arva non áfferent cibum.

29. Abscindétur de ovili pecus:
* et non erit arméntum in præ-
sépibus.

30. Ego autem in Dómino gau-
débo: * et exsultábo in Deo Jesu
meo.

31. Deus Dóminus fortitudo mea:
* et ponet pedes meos quasi cer-
vórum.

32. Et super excélsa mea dedú-
cet me victor * in psalmis canén-
tem.

Anti-
phona

Dum confurbáta fú - e - rit áni - ma me - a, Dó - mi - ne,

mi - se - ri - córdi - æ me - mor e - ris.

5. Ant.

VIII G

M

eménto me - i, * Dó - mi - ne De - us, dum vé - ne - ris in

reg - num tu - um.

Ps. 147 Lauda, Je - rúsa - lem, Dóminum: * lauda De - um tu - um, Si - on.

2. Quóniam confortávit seras
portárum tuárum: * benedíxit filiis
tuis in te.

3. Qui pósuit fines tuos pacem:
* et ádipe fruménti sátiat te.

4. Qui emíttit elóquium suum
terræ: * velóciter currit sermo
eius.

5. Qui dat nivem sicut lanam:
* nébulam sicut cínerem spargit.

6. Mittit crystállum suam sicut
buccéllas: * ante fáciem frígoris
ejus quis sustinébit?

7. Emítte verbum suum, et li-
quefáciet ea: * flabit spíritus ejus,
et fluent aquæ.

8. Qui annúntiat verbum suum
Jacob: * justítias, et judícia sua
Israel.

9. Non fecit táliter omni na-
tióni: * et judícia sua non mani-
festávit eis.

Anti-
phona

Me-ménto me - i, Dó-mi-ne De - us, dum vé-ne - ris in

regnum tu - um.

V. Col-lo - cá - vit me in obs-cú - ris.

R. Sic - ut mórtu - os sá - cu - li.

Vel:

V. Col-lo - cá - vit me in obs-cú - ris.

R. Sic - ut mórtu - os sá - cu - li.

Ad Benedictus, Antiphona

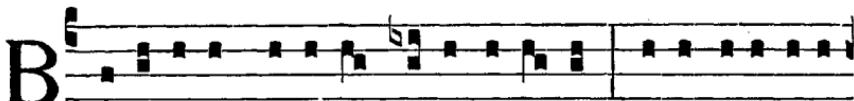
I g

P

o-su - é - runt * su-per ca-put e-jus causam ip-sí - us

scriptam: Je-sus Na-za-ré - nus, Rex Ju-dæ - órum.

Cantileum Zachariæ

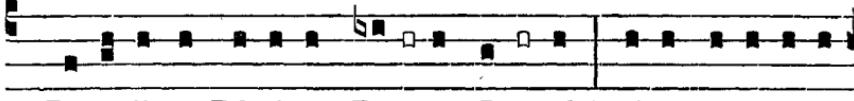

e-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,

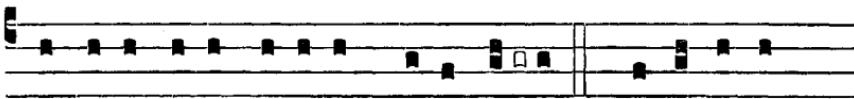

et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ:

Vel:

1. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,

et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ: (2. Et e-ré - xit . . .)

2. Et eréxit cornu salútis no-bis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memo-rári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

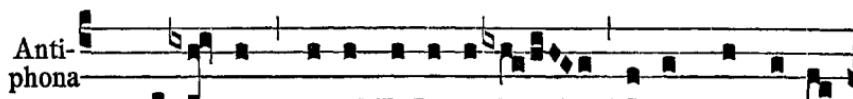
8. In sanctitáte, et justitia co-ram ipso, * ómnibus diébus nos-tris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

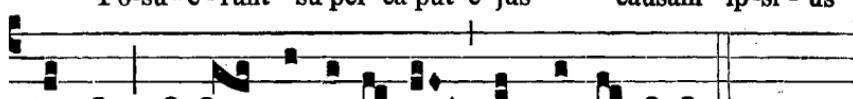
10. Ad dandam sciéntiam salú-tis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

11. Per víscola misericórdia Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in téne-bris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

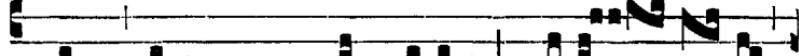
Anti-phona Po-su - é-runt su-per ca-put e-jus causam ip-sí - us

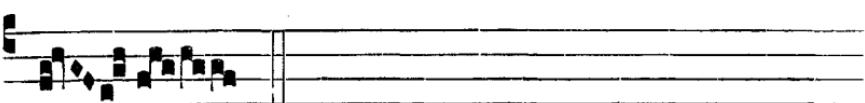
scrip - tam: Je-sus Na - za - ré - nus, Rex Ju - dæ - ó - rum.

Interim dum dicitur Canticum Benedictus, exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, que posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela; similiter exstinguntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona Posuerunt, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistole.

Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur:

Ant.

Chris-tus * factus est pro no - bis obœ - di - ens
us - que ad mor - tem, mor - tem au - tem cru - cis.

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, omnes genuflectunt: et, ea finita, dicitur Pater noster cum reliquis, ut ad Laudes Fericæ V in Cena Domini.

Ad Horas, omnia ut supra, 212.

AD MISSAM PRÆSANCTIFICATORUM

Statio ad Sanctam Crucem in Jerusalem

In Choro, dicta Nona, Sacerdos et ministri induiti paramentis nigri coloris, sine luminaribus et incenso, procedunt ad Altare: et ante illud prostrati aliquandiu orant. Interim Acolythi unam tantum tobaleam extendunt super Altare. Sacerdos cum ministris, facta oratione, ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco, ubi legitur Epistola, et incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare in cornu Epistole.

Osee 6, 1-6

Hæc dicit Dóminus: In tribulatiōne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Scíemus seque-múrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, occidi eos in verbis oris mei: et iudícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrificium, et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

¶ Et non respondetur Deo grátias, quod servatur etiam post Lectionem sequentem.

Tract.

II

D ó-mi - ne, * au-dí - vi audí-tum
 tu - um, et tí - mu - i: consi-de-
 rá - vi ó - pe - ra tu - a, et ex-pá -
 vi. V. In mé di - o
 du - ó - rum a - ni - má - li - um in-no - tes -
 cé - ris: dum appro - pinquá -
 ve - rint an - ni, cog - nos - cé - ris: dum advé -
 ne - rit tem - pus, os - ten - dé -

ris. V. In e - o, dum contur-

bá - ta fú - e - rit á-ni - ma me - a: in i-ra,

mi-se-ri-cór - di - æ me - mor e - -

ris. V. De - us

a Lí - ba - no vé - ni - et,

et Sanctus de mon - te umbró - so et con - dén-

so. V. O-pé - ru - it

cæ - - - los ma-jés-tas e - jus:

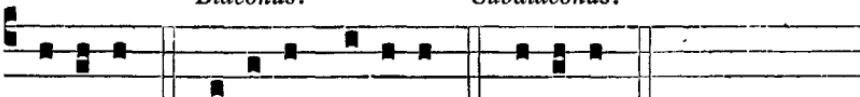
et laudis e - jus ple - na est * ter - -

ra.

Finito Tractu, Sacerdos in cornu Epistolæ dicit:

Diaconus:

Subdiaconus:

O-re-mus. Flecta-mus ge-nu-a. R. Le-vá-te.

Oratio

Deus, a quo et Judas reatus sui poenam et confessio[n]is suae latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatio[n]is efféctum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus, Dóminus noster, divérsa utrísque intulit stipendia meritorum; ita nobis, ablato vetustatis erróre, resurrectio[n]is suae gratiā largiatur: Qui tecum vivit et regnat.

¶ Subdiaconus in tono Epistolæ similiiter sine titulo cantat sequentem Lectoriem:

Exodi 12, 1-11

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Egýpti: Mensis iste vobis principium ménsum: primus erit in ménibus anni. Loquimini ad univérsum cœtum filiorum Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicinum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animarum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitudo filiorum Israel ad vésperam. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrūque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestinis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid résiduum fúerit, igne comburéritis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánte: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Tract.

II

E-ri-pe 'me, *Dó - mi - ne,

ab hó-mi-ne ma - lo: a vi-ro in-i - quo

Musical notation for the Tract. It consists of two staves of square neumes on a four-line staff system. The first staff continues from the previous page. The second staff begins with a large capital 'E' and ends with a large asterisk (*) over 'Domi-ne'.

lí-be-ra me. V. Qui co-gi-ta-vé - - - - -

runt ma-lí-ti - as in cor - de: to-ta di - -

e con-sti-tu - é - bant pré - - - -

li - a. V. A - cu - é - runt lingua-s su - - as

sic - ut ser - péntes: ve-né-num ás - pi-dum

sub lá - bi - is e - ó-rum. V. Custó-di me,

Dó - mi - ne, de ma - nu pec - ca - tó -

ris: et ab homí-ni-bus in - í - quis lí-be-

ra me. V. Qui co-gi-ta-vé - - - runt

supplan - tā - re gres-sus me -
 os: abscondé-runt su-pér - bi lá - que - um
 mi - hi. V. Et fu - nes
 ex-ten-dé - runt in lá-que - um pé - di - bus me -
 is: juxta i-ter scán - da-lum po-su - é - runt
 mi - hi. V. Di-xi Dó-mi - no: De - us me - us
 es tu: ex - áu-di, Dó - mi-ne, vo - cem
 o-ra-tí - ó-nis me - æ. V. Dó-mi-ne, Dó-mi - ne,
 vir-tus sa - lít-tis me - æ: ob-úm-bra ca-put

me - um in di - e bel - li. V. Ne tra-das
 me a de-si-dé - ri - o
 me o pec-ca-tó ri: co-gi-ta-
 vé-runt advérsum me: ne de-re-linqua me, ne umquam
 ex-al - tén-tur. V. Ca - put
 cir - cú - i-tus e - ó rum: la-bor la-bi - ó - rum
 ip-só - rum o - pé - ri - et e - os.
 V. Ve - rúm - ta - men jus - ti con - fi - te - bún - tur nó - mi - ni
 tu - o: et ha - bi - tá - bunt rec - fi
 cum vul - tu * tu - - o.

Finito Tractu, dicitur Passio super nudum pulpitud: quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistolæ.

V

P ássi - o Dó-mi - ni nostri Je-su Chris-ti se-cúndum Jo - ánnem.

In il-lo témpo-re: E - grés-sus est Je-sus cum dis - cí - pu - lis

su - is trans tor-rén - tem Ce-dron, u - bi e - rat hor-tus, in quem

in-tró - í - vit ip-se et dis-cí - pu - li e - jus. Sci - é - bat autem et

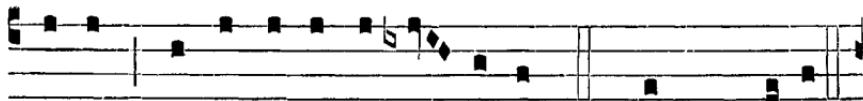
Ju-das, qui tra-dé - bat e - um, lo - cum: qui - a fre-quén - ter Je-sus

convé - ne - rat il-luc cum dis-cí - pu - lis su - is. Ju - das er-go cum

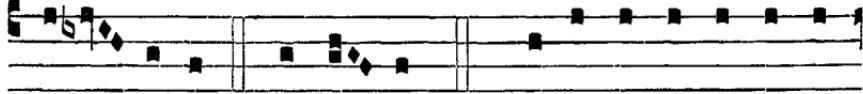
ac - ce - pís - set co-hór - tem, et a pon - ti - fi - ci - bus et pha - ri - sá - is

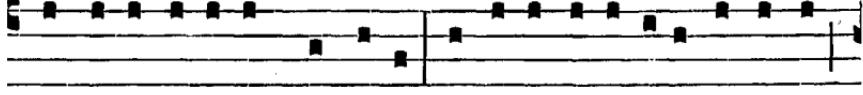
mi - nístros, ve - nit il-luc cum la - té - rnis et fá - ci - bus et armis.

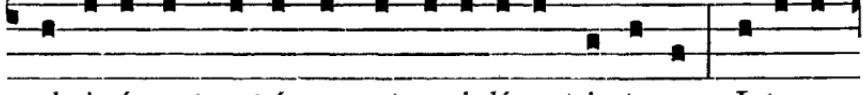
Je - sus í - taque sci - ens ómni - a, quæ ventú - ra e - rant su - per

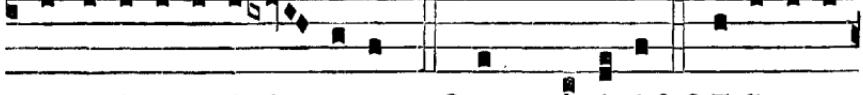

 e - um, pro - cés - sit et di - xit e - is: ✕ Quem quæ - ri - tis?

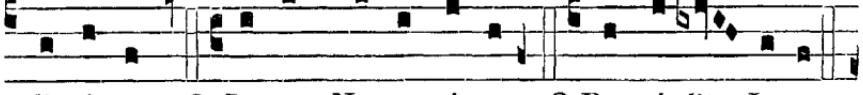

 C. Respondé - runt e - i: S. Je - sum Na - za - ré - num. C. Di - cit

 e - is Je - sus: ✕ E - go sum. C. Sta - bat au - tem et Ju - das,

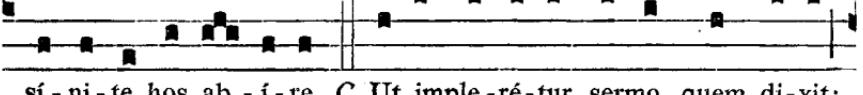

 qui tra - dé - bat e - um, cum ipsis. Ut ergo di - xit e - is: E - go sum:

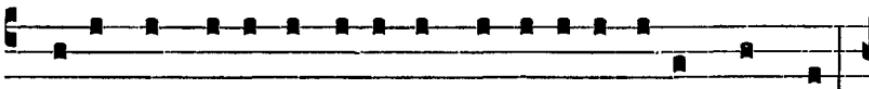

 ab - i - é - runt re - trór - sum, et ce - ci - dé - runt in ter - ram. I - te - rum

 ergo inter - ro - gá - vit e - os: ✕ Quem quæ - ri - tis? C. Il - li au - tem

 di - xé - runt: S. Je - sum Na - za - ré - num. C. Re - spóndit Je - sus:

 ✕ Di - xi vo - bis, qui - a e - go sum: si er - go me quæ - ri - tis,

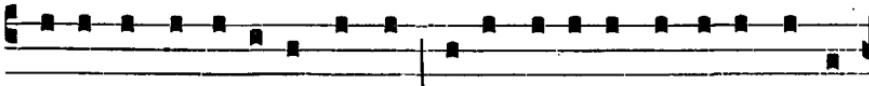

 sí - ni - te hos ab - i - re. C. Ut imple - ré - tur sermo, quem di - xit:

Qui - a quo - de - dís - ti mi - hi, non pér - di - di ex e - is quemquam.

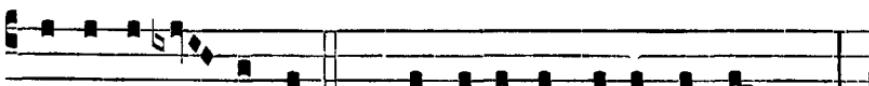
Si - mon er - go Pe - trus ha - bens glá - di - um e - dú - xit e - um: et

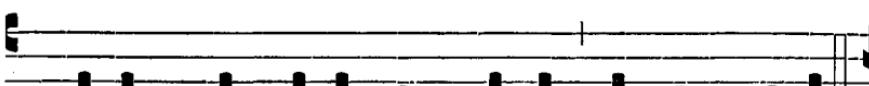
percús - sit pon - tí - fi - cis ser - vum: et absci - dit au - rí - cu - lam e - jus

déx - te - ram. E - rat au - tem no - men ser - vo Mal - chus. Di - xit

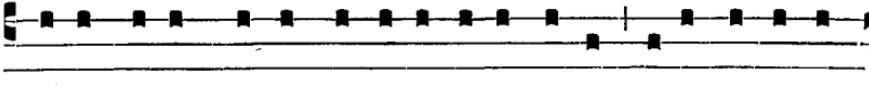
er - go Je - sus Pe - tro: ✕ Mit - te glá - di - um tu - um in va - gí - nam.

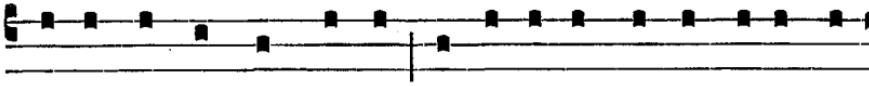
Cá - li - cem, quem de - dit mi - hi Pa - ter, non bi - bam il - lum?

C. Co - hors er - go et tri - bú - nus et mi - nístri Ju - dæ - ó - rum com -

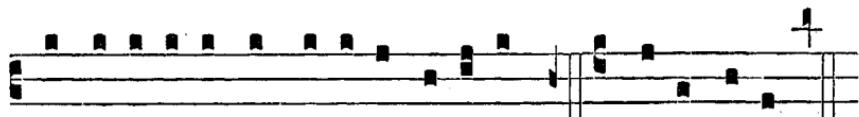
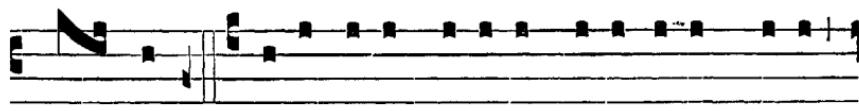
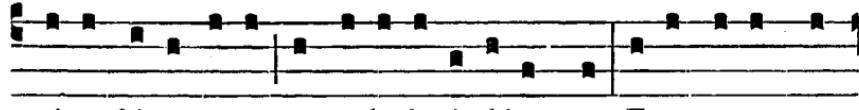
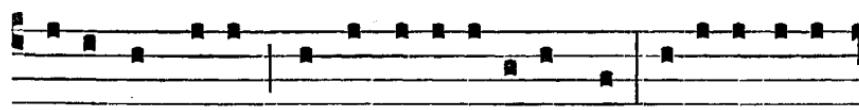
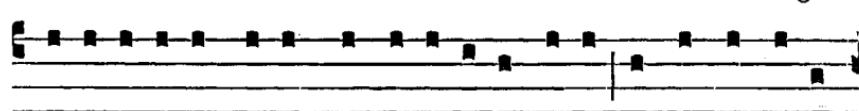
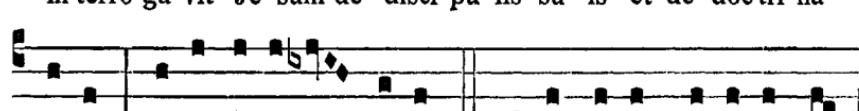
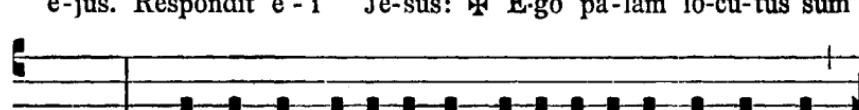
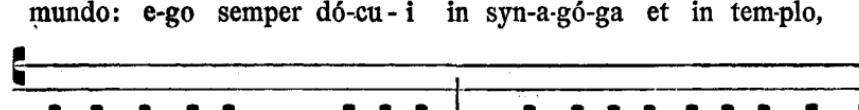
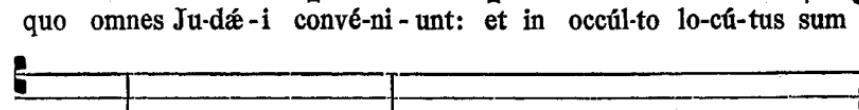

pre - hen - dé - runt Je - sum, et li - ga - vé - runt e - um: et addu - xé - runt

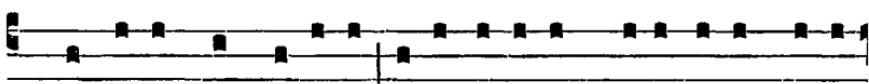

e - um ad An - nam pri - mum, e - rat e - nim so - cer Cá - i - phæ,

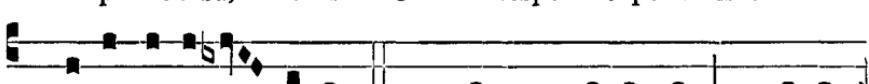
qui e-rat pón-ti-fex an-ni il-lí-us. E-rat au-tem Cá-i-phas,
 qui con-sí-li-um dé-de-rat Ju-dá-is: Qui-a éx-pe-dit, u-num
 hó-mi-nem mo-ri pro pó-pu-lo. Seque-bá-tur au-tem Je-sum
 Si-mon Pe-trus et á-li-us dis-cí-pu-lus. Dis-cí-pu-lus au-tem
 il-le e-rat no-tus pon-tí-fi-ci, et in-tró-i-vit cum Je-su in
 á-tri-um pon-tí-fi-cis. Pe-trus au-tem sta-bat ad ós-ti-um
 fo-ri-s. Ex-i-vit er-go dis-cí-pu-lus á-li-us, qui e-rat no-tus
 pon-tí-fi-ci, et di-xit os-ti-á-ri-æ: et intro-dú-xit Pe-trum.
 Di-cit ergo Pe-tro an-cil-la os-ti-á-ri-a: S. Numquid et tu

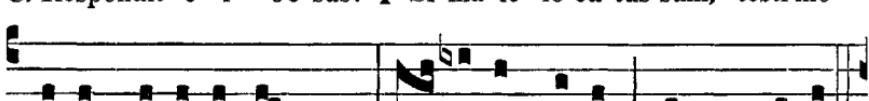

 ex discí-pu - lis es hó-mi-nis is-tí - us? C. Di-cit il-le:

 S. Non sum. C. Sta-bant autem servi et mi-nístri ad pru-nas,

 qui - a fri-gus e-rat, et ca-le-fa-ci - é-bant se. E-rat au-tem cum

 e - is et Petrus stans et ca-le-fá-ci - ens se. Pón-ti-fex ergo

 in-terro-gá-vit Je-sum de discí-pu-lis su - is et de doc-trí-na

 e-jus. Respóndit e - i Je-sus: ✕ E-go pa-lam lo-cú-tus sum

 mundo: e-go semper dó-cu - i in syn-a-gó-ga et in tem-pto,

 quo omnes Ju-dá-e-i convé-ni - unt: et in occúl-to lo-cú-tus sum

 ni-hil. Quid me in-térró-gas? in-térró-ga e - os, qui au-di - é-runt

 quid lo-cú-tus sim ipsis: ecce, hi sci - unt, quæ dí-xe - rim e-go.

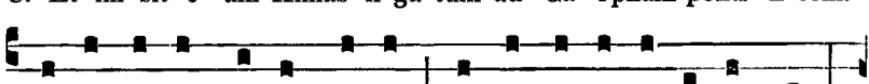

 C. Hæc au-tem cum di-xís-set, u-nus as-sí-stens mi-nistró-rum de-dit

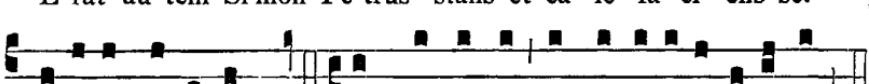

 á-la-pam Je-su, di-cens: S. Sic respóndes pon-tí - fi - ci?

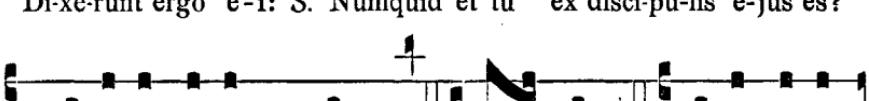

 C. Respóndit e - i Je-sus: ✕ Si ma-le lo-cú-tus sum, testi-mó-

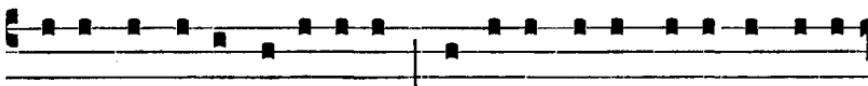

 ni - um pérhi-be de ma-lo: si au-tem be-ne, quid me cæ-dis?

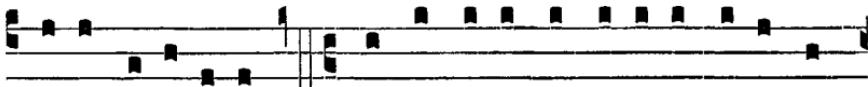

 C. Et mi-sit e - um Annas li-gá-tum ad Cá - i-pham pontí - fi - cem.

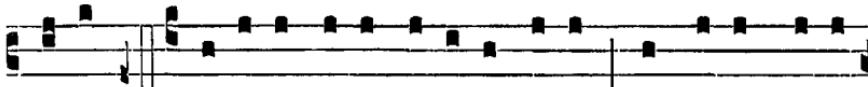

 E-rat au-tem Si-mon Pe-trus stans et ca - le - fá - ci - ens se.

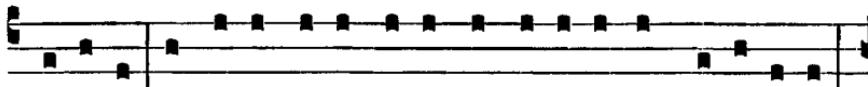

 Di-xé-runt ergo e - i: S. Numquid et tu ex discí-pu-lis e-jus es?

 C. Ne-gá-vit il-le, et di-xit: S. Non sum. C. Di-cit e - i

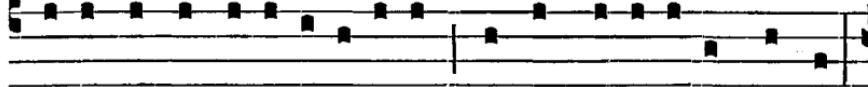

 u-nus ex servis pontí - fi - cis, cogná-tus e-jus, cu-jus abscí-dit

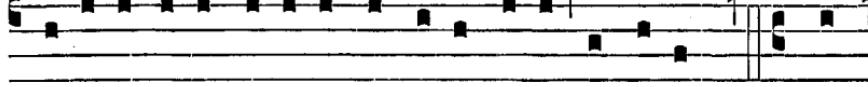

 Petrus au-rí-cu-lam; S. Non-ne e-go te vi-di in horto cum

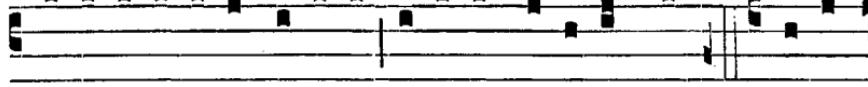

 il-lo? C. I-te-rum ergo ne-gá-vit Pe-trus: et sta-tim gal-lus

 cantá-vit. Addú-cunt ergo Je-sum a Cá - ipha in præ-tó-ri - um.

 E-rat au-tem ma-ne: et ip-si non in-tro - i - é-runt in præ-tó-

 ri - um, ut non conta-mi-na-réntur, sed ut mandu-cá-rent pascha.

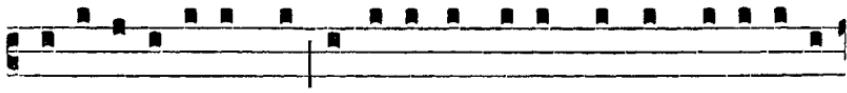

 Ex-í-vit ergo Pi-lá-tus ad e - os fo-ras, et di-xit: S. Quam

 accu-sa - ti - ó-nem af-fér-tis advérsus hó-mi-nem hunc? C. Respon-

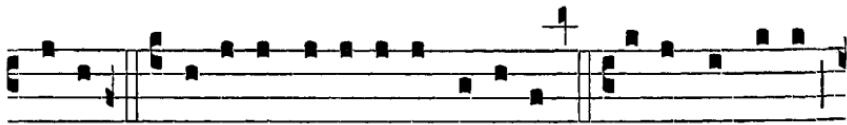

 dé-runt et di-xé-runt e - i: S. Si non esset hic ma-le-fáctor,

non ti-bi tra-di-dissému-s e-um. C. Di-xit ergo e-is Pi-lá-tus:

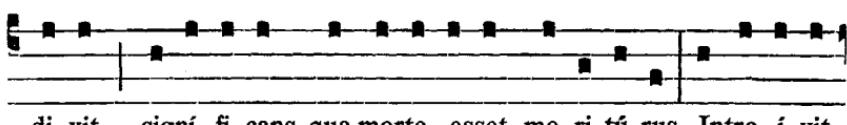
S. Acci-pi-te e-um vos, et se-cúndum le-gem vestram ju-di-cá-te

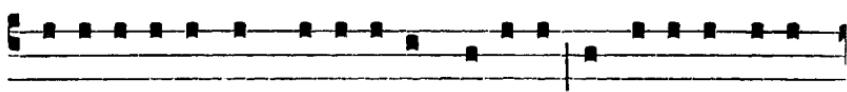
e-um. C. Di-xé-runt ergo e-i Ju-dá-i: S. No-bis non li-cet

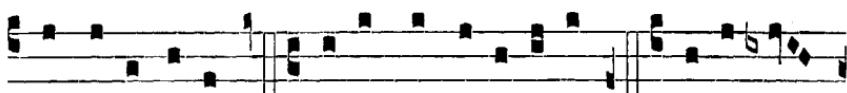
in-ter-fí-ce-re quemquam. C. Ut sermo Je-su im-ple-ré-tur, quem

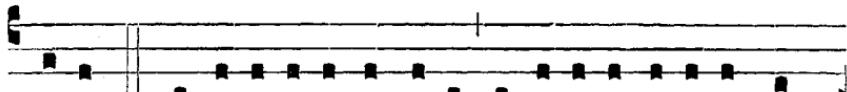
di-xit, signí-fi-cans, qua morte esset mo-ri-tú-rus. Intro-í-vit

ergo í-te-rum in præ-tó-ri-um Pi-lá-tus, et vo-cá-vit Je-sum

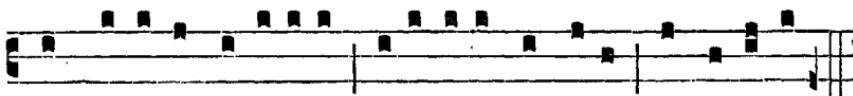
et di-xit e-i: S. Tu es Rex Judæ - ó-rum? C. Respón-dit

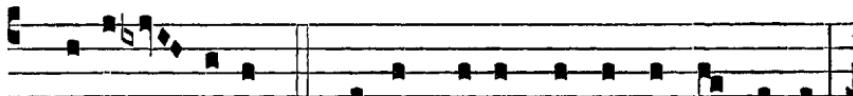
Je-sus: ✕ A te-met-ípsso hoc di-cis, an á-li - i di-xé-runt ti-bi

de me? C. Respón-dit Pi-lá-tus: S. Numquid e-go Judá-us sum?

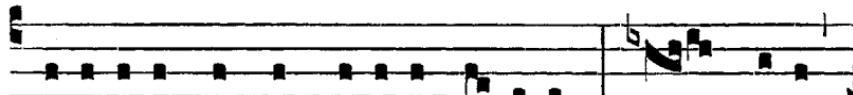
Gens tu - a et pontí-fi-ces tra-di-dé-runt te mi-hi: quid fe-cís-ti?

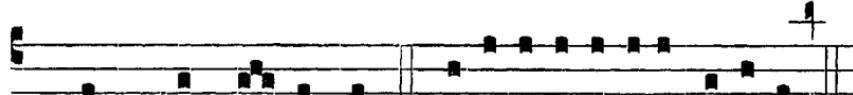
C. Respóndit Je-sus: ✕ Regnum me - um non est de hoc mundo.

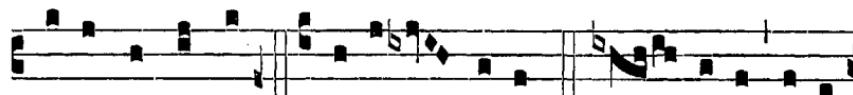
Si ex hoc mundo esset regnum me - um, mi-nís-tri me - i ú-tique

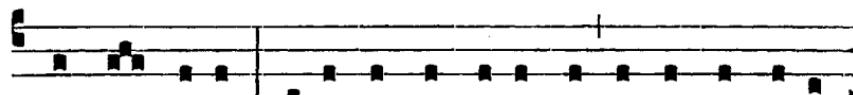
de-cer-tá-rent, ut non trá-de-rer Ju-dæ - is: nunc au-tem

regnum me - um non est hinc. C. Di-xit í-taque e - i Pi-lá-tus:

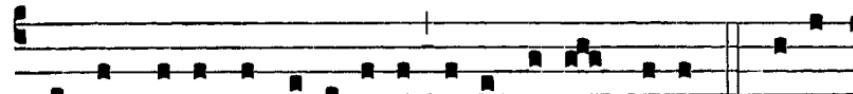
S. Ergo Rex es tu? C. Respóndit Je-sus: ✕ Tu di-cis, qui-a

Rex sum e-go. E-go in hoc na-tus sum et ad hoc ve-ni

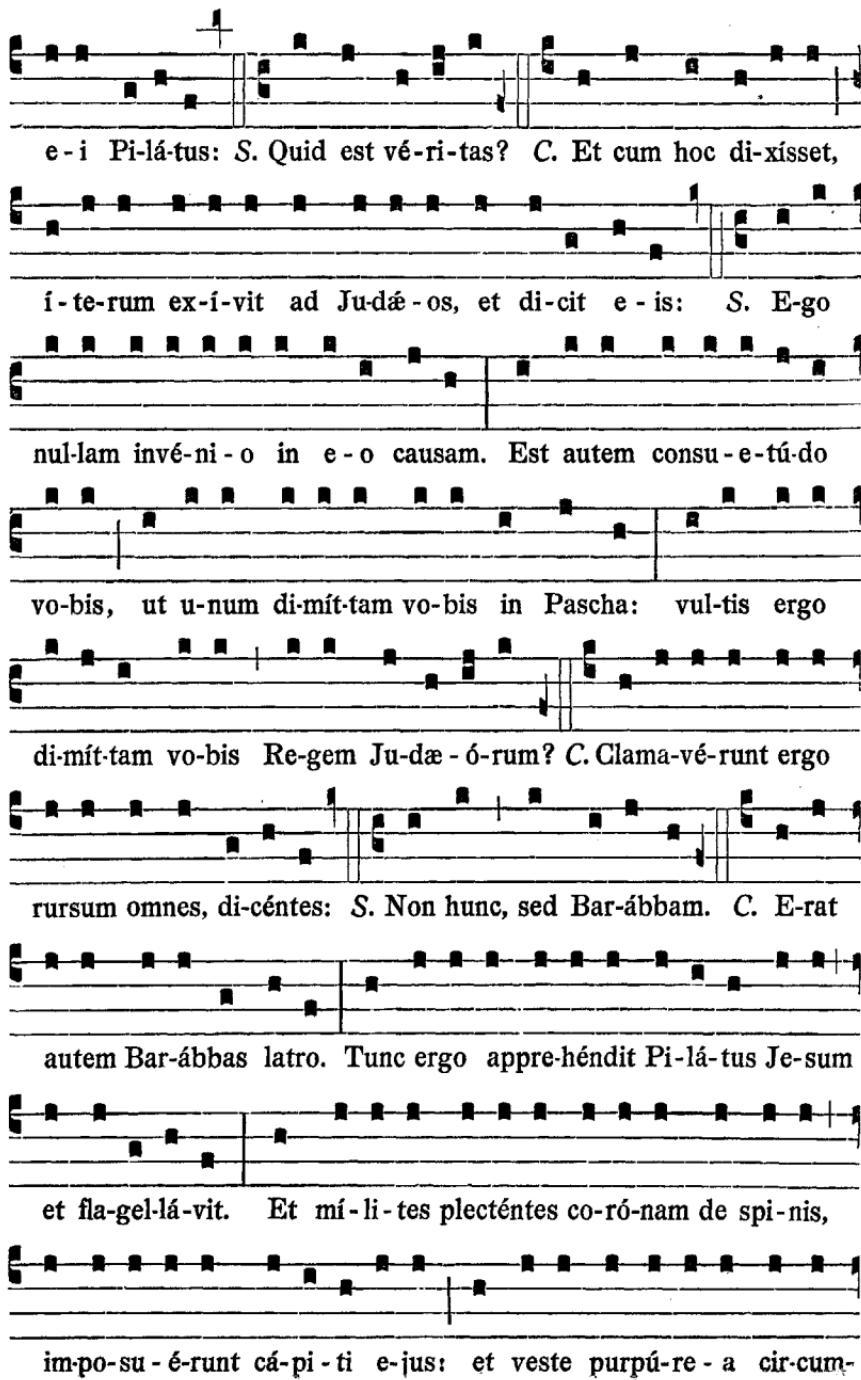

in mun-dum, ut tes-ti-mó-ni - um per-hí-be - am ve-ri - tát-i:

omnis, qui est ex ve-ri-tá-te, audit vo-cem me - am. C. Di-cit

e - i Pi-lá-tus: S. Quid est vé-ri-tas? C. Et cum hoc di-xísset,
 i - te-rum ex-i-vit ad Ju-dæ - os, et di-cit e - is: S. E-go
 nul-lam invé-ni - o in e - o cau-sam. Est autem consu - e - tû-do
 vo-bis, ut u-num di-mít-tam vo-bis in Pascha: vul-tis ergo
 di-mít-tam vo-bis Re-gem Ju-dæ - ó-rum? C. Clama-vé-runt ergo
 rursum omnes, di-cén tes: S. Non hunc, sed Bar-ábbam. C. E-rat
 autem Bar-ábbas latro. Tunc ergo appre-héndit Pi-lá-tus Je-sum
 et fla-gel-lá-vit. Et mí-li - tes plecténtes co-ró-nam de spi-nis,
 im-po-su - é-runt cá-pi - ti e-jus: et veste purpú-re - a cir-cum-

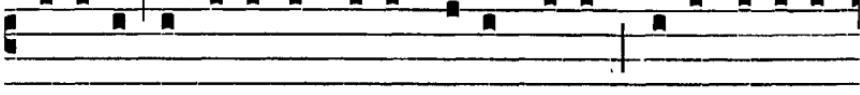
de-dé-runt e - um. Et ve-ni - é-bant ad e - um, et di-cé-bant:
 S. A-ve, Rex Judæ - 6-rum. C. Et da-bant e - i á-la-pas. Ex-i-vit
 ergo i-te-rum Pi-lá-tus fo-ras, et di-cit e - is: S. Ecce,
 addú-co vo-bis e - um fo-ras, ut cognoscá - tis, qui - a nul-lam
 invé-ni - o in e - o causam. C. (Ex-i-vit ergo Je-sus portans
 co-ró-nam spí-ne - am et purpú-re - um vesti-méntum.) Et di-cit
 e - is: S. Ecce ho-mo. C. Cum ergo vi-díssent e - um ponti-
 fi-ces et mi-nís-tri, cla-má-bant, di-céntes: S. Cru-ci - fi-ge,
 cru-ci - fi-ge e - um. C. Di-cit e - is Pi-lá-tus: S. Accí-pi-te

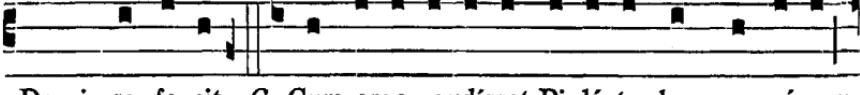
e - um vos, et cru - ci - fi - gi - te: e - go e - nim non invé - ni - o in

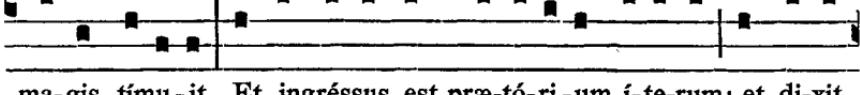
e - o causam. C. Respondé - runt e - i Ju-dæ - i: S. Nos le - gem

ha - bémus, et se - cùndum le - gem de - bet mo - ri, qui - a Fi - li - um

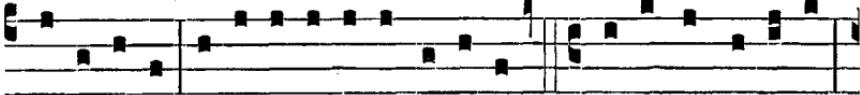
De - i se fe - cit. C. Cum ergo audísset Pi - lá - tus hunc sermó - nem,

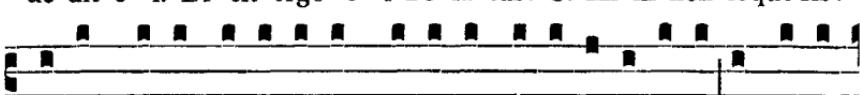
ma - gis tímu - it. Et ingréssus est præ - tó - ri - um í - te - rum: et di - xit

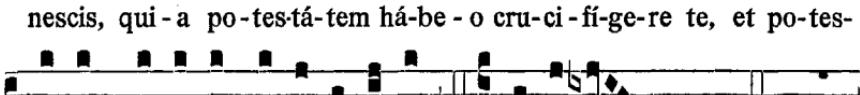
ad Je - sum: S. Unde es tu? C. Je - sus autem respónsum non

de - dit e - i. Di - cit ergo e - i Pi - lá - tus: S. Mi - hi non lóque - ris?

nescis, qui - a po - tes - tá - tem há - be - o cru - ci - fi - ge - re te, et po - tes -

tá - tem há - be - o di - mit - te - re te? C. Respóndit Je - sus: ✕ Non

ha-bé-res po-tes-tá-tem adversum me ul-lam, ni-si ti-bi da-tum
 esset dé-su-per. Proptér-e-a, qui me trá-di-dit ti-bi, ma-jus
 peccá-tum ha-bet. C. Et ex-índe quæré-bat Pi-lá-tus di-mít-te-re
 e-um. Judæ-i autem clamá-bant di-céntes: S. Si hunc di-mít-tis,
 non es a-mí-cus Cæ-sa-ris. Omnis e-nim, qui se re-gem fa-cit,
 contra -dí-cit Cæ-sa-ri. C. Pi-lá-tus autem cum audísset hos
 sermó-nes, addú-xit fo-ras Je-sum, et se-dit pro tri-bu-ná-li,
 in lo-co, qui dí-ci-tur Lithóstro-tos, hebrá-i-ce autem Gábbatha.
 E-rat au-tem Pa-rascé-ve Paschæ, ho-ra qua-si sexta. Et di-cit

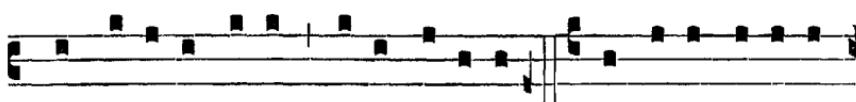
Ju-dæ - is: S. Ecce Rex vester. C. Il-li au-tem clamá-bant:

S. Tol-le, tol-le, cru-ci - fi - ge e - um. C. Di - cit e - is Pi-lá-tus:

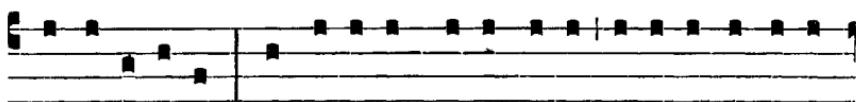
S. Re-gem vestrum cru-ci - fi - gam? C. Respondé-runt pontí - fi - ces:

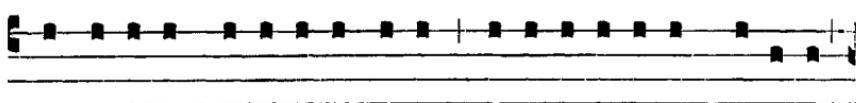
S. Non ha-bémus re-gem ni-si Cæ-sa-rem. C. Tunc ergo trá-di-dit

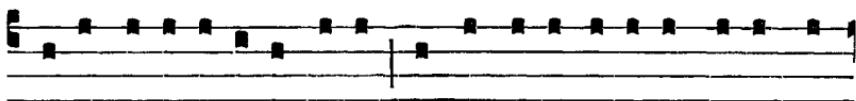
e - is il-lum, ut cru-ci - fi - gé - ré - tur. Susce-pé-runt autem Je-sum

et e-du-xé-runt. Et bá - ju - lans si-bi cru-cem, ex-i-vit in e - um,

qui dí - ci - tur Calvá - ri - æ, lo-cum, hebrá - i - ce au-tem Gólgota:

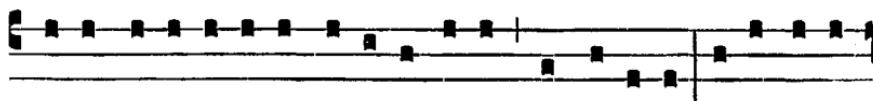
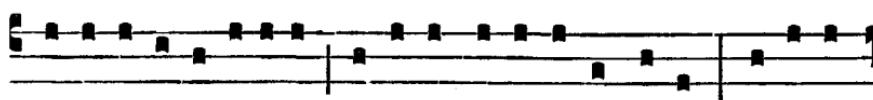

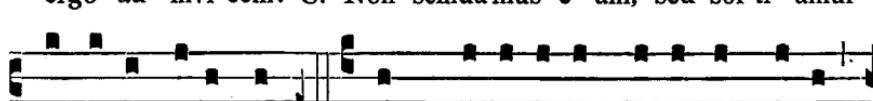
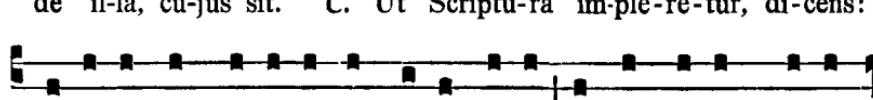
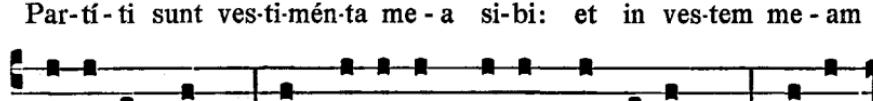
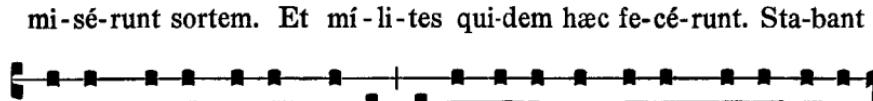
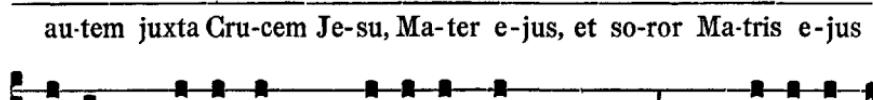
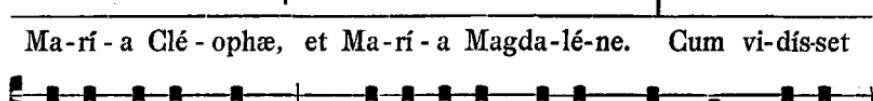
u - bi cru-ci - fi - xé - runt e - um, et cum e - o á - li - os du - os, hinc

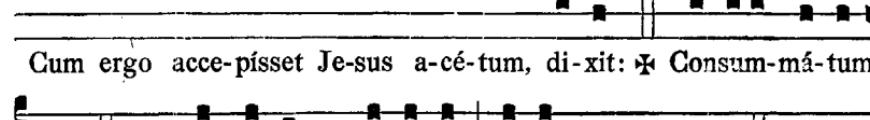
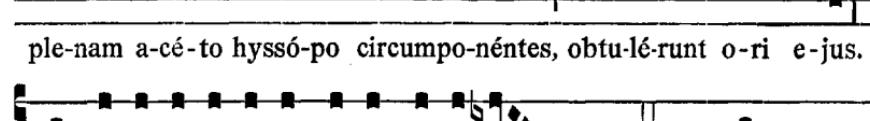
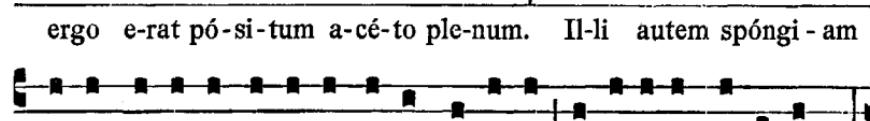
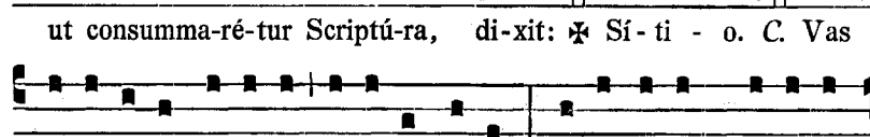
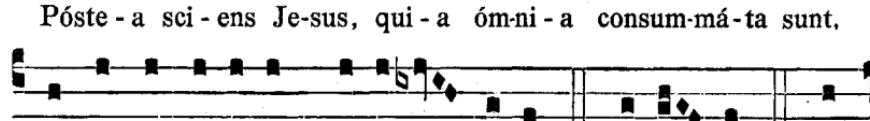
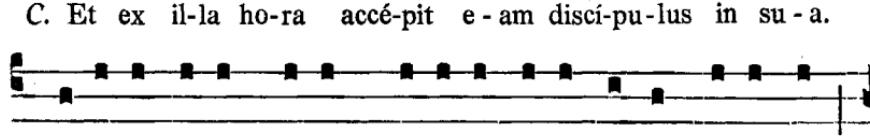
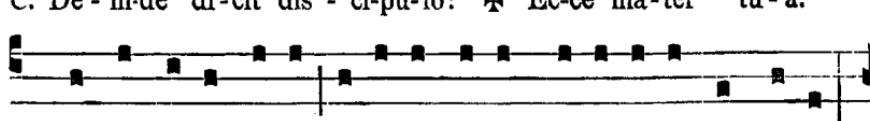
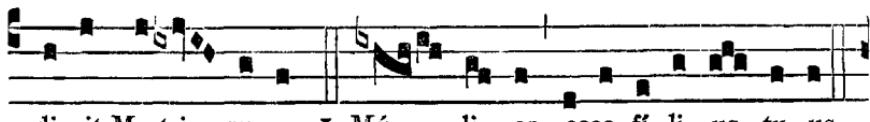

et hinc, mé - di - um autem Je-sum. Scripsit autem et tñ - tu - lum

Pi-lá-tus: et pó-su - it su-per cru-cem. E-rat au-tem scriptum:
 Je-sus Na-za-ré-nus, Rex Judæ - ó-rum. Hunc ergo tí-tu-lum mul-ti
 Judæ - ó-rum le-gé-runt, qui - a pro-pe ci-vi-tá-tem e-rat lo-cus,
 u-bi cru-ci - fi-xus est Je-sus. Et e-rat scriptum hebrá - i-ce,
 græ-ce, et la-tí-ne. Di-cé-bant er-go Pi-lá-to Pon-tí - fi-ces
 Judæ - ó-rum: S. No-li scri-be-re, Rex Judæ - ó-rum, sed qui - a
 ip-se di-xit: Rex sum Judæ - ó-rum. C. Respóndit Pi-lá-tus:
 S. Quod scripsi, scripsi. C. Mí-li-tes ergo cum cru-ci - fi-xíssent
 e - um, acce-pé-runt vesti-ménta e-jus (et fe-cé-runt quá-tu - or

 partes: u-ni-cu - ique mí - li - ti partem), et tú-ni-cam. E-rat autem

 tú-ni-ca inconsú - ti - lis, dé-su-per contéxta per to-tum. Di-xé-runt

 ergo ad ínvi-cem: S. Non scindá-mus e - am, sed sor-ti - ámur

 de il-la, cu-jus sit. C. Ut Scriptú-ra im-ple-ré-tur, di-cens:

 Par-tí - ti sunt ves-ti-mén-ta me - a si-bi: et in ves-tem me - am

 mi-sé-runt sortem. Et mí - li - tes qui-dem hæc fe-cé-runt. Sta-bant

 au-tem juxta Cru-cem Je-su, Ma-ter e-jus, et so-ror Ma-tris e-jus

 Ma-rí - a Clé - ophæ, et Ma-rí - a Magda-lé-ne. Cum vi-dís-set

 ergo Je-sus Matrem et discí-pu-lum stan tem, quem di - li-gé-bat,

Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.

Judæ - i ergo (quó-ni - am Pa - rascé - ve e - rat) ut non re - ma - né - rent
in cru - ce córpo - ra sábba - to (e - rat e - nim mag - nus di - es il - le
sábba - ti), ro - ga - vé - runt Pi - lá - tum, ut frange - réntur e - ó - rum
cru - ra, et tol - le - réntur. Ve - né - runt ergo mí - li - tes: et pri - mi
qui - dem fre - gé - runt cru - ra, et al - te - ri - us qui cru - ci - fí - xus est
cum e - o. Ad Je - sum autem cum ve - níssent, ut vi - dé - runt e - um
jam mórtu - um, non fre - gé - runt e - jus cru - ra: sed u - nus mí - li - tum
lánc - a la - tus e - jus a - pé - ru - it et con - tí - nu - o ex - í - vit
sanguis et aqua. Et qui vi - dit, tes - ti - mó - ni - um perhí - bu - it:

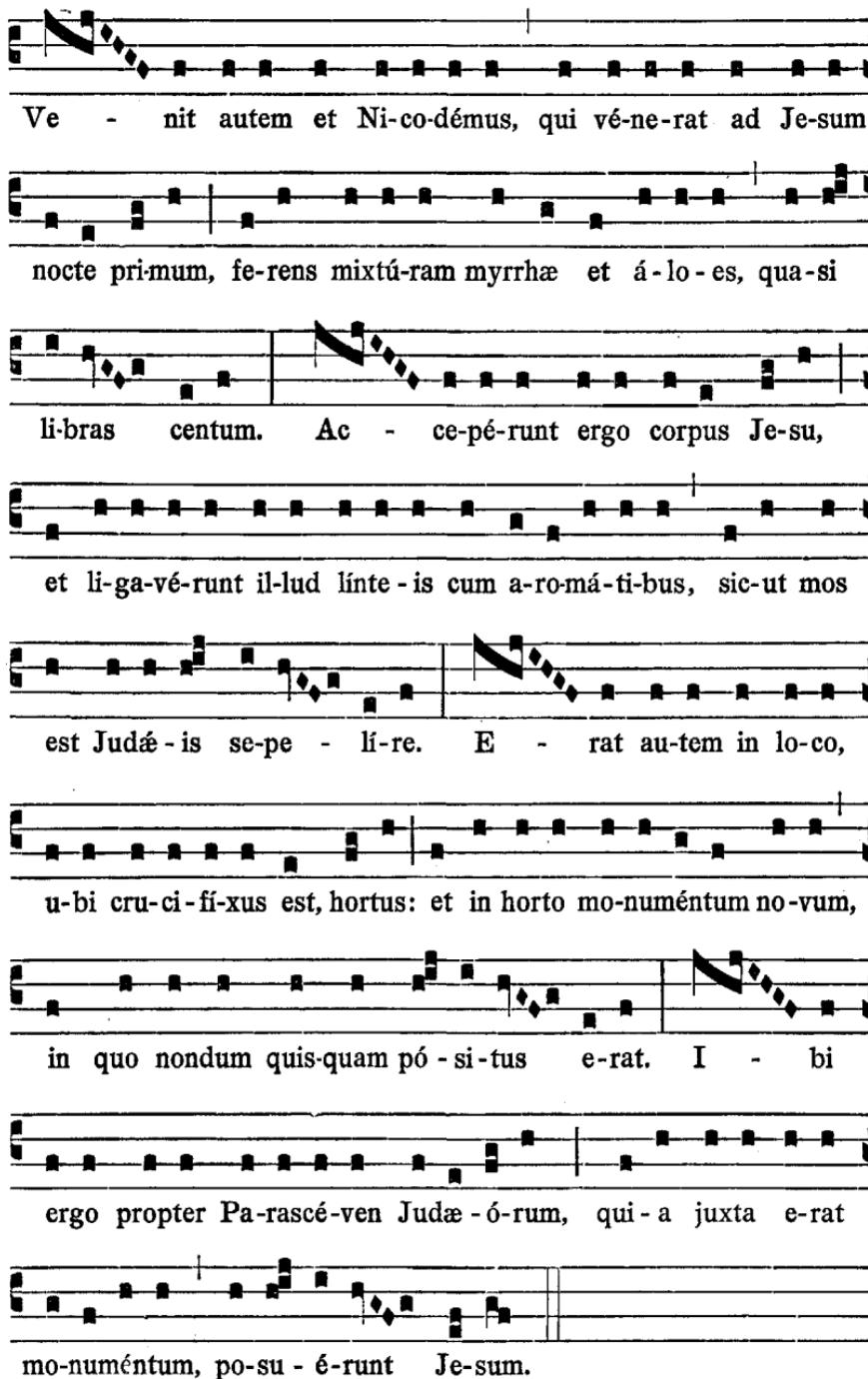
et ve-rum est tes-ti-mó-ni - um e-jus. Et il-le scit, qui - a ve-ra
di-cit: ut et vos cre-dá-tis. Facta sunt e-nim hæc, ut Scriptú-ra
im-ple-ré-tur: Os non commi-nu - é - tis ex e - o. Et i-te-rum
á - li - a Scriptú-ra di-cit: Vi-dé-bunt in quem transfi - xé-runt.

¶ Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et dicitur Munda cor meum, sed non petitur benedictio, et non deferuntur luminaria neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.

Tonus Evangelii, ad libitum.

Post hæc au-tem ro-gá-vit Pi-lá-tum Jo-seph ab A-ri-mathæ-a
(e - o quod es-set dis-cí-pu-lus Je-su, occútus au-tem propter
me-tum Judæ - ó-rum), ut tól-le-ret corpus Je-su. Et permí - sit
Pi - lá-tus. Ve - nit ergo, et tu - lit corpus Je-su.

Ve - nit autem et Ni-co-démus, qui vé-ne-rat ad Je-sum
 nocte pri-mum, fe-rens mixtú-ram myrrhæ et á-lo - es, qua-si
 li-bras centum. Ac - ce-pé-runt ergo corpus Je-su,
 et li-ga-vé-runt il-lud línte - is cum a-ro-má-ti-bus, sic-ut mos
 est Judé - is se-pe - lí-re. E - rat au-tem in lo-co,
 u-bi cru-ci - fi-xus est, hortus: et in horto mo-numéntum no-vum,
 in quo nondum quis-quam pô - si-tus e-rat. I - bi
 ergo propter Pa-rascé-ven Judæ - ó-rum, qui - a juxta e-rat
 mo-numéntum, po-su - é-runt Je-sum.

¶ Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus:

O ré-mus, di-lec-tís-si-mi no-bis, pro Ecclé-si-a
 sanc-ta De-i: ut e-am De-us et Dó-mi-nus nos-ter
 pa-ci-fi-cá-re, ad-u-ná-re et cus-to-dí-re dig-né-tur to-to
 orbe terrá-rum: subjí-ci-ens e-i prin-ci-pá-tus et po-tes-tá-tes:
 detque no-bis qui-é-tam et tran-quíl-lam vi-tam de-génti-bus,
 glo-ri-fi-cá-re De-um, Pa-trem omni-po-téntem. O-ré-mus.

Diaconus

Subdiaconus

Flectá-mus gé-nu-a. R. Le-vá-te.

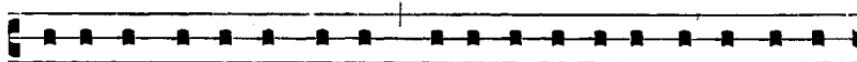
Oratio cantatur in tono feriali Orationis Missæ, extensis manibus. Et hic modus servatur in subsequentibus.

O mnípotens sempítérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua, toto orbe diffusa, stábili fide in confessióne tui nóminis perse-véret. Per eúndem Dóminum.

R. Amen.

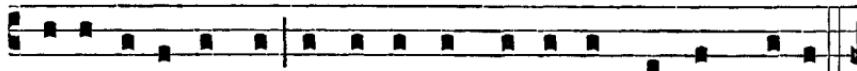
- ré-mus et pro be - a - tís-si-mo Pa-pa nostro N. . . . ut

De - us et Dó-mi-nus nos-ter, qui e - lé-git e - um in ór-di-ne

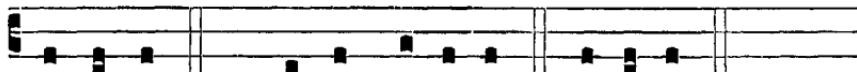
e-pis-co-pá-tus, salvum atque in-có-lu-mem cus-tó-di - at Ecclé-

si - æ su - æ sanctæ, ad re-géndum pó-pu-lum sanctum De - i.

Diaconus

Subdiaconus

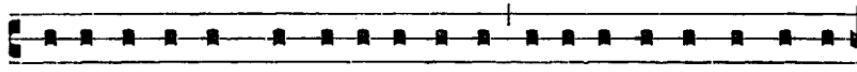
O - ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Omnipotens sempitérne Deus, cuius judício univérsa fundántur: respice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antistítitem tua pie-tate consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitatis suæ méritis augeáatur. Per Dóminum.

R. Amen.

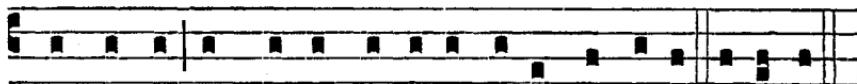
- ré-mus et pro ómni-bus E-pí-sco-pis, Pres-bý - te-ris,

Di - a - có - ni - bus, Sub-di - a-có - ni - bus, A-có - ly - this, Ex - or - cís - tis,

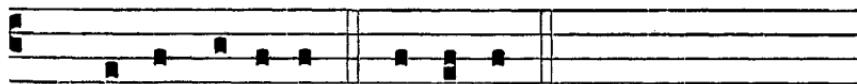
Lec-tó-ri-bus, Os - ti - á - ri - is, Con-fes-só - ri - bus, Vir-gí - ni - bus,

Ví - du - is: et pro om-ni pó-pu - lo sanc-to De - i. O-ré-mus.

Diaconus

Subdiaconus

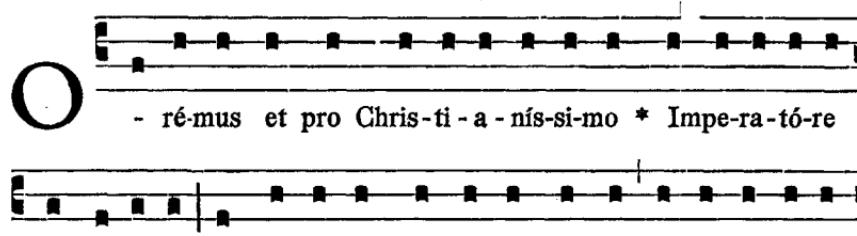

Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le - vá - te.

Omnípotens sempitérne Deus, cuius Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut, grátiae tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviáutur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem.

R. Amen.

*Si non est coronatus, dicatur: * elécito Imperatóre.*

O - ré-mus et pro Chris-ti - a - nís-si-mo * Impe-ra-tó-re

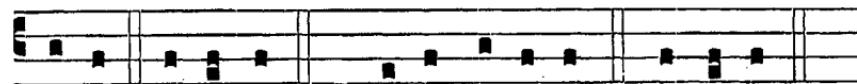

nostro N. . . . ut De - us et Dó-mi - nus nos-ter súbdi - tas il - li

fá-ci - at omnes bárba - ras na - ti - ó-nes, ad nostram per-pé - tu - um

Diaconus

Subdiaconus

pa - cem. O-ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le - vá - te.

Omnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes et ómnium jura regnórum: résponce ad Románum benignus Impérium; ut gentes, quæ in sua feritáte confídunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum.

R. Amen.

- ré-mus et pro cat-echú-me-nis nostris: ut De-us et

Dó-mi-nus noster ad-a-pé-ri - at au-res præ-cordi - ó-rum ipsó-rum

ja-nu - ámque mi-se-ri-cór-di - æ; ut, per la-vácrum re-ge-ne-

ra - ti - ó-nis accép-ta re-mis-si - ó-ne ómni - um pec-ca-tó - rum,

et ip-si inve-ni - án-tur in Chris-to Je-su, Dó-mi-no nostro.

Diaconus

Subdiaconus

O - ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper
prole fecúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris;
ut, renáti fonte baptísmatis, adoptíónis tuæ filiis aggregéntur. Per
Dóminum.

R. Amen.

- ré-mus, di - lec-tís-si-mi no-bis, De - um, Pa-trem omni-

po - tén - tem, ut cunc-tis mun-dum pur-get er-ró-ri-bus: mor-bos

áu-fe-rat: fa-mem de-pél-lat: a-pé-ri - at cár-ce-res: vín-cu - la
 dis-sól-vat: per-e-gri-nán - ti - bus réd - i - tum: in - fir-mán - ti - bus
 sa-ni - tát-em: na-vi-gán - ti - bus por-tum sa-lú - tis in-dúl-ge - at.

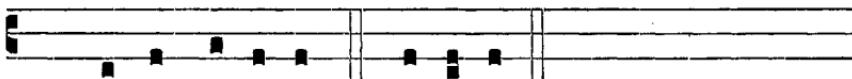
*Diaconus**Subdiaconus*

O - ré-mus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Omnipotens sempiterne Deus, mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitáibus suis misericórdiam tuam gáudeant affúisse. Per Dóminum.

R. Amen.

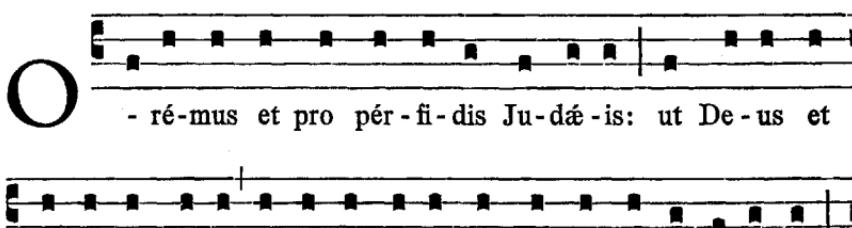
O - ré - mus et pro hæ-re - ti - cis et schis-má - ti - cis: ut
 De - us et Dó-mi - nus nos-ter é - ru - at e - os ab er - ró - ri - bus
 u - ni - vér - sis; et ad sanctam matrem Ecclé - si - am Ca-thó - li - cam
 atque A - po - stó - li - cam re - vo - cá - re di - gné - tur. O - ré - mus.

*Diaconus**Subdiaconus*

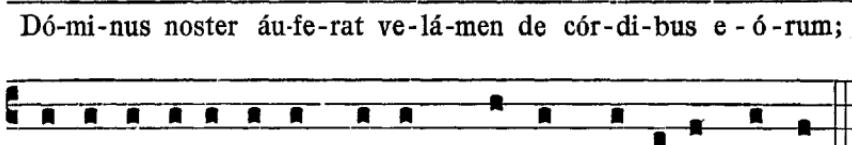
Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá - te.

Omnipotens sempiterne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis perire: respice ad ánimas diabolica fraude decéptas; ut, omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipiscant et ad veritatis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

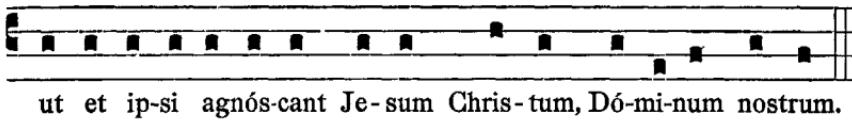
R. Amen.

- ré-mus et pro pér - fi - dis Ju-dâe - is: ut De - us et

Dó-mi-nus noster áu-fe-rat ve-lá-men de cór-di-bus e - ó - rum;

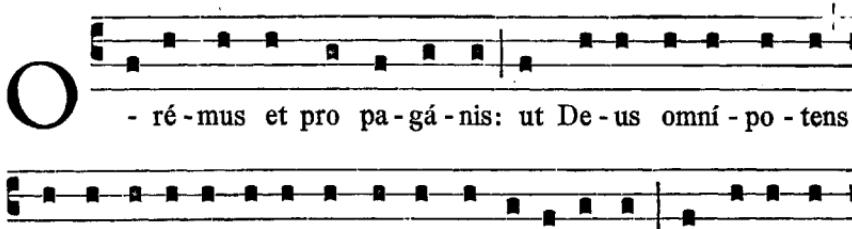

ut et ip-si agnós-cant Je-sum Chris-tum, Dó-mi-num nostrum.

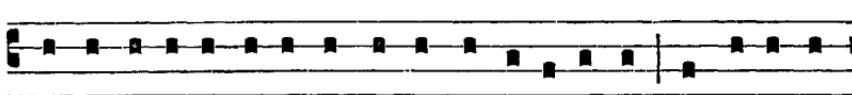
Non respondetur Amen, nec dicitur Orémus, aut Flectámus génuas, aut Leváte, sed statim dicitur:

Omnipotens sempiterne Deus, qui étiam Judáicam perfidiam a tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras, quas pro illiis populi obcæcatione deférimus; ut, ágnita veritatis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúndem Dóminum.

R. Amen.

- ré - mus et pro pa - gá - nis: ut De - us omní - po - tens

áu-fe - rat in - i - qui - tâ - tem a cór-di - bus e - ó - rum; ut, re-líc-tis

i-dó-lis su-is, con-ver-tán-tur ad De-um vi-yum et ye-rum.

et ú-ni-cum Fí-li-um e-jus, Je-sum Chris-tum, De-um et
Diaconus Subdiaconus

Dó-mi-num nostrum. O-rémus. Flec-tá-mus gé-nu - a. R. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquiris: súscipe propítius oratióne nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ ad laudem et glóriam nómini tui. Per Dóminum.

R. Amen.

¶ Completis Orationibus, Sacerdos deposita Casula accedit ad cornu Epistolæ, et ibi in posteriori parte anguli Altaris accipit a Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam, versa facie ad populum, a summitate parum discooperit, incipiens solus Antiphonam Ecce lignum Crucis, ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a Ministris usque ad Venite, adorémus. Choro autem cantante Venite, adorémus, omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ: et discooperiens brachium dextrum Crucis, elevansque eam paulisper, altius quam primo, incipit: Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus ut supra. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: et discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit: Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus, ut supra.

Apt.

VI

E

Ec-ce lig - num Cru - cis, in quo sa - lus mun - di

pe - pén - dit.

Chorus respondet:

V

V

e - ní - te,

ad - o-ré - mus.

Poستea Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, et genuflexus ibidem eam locat: mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, et accipit calceamenta, et Casulam. Postmodum Ministri Altaris, deinde alii Clerici, et laici, bini et bini, ter genibus flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit: quæ etiam Sacerdos sedens ad scamnum legit cum Ministris, ut infra:

Duo Cantores in medio chori cantant: **V.** Pópule meus, usque ad Agios o Theós.

V. I

Pó-pu-le me-us, quid fe-ci ti-bi? aut in quo
contris-tá-vi te? respón-de mi-hi. **V.** Qui-a e-dú-xi
te de ter-ra Æ-gýp-ti: pa-rás-ti Cru-cem
Sal-va-tó-ri tu-o.

Unus Chorus cantat:

A-gi-os o The-os.

Alius Chorus respondet:

Sanc-tus De-us.

Primus Chorus:

A - gi - os is-chy-rós.

Secundus Chorus:

S anctus for - tis.

Primus Chorus:

A - gi - os a-thá-na-tos, e - lé - i-son
i - más.

Secundus Chorus:

S anctus im - mor-tá - lis, mi - se - ré - re
no - bis.

Postea duo de secundo Choro cantant:

Q ui - a e - dú - xi te per de - sér - tum qua-dra-
gínta an - nis, et man-na ci - bá-vi te, et in - tro-dú - xi

in ter - ram sa - tis óp - ti - mam: pa - rás - - ti Cru - cem
Sal - va - tó - ri tu - o.

Chori respondent alternatim: Agios o Theós, etc., Sanctus Deus, etc., ita tamen ut primus Chorus semper repetat Agios, ut supra.

Deinde duo de primo Choro cantant:

Quid ul - tra dé - bu - i fá - ce - re ti - bi, et non fe - ci?
E - go qui - dem plan - tár - vi te ví - ne - am me - am spe - ci - o - sis - si - mam: et tu fac - ta es mi - hi ni - mis a - má - ra: a - cé - to nam - que si - tim me - am po - tás - ti: et lán - ce - a perfo - rás - ti la - tus Sal - va - tó - ri tu - o.

Item Chori alternatim respondent Agios, o Theós, Sanctus Deus, etc.

¶ Versus sequentis Improperii a duobus Cantoribus alternatim cantantur, utroque Choro simul repetente post quemlibet versum: Pópule meus, ut infra.

Duo de secundo Choro cantant:

W.
E go prop-ter te fla-gel-lá-vi Ægýp-tum cum pri-mo-
gé-ni-tis su - is: et tu me fla-gel-lá-tum tra-di - dis-ti.

Chorus repetit:

P ó-pu-le me - us, quid fe - ci ti - bi? aut in quo
con-tris-tá - vi te? re-spón - de mi - hi.

Duo de primo Choro:

W. E-go te e-dú-xi de Ægýp-to, demérsō Pha-ra - ó-ne in Ma-re
Ru - brum: et tu me tra-di-dis-ti prin-cí-pi-bus sa-cer-dó - tum.

Chorus repetit: Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

W. E-go an-te te a-pé-ru-i ma - re: et tu a-pe-ru-ís - ti
lán-ce - a la-tus me - um. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

W. E-go an-te te præ - í-vi in co-lúm-na nu - bis: et tu me
du-xis - ti ad præ - tó - ri - um Pi - lá - ti. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

W. E-go te pa-vi manna per de-sér - tum: et tu me ce-ci - dís-ti
á - la - pis et fla-gél-lis. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

W. E-go te po-tá - vi a-qua sa-lú - tis de pe - tra: et tu me
po-tás - ti fel - le et a-cé - to. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

W. E-go prop-ter te Cha-na-næ - ó-rum re-ges per-cús - si: et
tu per-cus-sís - ti a - rún-di - ne ca-put me - um.
Pópule meus.

Duo de primo Choro:

Y. E-go de-di ti-bi sceptrum re-gá - le: et tu de-dís-ti cá-pi-ti
me-o spí-ne - am co-ró-nam. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

Y. E-go te ex-al-tá-vi magna vir-tú - te: et tu me sus-pendís - ti
in pa - tí-bu - lo Cru - cis. Pópule meus.

Deinde cantatur communiter:

Ant. IV

Cru-cem tu - am * ad-o-rámus, Dó-mi-ne: et sanctam re-sur-
rec-ti - ó-nem tu - am laudámus et glo-ri - fi-cámus: ecce e-nim,
propter lig-num ve - nit gáudi - um in u-ni - vér-so mundo.

Ps. De - us mi-se-re - á-tur nos-tri et be-ne- dí-cat no-bis: *

il-lú-mi-net vul-tum su - um su-per nos et mi-se-re - á-tur nostri.

Et repetitur immediate Ant. Crucem tuam.

Postea cantatur ¶. Crux fidélis, cum Hymno Pange, lingua, gloriósi, et post quemlibet ejus versum repetitur Crux fidélis, vel Dulce lignum, eo modo quo inferius notatur.

I

C rux fi-dé-lis, in-ter omnes Arbor u-na nō-bi - lis:

Nul-la sil-va ta-lem pro-fert Fronde, flo-re, gér-mi - ne: *

Dul-ce lignum dulces cla-vos, Dul-ce pondus sús-ti - net.

Hymnus

I

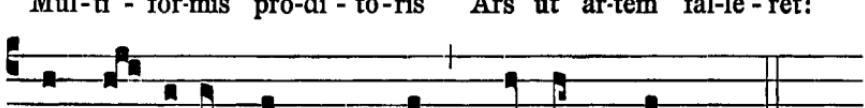
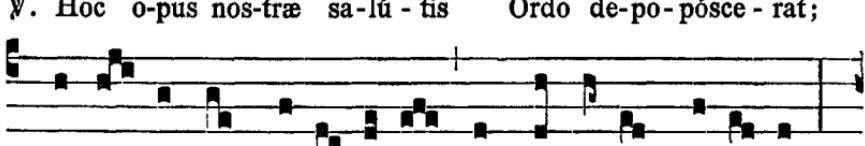
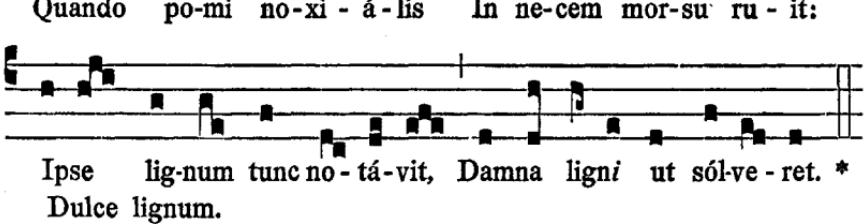
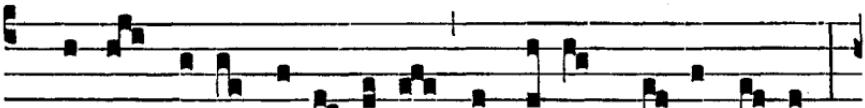
P ange, lingua, glo-ri - ó - si Láure - am certá-mi - nis,

Et su - per Cru - cis trophá - o Dic tri - úmphum nō-bi - lem:

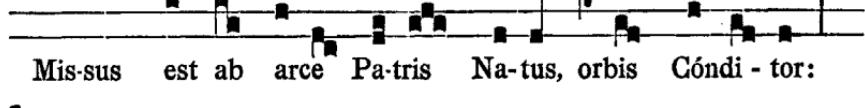
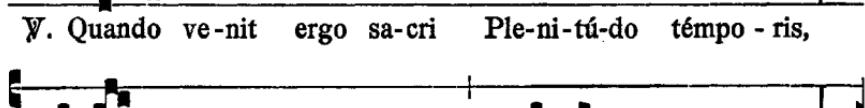
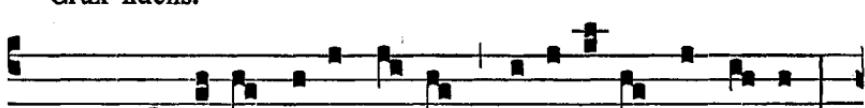
Quá-li - ter Red-émptor orbis Immo-lá - tus ví-ce - rit.

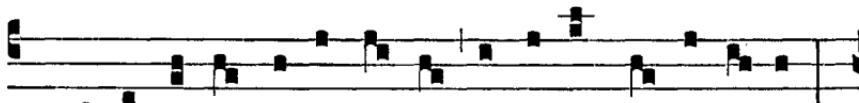
Repetitur Crux fidélis, usque ad Dulce lignum. Et sic fit, quoties repetitur Crux fidélis.

V. De pa-rén-tis pro-to-plás-ti Frau-de Fac-tor cón-do - lens,

Crux fidélis.

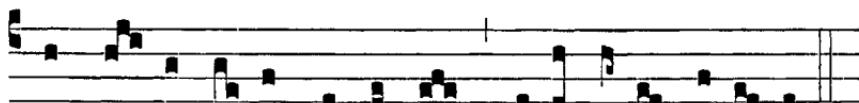

V. Va-git In-fans in-ter arc-ta Cón-di - tus præ - sé - pi - a:

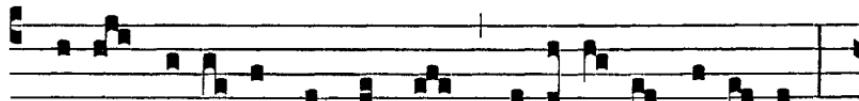
Membra pan-nis in-vo - lú - ta Virgo Ma - ter ál-li - gat:

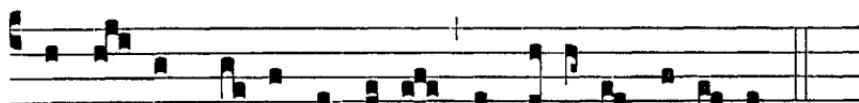
Et De - i ma - nus pe - désque Stric-ta cingit fás-ci - a.
Crux fidélis.

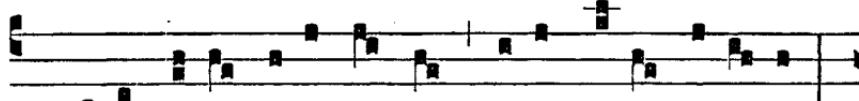
V. Lustra sex qui jam per-é - git, Tempus im-plens córpo - ris,

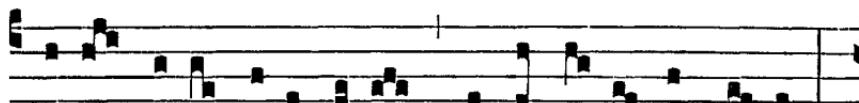
Sponte lí-be - ra Red - émptor Pas-si - ó - ni dé-di - tus,

Agnus in Cru - cis le - vá - tur Immo-lándus stí - pi - te. *
Dulce lignum.

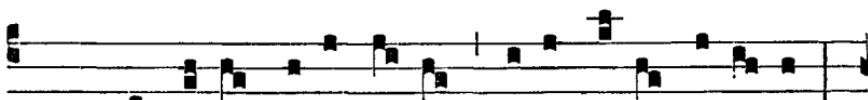
V. Fel-le po-tus ecce languet: Spi-na, cla-vi, lánce - a

Mi - te corpus per - fo - rá - runt, Unda ma - nat et cru - or:

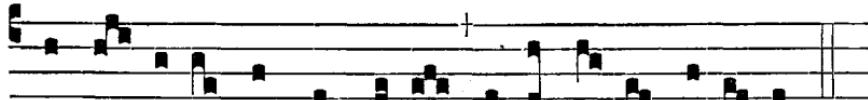
Terra, pontus, astra, mun-dus, Quo la-vántur flú-mi - ne!
Crux fidélis.

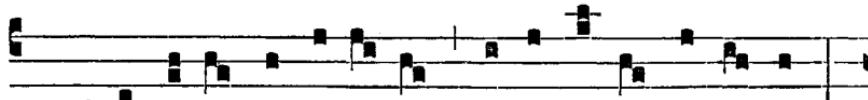
V. Flecte ra-mos, arbor al-ta, Tensa la-xa ví-sce - ra,

Et ri - gor lentéscat il-le, Quem de-dit na - ti - vi - tas:

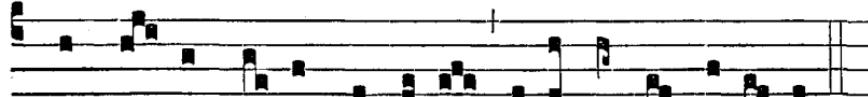
Et su - péni membra Re-gis Tende mi - ti stí-pi - te. *
Dulce lignum.

V. So-la digna tu fu - ís - ti Fer-re mundi Víc-ti - mam:

Atque portum præ-pa - rá-re Ar-ca mun-do náu-fra - go:

Quam sa - cer cru - or per - únxit, Fu-sus Agni córpo - re.
Crux fidélis.

V. Sem-pi - té-na sit be - á - tæ Tri-ni-tá - ti gló - ri - a:

Æqua Pa - tri Fi - li - ó-que; Par de-cus Pa - rá-clí - to:

U-ni - us Tri - níque nomen Laudet u - ni - vér-si - tas. A-men.

* Dulce liguum.

Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: et Diaconus accipiens Bursam Corporalium, extendit Corporale more solito, et juxta illud ponit Purificatorium: et finita adoratione, Crucem reverenter accipit, et reportat ad Altare. Postea ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis, et Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum Ministris. Cum perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non exstinguuntur nisi post sumptionem Sacramenti: et Sacerdos genuflexit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, et genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens Calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, et tegit extremitatibus Veli, quod humeros illius circumdat: et procedunt ordine, quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: et duo Acolythi cum thuribulis continue Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus sequens.

I

V e-xil-la Re - gis pród - e-unt: Fulget Cru-cis mysté-ri-um,

Qua Vi-ta mor-tem pér-tu - lit, Et mor - te vi - tam pró-tu - lit.

2. Quæ, vulne-rá - ta lán-ce - æ Mucró-ne di - ro, cri-mi-num

Ut nos la-vá - ret sór-di-bus, Ma-ná - vit unda et sán-gui-ne.

3. Implé-ta sunt, quæ cón - ci-nit Da-vid fi-dé - li cár-mi-ne,

Di-cén-do na - ti - ó - ni-bus: Reg-ná - vit a ligno De - us.

4. Ar-bor de-có - ra et fúl - gi-da, Or-ná-ta Re - gis púrpú-ra,

E-lécta dig-no stí - pi-te Tam sanc - ta membra tán-ge-re.

5. Be - á-ta, cu - jus brá - chi - is Pré - ti - um pe-pén-dit sää-cu - li:

Sta-té-ra fac-ta cór-po - ris, Tu-lít - que præ-dam tárta - ri.

6. O Crux, a-ve, spes ú - ni-ca, Hoc Pas-si - ó - nis témpo-re:

Pi - is ad-áu - ge grá - ti - am, Re - ís - que de - le crí-mi-na.

7. Te, fons sa - lú - tis, Trí - ni-tas, Colláudet omnis spi - ri-tus:

Qui-bus Cru-cis vic-tó - ri - am Lar-gí - ris, ad-de præmi - um.
A - men.

Cum venerit Sacerdos ad Altare, posito super illud Calice, genuflexus rursum incensat, et accedens deponit Hostiam ex Calice super Patenam, quam Diaconus tenet: et accipiens Patenam de manu Diaconi, Hostiam sacram ponit super Corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in Calicem, et Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedit, nec dicit super eam Orationem consuetam: sed accipiens Calicem a Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: et Diaconus illum cooperit Palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, et incensat Oblata, Crucem et Altare more solito, genuflectens ante et post, et quandocumque transit ante Sacramentum.

Cum incensat Oblata, dicit:

Incénsum istud, a te benedictum, ascéndat ad te, Dómine: et descendat super nos misericórdia tua.

Cum incensat Altare, dicit:

Psalmus 140, 2-4

Dirigátur, Dómine, orátió mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátió mánuum meárum sacrificium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declinet cor meum in verba malítiae, ad excusáandas excusatiónes in peccátis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam æternæ caritatis. Amen.

Et ipse non incensatur.

Postea aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, junctis manibus, dicit:

In spíritu humilitatis et in ánimo contrítō suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicit more solito:

Oráte, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum, Patrem omnipoténtem.

Et per eandem viam revertitur, non perficiens circulum: et consequenter, omissis aliis, dicit:

O rémus. Præ-céptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni - ti et di-ví-na
 in-sti - tu - ó-ne formá - ti, audémus dí-ce-re: Pa-ter nos-ter,
 qui es in cæ - lis: Sancti - fi-cé-tur no-men tu - um: Advé-ni - at
 regnum tu - um: Fi - at vo-lúntas tu - a, sic-ut in cæ-lo et in
 terra. Pa-nem nostrum co - ti - di - á-num da no - bis hó-di - e:
 Et di-mít-te no - bis dé - bi - ta nostra, sic-ut et nos di-mít - ti - mus
 de - bi - tó - ri - bus nostraris. Et ne nos indú - cas in tenta - ti - ó - nem.
 R. Sed lí-be-ra nos a ma - lo.

Sacerdos, sub silentio dicto Amen eadem voce, qua dixit Pater noster, absolute sine Orémus in tono Orationis Missæ ferialis dicit:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præ-séntibus et futúris; et intercedénte béata et gloriósa semper Vírgine Dei Genetrice María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo,

atque Andréa, et ómnibus Sanctis, (*non signat se Patena*) da propitius pacem in diébus nostris: ut, ope misericordiae tuæ adjúti, et a peccáto simus semper liberi et ab omni perturbatione secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum. R. Amen.

Tunc Celebrans, facta reverentia usque ad terram, supponit Patenam Sacramento, quod in dextera accipiens elevat, ut videri possit a populo: et statim supra Calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in Calicem more solito, nihil dicens. Pax Dómini non dicitur, nec Agnus Dei, neque pacis osculum datur. Postmodum, prætermissis duabus primis Orationibus, dicit tantum sequentem:

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus sumere præsumo, non mihi provéniat in judicium et condemnationem: sed pro tua pietate proxit mihi ad tutaméntum mentis et cárporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Pafre in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum. Amen.

Tunc genuflectit, et accipit Patenam cum Corpore Christi: et maxima humilitate ac reverentia dicit:

Panem cælestem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Percutit pectus suum, ter dicens:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.

Postea signat se Sacramento, dicens:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit Corpus reverenter.

Deinde, omissis omnibus, quæ dici solent ante sumptionem Sanguinis, immediate particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit de Calice. Et more solito facta ablutione digitorum, et sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis, dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

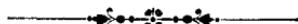
Non dicitur Corpus tuum, Dómine, nec Postcommunio, nec Pláceat tibi, nec datur benedictio; sed facta reverentia Altari, Sacerdos cum Ministris discedit: et dicuntur Vesperæ sine cantu: et denudatur Altare.

Ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi præcedentis diei, 232.

Ad Magnificat Ant. Cum accepisset acétum, * dixit: Consummatum est: et, inclinato cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est, cum reliquis ut supra ad Laudes, 210.

Completorium, dicitur ut in Cena Domini, 242.

SABBATO SANCTO

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María *et Credo.*

In I Nocturno

1. Ant. VIII G

In pa-ce * in id - íp-sum, dórmi - am et re-qui - éscam.

Ps. 4 Cum invo-cá-rem ex-audí-vit me De - us jus-tí - ti - æ

me - æ: * in tri-bu-la - ti - ó-ne di-la-tás-ti mi - hi.

2. Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

3. Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quærítis mendácium?

4. Et scítote quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascimini, et nolite peccáre: * quae dícitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

6. Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti létitiam in corde meo.

8. A fructu frumenti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idipsum * dórmiam, et requiéscam;

10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituisti me.

Anti-phona

In pa-ce in id - íp-sum, dórmi - am et re-qui - éscam.

2. Ant.

IV E

H

a - bi - tá-bit * in ta - ber - ná - cu - lo tu - o, re - qui - éscet
in monte sancto tu - o.

Ps. 14 Dó-mi-ne, quis ha-bi-tá-bit in ta - berná - cu - lo tu - o? *

aut quis re-qui - éscet in monte sancto tu - o?

2. Qui ingréditur sine mácula, * et operáтур justitiam:

3. Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

4. Nec fecit próximo suo malum, * et opprórium non accépit advérsus próximos suos.

5. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

6. Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

7. Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Anti-phona

Ha - bi - tâ - bit in ta - ber - ná - cu - lo tu - o, re - qui - é - scet
in monte sancto tu - o.

3. Ant. VII c

C a - ro me - a * re - qui - é - scet in spe.

Ps. 15 Con-sérva me, Dó-mi-ne, quóni - am spe-rá-vi in te. *

Di - xi Dó - mi - no: De - us me - us es tu, quó-ni - am bo-nó - rum
me - ó - rum non e-ges.

2. Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

3. Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleráverunt.

4. Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

5. Dóminus pars hereditáris meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítutes hereditátem meam mihi.

6. Funes cecidérunt mihi in præ-cláris: * étenim heréditas mea præ-clára est mihi.

7. Benedic Dóminum, qui trábuít mihi intelléctum: * ínsuper et

usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

8. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

9. Propter hoc lètátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

10. Quóniam non derelínques ániam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

11. Notas mihi fecisti vias vitæ, † adimplébis me lètitia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Anti-
phona

Ca-ro me - a re-qui - éscet in spe.

V. In pa-ce in id-ípsum. R. Dór-mi - am et re-qui - és-cam.

V. In pa-ce in id-íp-sum. R. Dór-mi - am et re-qui - és-cam.

Pater noster, secreto.

Lectio I

Cap. 23, 22-30

D e La-menta-ti - ó-ne Je-re-mí - æ Prophé - tæ.

Heth. Mi-se-ri-córdi - æ Dó-mi-ni, qui-a non su-mus consúmpti:

qui-a non de-fe-cé-runt mi-se-ra-ti - ó-nes e - jus. Heth.

No-vi di-lú-cu-lo, multa est fi-des tu - a. Heth. Pars me - a

Dó-mi-nus, di-xit á-ni-ma me - a: proptér-e - a exspectá-bo e - um.

Teth. Bo-nus est Dó-mi-nus spe-rán-ti-bus in e - um, á-nimæ

quæ-rén-ti il-lum. Teth. Bo-num est præsto-lá-ri cum si-lén-
ti-o sa-lu-tá-re De - i. Teth. Bo-num est vi-ro, cum portá-
ve-rit ju-gum ab ad-u-lescén-ti - a su - a. Jod. Se-dé-bit
so-li-tá-ri - us, et ta-cé-bit: qui - a le-vá-vit su-per se. Jod.
Po-net in púlve-re os su - um, si forte sit spes. Jod.
Da-bit percu - ti - én-ti se ma-xíl-lam, sa-tu-rá-bi-tur oppróbri - is.
Je-rú-sa-lem, Je - rú-sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num, De - um
tu - um.

Responsorium I

IV

S

ic-ut o-vis * ad occi - si - ó - nem duc - tus est,

et dum ma-le tracta - ré - tur, non a-pé-ru - it os
 su - um: trá-di - tus est ad mor - tem,* Ut vi-vi-
 fi-cá - ret pó - pu - lum su - um. V. Trá-di-dit
 in mortem á - ni-mam su - am, et in-ter sce - le-rá-tos
 re - pu-tá - tus est. * Ut vi-vi - fi-cá - ret.

Lectio II

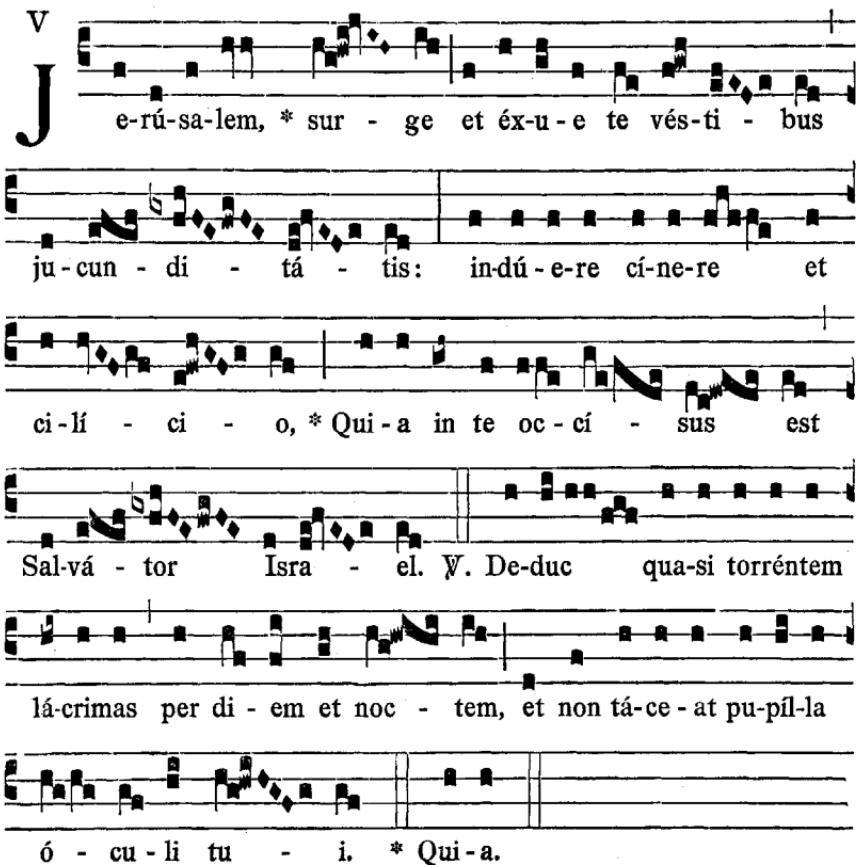
Cap. 4, 1-6

A - leph. Quómo-do obscu-rá-tum est aurum, mu-tá-tus
 est co-lor ópti-mus, dispér-si sunt lá-pi-des sanctu - á - ri - i
 in cá-pi-te ómni - um pla-te - á - rum? Beth. Fi-li - i Si - on
 in -cli - ti, et a-míc - ti auro pri-mo: quómo-do re-pu-tá - ti sunt

in va-sa tés-te - a, o-pus má-nu - um fí-gu - li? Ghimel.
 Sed et lá-mi - æ nu-da-vé-runt mammam, lac-ta-vé-runt cá-tu - los
 su - os: fí - li - a pó-pu - li me - i cru-dé - lis, qua-si strúthi - o in
 de-sér - to. Da - leth. Adhá - sit lingua lacténtis ad pa-lá - tum
 e-jus in si - ti: párvu - li pe - ti - é-runt pa - nem, et non e - rat
 qui fránge - ret e - is. He. Qui vesce-bántur vo - luptu - ó - se,
 in - ter - i - é - runt in vi - is: qui nu - tri - e - bántur in cró - ce - is,
 ample - xá - ti sunt stér - co - ra. Vau. Et ma - jor ef - fécta
 est in - íqui - tas fí - li - æ pó - pu - li me - i péccá - to Sa - dor - ió - rum,
 quæ subvérsa est in moménto, et non cepé - runt in e - a ma - nus.

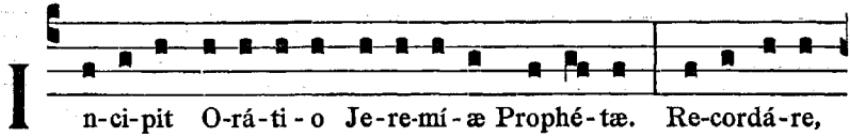

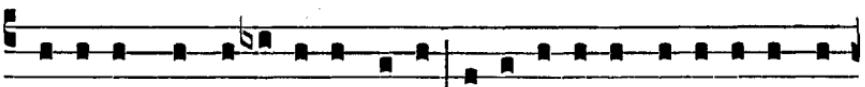
Responsorium II

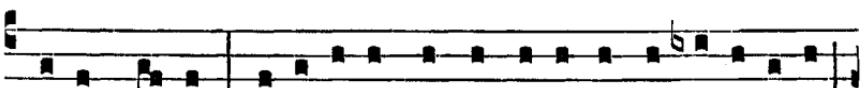

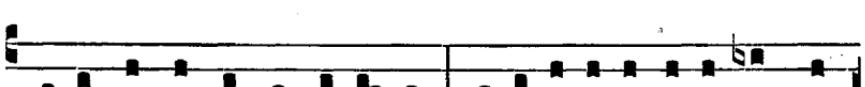
Lectio III

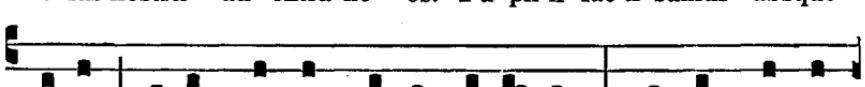
Cap. 5, 1-11

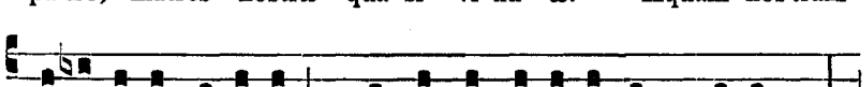

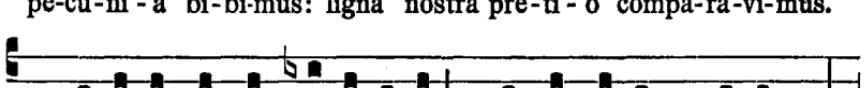

 Dó-mi-ne, quid accí-de-rit no-bis: in-tu - é-re et ré-spi-ce oppró-

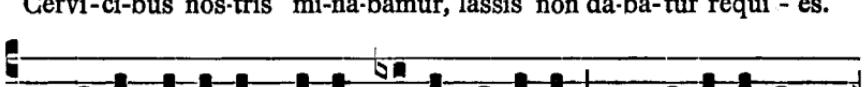

 bri - um nostrum. He-ré-di-tas nos-tra versa est ad a-li - é-nos:

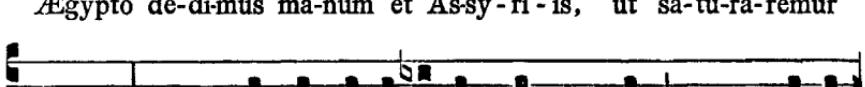

 domus nostræ ad extrá-ne - os. Pu-pil-li fac-ti sumus absque

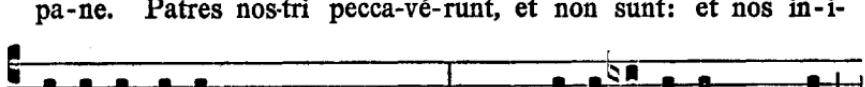

 pa-tre, matres nostræ qua-si ví-du - æ. Aquam nos-tram

 pe-cú-ni - a bí-bi-mus: ligna nostra pré-ti - o compa-rá-vi-mus.

 Cerví-ci-bus nos-tris mi-na-bámur, lassis non da-bá-tur réqui - es.

 Ægypto dé-di-mus ma-num et Assý - ri - is, ut sa-tu-ra-rémur

 pa-ne. Patres nos-tri pecca-vé-runt, et non sunt: et nos in-i-

 qui-tá-tes e - ó-rum portá-vi-mus. Ser-vi do-mi-ná-ti sunt nos-tri:

non fu - it, qui red-i-me-ret de ma-nu e - ó - rum. In a-ni-má-bus
nos-tris af-fe-re-bá-mus pa-nem no-bis, a fá-ci - e glá-di - i in
de-sér-to. Pel-lis nostra qua-si clí-ba-nus ex-ústa est a fá-ci - e
tempes-tá-tum fa-mis. Mu - lí - e-res in Si - on humi - li - a-vé-runt
et vírgi-nes in ci - vi - tás-ti-bus Ju - da. Je - rú - sa - lem, Je - rú -
sa - lem, convér-te - re ad Dó - mi - num, De - um tu - um.

Alter tonus, ad libitum

I n - ci - pit O - rá - ti - o Je - re - mí - æ Prophé - tæ. Re - cordá - re,
Dó - mi - ne, quid accí - de - rit no - bis: in - tu - é - re et réspi - ce
oppró - bri - um nos - trum. He - ré - di - tas nostra versa est ad

a - li - é - nos: domus nos - træ ad ex-trá - ne - os.
 Pu-pil-li fac-ti sumus absque pa - tre, ma-tres nostræ qua - si
 ví - du - æ. A-quam nos-tram pe-cú-ni - a bí-bi - mus:
 ligna nos - tra pré - ti - o com - pa - rá - vi-mus. Cerví - ci - bus
 nos-tris mi-na - bá - mur, las-sis non da-bá - tur ré - qui - es.
 Æ-gýpto dé-di-mus má - num et Assý - ri - is, ut sa-tu -
 ra - rémur pa-ne. Pa-tres nostri pecca-vé-runt, et non sunt:
 et nos in - i - qui - tás e - ó - rum portá - vi-mus. Ser - vi
 do-mi-ná - ti sunt nos - tri: non fu - it, qui red-i-me-ret de

ma - nu e - ó-rum. In a-ni-má-bus nos-tris af-fe-re-bámus
 pa-nem no - bis, a fá-ci - e glá-di - i in de - sér-to. Pel-lis
 nos-tra qua-si clí-ba-nus ex-ús-ta est a fá - ci - e
 tempes - tátum fa-mis. Mu-lí - e-res in Si - on hu-mi-li - a -
 vé - runt et vírgi - nes in ci-vi-tá - ti-bus Ju-da. Je - rú-sa - lem,
 Je - rú-sa - lem, convér - te - re ad Dó-mi-num, De - um
 tu - um.

Responsorium III

V

P lange * qua - si virgo, plebs me - a:
 u-lu-lá - te, pas - tó - res, in ci-ne-re et

ci - lí - ci - o: * Qui - a ve - nit di - es Dó - mi - ni
 ma - gna et a-má - - ra val - de.

Y. Ac-cíngi-te vos, sa-cerdó-tes, et plángi-te, mi-nís-tri
 al-tá - ris, aspérgi-te vos cí-ne - re. * Qui - a.

R. Plan-ge.

In II Nocturno

1. Ant.

V a E - le-vá-mi-ni, * portæ æ-terná-les, et in-tró - í - bit

Rex gló - ri - æ.

†

Ps. 23 Dó-mi-ni est ter-ra, et ple-ni-tú-do e - jus: * orbis
 ter-rá-rum, et u-ni-vér-si qui há-bi-tant in e - o.

2. Quia ipse super māria fundávit eum: * et super flūmina præparávit eum.

3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens mānibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

5. Hic accípiet benedictiōnem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

6. Hæc est generatiō quæréntium

eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

8. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

10. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Anti-phona

E-le-vá-mi-ni, por-tæ æ-ter-ná-les, et in-tró - í - bit

Rex gló - ri - æ.

2. Ant. IV E

C re-do vi-dé - re * bo-na Dó-mi - ni in ter-ra vi - vén - ti - um.

Ps. 26 Dó-mi - nus il - lu - mi - ná - ti - o me - a, et sa - lus me - a, *

quem ti - mé - bo?

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

4. Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et ceci-dérunt.

5. Si consístant adversum me castra, * non timébit cor meum.

6. Si exsúrgat adversum me prælium, * in hoc ego sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requiram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

8. Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.
9. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.
10. In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.
11. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferacionis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.
12. Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.
13. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.
14. Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servitu tuo.
15. Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutaris meus.
16. Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.
17. Legem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.
18. Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.
19. Credo videre bona Domini * in terra viventium.
20. Exspecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Anti-phona

Cre-do vi-de-re bo-na Dó-mi-ni in ter-ra vi-vén-ti - um.

3. Ant. VIII G

D ó-mi-ne, * ab-sa-tra-xis-ti ab in-fe-ri-s á-ni-mam me - am.

Ps. 29 Ex-al-tá-bo te, Dó-mi-ne, quó-ni - am sus-ce-pís-ti me: *

- nec de-lec-tás-ti in-i-mí-cos me - os su-per me.
2. Domine, Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.
3. Domine, eduxisti ab inférno ánimam meam: * salvasti me a descendéntibus in lacum.
4. Psallite Domino, sancti ejus: * et confitémini memoriæ sanctitatis ejus.
5. Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

6. Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutinum lætitia.

7. Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

8. Dómine, in voluntáte tua, * præstítisti decóri meo virtútem.

9. Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

10. Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

11. Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descéndo in corruptionem?

12. Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

13. Audívit Dóminus, et misér-tus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

14. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti sac-cum meum, et circumdedísti me lætitia:

15. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Anti-phona

Dó-mi-ne, abs-tra-xis-ti ab ín-fe-ri-s á-ni-mam me-am.

V. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re me-i.

R. Et re-sús-ci-ta me, et re-trí-bu-am e-is.

Vel:

V. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re me-i.

R. Et re-sús-ci-ta me, et re-trí-bu-am e-is.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super Psalms

Lectio IV

In Ps. 63, vers. 7

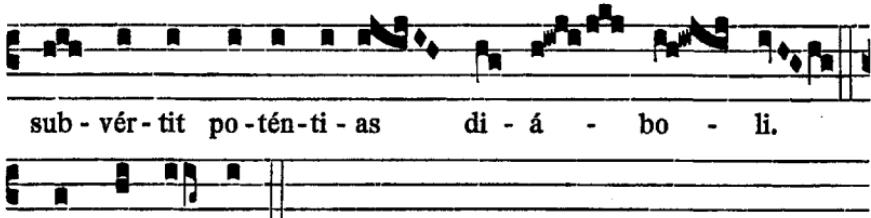
Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt: Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutationes, consilia mala. Accéssit homo ad ipsa consilia, passus est se tenéri ut homo.

Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderéetur nisi homo, aut crucifigeréetur aut moreréetur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaréetur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Responsorium IV

VII

Re-cés-sit * Pas-tor nos - ter, fons a - quæ
 vi - væ, ad cu - jus tráns-i - tum sol ob - scu -
 rá - tus est: * Nam et il - le captus est,
 qui cap-tí-vum te-né-bat pri - mum hó-mi - nem:
 hó - di - e por - tas mor - tis et se - ras
 pá - ri - ter Sal-vá - tor nos - ter dis - rú - pit.
 V. De - strú - xit qui - dem claustra in - fér - ni, et

* Nam et il - le.

Lectio V

Quo perdixerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defec-
cérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent
ad sepúlcrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille; hoc appellabátur
nómine Dóminus Jesus Christus, ad soláciū servórum suórum,
quando dicúntur seductóres; ergo illi Piláto: Sedúctor ille, inquiunt
dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube itaque custodíri
sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et
furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus
error pejor priore. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custo-
dite, sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes
lápidem cum custóbibus.

Responsorium V

VIII

O vos omnes, * qui transí - tis per vi - am, at - tén -
di - te et vi-dé - te, * Si est do - lor sí - mi - lis
sic - ut do - lor me - us. V. At-tén - di - te,
u - ni - vér - si pó - pu - li, et vi - dé - te do - - ló - rem
me - um. * Si est.

Lectio VI

Posuerunt custodes milites ad sepulcrum. Concussa terra Dominus resurrexit: miracula facta sunt talia circa sepulcrum, ut et ipsi milites, qui custodes advenerant, testes fierent, si vellent vera nuntiare. Sed avaritia illa, quae captivavit discipulum comitem Christi, captivavit et militem custodem sepulcri. Damus, inquit, vobis pecuniam: et dicite, quia, vobis dormientibus, venerunt discipuli ejus et abstulerunt eum. Vere defecerunt scrutantes scrutationes. Quid est, quod dixisti, o infelix astutia? Tantumne deseris lucem consilii pietatis et in profunda versitatem demergeris, ut hoc dicas: Dicite, quia, vobis dormientibus, venerunt discipuli ejus et abstulerunt eum? Dormientes testes adhibes: vere tu ipse obdormisti, qui scrutando talia defecisti.

Responsorium VI

IV

Ecce, *quomo do mó-ri-tur jus - tus, et ne - mo
pér - ci-pit cor - de: et vi - ri jus - ti tol-lún - tur,
et ne - mo con - sí - de - rat; a fá-ci - e in - iqui -
tá - tis sub-lá - tus est jus - tus: * Et e - rit
in pa - ce me-mó - ri - a e - jus. V. Tamquam
ag-nus co - ram ton-dén-te se ob-mú - tu - it, et non

a-pé - ru - it os su - um: de an-gús - ti - a, et de ju-dí -
ci - o sub-lá - tus est. * Et e-rit. R. Ec - ce.

In III Nocturno

1. Ant. VIII G

De - us ád-ju - vat me, * et Dó-mi-nus sus-cép-tor est
á - ni - mæ me - æ.

Ps. 53 De - us, in nó-mi-ne tu - o sal-vum me fac: * et in
vir - tú - te tu - a jú - di - ca me.

2. Deus, exáudi orationem meam: * áuribus pér-cipe verba oris mei.
3. Quóniam aliéni insurrexérunt adversum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non posuérunt Deum ante conspéctum suum.
4. Ecce enim Deus áduvat me:

* et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimicis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntarie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

Anti-phona

De-us ádju-vat me, et Dóminus suscéptor est á-nimæ me-æ.

2. Ant.

VII a

n pa - ce fac-tus est * lo - cus e - jus, et in Si - on

ha - bi - tâ - ti - o e - jus.

Ps. 75 No - tus in Ju - dæ - a De - us: * in Is - ra - el ma - gnum

no-men e - jus.

2. Et factus est in pace locus
ejus: * et habitatio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcu-
um, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabiliter a
móntibus ætérnis: * turbáti sunt
omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: *
et nihil invenérunt omnes viri divi-
tiárum in mánibus suis.

6. Ab increpatiōne tua, Deus
Jacob, * dormitáverunt qui ascen-
dérunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis re-
sistet tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cælo audítum fecisti ju-
dicium: * terra trémuit et quié-
vit:

9. Cum exsúrgeret in judíciū
Deus, * ut salvos fáceret omnes
mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitatió hóminis
confitébitur tibi: * et reliquiae co-
gitatióni diem festum agent tibi.

11. Vovéte, et réddite Dómino
Deo vestro: * omnes, qui in cir-
cúitu ejus affértis múnera.

12. Terríbili et ei qui aufert spi-
ritum principum, * terríbili apud
reges terræ.

Anti-
phona

In pa - ce fac-tus est lo - cus e - jus, et in Si - on

ha - bi - tâ - ti - o e - jus.

3. Ant.

IV d

F

ac-tus sum * sic - ut ho-mo si-ne ad-ju-tó-ri - o,

in-ter mórtu - os li - ber.

†

Ps. 87 Dó-mi-ne, De - us sa-lú-tis me - æ: * in di - e cla-má-vi,

et noc-te co - ram te.

2. Intret in conspéctu tuo orá-tio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

3. Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

4. Æstimatús sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormientes in sepúlcris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lacu infe-riori: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

7. Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

8. Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatió-nem sibi.

9. Tráditus sum, et non egre-diebar: * óculi mei languérunt præ inópia.

10. Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mi-rabilia: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

13. Numquid cognoscéntur in té-nebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblioviónis?

14. Et ego ad te, Dómine, cla-mávi: * et mane orátko mea præ-véniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratióñem meam: * avértis fáciem tuam a me?

16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

17. In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me si-mul.

19. Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a mi-séria.

Anti-
phona

Fac-tus sum sic-ut ho-mo si-ne ad-ju-tó-ri-o,

in-ter mórtu-os li-ber.

V. In pa-ce fac-tus est lo-cus e-jus.

R. Et in Si-on ha-bi-tá-ti-o e-jus.

Vel:

V. In pa-ce fac-tus est lo-cus e-jus.

R. Et in Si-on ha-bi-tá-ti-o e-jus.

*Pater noster, secreto.**De Epistola beati Pauli Apóstoli ad Hebreos**Lectio VII**Cap. 9, 11-22*

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per amplius et perfectius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creationis: neque per sanguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulae aspersus inquinátos sanctificat ad emundatióne carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab opéribus mórtuis, ad servíendum Deo vivénti?

Responsorium VII

VIII

A

- sti - té - runt * re - ges ter - ræ, et prín - ci - pes
 con - ve - né - runt in u - num, * Ad - vér - sus Dó -
 mi - num et ad - vér - sus Chris - tum
 e - jus. **V.** Qua - re fre - mu - é - runt gen - tes,
 et pó - pu - li me - di - tá - ti sunt in - á - ni - a?
 Ad - vér - sus.

Lectio VIII

Et ídeo novi Testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Tes taménto, repromissióne accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditatis. Ubi enim testaméntum est: mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alioquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicátum est.

Responsorium VIII

IV

A

s - ti - má - tus sum * cum de - scendén - ti - bus in

la - cum: * Fac - tus sum sic - ut ho - mo si-ne ad - ju -
tó - ri - o, in-ter mó - tu - os li - ber.

V. Po-su - é-runt me in la-cu in-fe-ri - ó - ri,
in te-nebró-sis et in umbra mor - tis. * Fac - tus.

Lectio IX

Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo: accípiens sanguinem vitulórum et hircórum cum aqua et lana coccínea et hyssópo: ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sanguine simíliter aspérsit: et ómnia pæne in sanguine secúndum legem mundántur: et sine sanguinis efusióne non fit remissio.

Responsorium IX

II
S e-púl - to * Dó - mi - no, signá-tum est mo-numén - tum,
volvén - tes lá - pi - dem ad ósti - um monu-mén - ti:
* Po-nén - tes mí - li - tes, qui custo-dí - rent il - lum.

Y. Ac-ce-dén - tes prín-ci-pes sa-cerdó-tum ad Pi - lá - tum,
pe - ti - é-runt il - lum. * Po-nén - tes. R. Se-púl - to.

AD LAUDES

1. Ant.

IV c

mors, * e-ro mors tu - a, morsus tu - us e-ro, in-férne.

Ps. 50 Mi-se-ré-re me - i, De - us, * se-cúndum magnam mi-se-
ri-córdi - am tu - am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele ini-quitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo mun-da me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum me-um contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermóni-bus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitáibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexisti: * incépta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérge me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Auditui meo dabis gáudium et létitiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a pec-cátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

12. Ne projicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi létitiam salu-táris tui: * et spíritu principali confirma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Libera me de sanguínibus,
Deus, Deus salútis meæ: * et
exsultábit lingua mea justitiam
tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries:
* et os meum annuntiábit laudem
tuam.

17. Quóniam si voluíssete sacri-
ficium, dedísssem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrificium Deo spíritus con-
tribulátus: * cor contrítum, et hu-
miliátum, Deus, non despícies.

19. Benigne fac, Dómine, in bona
voluntáte tua Sion: * ut ædificén-
tur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrificium
justitiae, oblationes, et holocáusta:
* tunc impónent super altáre tuum
vítulos.

Anti-
phona

O mors, e - ro mors tu - a, mor-sus tu - us e - ro, infér-ne.

1. Ant.

IV A*

P

lan-gent e - um * qua - si u - ni - gé - ni - tum, qui - a

ín-no - cens Dó - mi - nus oc - ci - sus est.

†

Ps. 91 Bo - num est con - fi - té - ri Dó - mi - no: * et psál - le - re

nó - mi - ni tu - o, Al - tis - si - me.

2. Ad annuntiándum mane mi-
sericórdiam tuam: * et veritátem
tuam per noctem.

3. In decachórdo, psaltério: *
cum cántico, in cithara.

4. Quia delectásti me, Dómine,
in factúra tua: * et in opéribus
mánuum tuárum exsultábo.

5. Quam magnificáta sunt ópera
tua, Dómine! * nimis profundiæ
factæ sunt cogitationes tuæ.

6. Vir insípiens non cognóscet:
* et stultus non intélleget hæc.

7. Cum exórti fúerint peccató-
res sicut fænum: * et apparérint
omnes, qui operántur iniquitatem:

8. Ut intéreant in séculum sé-
culi: * tu autem Altissimus in
æternum, Dómine.

9. Quóniam ecce inimici tui, Dó-
mine, † quóniam ecce inimici tui

peribunt: * et dispergéntur omnes,
qui operántur iniquitátem.

10. Et exaltábitur sicut unicórni
nis cornu meum: * et senéctus
mea in misericórdia úberi.

11. Et despéxit óculus meus ini-
micos meos: * et in insurgéntibus
in me malignántibus áudiet auris
mea.

12. Justus, ut palma florébit: *

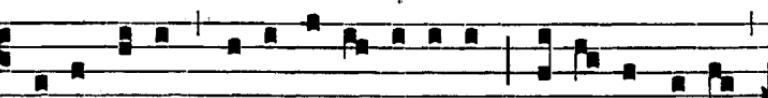
sicut cedrus Líbani multiplicábi-
tur.

13. Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri floré-
bunt.

14. Adhuc multiplicabúntur in
senécta úberi: * et bene patiéntes
erunt, ut annúntient:

15. Quóniam rectus Dóminus,
Deus noster: * et non est iníqui-
tas in eo.

Anti-
phona

Plangent e - um qua-si u-ni - gé-ni-tum, qui - a ín-no-cens

Dó-mi-nus oc-cí-sus est.

3. Ant.

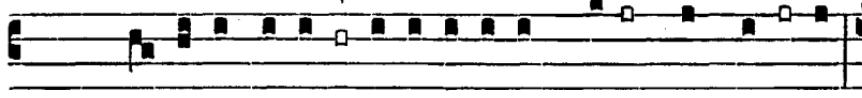
VII b

A

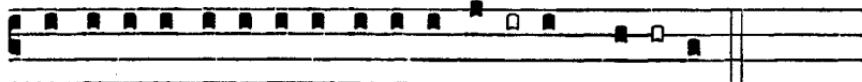
t - tén - di-te, * u-ni-vér-si pó-pu - li, et vi-dé - te

do-ló-rem me - um.

†

Ps. 63 Ex-áu-di, De - us, o-ra - ti - ó-nem me - am cum dépre-cor: *

a ti-mó-re in-i-mí-ci é - ri-pe á-ni-mam me - am.

2. Protexisti me a convéntu ma-
lignántium: * a multitudine ope-
rántium iniquitátem.

3. Quia exacuérunt ut gládium
linguas suas: * intendérunt arcum
rem amáram, ut sagittent in oc-
cúltis immaculátum.

4. Súbito sagittábunt eum, et
non timébunt: * firmavérunt sibi
sermóнем nequam.

5. Narravérunt ut abscondérent
láqueos: * dixérunt: Quis vidébit
eos?

6. Scrutáti sunt iniqüitátes: *
defecérunt scrutántes scrutinío.

7. Accédet homo ad cor altum:
* et exaltábitur Deus.

8. Sagittæ parvulórum factæ
sunt plagæ eórum: * et infirmátæ
sunt contra eos linguae eórum.

9. Conturbáti sunt omnes qui vi-
dabant eos: * et timuit omnis homo.

10. Et annuntiavérunt ópera Dei,
* et facta ejus intellexérunt.

11. Lætábitur justus in Dómino,
et sperábit in eo, * et laudabúntur
omnes recti corde.

Anti-
phona

Attén - di-te, u-ni-vér-si pô-pu-li, et vi-dé - te

do-ló-rem me - um.

4. Ant.

II D

A

porta ín-fe-ri * é-ru - e, Dó-mi-ne, á-ni-mam me - am.

†

Canticum Ezechiæ E-go di-xi: In di-mí-di - o di - é-rum

me - ó - rum * va-dam ad portas in-fe-ri.

2. Quæsívi residuum annórum
meórum. * Dixi: Non vidébo Dó-
minus Deum in terra vivéntium.

3. Non aspíciam hóminem ultra,
* et habitatórem quiétis.

4. Generatio mea abláta est, et
convolúta est a me, * quasi taber-
náculum pastórum.

5. Præcisa est velut a texénte,
vita mea: † dum adhuc ordírer,
succidit me: * de mane usque ad
vésperam fínies me.

6. Sperábam usque ad mane, *
quasi leo sic contrivit ómnia ossa
mea:

7. De mane usque ad vésperam
fínies me: * sicut pullus hirún-
dinis sic clamábo, meditábor ut
colúmba:

8. Attenuáti sunt óculi mei, *
suspicientes in excélsum:

9. Dómine, vim pátor, respónde
pro me. * Quid dicam, aut quid
respondébit mihi, cum ipse fécerit?

10. Recogitábo tibi omnes annos
meos * in amarítudine ánime meæ.

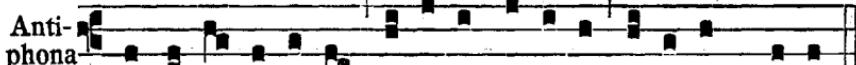
11. Dómine, si sic vivitur, et in
tálibus vita spíritus mei, † corri-
pies me, et vivificábis me. * Ecce
in pace amarítudo mea amarissima;

12. Tu autem eruisti ánimam meam ut non periret: * projecisti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

13. Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filii notam fáciet veritátem tuam.

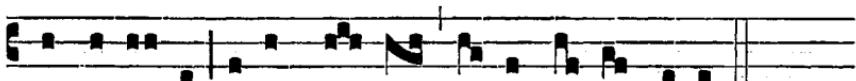
15. Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

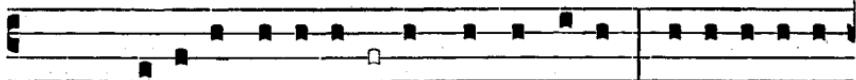
A porta ín-fe-ri é-ru - e, Dó-mi-ne, á-ni-mam me - am.

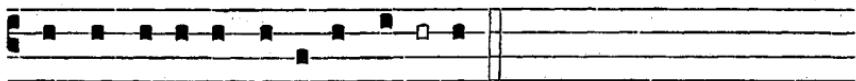
O vos omnes, * qui transí - tis per vi - am, atténdi - te

et vi-dé - te, si est do - lor sic - ut do - lor me - us.

Ps. 150 Laudá-te Dó-mi-num in sanctis e-jus: * laudá-te e - um

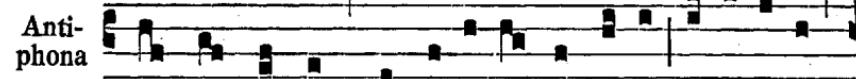
in fir-maménto vir-tú - tis e - jus.

2. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

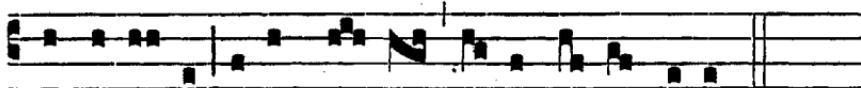
3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

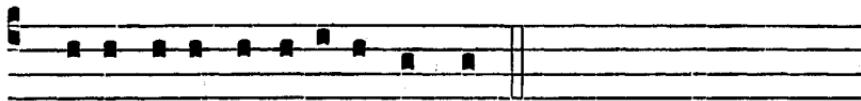
5. Laudáte eum in cýmbalis be-nesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

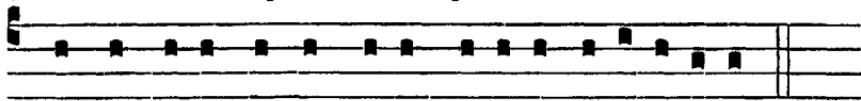
O vos omnes, qui transí - tis per vi - am, atténdi - te

et vi-dé - te, si est do - lor sic - ut do - lor me - us.

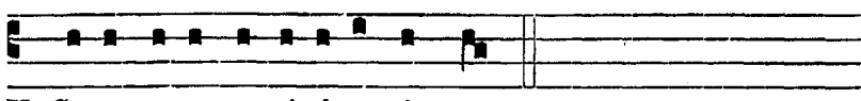

V. Ca-ro me - a re-qui - éscet in spe.

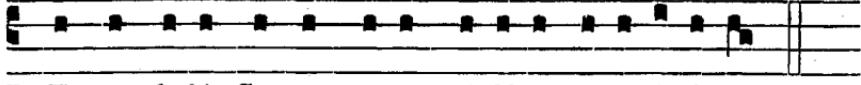

R. Et non da-bis Sanctum tu - um vi-dé-re cor-rupti - ó-nem.

Vel:

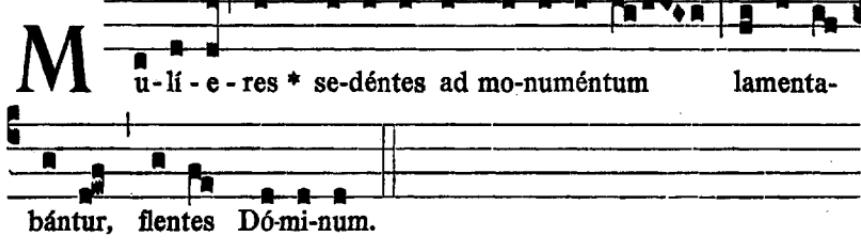
V. Ca-ro me - a re-qui - éscet in spe.

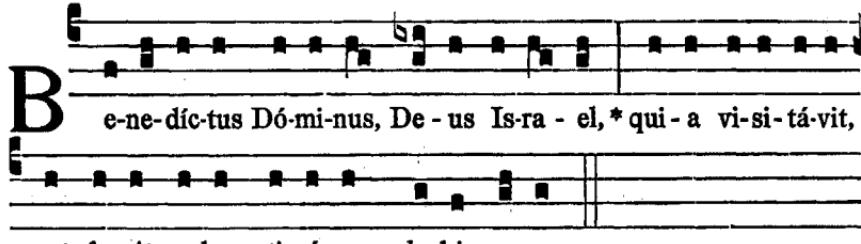
R. Et non da-bis Sanctum tu - um vi-dé-re corrupti - ó-nem.

Ad Benedictus, Antiphona

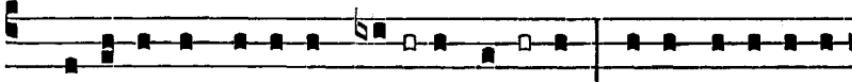
I g

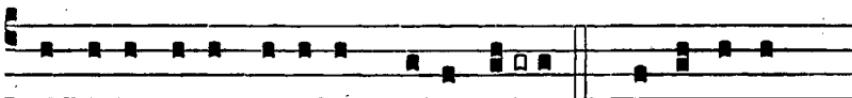
Canticum Zachariæ

Vel:

1. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra-el, * qui - a vi-si-tá-vit,

et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ: (2. Et e-ré-xit...)

2. Et eréxit cornu salútis no-bis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, Prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odé-runt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memo-rári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

8. In sanctítate, et justítia co-ram ipso, * ómnibus diébus nos-tris.

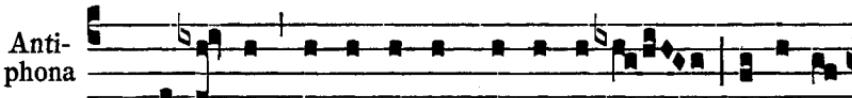
9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissióne peccatórum eórum:

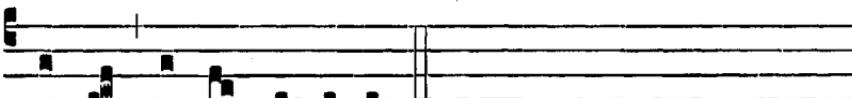
11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in téne-bris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Anti-phona

Mu - lí - e - res se-dén - tes ad mo-nu - mén - tum lamenta -

bán-tur, flen - tes Dó - mi - num.

Interim dum dicitur Canticum Benedictus, extinctis prius omnibus can-delis in candelabro trianguli, præter unam, que posita est in summitate candelabri, extinguitur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu extinguitur ultima candela; similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona Mulieres, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.

Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur:

Ant.

C

hris - tus * fac-tus est pro no - bis ob - é -

di - ens us - que ad mor - tem, mor - tem au - tem
cru - cis. **V.** Prop-ter quod et De - us ex-al-

tá - vit il-lum,

et de - dit il-li no - men, quod est su-per

om - ne no - men.

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus èst, omnes genuflectunt: et, ea finita, dicitur Pater noster cum reliquis, ut ad Laudes Feriæ V in Cena Domini.

Dictis Horis, ut supra in Cena Domini 212, celebratur Missa.

Statio ad sanctum Joannem in Laterano

Hora competenti tobaleis cooperiuntur Altaria, sed candelæ extinctæ manent usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones. Dicta Nona in Choro, Sacerdos indutus Amictu, Alba, Cingulo, Stola, et Pluviali violaceo, vel sine Casula, astantibus sibi Ministris cum Cruce, aqua benedicta et incenso, ante portam ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu ecclesiæ benedicit novum ignem, dicens:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui per Filium tuum, angulárem scilicet lápidem, claritatis tuæ ignem fidélibus contulisti: pródíctum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti \texttimes fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cælestibus desidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritatis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eundem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indeficiens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne \texttimes dic hoc lumen, quod a te sanctificátum atque benedictum est, qui illuminásti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritatis tuæ: et sicut illuminásti Móysen exéuntém de Ægypto, ita illúmines corda et sensus nostros; ut ad vitam et lucem æternam pervenire mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fili tui, Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignérис; et áduja nos contra ignita tela inímici et illústra grátia cælesti: Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem:

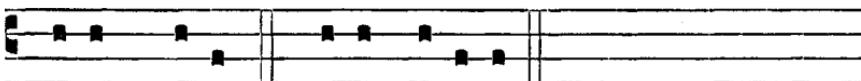
Véniat, quæsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene \texttimes dictiónis infúsio: et hunc nocturnum splendórem invisibilis regenerátor accénde; ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcána lúminis tui admixtione refúlgeat; sed in quocumque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicae fraudis nequítia, virtus tuæ majestatis assistat. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

¶ Dum benedicit grana incensi, Acolythus assumens de carbonibus benedictis ponit in thuríbulo: et finita Oratione supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuríbulo, benedicens illud more solito: deinde prædicta grana incensi et ignem ter aspergit aqua benedicta, dicens: Aspérges me, Dómine, sine cantu et sine Psalmo, et ter adolet incenso.

Interim omnia luminaria ecclesiæ extinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus Dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius, triangulo distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolyto deferenti in vase quinque grana incensi: sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per ordinem: deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus

est ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem, et cantat solus:

Lumen Chris-ti. R. De - o grá- ti - as.

Et procedens ad medium ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: et iterum genuflexus, ut supra, altius cantat:

Lumen Christi. R. Deo grátias.

Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: et rursum genuflexus, ut prius, adhuc altius cantat:

Lumen Christi. R. Deo grátias.

Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho: et accipiens librum, petit a Celebrante benedictionem, ut fit ad Evangelium, Sacerdote dicente:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et compe-ténter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Filii, ☩ et Spíritus Sancti. Amen.

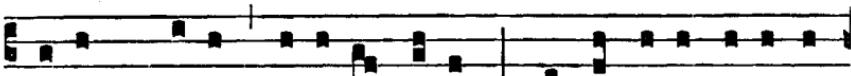
Postea vadit ad pulpitum, et ponit super eo librum, et incensat. A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius: a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et aliis tenens in vase quinque grana incensi benedicti figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat:

E

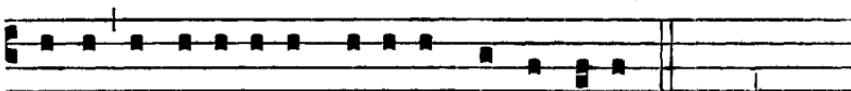
x-súl-tet jam Angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsúl-tent
di-ví-na mysté-ri-a: et pro tanti Re-gis vic-tó-ri-a tu-ba
ínsö-net sa-lu-tá - ris. Gáude - at et tel-lus tan-tis ir-ra-di - á-ta
fulgó-ri-bus: et æ-térni Re-gis splendó-re il-lus-trá-ta,

to - ti - us orbis se sén - ti - at a - mi - sis - se ca - lí - gi - nem. Læ - té - tur
 et ma - ter Ecclé - si - a, tan - ti lú - mi - nis ad - orná - ta fulgó - ri - bus:
 et mag - nis po - pu - ló - rum vó - ci - bus hæc au - la re - súl - tet.
 Quaprópter a - stántes vos, fra - tres ca - rí - si - mi, ad tam mi - ram
 hu - jus sanc - ti lú - mi - nis cla - ri - tá - tem, u - na me - cum, quæ - so,
 De - i omni - po - tén - tis mi - se - ri - córdi - am in - vo - cá - te. Ut, qui
 me non me - is mé - ri - tis in - tra Le - vi - tá - rum núme - rum digná - tus
 est aggre - gá - re: lúmi - nis su - i cla - ri - tá - tem in - fún - dens, Cé - re - i
 hu - jus laudem implé - re per - fi - ci - at. Per Dó - mi - num nostrum

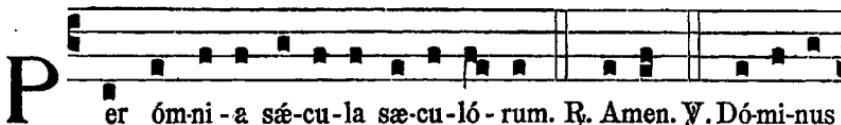

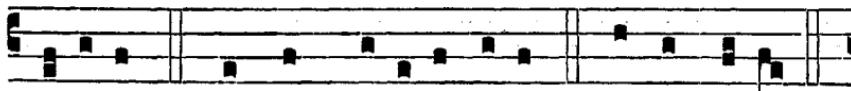
Je-sum Chris-tum, Fi-li-um su-um: qui cum e-o vi-vit et

regnat in u-ni-tá-te Spi-ri-tus Sanc-ti De-us:

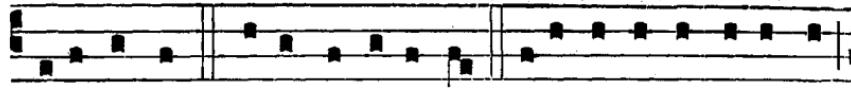
P er óm-ni - a sá-cu-la sæ-cu-ló - rum. R. Amen. V. Dó-mi-nus

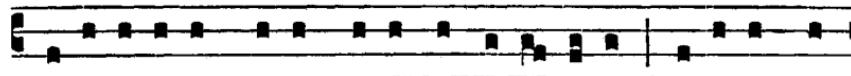
vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o. V. Sur-sum corda.

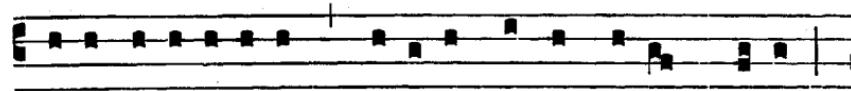
R. Ha-bémus ad Dó-mi-num. V. Grá-ti - as a-gámus Dó-mi-no,

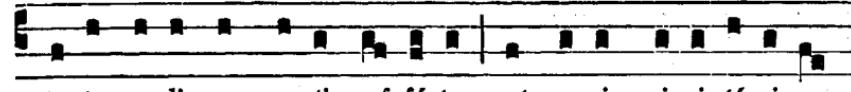
De-o nostro. R. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,

in-vi-sí-bi-lem De - um Patrem omni-po - téntem Fi - li - úmque

e-jus u-ni-gé-ni-tum, Dó-mi-num nostrum Je-sum Christum,

to-to cordis ac men-tis af-féctu et vo-cis mi-nis-té-ri - o

 personá-re. Qui pro no-bis æ-térno Pa-tri Adæ débi-tum sol-vit:
 et vé-te-ris pi-á-cu-li cau-ti-ó-nem pi-o cru-ó-re de-térsit.
 Hæc sunt e-nim fes-ta pas-chá-li-a, in qui-bus ve-rus il-le
 Agnus oc-cí-di-tur, cu-jus sán-gui-ne postes fi-dé-li-um
 con-secrántur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros,
 fi-li-os Isra-el e-dúctos de Æ-gýpto, Ma-re Rubrum sicco
 ves-tí-gi-o transí-re fe-cís-ti. Hæc i-gi-tur nox est, quæ
 pecca-tó-rum té-nebras co-lúmnæ il-lu-mi-na-ti-ó-ne purgávit.
 Hæc nox est, quæ hó-di-e per u-ni-vérsum mundum in Christo

cre - déntes, a ví - ti - is sǽ-cu - li et ca - lí - gi - ne pec - ca - tó - rum
 segre - gá - tos, red - dit grá - ti - æ, só - ci - at sanc - ti - tá - ti. Hæc
 nox est, in qua, destrúctis víncu - lis mor - tis, Christus ab in - fe - ris
 vic - tor ascéndit. Ni - hil e - nim no - bis nas - ci pró - fu - it, ni - si
 réd - i - mi pro - fu - ís - set. O mi - ra cir - ca nos tu - æ pi - e - tá - tis
 dig - ná - ti - o! O in - æsti - má - bi - lis di - léc - ti - o ca - ri - tá - tis:
 ut servum red - í - me - res, Fi - li - um tra - di - dis - til! O cer - te ne - ces -
 sá - ri - um Adæ pec - cá - tum, quod Chris - ti mor - te de - lé - tum est!
 O ... fe - lix culpa, quæ ta - lem ac tantum mé - ru - it ha - bé - re

Redemptórem! O ve-re be - á - ta nox, quæ so-la méru - it
 sci-re tem-pus et ho-ram, in qua Chris-tus ab ín-fe-ris
 re-sur-ré-xit! Hæc nox est, de qua scrip-tum est: Et nox sic-ut
 di - es il-lu-mi - ná - bi - tur: Et nox il-lu-mi - ná - ti - o me - a
 in de - lí - ci - is me - is. Hu-jus í-gi-tur sancti - fi - cá - ti - o noctis
 fu - gat scé-le-ra, culpas la-vat: et reddit inno-cénti - am lapsis
 et mæs-tis læ - tí - ti - am. Fu - gat ó-di - a, concórdi - am pa - rat
 et cur-vat im-pé - ri - a.

Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum crucis, hoc ordine:

4	2	5
		3

In hu-jus í-gi-tur noc-tis grá-ti - a, súsci-pe, sancte Pa-ter,
 in-cénsi hu-jus sa-cri - fi - ci - um vesper-tí-num: quod ti-bi in
 hac Cé-re - i obla-ti - ó-ne sol-lémni, per mi-nistró-rum ma-nus
 de o-pé-ri-bus a-pum, sacro-sáncta red-dit Ecclé - si - a. Sed jam
 co-lúmnæ hu-jus præ-có-ni - a nó-vi-mus, quam in ho-nó-rem De-i
 rú-ti-lans ig-nis accéndit.

Hic Diaconus accedit Cereum cum una ex tribus candelis in arun-dine positis.

Qui li-cet sit di-ví-sus in par-tes, mu-tu - á-ti ta-men lú-mi-nis
 de-tri-mén-ta non no-vit. A-li-tur e-nim liquán-ti-bus ce-ris,
 quas in substánti - am pre-ti - ó-sæ hu-jus lámpa-dis a-pis
 ma - ter e-dú-xit.

Hic accenduntur lampades.

O ve-re be - á - ta nox, quæ exspo - li - á-vit Æ-gýpti - os,
di-tá - vit Hebré - os! Nox, in qua terré-nis cæ - lés-ti - a,
hu-má-nis di-ví - na jungúntur. O-rámus ergo te, Dó-mi-ne:
ut Cé-re - us is-te in ho-nó-rem tu - i nó-mi-nis conse-crá-tus,
ad noc-tis hu-jus ca - lí-gi-nem destru - éndam, inde - fi-ci - ens
perse-vé-ret. Et in o-dó-rem su - a-vi-tá - tis ac-céptus, su-pérnis
lu-mi-ná-ri-bus misce - á-tur. Flam-mas e-jus lú-ci-fer ma-tu -
tí - nus invé - ni - at. Il-le, inquam, lú-ci-fer, qui ne-scit occá-sum.
Il-le, qui régressus ab . ín-fe - ris, hu-má-no gé-ne-ri se-ré-nus

il-lú-xit. Pre-cá-mur ergo te, Dó-mi-ne: ut nos fá-mu-los
 tu - os, omnémque cle-rum, et de-vo-tís-si-mum pó-pu-lum: u-na
 cum be - a - tís-simo Pa-pa nostro N. et Anti-sti-te nostro
 N., qui - é-te témpo-rum con-céssa, in his pas-chá-li-bus
 gáudi - is, as-sí-du - a pro-tec-ti - ó-ne ré-ge-re, gu-berná-re
 et conservá - re digné - ris. Réspi-ce ét-i - am ad de-vo-tís-simum
 * Impe-ra-tó-rem nostrum N., cu-jus tu, De - us, de-si-
 * Si non est coronatus dicatur: éléctum.
 dé - ri - i vo-ta prænóscens, in-ef-fá-bi - li pi - e-tá-tis et mi-se-
 ri-córdi - æ tu - æ mú-ne-re, tran-quíl-lum per-pé-tu - æ pa-cis

ac-cómmo-da: et cæ-léstem vic-tó-ri - am cum om-ni pó-pu-lo
 su - o. Per e - ún-dem Dó-mi-num nostrum Je-sum Chris-tum,
 Fi-li - um tu - um: Qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te
 Spí-ri-tus Sancti De - us: per óm-ni - a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum.

R. A-men.

¶ Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramenta, et vadit ad Celebrantem: qui exuitur Pluviali, et sumit Manipulum et Casulam violacei coloris. Postea leguntur Prophetiae sine titulo, nec in earum fine respondetur Deo grâtias, et Celebans legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscriptio. Ante, vel interim dum Prophetiae leguntur, Presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, et præparent ad baptismum.

Prophetia I

Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vâcua, et ténebræ erant super fâciem abýssi: et Spíritus Dei ferebâtur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidi Deus lucem, quod esset bona: et divisi lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárûm: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum: et factum est vespere et mane, dies secundus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appâreat árida. Et factum est ita. Et vocavít Deus áridam, Terram: con-gregationésque aquárûm appellávit Mária. Et vidi Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomiferum fâciens fructum juxta genus suum, cujus semen

in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora et dies et annos: ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præ-ésset diéi: et lumináre minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucerent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus. Dixit etiám Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo: juménta et reptilia, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram: et præsit písibus maris et volatilibus cæli, et béstii universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subjicite eam, et dominámini písibus maris et volatilibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce, dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omnique vólucri cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidiisque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis or-nátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere, quod patrárat.

Et non respondetur Deo grátias, ne ad ceteras quidem Prophetias.

Qua completa, Sacerdos dicit:

Diaconus:

Subdiaconus:

O-ré-mus. Flectá-mus gé-nu - a. Le-vá-te. De - us, ...

Oratio

Deus, qui mirabiliter creasti hominem et mirabilius redemisti: da nobis, quæsumus, contra oblectamenta peccati, mentis ratione persistere; ut mereamur ad æterna gaudia pervenire. Per Dominum.

Prophetia II

Gen. 5; 6; 7 et 8

Noe vero cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham et Japheth. Cumque ceperissent homines multiplicari super terram et filias procreassent, videntes filii Dei filias hominum, quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxores ex omnibus, quas elégerant. Dixitque Deus: Non permanebit spíritus meus in homine in æternum, quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingrèssi sunt filii Dei ad filias hominum illaque genuerunt, isti sunt potentes a século viri famosi. Videns autem Deus, quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intēta esset ad malum omni tempore, pénituit eum, quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus: Delébo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terræ, ab homine usque ad animantia, a réptili usque ad volúctres cœli: pénitet enim me fecisse eos. Noe vero invénit gratiā coram Domino. Hæ sunt generatioes Noe: Noe vir justus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem, Cham et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo et replēta est iniquitatē. Cumque vidisset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram), dixit ad Noe: Finis universæ carnis venit coram me: replēta est terra iniquitatē a facie eorum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lœvigatis: mansiunculas in arca fácies, et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus. Et sic fácies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arcae, quinquaginta cubitorum latitudo, et triginta cubitorum altitudo illius. Fenestram in arca fácies, et in cubito consummabis summítatem ejus: óstium autem arcae pones ex látere: déorsum cenacula et tristega fácies in ea. Ecce, ego addúcam aquas diluvii super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cælum. Universa, quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fœdus meum tecum: et ingrediéris arcam tu et filii tui, uxor tua et uxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus universæ carnis bina induces in arcam, ut vivant tecum: masculini sexus et feminini. De volúcribus juxta genus suum, et de jumentis in genere suo, et ex omni réptili terræ secundum genus suum: bina de omnibus ingrediéntur tecum, ut possint vivere. Tolles igitur tecum ex omnibus escis, quæ mandi possunt, et comportabis apud te: et erunt tam tibi quam illis in cibum. Fecit igitur Noe ómnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentorum annorum, quando diluvii aquæ inundaverunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataractæ cœli apertæ sunt: et facta est pluvia super terram quadraginta diébus et quadraginta noctibus. In articulo diéi illius ingrèssus est Noe, et Sem et Cham et Japheth.

filii ejus, uxor illius et tres uxores filiorum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne animal secundum genus suum, univerasaque jumenta in genere suo, et omne, quod movetur super terram in genere suo, cunctumque volatile secundum genus suum. Porro arca ferebatur super aquas. Et aquae prævaluérunt nimis super terram: operique sunt omnes montes excelsi sub universo caelo. Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, quos operuerat. Consúmptaque est omnis caro, quæ movebatur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptilium, quæ reptant super terram. Remansit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinueruntque aquæ terram centum quinquaginta diébus. Recordatus autem Deus Noe, cunctorumque animántium et ómnium jumentorum, quæ erant cum eo in arca, adduxit spíritum super terram, et immunitæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abÿssi et cataractæ caeli: et prohibitæ sunt pluviae de caelo. Reversæque sunt aquæ de terra eintes et redeintes: et cœperunt minui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, apériens Noe fenestram arcae, quam fecerat, dimisit corvum, qui egrediebatur, et non revertebatur, donec siccarerentur aquæ super terram. Emisit quoque colúmbam post eum, ut vidéret, si jam cessassent aquæ super faciem terræ. Quæ cum non invenisset, ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super universem terram: extenditque manum et apprehensam intulit in arcam. Exspectatis autem ultra septem diébus alii, rursum dimisit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivæ viréntibus fóliis in ore suo. Intellexit ergo Noe, quod cessassent aquæ super terram. Exspectavitque nihilominus septem alios dies: et emisit colúmbam, quæ non est reversa ultra ad eum. Locutus est autem Deus ad Noe, dicens: Egridere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus quam in bestiis et univerisis reptilibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram: crèscite et multiplicamini super eam. Egressus est ergo Noe et filii ejus, uxor illius, et uxores filiorum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, jumenta et reptilia, quæ reptant super terram, secundum genus suum, egressa sunt de arca. Edificavit autem Noe altare Dómino: et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, obtulit holocáusta super altare. Odoratusque est Dóminus odorem suavitatis.

Orémus. Flectámus génua.

R. Leváte.

Oratio

Deus, incommutabilis virtus et lumen æternum: respice propitius ad totius Ecclésiæ tuæ mirabile sacramentum, et opus salutis humanae, perpetuae dispositioonis effectu, tranquillus operare; totusque mundus experiatur et videat, dejecta érigi, inveterata renovari, et per ipsum redire ómnia in integrum, a quo sumpsere principium: Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum.

Prophetia III

Gen. 22, 1-19

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes et Isaac, filium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, abiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac, filium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac, filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum et arripuit gládium, ut immoláret filium suum. Et ecce, Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum neque fáciás illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum ariétem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro filio. Appellavítque nomen loci illius, Dóminus videt. Unde usque hódie dicitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti filio tuo unigénito propter me: benedíc tam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia oboedísti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

Oratio

Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ filios diffusa adoptiónis grátia multiplicas: et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introire. Per Dóminum.

Prophetia IV

Exodi 14, 24-31; 15, 1

In diébus illis: Factum est in vigilia matutina, et ecce, respíciens Dóminus super castra Ægyptiorum per colúmnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértilt rotas cùrruum, ferebanturque

in profundum. Dixérunt ergo *Ægyptii*: Fugiámus Israélem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad *Ægyptios* super currus et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque *Ægyptiis* occurréunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúcibus. Reversæque sunt aquæ, et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fuerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Filii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris: liberavítque Dóminus in die illa Israel de manu *Ægyptiòrum*. Et vidé- runt *Ægyptios* mórtuos super litus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timuitque póplus Dóminum, et cre- didérunt Dómino et Móysi, servo ejus. Tunc cécinit Móyses et filii Israel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Tract.
VIII

C anté - mus * Dó - mi - no: glo - ri - ó - se e -
 nim ho - no - ri - fi - cá - tus est: e - quum et
 ascen - só - rem pro - jé - cit in ma - re:
 adjú - tor, et pro - té - tor factus est mi - hi in sa - lú -
 tem.

V. Hic De - us me - us, et ho - no - rá - bo
 e - - - um: De - us pa - tri - s me - i,
 et ex - al - tá - bo e - um.

V. Dó - mi - nus

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Deus, cujus antiqua mirácula étiam nostris sáculis coruscáre sentimus: dum, quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptiaca liberándo, déxteræ tuæ poténtiâ contulísti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ filios et in Israeliti-cam dignitátem, totius mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia V

Isaiæ 54, 17; 55, 1-11

Hæc est heréditas servórum Dómini: et justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite: veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce, testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce, gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum, Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quærите Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Dere-líquat ímpius viam suam et vir iniquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatióni bus vestris. Et quómodo descéndit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revertítur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti et panem comedénti; sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácum, sed fáciet, quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnipotens.

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, multíplica in honórem nómínis tui, quod patrum fidei spopondísti: et promissiónis filios sacra adopcióne dilátá; ut, quod prióres Sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum.

Prophetia VI*Baruch 3, 9-38*

Audi, Israel, mandáta vitæ: áuribus pércepe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israel, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in infénum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce, ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul, ubi sit longitúrnitas vitæ et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesáuros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus cæli ludunt, qui argéntum thesaurizant et aurum, in quo confidunt hómines, et non est finis acquisitionis eórum? qui argéntum fábricant, et solliciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Extermínati sunt, et ad íferos descendérunt, et álli loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplinæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audíta in terra Cháanaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhae et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ et intellegéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israel, quam magna est domus Dei et ingens locus possessiónis ejus! Magnus est et non habet finem: excélsus et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab initio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos élégít Dóminus, neque viam disciplinæ invenérunt: propterea periérunt. Et quóniam non habuérint sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cælum, et accépit eam et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super aurum éléctum? Non est, qui possit scire vias ejus neque qui exquirat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno tempore, et replévit eam pecúdibus et quadrupédibus: qui emittit lumen, et vadit: et vocávit illud et obcédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custodiis suis et lètátæ sunt: vocátæ sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditaté, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non aestimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplinæ, et trádidit illam Jacob púero suo et Israel dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génuá.

R. Leváte.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam semper géntium vocatióne multiplicas: concéde propitiú; ut, quos aqua baptísmatis ábluis, continua protectione tueáris. Per Dóminum.

Prophetia VII

Ezech. 37, 1-14

In diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíitu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi siccaque vehémenter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Óssa árida, audite verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce, ego intromittam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis, quia ego Dóminus. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótio: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce, super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et reviviscant. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: et ingréssus est in ea spíritus, et vixerunt: steteruntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univera, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périr spes nostra, et abscíssi sumus. Propterea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce, ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcra vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixeritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum utriúsque Testaménti páginis instruis: da nobis intelligere misericordiam tuam; ut ex perceptiōne præséntium múnierum firma sit exspectatió futurórum. Per Dóminum.

Prophetia VIII

Isaiæ 4, 1-6

Apprehéndent septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer opprórium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória,

et fructus terræ sublimis, et exsultatio his, qui salvati fuerint de Israel. Et erit: Omnis, qui relictus fuerit in Sion et residuum in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis, qui scriptus est in vita in Ierusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Ierusalem laverit de medio ejus, in spiritu judicii et spiritu ardoris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab aestu, et in securitatem et absconsionem a turbine et a pluvia.

Tract.

VIII
V

í-ne - a * fac - ta est di - léc-

to in cor-nu, in lo-co ú - be-

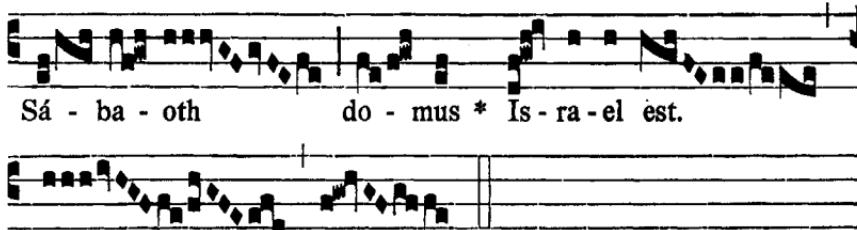
ri. V. Et ma - cé - ri - am cir-cúnde - dit,

et cir-cum-fó - - dit: et plan-tá - vit ví-ne - am

So - rec, et æ-di - fi - cá - vit tur-rim

in mé-di - o e - jus. V. Et tórcu-lar fo-dit in

e - a: ví-ne - a e - nim Dó-mi - ni

Orémus. Flectámus génuas.

R. Leváte.

Oratio

Deus, qui in ómnibus Ecclésiae tuæ filiis, sanctórum Prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonorum séminum, et electórum pálmítum esse cultórem: tribue pöpulis tuis, qui et vineárum apud te nōmine censéntur et ségetum; ut, spinárum et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fecundi. Per Dóminum.

Prophetia IX

Exodi 12, 1-11

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægypti: Mensis iste, vobis principium ménsum: primus erit in ménibus anni. Loquimini ad univérsum cœtum filiórum Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicinum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam déci-mam diem mensis hujus: immolabitque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestinis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid résiduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánte: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génuas.

R. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dis-pensatióne mirabilis es: intéllegant redépti tui, non fuísse ex-celléntius, quod initio factus est mundus, quam quod in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum.

Prophetia X

Jonas 3, 1-10

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prædica in ea prædicatióne, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitás magna itinere trium diérum. Et cœpit Jonas introire in civitátem itinere diéi unius: et clamávit et dixit: Adhuc quadraginta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivitæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestiti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cinere. Et clamávit et dixit in Nínive ex ore regis et príncipum ejus, dicens: Hómines et juménta et boves et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitaté, quæ est in máni bus eórum. Quis scit, si convertátur et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non peribimus? Et vidi Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pôpulo suo, Dóminus, Deus noster.

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Deus, qui diversitatem géntium in confessióne tui nóminalisti: da nobis et velle et posse, quæ præcipis; ut, pôpulo ad æternitatem vocáto, una sit fides mémentum et pietas actiōnum. Per Dóminum.

Prophetia XI

Deut. 31, 22-30

In diébus illis: Scripsit Móyses cáanticum, et dócuit filios Israel. Præcepitque Dóminus Jósue, filio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introducés filios Israel in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini, Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimoniū. Ego enim scio contentiōnem tuam et cervicem tuam durissimam. Adhuc vivénte me et ingrediénte vobiscum, semper contentiōse egístis contra Dóminum: quanto magis, cum mórtuus fuero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cælum et terram. Novi enim, quod post mortem meam inique agéatis et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occurrerent vobis mala in extrémo témpore, quando feceritis malum in cœlo apsectu Dómini, ut irritetis eum per ópera mánuum vestrârum. Lc. catus est ergo Móyses, audiénte universo cœtu Israel, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Tract.

VIII

A

t-tén - de, * cæ - lum, et lo - quar:

et áudi - at terra verba ex o-re me - o.

V. Exspecté - tur sic-ut plú-vi-a e-lóqui-um me - - um:

et descéndant sic-ut ros verba me - a.

V. Sic-ut

im-ber su - per gra-men et sic-ut nix su-per

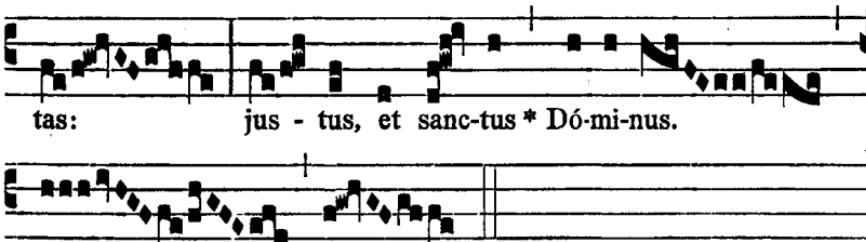
fæ - num: qui - a no-men Dó - mi-ni

in-vo - cá - bo. V. Da - te mag-ni-tú - di-nem

De - o nos - - tro: De - us, ve-ra ó-pe-ra e -

jus, et omnes vi - æ e-jus ju-dí - ci-

a. V. De - us fi-dé-lis, in quo non est in-íqui-

Orémus. Flectámus génuia.

R. Leváte.

Oratio

Deus, celsitúdo humílium et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen, púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cáminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fieret éiam nostra di-rectio: excita in omnem justificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætitiam, mitigándo terrórem; ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum.

Prophetia XII

Dan. 3, 1-24

In diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitú-dine cubitórum sexagínta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provínciae Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præfécitos, omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatióne státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyranni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatióne státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et præco clamábat valénter: Vobis dicitur pópulis, tribubus et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam áuream, quam consti-tuit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post hæc igitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus et linguæ adoráverunt státuam áuream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statimque in ipso témpore accedéntes viri Chaldæi accusáverunt Judéos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex, in æténum vive: tu, rex, posuísti decretum, ut omnis homo, qui audierit sónitum tubæ, fistulæ, et cítharæ, sam-búcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, pro-sternat se et adóret státuam áuream: si quis autem non prócidens

adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituisti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, et státuam áuream, quam erexisti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcépit, ut adduceréntur Sidrach, Misach et Abdénago: qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constitui, non adoráatis? Nunc ergo, si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnísque géneris musicórum, prostérnите vos et adoráte státuam, quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittemini in fornácem ignis ardéntis; et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim, Deus noster, quem cólimus, potest eripere nos de camino ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus et státuam áuream, quam erexisti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illiis immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago, et præcépit, ut succenderéntur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortissimis de exércitu suo jussit, ut, ligátis pédibus Sidrach, Misach et Abdénago, mitterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis et tiáris et calceaméntis et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach et Abdénago, cecidérunt in médio camino ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedícéntes Dómino.

Hic non dicitur Flectámus génua, sed tantum:

Orémus.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum præcónio præséntium téporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum.

His expletis, si ecclesia habuerit Fontem baptismalem, Sacerdos bendificturus Fontem, accipit Pluviale violaceum, et præcedente Cruce, cum can-delabris, et Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero, et Ministris pá-ratis ad Fontem: et interim cantatur sequens:

Tract.

VIII

S

ic-ut cer - vus * de-sí - de-rat ad fontes aquá-

rum: i - ta de - sí-de-rat á-ni-ma me - a ad te,
 De - us. Y. Si - tí - vit á-ni-ma me - - a
 ad De - um vi - vum; quando véni - am
 et appa - ré - bo ante fá - ci - em De - i
 me - i? Y. Fu - é - runt mi-hi lácri-mæ
 me - - æ pa-nes di - e ac noc - te,
 dum dí-ci - tur mi-hi per sín-gu-los di - es:
 U - bi est* De - us tu - us?

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem Fontis, dicit hanc Orationem juxta Fontem:

Y. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, respice propitiis ad devotionem populi renascéntis, qui, sicut cervus, aquarum tuarum expetit fontem: et concéde propitiis; ut fidei ipsius sitis, baptismatis mystério, animam corpúisque sanctificet. Per Dóminum.

R. Amen.

Postea procedit ad benedictionem Fontis, dicens:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, adésto magnæ pietatis tuæ mysteriis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte; ut, quod nostræ humilitatis geréndum est ministério, virtutis tuæ impleáatur effectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus,

Elevans vocem in modum Præfationis, prosequitur junctis manibus:

P er óm-ni - a sá - cu - la sá - cu - ló - rum. R. Amen. V. Dó-mi - nus
 vo-bís-cum. R. Et cum spí - ri - tu tu - o. V. Sur-sum cor-da.
 R. Ha-bé - mus ad Dó-mi - num. V. Grá - ti - as a-gá - mus Dó - mi - no,
 De - o nos - tro. R. Dig - num et jus - tum est. Ve - re dig - num et
 justum est, æquum et sa - lu - tár - e, nos ti - bi semper et u - bí - que
 grá - ti - as á - ge - re: Dó - mi - ne sancte, Pa - ter om - ní - po - tens,

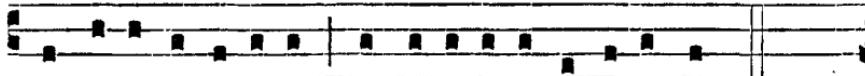
æ-tér-ne De - us: Qui in-vi - si - bi - li po-tén - ti - a, sacramentó - rum
 tu - ó - rum mi-ra-bí - li - ter o-pe-rá - ris efféctum: Et li - cet nos
 tan-tis mysté - ri - is exsequéndis si-mus in-díg - ni: Tu ta-men
 grá - ti - æ tu - æ do-na non dé - se - rens, ét-i - am ad nostraras pre - ces
 au - res tu - æ pi - e - tá - tis in-clí - nas. De - us, cu - jus Spí - ri - tus
 su - per a - quas in - ter ipsa mundi prim - órdi - a fe - re - bá - tur:
 ut jam tunc vir - tú - tem sancti - fi - ca - ti - ó - nis aquá - rum na - tú - ra
 concí - pe - ret. De - us, qui, no - céntis mundi crí - mi - na per a - quas
 áblu - ens, re - ge - ne - ra - ti - ó - nis spé - ci - em in ipsa di - lú - vi - i

ef-fu-si - ó-ne signás-ti: ut u-ní - us e-jusdémque e-le-ménti
 mysté-ri - o, et fi-nis esset ví - ti - is, et o-ri-go vir-tú - ti - bus.
 Réspi-ce, Dó-mi-ne, in fá-ci - em Ecclé-si - æ tu - æ, et mul-tí - pli - ca
 in e - a re - ge - ne - ra - ti - ó - nes tu - as, qui grá - ti - æ tu - æ
 afflu - éntis ímpe - tu læ - tí - fi - cas ci - vi - tá - tem tu - am: fontémque
 bap-tísma - tis á - pe - ris to - to orbe terrá - rum génti - bus in - no -
 vándis: ut tu - æ ma - jestá - tis impé - ri - o, sumat U - ni - gé - ni - ti
 tu - i grá - ti - am de Spí - ri - tu Sancto.

Hic Sacerdos in modum crucis aquam dividit manu extensa, quam statim linteo extergit, dicens:

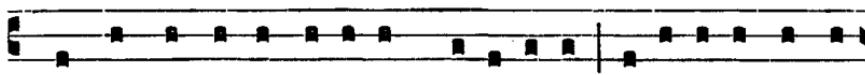
Qui hanc aquam, re - ge - ne - rán - dis ho - mí - ni - bus præ - pa - rá - tam,

arcá-na su - i nú-mi-nis ad-mix-ti - ó-ne fe-cúndet: ut, sanc-ti-
 fi-ca-ti - ó-ne con-cép-ta, ab imma-cu-lá-to di-ví-ni fontis
 ú-te-ro, in no-vam re-ná-ta cre-a-tú-ram, pro-gé-ni - es cæ-lés-tis
 emérgat: Et quos aut se-xus in córpo-re aut æ-tas discér-nit
 in témpo-re, omnes in u-nam pá-ri - at grá - ti - a ma-ter
 in-fánti - am. Pro-cul ergo hinc, ju-bén-te te, Dó-mi-ne, omnis
 spí - ri-tus immúndus abscé-dat: pro-cul to-ta nequí - ti - a
 di - a-bó-li-cæ fraudis absís-tat. Ni-hil hic lo-ci há-be - at
 contrá - ri - æ vir-tú - tis admíx-ti - o: non in-si-di - ándo circúmvo-let:

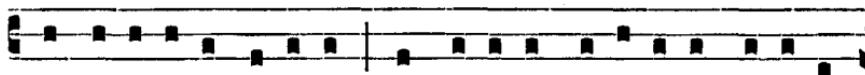

non la-téndo subré-pat: non in-fi-ci- éndo corrúmpat.

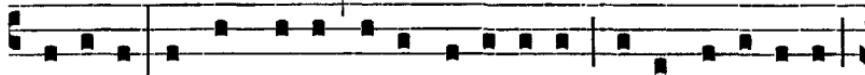
Aquam manu tangit.

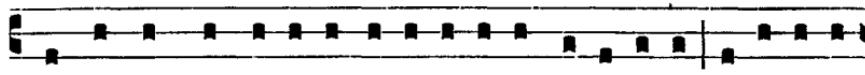
Sit hæc sancta et ínno-cens cre - a-tú-ra lí-be-ra ab omni

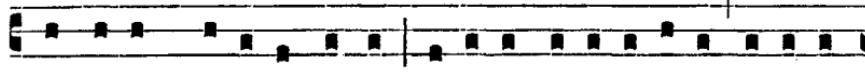
impugna-tó-ris incúrsu, et to - tí - us nequí-ti - æ purgá-ta

discéssu. Sit fons vi-vus, aqua re-gé-ne-rans, unda pu-rí-fi-cans:

ut omnes hoc la-vácro sa-lu-tí-fe-ro di-lu - éndi, o-pe-ránte

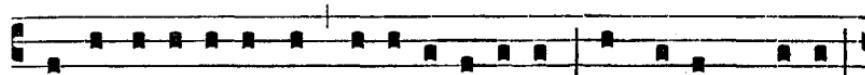

in e - is Spí-ri-tu Sancto, perfécta purga-ti - ó-nis indulgén-

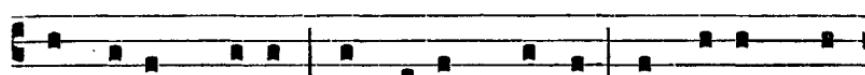

ti - am consequántur.

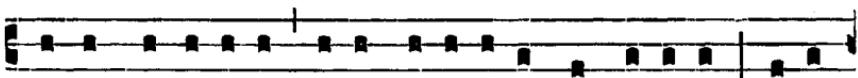
Facit tres cruces super Fontem, dicens:

Unde be-ne-dí-co te, cre - a-tú-ra aquæ, per De - um ✕ vi-vum,

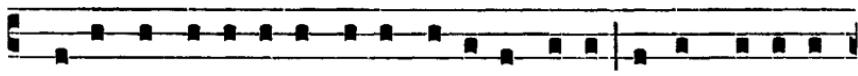

per De - um ✕ ve-rum, per De - um ✕ sanctum: per De - um, qui

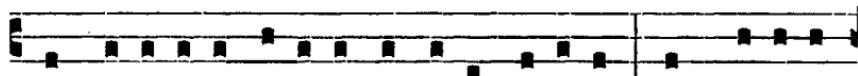

te in prin-cí-pi-o verbo se-pa-rá-vit ab á-ri-da: cu-jus
 Spí-ri-tus su-per te fe-re-bá-tur.

*Hic manu aquam dividit et effundit eam versus quatuor mundi partes,
 dicens:*

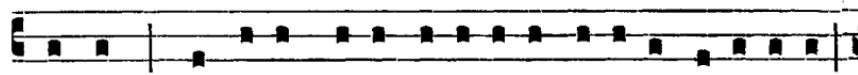
Qui te de pa-ra-dí-si fonte ma-ná-re fe-cit, et in quá-tu-or
 flu-mí-ní-bus to-tam ter-ram ri-gá-re præ-cé-pit. Qui te in de-sérto
 a-má-ram, su - a-vi-tá-te ín-di-ta, fe-cit esse po-tá-bi-lem,

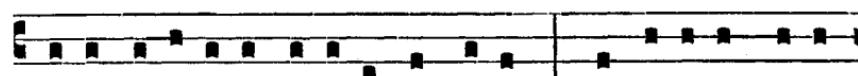
et si - ti - én-ti pó-pu-lo de petra pro-dú-xit. Be ✠ ne-dí-co

te et per Je-sum Christum, Fí-li - um e-jus ú-ni-cum, Dó-mi-num

nostrum: qui te in Ca-na Ga-li-læ-æ signo ad-mi-rá-bi-li,

su - a po-ténti - a convér-tit in vi-num. Qui pé-di-bus su-per

te ambu-lá-vit: et a Jo - án-ne in Jordá-ne in te bapti-
zá-tus est. Qui te u-na cum sángui-ne de lá-te-re su - o
pro-dú-xit: et dis-cí-pu - lis su - is jus-sit, ut cre-déntes bapti-
za-réntur in te, di-cens: I - te, do-cé-te omnes gentes, bapti-zántes
e - os in nó-mi-ne Pa-tris, et Fí - li - i, et Spí - ri - tus Sancti.

Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis.

Hæc nobis præcépta servántibus, tu, Deus omnípotens, clemens adésto: tu benígnus aspíra.

Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:

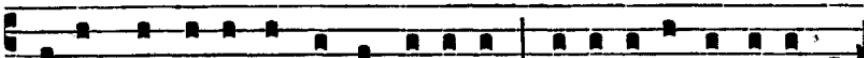
Tu has símplices aquas tuo ore benedícto: ut præter naturálem emundatióñem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam: et resumens tonum Præfationis, dicit:

Descéndat in hanc ple-ni-tú-di-nem fontis vir-tus Spí - ri - tus

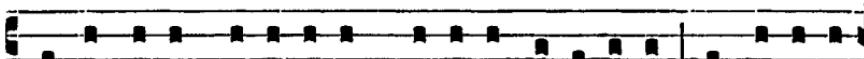
Sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens: Descéndat in hanc. Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immersens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit: Descéndat, ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram prosequitur:

To-támque hu-jus aquæ substán-ti - am re-ge-ne-rándi fe-cúndet
ef-féctu.

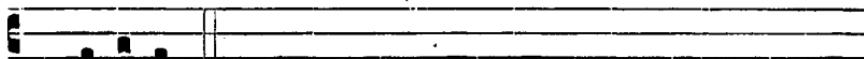
Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur:

Hic ómni - um pecca-tó-rum má-cu-læ de-le - ántur: hic na-tú-ra
ad i-má-gi-nem tu - am cóndi-ta, et ad ho-nó-rem su - i
re-formá-ta prin-cí-pi - i, cunctis ve-tustá - tis squa-ló-ri-bus

emundé-tur: ut omnis homo, sacrämentum hoc re-ge-ne-ra-ti-
ón-is ingréssus, in ve-ræ inno-cénti - æ no-vam in-fán-ti - am

re-nascá-tur.

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui ven-túrus est judicáre vivos et mórtuos, et sáculum per ignem. R. Amen.

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua ad aspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit Fontem, infundit de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, intellegibili voce dicens:

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. R. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitatis. R. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et Aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa†tris, et Fi†lli, et Spíritus † Sancti. R. Amen.

Tunc miscet ipsum Oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem Fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto. Deinde rever-tentibus Sacerdote et Ministris ad Altare, cantantur Litaniæ a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

¶ Ubi vero non est Fons baptísmalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans Casulam deponit, et cum Ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ in medio Chori a duo-bus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondentे. Cum autem per-ventum fuerit ad ¶. Peccatóres, Te rogámus, Sacerdos et Ministri surgunt, et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa sollempniter celebranda: et interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur sollempniter Kýrie, éléison, et repetuntur, ut in Missa moris est.

The musical notation consists of three staves of square neumes on a four-line staff system. The first section starts with a large capital 'K' followed by 'y-ri-e, e-lé-i-son.' The second section begins with 'Chris-te, e-lé-i-son.' The third section begins with 'Ký-ri-e, e-lé-i-son.' The fourth section begins with 'Chris-te, audi nos.' The fifth section begins with 'Chris-te, ex-áu-di nos.'

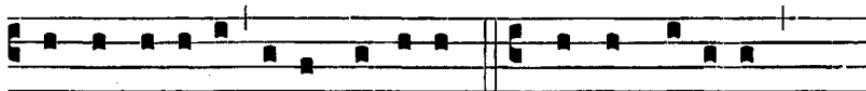
Pa-ter de cæ-lis, De - us, mi-se-ré-re no-bis.
Fili, Redémptor mundi, De - us, mi-se-ré-re no-bis.
Spí-ri-tus Sanc-te, De - us, mi-se-ré-re no-bis.
Sancta Trínitas, unus De - us, mi-se-ré-re no-bis.

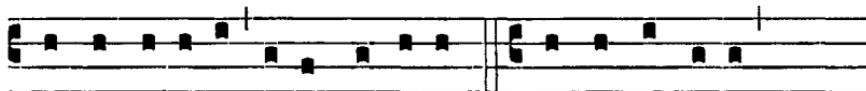
Sancta Ma - ri - a, o-ra pro no-bis.
Sancta Dei Génetrix, o-ra pro no-bis.
Sancta Virgo Virginum, o-ra pro no-bis.

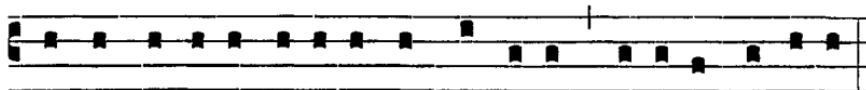
Sancte Mícha - el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Mícha - el, *etc.*

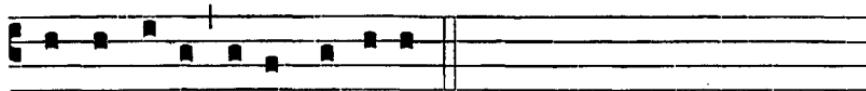
Sancte Gábri - el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Gábri - el, *etc.*

Sancte Rápha - el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Rá-pha - el, *etc.*

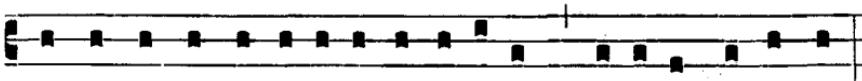

Omnes sancti Ange-li et Archán-ge-li,	o-rá-te pro no-bis.
Omnes sancti beatórum Spirituum órdines,	o-rá-te pro no-bis.
Sancte Joánnes Baptista,	o-ra pro no-bis.
Sancte Joseph,	o-ra pro no-bis.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ,	o-rá-te pro no-bis.

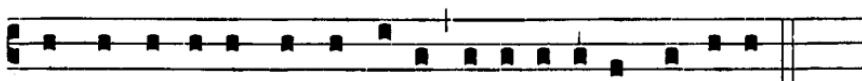

Sancte Pe-tre, o-ra pro no-bis.

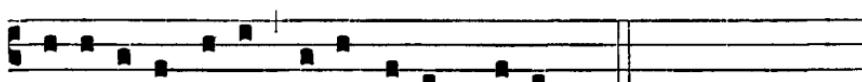
Sancte Paule,	ora.	Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Andréa,	ora.	Sancte Augustine,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.	Omnes sancti Pontífices et	
Omnes sancti Apóstoli et		Confessóres,	
Evangelistæ,	orá-te.	Omnes sancti Doctóres,	orá-te.
Omnes sancti Discípuli Dó-		Sancte Antóni,	
mini,	orá-te.	Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Stéphane,	ora.	Sancte Dominice,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.	Sancte Francísce,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.	Omnes sancti Sacerdótes et	
Omnes sancti Mártires,	orá-te.	Levitæ,	
Sancte Silvéster,	ora.		orá-te.

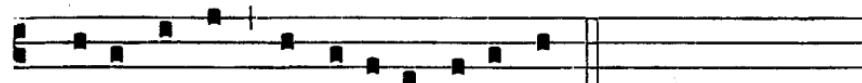
Omnes sancti Món-achi et E-remitæ, o-rá-te pro no-bis.
 Sancta María Magdaléna, o-ra pro no-bis.
 Sancta Agnes, o-ra pro no-bis.
 Sancta Cæcilia, o-ra pro no-bis.
 Sancta Agatha, o-ra pro no-bis.
 Sancta Anastásia, o-ra pro no-bis.
 Omnes sanctæ Virgines et Víduæ, o-rá-te pro no-bis.

Omnes Sancti et Sanctæ De-i, in-tercé-di-te pro no-bis.

Pro-pí-ti-us esto, parce no-bis, Dó-mi-ne.
 Pro-pí-ti-us esto, ex-áu-di nos, Dó-mi-ne.
 Ab omni ma-lo, lí-be-ra nos, Dó-mi-ne.
 Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
 A morte perpétua, líbera nos, Dómine.
 Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.
 Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.
 Per nativitatèm tuam, líbera nos, Dómine.
 Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
 Per crucem et passiónem tuam, líbera nos, Dómine.
 Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos, Dómine.
 Per sanctam resurrectiόnem tuam, líbera nos, Dómine.
 Per admirábilem ascensiόnem tuam, líbera nos, Dómine.
 Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera nos, Dómine.
 In die judicii, líbera nos, Dómine.

Pecca-tó-res, te ro-gámus, audi nos.
 Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
 Ut Ecclésiam tuam sanctam † régere et conserváre dignérис, te rogá-mus, audi nos.
 Ut dominum apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines † in sancta religióne conserváre dignérис, te rogámus, audi nos.
 Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ † humiliare dignérис, te rogámus, audi nos.
 Ut régibus et principib⁹ christiánis † pacem et veram concórdiam donáre dignérис, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio + confortare et conservare digneris, te rogamus, audi nos.

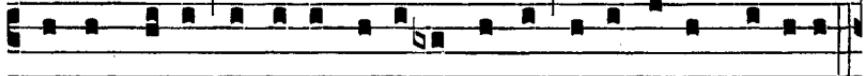
Ut omnibus benefactóribus nostris + sempiterna bona retribuas, te rogamus, audi nos.

Ut fructus terrae dare et conservare digneris, te rogamus, audi nos.

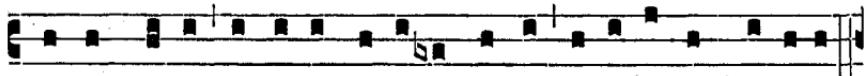
Ut omnibus fidélibus defunctis + réquiem aeternam donare digneris,

te rogamus, audi nos.

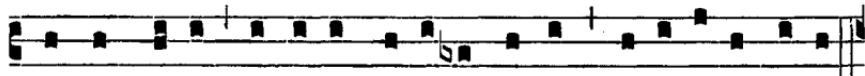
Ut nos exaudire digneris, te rogamus, audi nos.

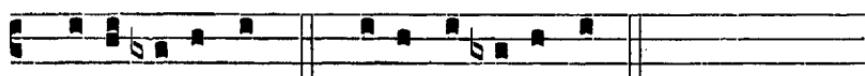
Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, parce no-bis, Dómi-ne.

Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, ex-áu-di nos, Dómi-ne.

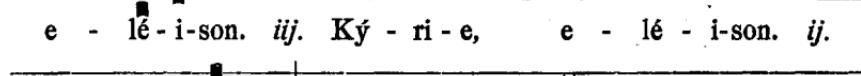
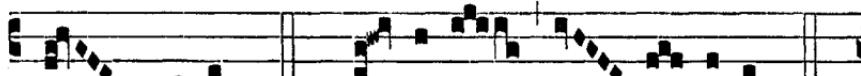
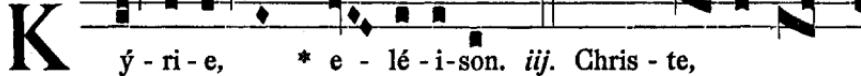
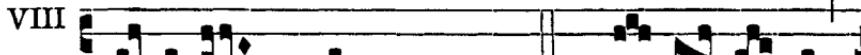

Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis.

Chris-te, audi nos. Christe, ex-áu-di nos.

Hic Cantores sollemniter incipiunt:

Ký-ri - e, * e - lé - i-son.

Interim Sacerdos cum Ministris in paramentis albis accedit ad Altare: et dicto Psalmo Júdica me, Deus, cum Glória Patri, facit Confessionem, ut moris est, in loco consueto: deinde ascendens, osculatur Altare, incensat more solito, et finitis a Choro Kýrie, élison, incipit sollemniter Glória in excelsis, et pulsantur campanæ.

IV

G

ló - ri - a in excél-sis De - o. Et in ter - ra pax

ho-mí-ni-bus bo-næ vo-luntá - tis. Lau-dámus te. Be-ne-dí-

ci - mus te. Ado-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te.

Grá-ti - as á-gi-mus ti - bi propter mag-nam gló - ri - am tu - am.

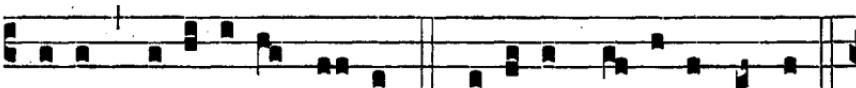
Dó-mi-ne De - us, Rex cæ - lés-tis, De - us Pa - ter omní-po-tens.

Dó-mi-ne Fi - li u-ni-gé-ni-te, Je - su Chris-te. Dó - mi-ne De - us,

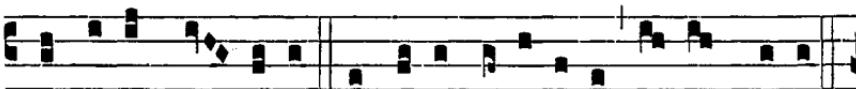
Agnus De - i, Fí - li - us Pa-tris. Qui tol-lis pec-cá-ta

mun-di, mi-se-ré-re no - bis. Qui tol-lis peccá-ta mundi,

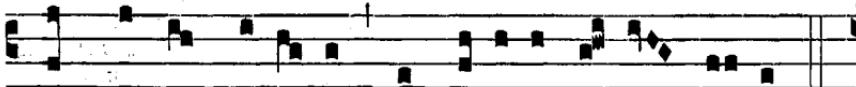
súsci-pe depre-ca-ti - ó-nem nos-tram. Qui se-des ad déx - te-ram

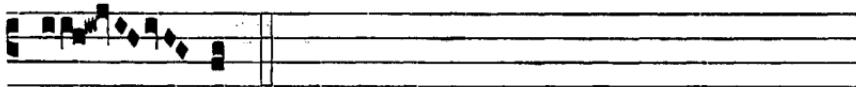
Pa-tris, mi-se-ré-re no - bis. Quó-ni- am tu so-lus sanctus.

Tu so-lus Dó - mi-nus. Tu so-lus Altís-si-mus, Je - su Chris-te.

Cum Sancto Spí-ri - tu, in gló-ri - a De - i Pa - tris.

A - men.

Postea Sacerdos dicit:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui hanc sacratissimam noctem glória Domínicæ Resurrec-tiónis illústras: † consérva in nova familiæ tuæ progénie adop-tiónis spíritum, quem dedísti; * ut, córpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servitútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spí-ritus Sancti Deus, * per ómnia sǽculórum.

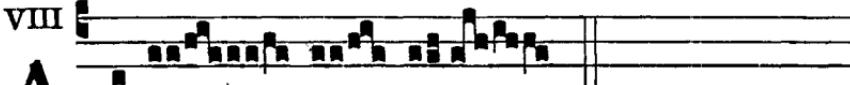
R. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Coloss. 3, 1-4

Fratres: Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quárите, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscón-dita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Finita Epistola, Celebrans incipit:

A 1-le - lú - ja.

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem, in eodem tono repetit illud idem.

Postea Chorus prosequitur:

V.

C on-fi-té-mi-ni Dó - mi - no, quó - ni - am

bo-nus: quó - ni - am in sáe-cu - lum mi - se - ri -

cór-di - a * e - jus.
Non repetitur Allelúja.

Deinde dicitur:

Tract.

VIII

L au-dá - te * Dó - mi - num omnes gen -

tes: et col-lau - dá - te e - um

om - nes pó - pu - li. V. Quó - ni - am

con - firmá - ta est su - per nos mi - se - ri - cór - di - a

e - jus: et vé - ri - tas Dó - mi - ni

ma - net * in æ - té - - - - num.

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum: petitur benedictio, et alia fiunt de more.

¶ Sequentia sancti Evangeli secundum Matthaeum
Matth. 28, 1-7

Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce, terrémótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolite timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifixus est, quæreritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dicite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce, præcédit vos in Galiléam: ibi eum vidébitis. Ecce, prædixi vobis.

Non dicitur Credo, sed finito Evangelio Sacerdos dicit: Dóminus vobiscum, postea: Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lavábo dicitur Glória Patri.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pòpuli tui, cum oblationibus hostiarum: ut paschálibus initiáta mysteriis, ad æternitatis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

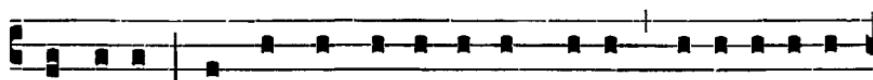
P er ómni - a sá - cu - la sá - cu - ló - rum. R. Amen. V. Dó - mi - nus

vo - bís - cum. R. Et cum spí - ri - tu tu - o. V. Sur - sum corda.

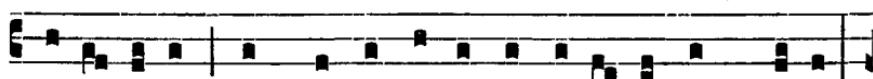
R. Ha - bé - mus ad Dó - mi - num. V. Grá - ti - as a - gá - mus Dó - mi - no,

De - o nos - tro. R. Dig - num et justum est. Ve - re dig - num et

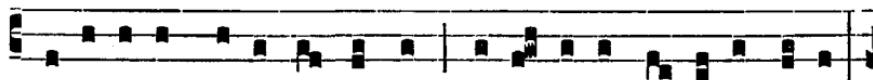
jus - tum est, æquum et sa - lu - tá - re, Te qui - dem, Dó - mi - ne, omni

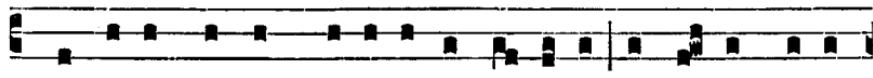
témpo-re, sed in hac po - tis-si-mum nocte glo - ri - ó-si - us

præ-di - cá-re, cum Pascha nostrum immo-lá - tus est Chris-tus.

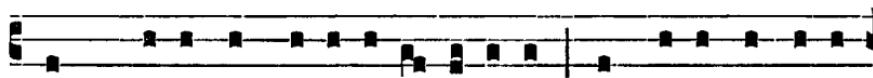
Ipse e-nim ve-rus est Agnus, qui ábstu - lit pec-cá - ta mundi.

Qui mortem nostram mo-ri - éndo destrú-xit et vi - tam re-sur-

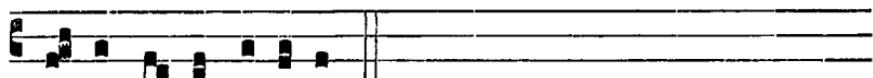
géndo re-pa-rá-vit. Et íd-e - o cum Ange - lis et Archánge - lis,

cum Thro-nis et Do-mi-na - ti - ó-ni-bus cumque om-ni mi - lí -

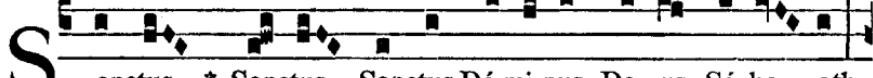

ti - a cæ-lés-tis ex - ér-ci-tus hymnum gló-ri - æ tu - æ cá-nimus,

si - ne fi - ne di-céntes.

IV

Sanctus, * Sanctus, Sanctus Dó-mi-nus, De - us Sá - ba - oth.

Ple-ni sunt cæ-li et terra gló-ri-a tu-a. Ho-sánná
in ex-cél-sis. Be-ne-díctus, qui ve-nit in nō-mi-ne
Dó-mi-ni. Ho-sánná in ex-cél-sis.

Infra Actionem

Communicántes, et noctem sacratíssimam celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genetrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostólorum ac Mártirum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholoméi, Matthæi, Simónis et Thad-dæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysogoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectionis tuae muniámur auxilio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíitu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nos-tros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Chris-tum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblationem, etc., ut in Canone.

Dicitur Pax Dómini sit semper vobíscum, sed pacis osculum non datur.

Agnus Dei non dicitur nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur:

Ant.

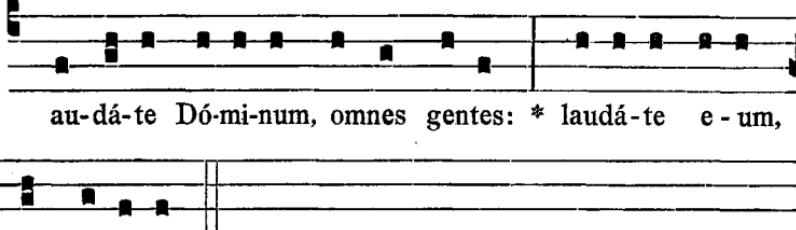
VI

A

1-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Psalmus 116

Lau-dá-te Dó-mi-num, omnes gentes: * laudá-te e - um,
 omnes pô-pu-li:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas
Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sácu-
lórum. Amen.

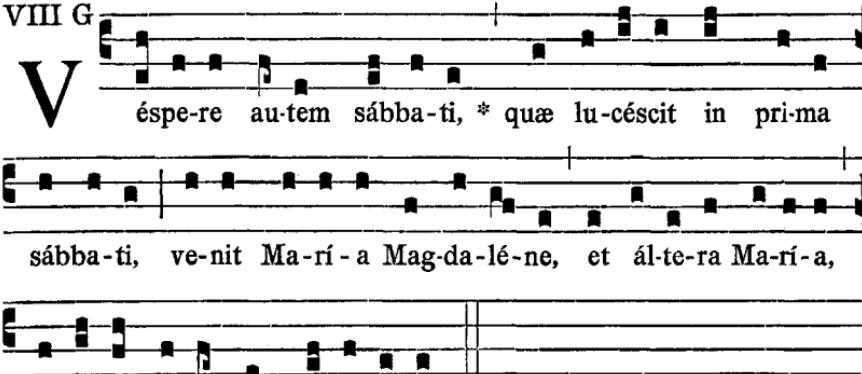
Et repetitur Antiphona Alleluja.

*Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in
cantu incipit Antiphonam ad Magnificat, quam Chorus prosequitur.*

Ad Magnificat, Antiphona

VIII G

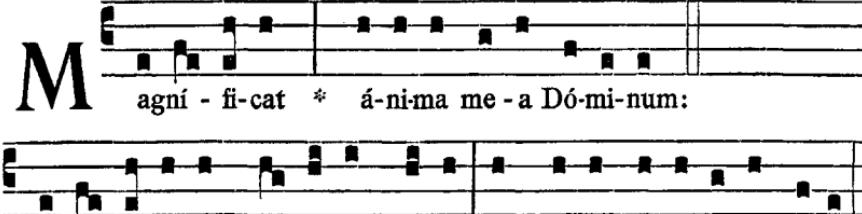
Véspe-re au-tem sábba-ti, * quæ lu-céscit in pri-ma
 sábba-ti, ve-nit Ma-rí-a Mag-da-lé-ne, et ál-te-ra Ma-rí-a,
 vi-dé-re se-púlcrum, al-le-lú-ja.

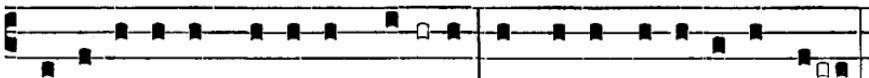

Canticum B. Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magní - fi-cat * á-ni-ma me - a Dó-mi-num:
 2. Et ex-sul-tá-vit spí - ri-tus me - us * in De - o, sa-lu-tá-ri me - o.

Vel:

2. Et exsultávit spí-ri-tus me - us * in De - o, sa-lu-tá-ri me - o.

3. Quia respéxit humilitátem an-cillaे suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes gene-ra-tionés.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a pro-génie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimisit inánes.

9. Suscépit Israel, púerum su-um, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Et fit incensatio, ut alias in Vesperis.

Repetita Antiphona Vespere autem p. 421, Celebrans dicit:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Spirítum nobis, Dómine, tuæ caritatis infúnde: † ut, quos sacra-méntis paschálibus satiásti, * tua fáciás pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sǽculórum.

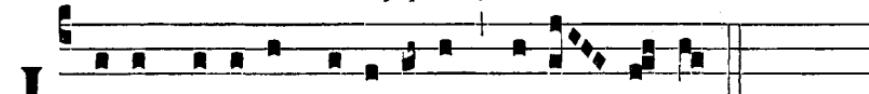
R. Amen.

Deinde dicit:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat:

I - te, Missa est, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.
R. De - o grá - ti - as, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

Et Sacerdos, dicto Pláceat tibi, sancta Trinitas, dat benedictionem more solito.

Extra Chorum, dictis Pater noster et Ave María, Vesperæ inchoantur absolute ab Antiphona Allelúja, cum reliquis ut supra: et loco Ite, Missa est, allelúja, allelúja, dicitur:

V. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.

R. Deo grátiás, allelúja, allelúja.

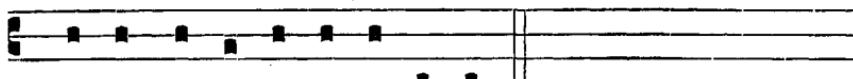
V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster et nihil aliud.

AD COMPLETORIUM

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María, sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit:

V. Ju-be, domne, be-ne-dí-ce-re.

Benedictio

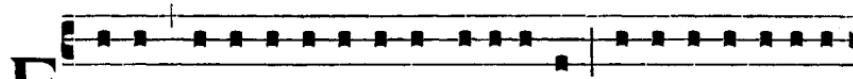
Noctem qui-é-tam et fi-nem perféc-tum con-cé-dat no-bis Dó-

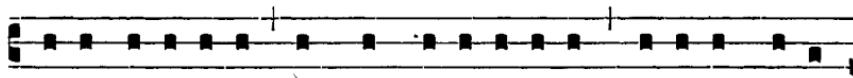
mi-nus omní-po-tens. R. Amen.

Lectio brevis

1 Petri 5, 8-9

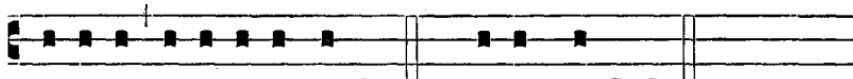
Fratres: Sóbri-i es-tó-te et vi-gi-lá-te: qui-a adver-sá-ri-us

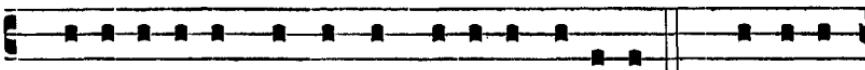
vester di-á-bo-lus tamquam le-o rú-gi-ens círcu-it, quærens,

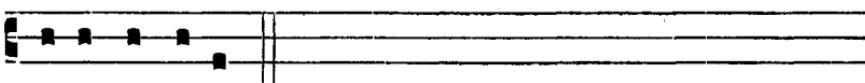
quem dé-vo-ret: cu-i re-sí-sti-te fortes in fi-de. Tu au-tem,

Dó-mi-ne, mi-se-ré-re no-bis. R. De-o grá-ti-as.

V. Adju-tó-ri-um nostrum in nō-mi-ne Dó-mi-ni. R. Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, quæ tota dicitur cum vv. sequentibus, voce recta et paulisper depressa.

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariæ semper Virgini, beato Michaéli Archángelo, beato Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaélem Archángelum, beatum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Santos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereártur tui omnípotens Deus, et, dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis, fratres, et vos, fratres, dicat: tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereártur vestri omnípotens Deus, et, dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. R. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recident Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

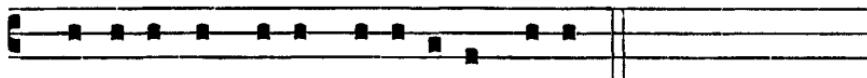
Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariæ semper Virgini, beato Michaéli Archángelo, beato Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaélem Archángelum, beatum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Santos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

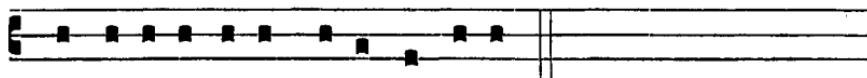
Misereártur nostri omnípotens Deus, et, dimissis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, dicitur:

V. Convér-te nos, De - us, sa-lu-tá - ris nos-ter.

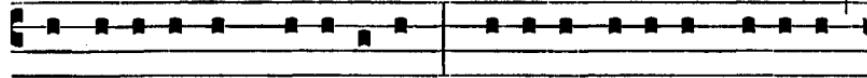

R. Et a-vérte i-ram tu - am a no-bis.

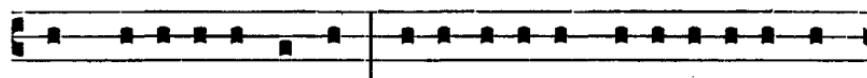
V.

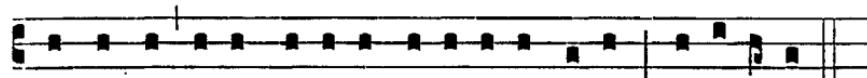
D e - us, in adju-tó-ri - um me - um intén-de. R. Dó-mi-ne,

ad adju-vandum me fes-tí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,

et Spi-ri-tu - i Sancto. Sic-ut e-rat in princi-pi - o, et nunc,

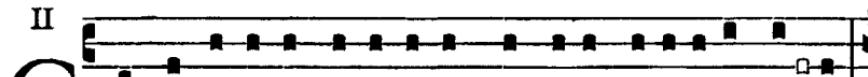

et semper, et in sá - cu - la sá - cu - ló - rum. Amen. Al-le-lú - ja.

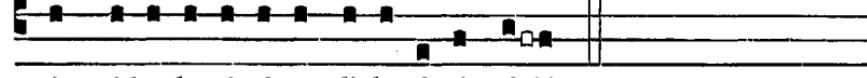
Et amplius non dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ gloriæ, sed ejus loco deinceps dicitur Allelúja.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi de Dominica in tono sequenti.

Psalmus 4

C II um invo-cá - rem ex-audí - vit me De - us justí - ti - æ me - æ: *

in tri-bu-la - ti - ó-ne di-la-tás - ti mi-hi.

2. Miserére mei, * et exáudi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

3. Filii hóminum, úsquequo gravi

4. Et scitóte quóniam mirificá-

vit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nólite peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.

8. A fructu frumenti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idipsum * dórmiam, et requiéscam;

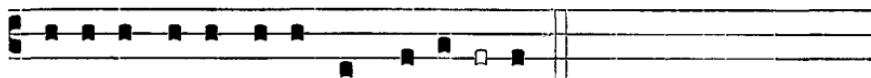
10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituisti me.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ps. 90 Qui há-bi-tat in adju-tó-ri - o Altís-si-mi, * in pro-tec-

ti - ó-ne De - i cæ - li commo-rá - bi - tur.

2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

4. Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre nocturno,

6. A sagíitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

7. Cadent a látere tuo mille, et decem milia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

8. Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributióнем pecatórum vidébis.

9. Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

10. Non accédet ad te malum:

* et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

11. Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

12. In máníbus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

13. Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

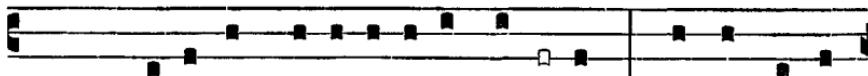
14. Quóniam in me sperávit, libérábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

15. Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

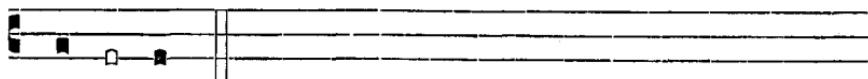
16. Longítudine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

17. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ps. 133 Ecce nunc be-ne-dí-ci-te Dó-mi-num, * omnes ser-vi

Dó - mi - ni.

2. Qui statis in domo Dómini,
* in átriis domus Dei nostri.	5. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.
3. In nóctibus extóllite manus
vestras in sancta, * et benedícite
Dóminum.	6. Sicut erat in princípio, et nunc,
et semper, * et in sácula sácu-
lorum. Amen.
4. Benedícat te Dóminus ex
Sion, * qui fecit cælum et terram.	

Hymnus, Capitulum, et Responsorium breve non dicuntur.

Ad Nunc dimittis, Antiphona

VIII G

V

éspe-re au-tem sáb-ba-ti.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

N

unc di-mít-tis ser-vum tu - um, Dómi-ne, * se-cúndum

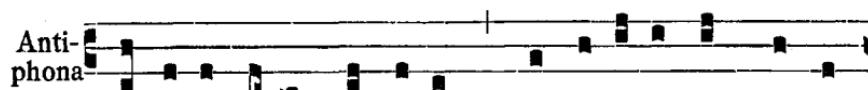

verbum tu - um in pa-ce: (2. Qui - a vi-dé-runt .. 3. Quod pa-rá-sti..)

2. Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,	5. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.
3. Quod parásti * ante fáciem
ómnium populórum,	6. Sicut erat in princípio, et nunc,
et semper, * et in sácula sácu-
lorum. Amen.
4. Lumen ad revelatiónen gén-
tium, * et glóriam plebis tuæ Israel.	

Anti-
phona

Vés-pe-re au-tem sábba - ti, * quæ lu-céscit in pri-ma

al-le - lú - ja: O - ra pro no - bis De - um,
al-le - * ** lú - ja.

Vel Tonus simplex:

VI

R e-gí-na cæ - li, * læ-tá-re, al-le-lú-ja; Qui - a quem
me-ru - ís-ti portá-re, al-le-lú-ja, Re-surré-xit, sic-ut di-xit,
al-le-lú-ja: O-ra pro no-bis De - um, al-le - lú - ja.

¶. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja.

R. Quia surrexit Dóminus vere, allelúja.

Orémus.

Oratio

D eus, qui per resurrectionem Filii tui, Dómini nostri Iesu Christi, mundum læticáre dignátus es: † præsta, quæsumus; ut, per ejus Genetricem Vírginem Mariam, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eundem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

¶. Divínū auxíliū máneat semper nobiscum.

R. Amen.

Deinde dicuntur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Et non flectuntur genua toto Tempore Paschali.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis et pro initio Officii diei sequentis.

DOMINICA RESURRECTIONIS

Duplex I classis cum Octava privilegiata 1 ordinis

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

Dó-mi-ne, lá-bi - a me - a a-pé - ri - es. R. Et os me - um
 annun - ti - á-bit laudem tu - am.

De - us, in adju - tó - ri - um me - um in - ténde. R. Dó - mi - ne,
 ad adju - vándum me fes - tí - na. Gló - ri - a Pa - tri, et Fí - li - o,

et Spi - ri - tu - i Sanc - to. Sic - ut e - rat in princí - pi - o, et nunc,
et semper, et in sæ - cu - la sæ - cu - ló - rum. Amen. Al - le - lú - ja.

Invitatorium

VI

Sur - ré - xit Dó - mi - nus ve - re, * Al - le - lú - ja.

Chorus repetit: Surréxit Dóminus vere, * Allelúa.

Psalmus 94

Ve - ni - te, exsul - témus Dó - mi - no, ju - bi - lé - mus De - o, sa - lu -
tá - ri nos - tro: præ - occu - pému - s fá - ci - em e - jus in confessi - ó - ne,
et in psalmis ju - bi - lé - mus e - i.

Chorus: Surréxit.

Quó - ni - am De - us magnus Dó - mi - nus, et Rex magnus su - per omnes
de - os: quó - ni - am non re - pél - let Dó - mi - nus ple - bem su - am:

qui - a in ma-nu e-jus sunt omnes fi-nes ter-ræ, et al-ti-tú-
di-nes mó-ni - um ipse cónspi - cit.

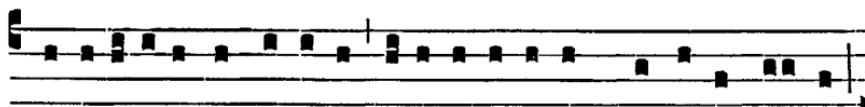
*Chorus: * Allelúja.*

In sequenti Psalmi versu, ad verba: veníte, adorémus, et procídámus ante Deum, genuflectitur.

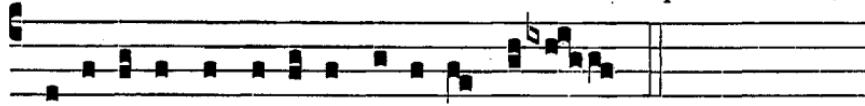
Quó-ni - am ip-sí - us est ma-re, et ip-se fe-cit il-lud, et á-ri-dam
funda-vé-runt ma-nus e - jus: ve-ní-te, ado-rému-s, et pro-ci-dámu-s
ante De - um: plo-rému-s co-ram Dó-mi-no, qui fe-cit nos, qui-a
ip-se est Dó-mi-nus, De - us nos-ter; nos autem pó-pu-lus e-jus,
et o-ves páscu - æ e-jus.

Chorus: Surréxit.

Hó-di - e, si vo-cem e-jus audi - é-ri - tis, no - lí - te obdu-rá - re
corda ves-trá, sic-ut in ex-a-cerba-ti - ó-ne se-cúndum di - em

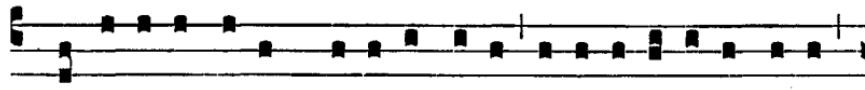

tenta-ti-ó-nis in de-sérto: u-bi tenta-vé-runt me pa-tres ves-tri,

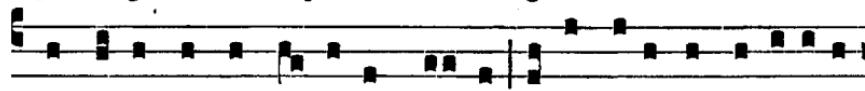

pro-ba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me - a.

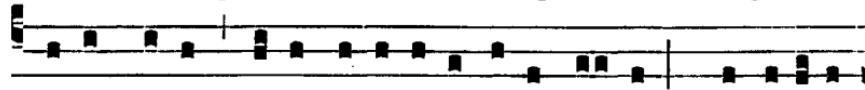
*Chorus: * Allelúja.*

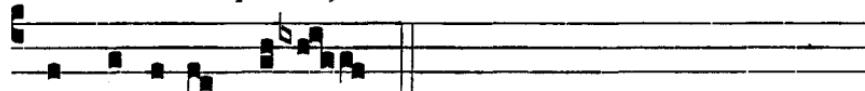
Quadra-gínta annis pró-xi-mus fu - i ge-ne-ra-ti - ó-ni hu - ic,

et di-xi: Semper hi errant cor-de; ip-si ve-ro non cognovérunt

vi - as me - as: qui-bus ju-rá-vi in i-ra me - a: Si intro-í-bunt

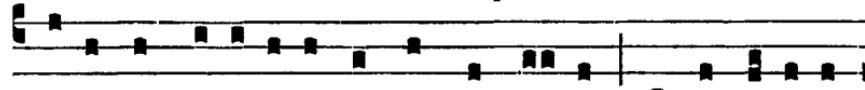

in ré-qui - em me - am.

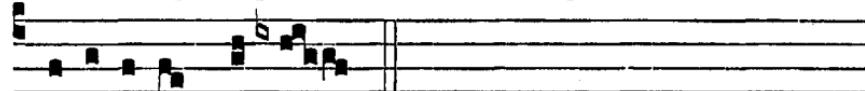
Chorus: Surréxit.

Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o, et Spi-ri-tu - i Sancto. Sic-ut

e-rat in princí-pi - o, et nunc, et sem-per, et in sá-e-cu-la

sæ-cu-ló-rum. A-men.

*Chorus: * Allelúja.*

Cantores: Surréxit Dóminus. Chorus: Allelúja.

Alter tonus recentior ad libitum

V e-ní-te, exsul-té-mus Dómi-no, ju-bi-lémus De-o, sa-lu-
 tá-ri nos-tro: præ-occu-pémus fá-ci-em e-jus in confes-
 si - ó - ne, et in psalmis ju-bi-lé-mus e - i.

Chorus: Surréxit.

Quó-ni - am De - us mag-nus Dó-mi-nus, et Rex magnus su-per
 om-nes de - os: quó-ni - am non re-péllet Dó-mi-nus ple-bem
 su - am: qui - a in ma-nu e-jus sunt omnes fi - nes ter-ræ,
 et al-ti-tú-di-nes mónti - um ip-se cónspi - cit.

*Chorus: * Allelúja.*

In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Quó-ni - am ip-sí - us est ma-re., et ipse fe-cit il-lud, et á-ri-dam

fundavé-runt ma-nus e-jus: ve-ní-te, ad-o-rémus, et pro-ci-
 dá-mus ante De-um: plo-ré-mus co-ram Dó-mi-no, qui fe-cit nos,
 qui-a ip-se est Dó-mi-nus, De-us nos-ter; nos autem pó-pu-lus
 e-jus, et o-ves páscu-æ e-jus.

Chorus: Surréxit.

Hó-di-e, si vo-cem e-jus au-di-é-ri-tis, no-lí-te obdu-rá-re
 cor-da ves-tra, sic-ut in ex-a-cerba-ti-ó-ne se-cúndum di-em
 tenta-ti-ó-nis in de-sérto: u-bi tenta-vé-runt me pa-tres ves-tri,
 pro-ba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a.

Chorus: * Allelúa.

Quadra-gínta an-nis pró-xi-mus fu-i ge-ne-ra-ti-ó-ni hu-ic,

et di-xi: Semper hi er-rant cor-de; ipsi ve-ro non cognó-vé-runt
 vi - as me - as: qui-bus ju-rá-vi in i - ra me - a: Si in-tro - í-bunt
 in réqui - em me - am.

Chorus: Surréxit.

Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o, et Spi - ri - tu - i Sanc-to. Sic-ut
 e-rat in princí-pi - o, et nunc, et sem-per, et in sæ-cu-la
 sæ-cu-ló-rum. A-men.

Chorus: * Allelúja.

Cantores: Surréxit Dóminus. *Chorus:* * Allelúja.

Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

Ad Nocturnum

1. Ant.

II D

E

- go sum qui sum,* et consí-li - um me - um non est

cum ím-pi - is, sed in le-ge Dó-mi-ni vo-lúntas me - a est,
al-le-lú-ja.

†

Ps. 1 Be - á-tus vir, qui non áb-i - it in consí-li-o impi - ó-rum,
et in vi - a pecca-tó-rum non ste - tit, * et in cá-the-dra
pes-ti-lénti - æ non se-dit:

2. Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

3. Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

4. Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

5. Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem pró-jicit ventus a fácie terræ.

6. Ideo non resúrgent impii in judicio: * neque peccatóres in concilio justórum.

7. Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

8. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-phona

E-go sum qui sum, et consí - li - um me - um non est cum
ím-pi - is, sed in le-ge Dó-mi-ni vo-lúntas me - a est, al-le-lú-ja.

2. Ant.

I g

P

os-tu-lá-vi Pa-trem me - um, * al-le - lú - ja: de-dit mi-hi
gen - tes, al-le - lú - ja, in he-re-di-tá-tem, al - le-lú - ja.

Ps. 2 Qua-re fremu - é - runt gen - tes, * et pó-pu-li me-di-tá - ti

sunt in-á-ni - a?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ip-sórum.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præ-céptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódie génui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi

gentes hereditátem tuam, * et possessióinem tuam térmilos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vasfiguli confringes eos.

10. Et nunc, reges, intellegite: * erudímini, qui judicátis terram.

11. Servite Dómino in timore: * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplinam, ne quándo irascátur Dóminus, * et pereáatis de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

14. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

15. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽculórum. Amen.

Anti-phona

Pos-tu-lá-vi Patrem me - um, al-le - lú - ja: de-dit mi-hi

gen - tes, al-le - lú - ja, in he-re-di-tá-tem, al - le-lú - ja.

3. Ant.

VIII c

E

- go dormí - vi, * et somnum ce - pi: et exsurré - xi,

quó-ni - am Dó-mi-nus suscé-pit me, al-le-lú - ja, al-le-lú - ja.

Ps. 8 Dó-mi-ne, quid mul-tipli-cá-ti sunt qui tri-bu-lant me? *

mul-ti insúrgunt advérsum me.

2. Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

3. Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exál-tans caput meum.

4. Voce mea ad Dóminum clámávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

5. Egó dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dómi-nus suscépit me.

6. Non timébo mília pópuli cir-

cumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

7. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrívisti.

8. Dómini est salus: * et super pótulum tuum benedíctio tua.

9. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-phona

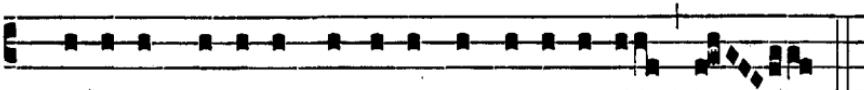
E-go dormí - vi, et somnum ce - pi: et exsurré - xi,

quó-ni - am Dó-mi-nus suscé-pit me, al-le-lú - ja, al-le - lú - ja.

¶. Surré-xit Dó-mi-nus de se-púlcro, al-le-lú - ja.

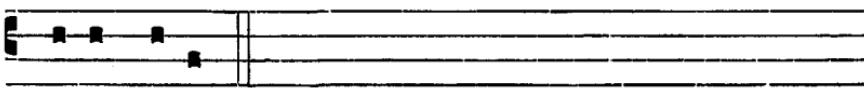
R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, al-le-lú - ja.

Vel juxta recentiorem usum:

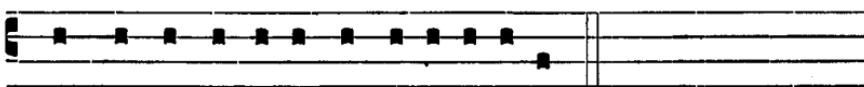

V. Surré-xit Dó-mi-nus de se-púlcro, al-le-lú-ja.

R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, al-le-lú-ja.

Pa-ter noster, *secreto usque ad*

V. Et ne nos in-dú-cas in tenta-ti - ó-nem.

R. Sed libera nos a ma-lo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et misere rére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

V. Jube, domne, benedícere.

Bened. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.

R. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio I

Cap. 16, 1-7

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngeren Jesum. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ

Hom. 21 in Evang.

Audistis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulieres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléixerant, étiam mórtuo, stúdio humanitatis obse-quúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclesiá signat geréndum. Sic quippe necéssesse est, ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam, quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quárimus, ad monuméntum profécto illius cum aromátibus venímus. Illæ autem mulieres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium I

III

A

n - ge - lus Dó - mi - ni * de-scén - dit de cæ -

lo, et accé - dens re - vól - vit lá - pi - dem,

et su-per e - um se-dit, et di - xit mu - li - é - ri - bus:

* No - lí - te ti-mé - re; sci - o e - nim, qui - a

Cru-ci - fi-xum qué-ri - tis: jam sur-ré - xit: ve-ní - te,

et vi-dé-te lo - cum, u-bi pó-si-tus e-rat Dó-mi-nus,

al - le-lú - ja. ¶ Et intro - e - ún - tes in mo-numéntum,

vi-dé-runt jú-ve-nem se-déntem in dex-tris, co - o-pértum sto-la

cán-di - da, et ob-stu - pu - é - runt: qui di - xit

il - lis. * No - lí - te. Gló - ri - a Pa - tri, et
Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i Sanc - to.

Et repetitur R. Angelus Dómini, usque ad V.

V. Jube, domne, benedícere.

Deinde dicitur :

Bened. Divínū auxíliū * máneat semper nobiscum.

R. Amen.

Lectio II

Notandum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérritur. Quid namque per sinistram, nisi vita præsens: quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Canticis canticorum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illius amplexábitur me. Quia ergo Rédemptor noster jam præséntis vitæ corruptionem transierat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnum ejus vitam vénérat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopérta appáruit: quia festivitatis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat sollemnitatis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus et nostræ. Illa quippe Redemptoris nostri resurréctio et nostra festivitas fuit, quia nos ad immortalitatem redúxit: et Angelorum festivitas exstitit, quia nos revocando ad cælestia, eorum númerum implévit. Tu autem.

R. Deo grátias.

Responsorium II

IV

C um transis-set * sáb - ba - tum, Ma - ri - a
Mag - da - lé - ne, et Ma - ri - a Ja - có - bi, et Sa - ló -
me e - mé - runt a - ró - ma - ta, * Ut ve - ni - én - tes

únge - rent Je - sum, al-le-lú-ja, al-le -
 lú - ja. V. Et valde ma-ne u-na sabba-tó-rum,
 vé-ni - unt ad mo-nu-mén - tum, or - to jam so - le.
 * Ut ve-ni - én - tes. Gló - ri - a Pa-tri, et Fi - li - o,
 et Spi - ri - tu - i San - cto. * Ut ve-ni - én - tes.
 V. Jube, domne, benedicere.

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcát nos Rex Angelórum.

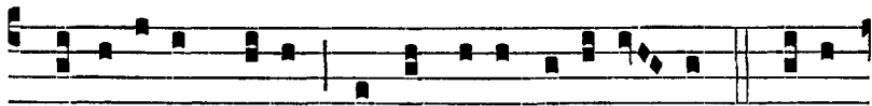
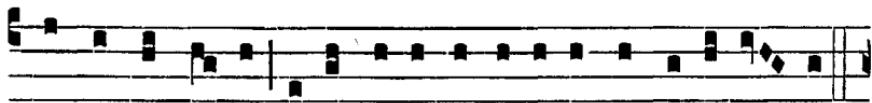
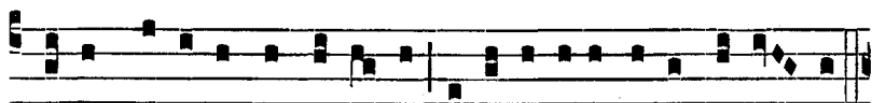
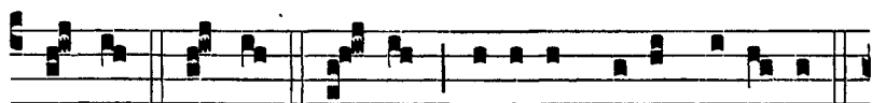
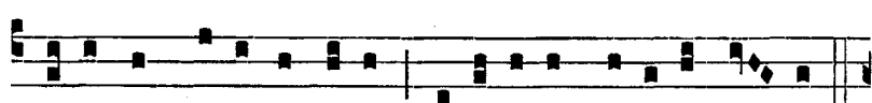
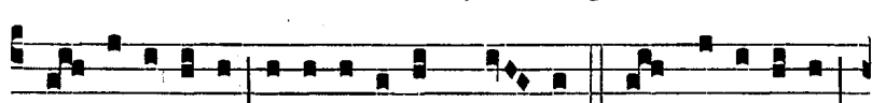
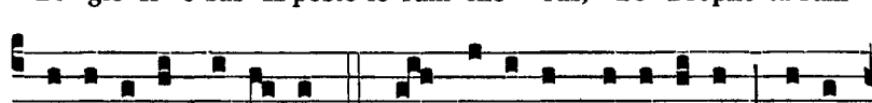
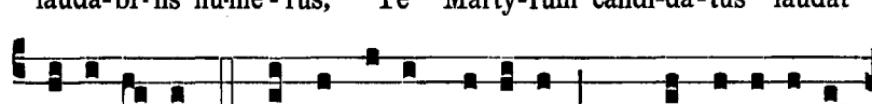
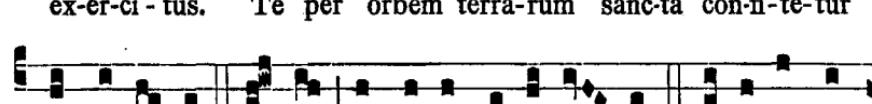
R. Amen.

Lectio III

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia, dum nos per resurrectionem Dominicam ad supérrna redúcimur, cælestis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affatur, audiámus: Nolite expavéscere. Ac si apérte dicat: Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concives vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuisse describens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timórí est, in nive autem blandíméntum candóris. Tu autem.

R. Deo grátias.

III
Te De - um lau-dá-mus: * te Dó-mi-num con-fi-té - mur.

 Te æ-térnum Patrem om-nis terra ve-ne-rá - tur. Ti-bi

 omnes Ange - li, ti-bi Cæ - li, et u-ni-vér-sæ Po-tes-tá - tes:

 Ti-bi Ché - ru - bim et Sé - ra - phim incessá - bi - li vo - ce pro - clá - mant:

 Sanc-tus, Sanc-tus, Sanc-tus Dó - mi - nus, De - us Sá - ba - oth.

 Ple - ni sunt cæ - li et terra ma - jes-tá - tis gló - ri - æ tu - æ.

 Te glo - ri - ó - sus A - poste - ló - rum cho - rus, Te Prophé - tá - rum

 laudá - bi - lis nú - me - rus, Te Mártý - rum candi - dá - tus laudat

 ex - ér - ci - tus. Te per orbem terrá - rum sanc - ta con - fi - té - tur

 Ecclé - si - a, Pa - trem imménsæ ma - jes - tá - tis; Ve - ne - rán - dum

tu - um ve - rum et ú-ni - cum Fí - li - um; Sanctum quoque
 Pa-rác-li-tum Spí - ri - tum. Tu Rex gló - ri - æ, Christe. Tu Pa-tris
 sem-pi - té-rus es Fí - li - us. Tu, ad li-be - rándum susceptú - rus
 hó - mi - nem, non horru - ís - ti Vir-gi - nis ú-te - rum. Tu, de - vícto
 mor-tis a-cú - le - o, a-pe - ru - ís - ti cre-dénti - bus reg-na cæ - ló - rum.
 Tu ad déxe - ram De - i se - des, in gló - ri - a Pa-tris. Ju - dex
Sequens versus dicitur flexis genibus.
 cré-de - ris es - se ventú - rus. Te ergo quæ - sumus, tu - is fámu - lis
 súb - ve - ni, quos pre - ti - ó - so Sángui - ne red-emís - ti. Æ - té - na
 fac cum Sanc - tis tu - is in gló - ri - a nu - me - rá - ri. Salvum fac

pópu-lum tu-um, Dó-mi-ne, et bé-ne-dic he-re-di-tá-ti tu - æ.

Et re - ge e - os, et ex-tól-le il-los usque in æ-tér - num.

Per singu-los di - es be-ne - dí-ci-mus te; Et laudámus nomen

tu - um in sá-e-cu - lum, et in sá-e-cu-lum sá-e-cu-li. Digná-re,

Dó-mi-ne, di - e is - to si-ne peccá-to nos custo-dí-re.

Mi-se-ré-re nos-tri, Dó-mi - ne, mi-se - ré-re nostri. Fi - at

mi-se-ri-córdi - a tu - a, Dó-mi-ne, su - per nos, quem-ádmo-dum

spe-rá - vi-mus in te. In te, Dó-mi-ne, spe-rá - vi: non confún-dar

in æ-tér - num.

Dicto Te Deum, statim incipiuntur Laudes a ¶. Deus, in adjutorium, ut infra.

In publica recitatione Matutinum in Choro a Laudibus separari non potest.

In privata vero recitatione Matutinum a Laudibus separari potest; quo in casu, post Hymnum Te Deum, dicitur:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

¶ Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis:

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Post Orationem additur:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pacc.

R. Amen.

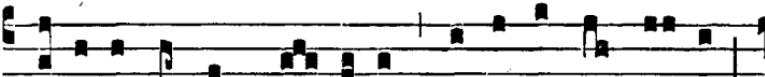
Deinde dicitur Pater noster totum secreto.

AD LAUDES

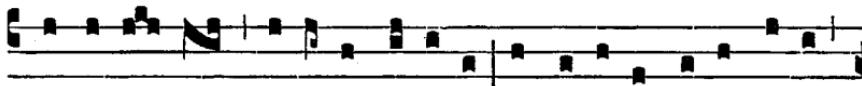
Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipiuntur, ut sequitur:

V. Deus, in adjutórium.

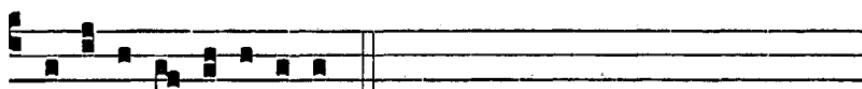
1. Ant. VIII G

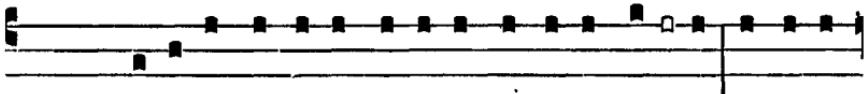
An-ge-lus au-tem Dó - mi-ni * descén-dit de cæ - lo,

et accé - dens re-vólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat su-per e - um,

al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Ps. 92 Dómi-nus regná-vit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus

est Dómi-nus forti-tú-di-nem, et præ-cínxit se.

2. Etenim firmávit orbem terræ,
* qui non commovébitur.

3. Paráta sedes tua ex tunc: *
a sǽculo tú es.

4. Elevavérunt flúmina, Dómi-
ne: * elevavérunt flúmina vocem
suam.

5. Elevavérunt flúmina fluctus
suos, * a vócibus aquárum mul-
tárum.

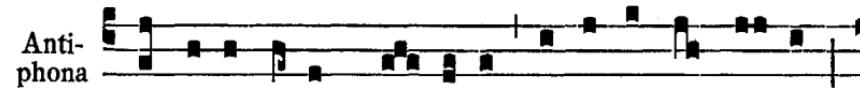
6. Mirábiles elatiónes maris: *
mirábilis in altis Dóminus.

7. Testimónia tua credibília
facta sunt nimis: * domum tuam
decet sanctitúdo, Dómine, in lon-
gitúdinem diérum.

8. Glória Patri, et Fílio, * et
Spirítui Sancto.

9. Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, * et in sǽcula
sæculórum. Amen.

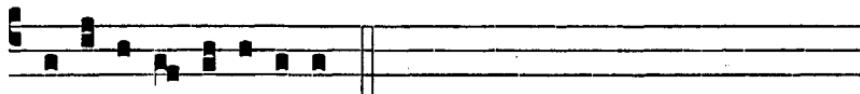
Anti-
phona

Ange-lus au-tem Dó - mi - ni de-scén-dit de cæ - lo,

et accé - dens re-vól-vit lá - pi - dem, et se-dé-bat su-per e - um,

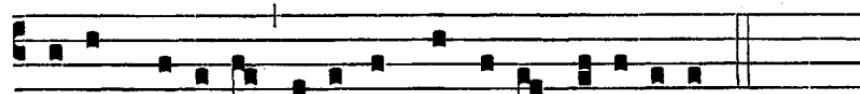

al-le-lú - ja, al-le-lú - ja.

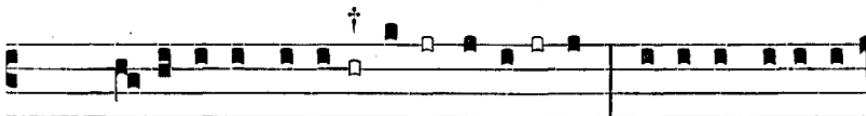
2. Ant.

VII c

Et ecce terræmó-tus * factus est magnus: Ange-lus

e-nim Dó-mi-ni descén-dit de cæ-lo, al-le-lú - ja.

Ps. 99 Ju-bi-lá-te De-o, om-nis ter-ra: * serví-te Dómi-no
in læ-tí-ti-a.

2. Introíte in conspéctu ejus, *
in exsultatióne.

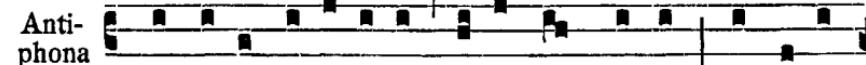
3. Scitóte quóniam Dóminus
ipse est Deus: * ipse fecit nos,
et non ipsi nos.

4. Pópulus ejus, et oves pás-
cuæ ejus: * introíte portas ejus
in confessióne, átria ejus in hym-
nis: confitémini illi. | 5. Laudáte nomen ejus: quó-
niām suávis est Dóminus, † in ætér-
num misericórdia ejus, * et usque
in generatióne et generatióne
véritas ejus.

6. Glória Patri, et Filio, * et
Spiritui Sancto.

7. Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, * et in sǽcula
sǽculórum. Amen. |
|---|---|

Anti-
phona

Et ecce terræmó-tus factus est magnus: Ange-lus

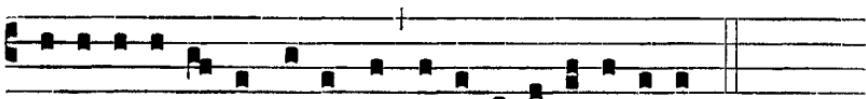

e-nim Dó-mi-ni descén-dit de cæ-lo, al-le-lú-ja.

3. Ant.

E-rat au-tem * aspéctus e-jus sic-ut ful-gur:

ves-timénta e-jus sic-ut nix, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

†

Ps. 62 De - us, De - us me - us, * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

2. Sitivit in te ánima mea, * tábor in te: * quia fuísti adjútor quam multipliciter tibi caro mea. meus.

3. In terra desécta, et invia, et in aquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleáтур ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis medi-

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhásit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsí vero in vanum quæsiérunt ániam meam, † introibunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

12. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-phona

E-rat au - tem aspéctus e-jus sic - ut ful - gur:

ves-tímén-ta e - jus sic - ut nix, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

4. Ant.

VII a

P

ræ ti-mó-re autem e-jus * extér-ri-ti sunt custó-des,

et fac-ti sunt vel-ut mórtu - i, al-le-lú-ja.

Cant. trium Puerorum Be-ne-dí-ci-te, óm-ni-a ó-pe-ra Dó-mi-ni,

Dó-mi-no: * laudá-te et su-per-ex-al-tá-te e - um in sæ-cu-la.

2. Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

3. Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtutes Dómini, Dómino.

4. Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

5. Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

6. Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedicite, frigus et æstus, Dómino.

7. Benedícite, rores et pruina, Dómino: * benedicite, gelu et frigus, Dómino.

8. Benedícite, glacies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

9. Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedicite, fúlgura et nubes, Dómino.

10. Benedicat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

11. Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

12. Benedícite, fontes, Dómino:

* benedícite, mária et flúmina, Dómino.

13. Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

14. Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

15. Benedicat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

16. Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

17. Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

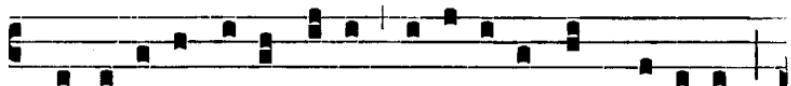
18. Benedícite, Ananía, Azaria, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

19. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

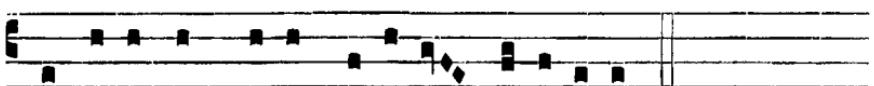
20. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Anti-phona

Prae ti-mó-re au-tem e-jus extér-ri-ti sunt custó-des,

et fac-ti sunt vel-ut mórtu - i, al-le-lú-ja.

5. Ant.

VIII G

R

espón-dens autem An - ge-lus, * di-xit mu - li - é-ri-bus:

No-lí-te ti-mé-re; sci - o e-nim, quod Je-sum quæ-ri-tis, al-le-lú-ja.

Ps. 148 Laudá-te Dómi-num de cæ - lis: * laudá-te e - um in

ex-cél - sis.

2. Laudá-te eum, omnes Angeli ejus: * laudá-te eum, omnes vir-tutes ejus.

3. Laudá-te eum, sol et luna: * laudá-te eum, omnes stellæ et lumen.

4. Laudá-te eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cæ-los sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et créata sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pó-suit, et non præteríbit.

7. Laudá-te Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

8. Ignis, grando, nix, gláicies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes, et omnes colles: * ligna fructifera, et omnes cedri.

10. Béstiae, et univérsa pécora:

* serpéntes, et vòlucres pennátæ:

11. Reges terræ, et omnes pó-puli: * príncipes, et omnes júdi-ces terræ.

12. Júvenes et vírgenes: † senes cum junióribus laudent nomen Dó-mini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

13. Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pó-puli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, pôpulo appropinquâti sibi.

15. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

16. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-phona

Respón-dens au-tem An - ge-lus, di-xit mu - li - é-ri-bus:

No-lí-te ti-mé-re; sci - o e-nim, quod Je-sum quæ-ri-tis, al-le-lú-ja.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed eorum loco:

Ant.

II

Hæc di - - es, * quam fe - cit Dó-
mi - nus: exsulté - - mus,
et læ - té - mur in e - a.

Ad Benedictus, Antiphona

VIII G

E

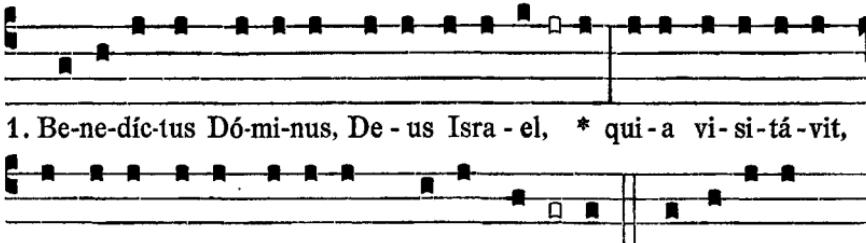
Et valde ma-ne * u-na sabba-tó-rum vé-ni - unt ad
mo-numéntum, or-to jam so - le, al-le-lú-ja.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

B

e-ne - díc-tus Dó-mi-nus, De - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit,
et fe-cit redempti - ó-nem ple-bis su - æ:

Vel:

1. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Isra - el, * qui - a vi - si - tá - vit,

et fe - cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ: (2. Et e-ré-xit...)

2. Et eréxit cornu salútis no-bis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, Prophetárum ejus:

4. Salútēm ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odé-runt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memo-rári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

8. In sanctitaté, et justítia co-ram ipso, * ómnibus diébus nos-tris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissióne peccatórum eórum:

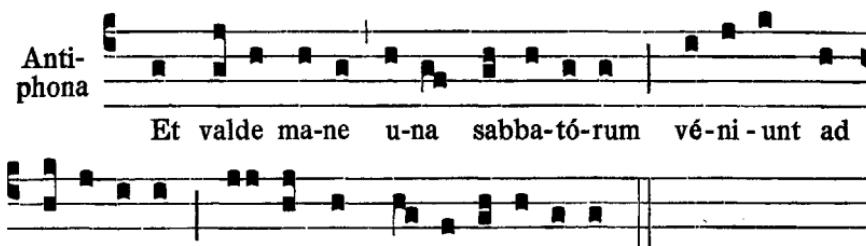
11. Per víscera misericórdiae Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in téne-bris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

13. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

14. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Anti-phona

Et valde ma-ne u-na sabba-tó-rum vé-ni - unt ad

mo-numéntum, or - to jam so - le, al-le-lú - ja.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

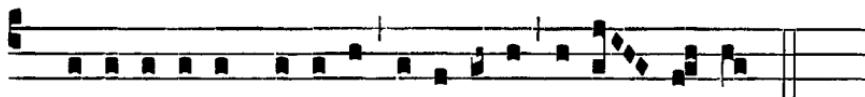
Oratio

Déus, qui hodiérrna die per Unigénitum tuum æternitatis nobis ádi-tum, devicta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum nostrum

Jesum Christum, Filium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitate
Spiritus Sancti Deus, * per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

R. De - o grá - ti - as, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

Sic dicitur ad Laudes et in Vesperis tantum.

V. Fidélium ánimæ per misericordiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Deinde in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, totum secreto: eoque recitato subjungitur:

V. Dóminus det nobis suam pacem.

R. Et vitam æternam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, Antiphona Regina cœli, ut supra. 428.

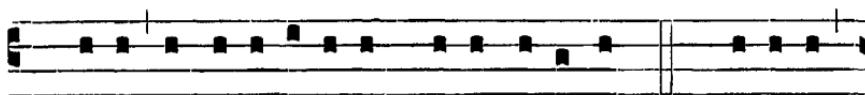
Postea concluditur:

V. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

R. Amen.

AD PRIMAM

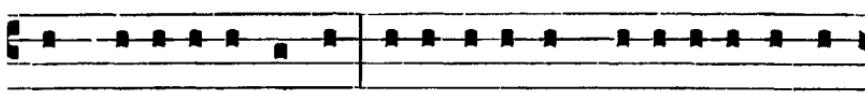
Pater noster, Ave María et Credo.

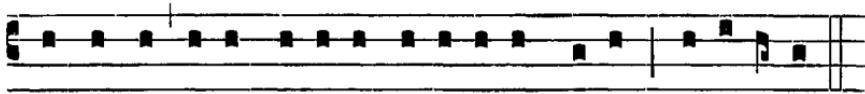
V. De - us, in adju-tó-ri - um me - um in-ténde. R. Dó-mi-ne,

ad adju-vandum me fes-tí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,

et Spi-ri-tu - i Sancto: Sic-ut e-rat in princi-pi - o, et nunc,

et semper, et in sae-cu-la sae-cu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ja.

Deinde absolute inchoatur a Psalmis:

Psalmus 53

†

D

e - us, in nō-mi-ne tu - o salvum me fac: * et in vir-tú-te

tu - a jú-di-ca me.

2. Deus, exáudi orationem meam: * áuribus pérceive verba oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt adversum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non pro- posuérunt Deum ante conspéc- tum suum.

4. Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

7. Quóniam ex omni tribula- tionē eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

9. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ps. 118, i Be - á - ti imma-cu-lá - ti in vi - a: * qui ámbu - lant in

le - ge Dó - mi - ni.

2. Beáti, qui scrutántur testi- mónia ejus: * in toto corde ex- quirunt eum.

3. Non enim qui operántur ini- quitátem, * in viis ejus ambulavé- runt.

4. Tu mandásti * mandáta tua custodiri nimis.

5. Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

6. Tunc non confúndar, * cum

perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

7. Confitébor tibi in directione cordis: * in eo quod dídicí judí- cia justitiæ tuæ.

8. Justificatiónes tuas custodi- am: * non me derelinquas usque- quaque.

9. In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo ser- mónes tuos.

10. In toto corde meo exquisivi

te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

11. In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

12. Benedíctus es, Dómine: * doce me justificáções tuas.

13. In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judicáta oris tui.

14. In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiiis.

15. In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

16. In justificátionibus tuis meditábor: * non oblíviscar sermónes tuos.

17. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ps. 118, ii Retrí-bu - e servo tu - o, vi-ví-fi-ca me: * et custó-

di - am sermónes tu - os.

2. Revéla óculos meos: * et considerábo mirabilia de lege tua.

3. Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

4. Concúpít áнима mea desideráre justificáções tuas, * in omni tempore.

5. Increpásti supérbos: * male-dicti qui declínant a mandátis tuis.

6. Aufer a me opprórium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

7. Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificátionibus tuis.

8. Nam et testimónia tua meditátió mea est: * et consilíum meum justificáções tuæ.

9. Adhásit paviménto áнима mea: * vivifica me secúndum verbum tuum.

10. Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificáções tuas.

11. Viam justificatiónum tuárum instrue me: * et exercébor in mirabilibus tuis.

12. Dormitávit áнима mea prætádio: * confírma me in verbis tuis.

13. Viam iniquitáti ámove a me: * et de lege tua miseré mei.

14. Viam veritáti elégi: * iudicácia tua non sum oblítus.

15. Adhásit testimóniis tuis, Dómine: * noli me confundere.

16. Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

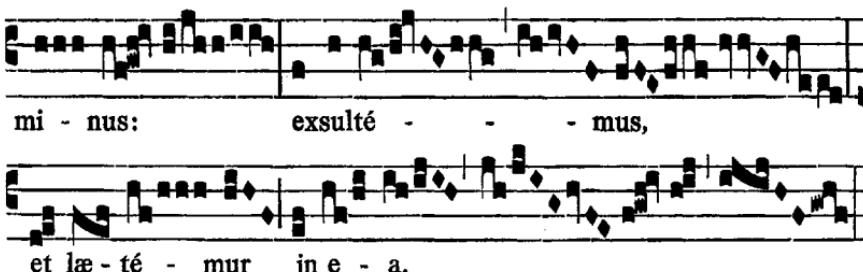
17. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.

II

H aec di - - es, * quam fe - cit Dó-

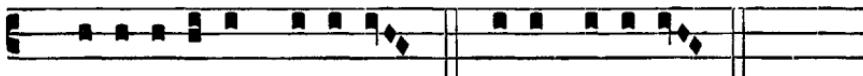
Deinde subjungitur recto tono:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine, Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos per-
veníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nul-
lum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justitiam faciéndam
nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dó-
minum nostrum. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

V. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. R. De - o grá - ti - as.

*Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam
extra Chorum. Postea Hebdomadarius dicit:*

V. Pretiósia in conspéctu Dómini. R. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercéendant pro nobis ad Dóminum, †
Ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, * qui vivit et regnat
in sǽcula sǽculórum. R. Amen.

V. Deus, in adjutórium meum inténde.

R. Dómine, ad adjuvándum me festina.

Et dicitur ter; ultimo additur:

V. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sǽcula
sǽculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcás in tentatióнем.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, * et dirige
filios eórum.

R. Et sit splendor Dómini, Dei, nostri super nos, † et ópera
mánuum nostrárum dirige super nos, * et opus mánuum nostrárum
dirige.

V. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Oratio

 - ré-mus. Di-ri-ge-re et sancti - fi-cá-re, ré-ge-re et
 gu-berná-re dig-ná-re, Dó-mi-ne De - us, Rex cæ-li et terræ,
 hó-di - e corda et córpo-ra nostra, sensus, sermó-nes et ac-tus
 nostros in le-ge tu - a et in o-pé-ri-bus manda-tó-rum tu - ó-rum:
 ut hic et in æ-térnum, te au-xi-li - ánte, sal-vi et lí-be-ri
 esse me-re - ámur, Salvá-tor mundi: Qui vi-vis et regnas in
 sá-cu-la sá-cu-ló-rum. R. A-men.

Lector:

Benedictio

V. Ju-be, domne, be-ne-dí-ce-re. Di - es et ac-tus nostros
 in su - a pa-ce dis-pó-nat Dó-mi-nus omní-po-tens. R. Amen.

Lectio brevis

Col. 3, 1-2

S

i consur-re-xís-tis cum Christo, † quæ sursum sunt quæ-ri-te,

u-bi Chris-tus est in déxe-ra De - i se-dens: * quæ sursum sunt

sá-pi-te, non quæ su-per terram. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re

no-bis. R. De - o grá - ti - as.

V. Adju-tó-ri - um nos-trum in nō-mi-ne Dó-mi-ni. R. Qui fe-cit

cæ-lum et terram. V. Be-ne-dí-ci - te. R. De-us. Bened. Dómi-nus

nos be-ne-dí-cat, et ab om-ni ma-lo de-féndat: et ad vi-tam

per-dú-cat æ-térnam. Et fi-dé-li - um á-nimæ per mi-se-ri-cór-

di - am De - i re-qui - éscant in pa-ce. R. A-men.

Deinde dicitur tantum Pater noster, secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster *et Ave María.*

Y. De - us, in adju-tó-ri - um me - um in-ténde. R. Dó-mi-ne,
ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló - ri - a Pa-trí, et Fí - li - o,
et Spi-ri-tu - i Sancto: Sic-ut e-rat in prin-cí-pi - o, et nunc,
et semper, et in sé-cu-la sæ-cu-ló-rum. A-men. Alle-lú-ja.

Deinde absolute inchoatur a Psalmis:

Psalmus 118, iii

Le - gem po-ne mi-hi, Dó-mi-ne, vi - am jus-ti - fi-ca - ti - ó-num
tu - á - rum: * et exqui-ram e - am sem - per.

2. Da mihi intelléctum, et scrútabor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

3. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

4. Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

5. Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivifica me.

6. Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

7. Amputa opprórium meum quod suspicátus sum: * quia júdicia tua jucúnda.

8. Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivifica me.

9. Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

10. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

11. Et ne áuferas de ore meo

verbum veritatis usquequaque: * quia in judiciis tuis supersperavi.

12. Et custodiam legem tuam semper: * in sacerdotium et in sacerdotum saceruli.

13. Et ambulabam in latitudine: * quia mandata tua exquisivi.

14. Et loquabar in testimoniosis tuis in conspectu regum: * et non confundebar.

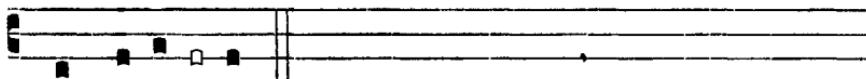
15. Et meditabar in mandatis tuis, * quae dilexi.

16. Et levavi manus meas ad mandata tua, quae dilexi: * et exercabar in justificatiobus tuis.

17. Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

18. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

Ps. 118, iv Memor esto verbi tu - i servo tu - o, * in quo mihi

spem de-dis - ti.

2. Haec me consolata est in humilitate mea: * quia eloquium tuum vivificavit me.

3. Superbi inique agabant usquequaque: * a lege autem tua non declinavi.

4. Memor fui judiciorum tuorum a saeculo, Domine: * et consolatus sum.

5. Defectio tenuit me, * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

6. Cantabiles mihi erant justificatiōnes tuae, * in loco peregrinationis meae.

7. Memor fui nocte nōminis tui, Domine: * et custodivi legem tuam.

8. Haec facta est mihi: * quia justificatiōnes tuas exquisivi.

9. Portio mea, Domine, * dixi custodiēre legem tuam.

10. Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: * miserere mei secundum eloquium tuum.

11. Cogitavi vias meas: * et converte pedes meos in testimonia tua.

12. Paratus sum, et non sum turbatus: * ut custodiam mandata tua.

13. Funes peccatorum circumplexi sunt me: * et legem tuam non sum oblitus.

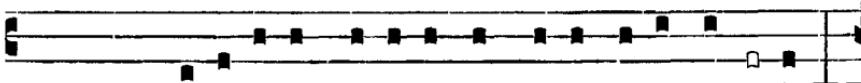
14. Media nocte surgēbam ad confitendum tibi, * super iudicia justificatiōnis tuae.

15. Pārticeps ego sum omnium timentium te: * et custodiētum mandata tua.

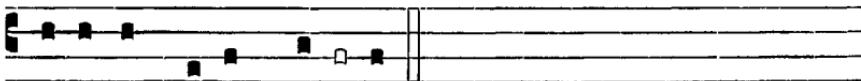
16. Misericordia tua, Domine, plena est terra: * justificatiōnes tuas doce me.

17. Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

18. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

Ps. 118, v Bo-ni-tá-tem fe-cís-ti cum servo tu - o, Dó-mi-ne, *

se-cúndum verbum tu - um.

2. Bonitátem, et disciplinam, et scíentiam doce me: * quia mandátis tuis créddi.

3. Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

4. Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

5. Multiplicáta est super me iniquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

6. Coagulátum est sicut lac cor éorum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

7. Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

8. Bonum mihi lex oris tui, * super mília auri et argénti.

9. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intellectum, et discam mandáta tua.

10. Qui timent te vidébunt me,

et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

11. Cognóvi, Dómine, quia áequitas judicia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

12. Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

13. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua méditatio mea est.

14. Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandáta tuis.

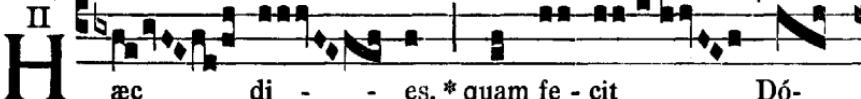
15. Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua..

16. Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confundar.

17. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

18. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Ant.

æc di - - es, * quam fe - cit

Dó-

mi - nus: exsulté - - - - mus,

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

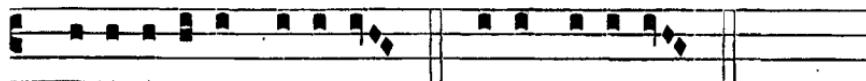
Oratio

Déus, qui hodiérra die per Unigénitum tuum æternitatis nobis adítum, devicta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspirás, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

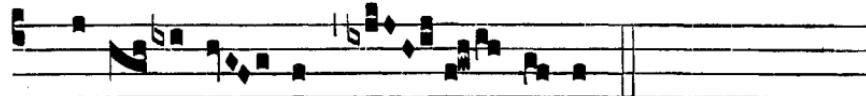

V. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
R. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster, secreto, nisi sequatur alia Hora.

In Missa Pontificali V. Benedicámus Dómino canitur sub hoc tono:

V. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no.

R. De-o grá-ti-as.

Et non dicitur V. Fidélium ánimæ, neque additur Pater noster, sed statim incipitur Missa.

Ad aspersionem aquæ benedictæ

¶ Aspersio aquæ benedictæ omittitur, si Episcopus sollemniter celebret.

Ant.
VIII

V i-di a-quam * egre - di - én-tem de tem - plo,
 a lá - te-re dex - tro, al-le - lú - ja: et om-nes, ad
 quos pervé-nit a - qua is - ta, sal - vi fac - ti sunt,
 et di - cent, al-le-lú - ja, al - le - lú - ja. Ps. 117 Confí-
 té-mi-ni Dó-mi-no, quó - ni - am bo-nus: * quó - ni - am in sá-cu - lum
 mi-se - ri - cór - di - a e-jus. Gló - ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,
 et Spi - ri - tu - i Sanc - to. * Sic - ut e - rat in princí - pi - o, et
 nunc, et semper, et in sá - cu - la sá - cu - ló - rum. A - men.

Repetitur Ant. Vidi aquam.

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.
 R. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

AD MISSAM

Statio ad Sanctam Mariam Majorem

Intr. IV

Re - sur - ré - xi, * et ad-huc te - cum sum,
 al - le - lú - ja: po - su - ís - ti su - per me
 ma - num tu - am, al - le - lú - ja: mi - rá - bi - lis
 fac - ta est sci - én - ti - a tu - a, al - le - lú - ja,
 al - le - lú - ja. Ps. Dó - mi - ne, pro - bás - ti me, et
 cog - no - vis - ti me: * tu cog - no - vis - ti ses - si - ó - nem me - am,
 et re - sur - rec - ti - ó - nem me - am. Gló - ri - a Patri et Fi - li - o,

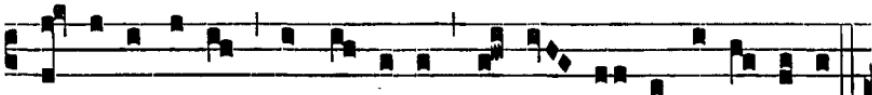
et Spi-ri - tu - i Sancto. * Sic - ut e - rat in princí - pi - o, et nunc,
et semper, et in sáe - cu - la sáe - cu - ló - rum. A-men.

VIII

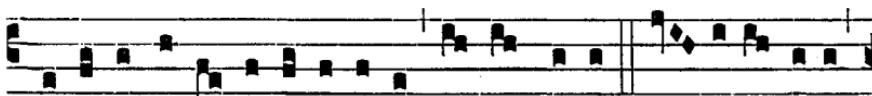
Ký - ri - e, * e - lé - i-son. ij. Chris - te,
e - lé - i-son. ij. Ký - ri - e, e - lé - i-son. ij.
Ký - ri - e, * e - lé - i-son.

IV

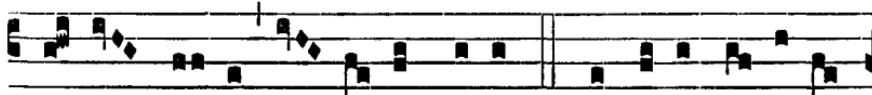
Gó - ri - a in excél - sis De - o. Et in ter - ra pax
ho - mí - ni - bus bo - næ vo - luntá - tis. Lau - dámus te. Be - ne - dí -
ci - mus te. Ado - rámus te. Glo - ri - fi - cá - mus te.
Grá - ti - as á - gi - mus ti - bi propter mag - nam gló - ri - am tu - am.

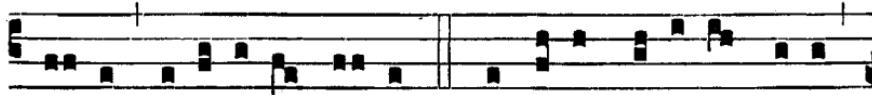
Dó-mi-ne De - us, Rex cæ-lés-tis, De - us Pa - ter omní - po-tens.

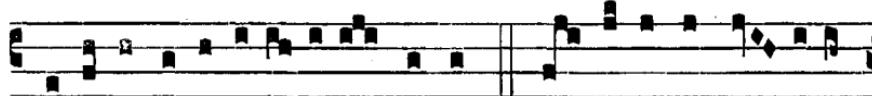
Dó-mi-ne Fi - li u-ni-gé-ni-te, Je - su Chris-te. Dó - mi-ne De - us,

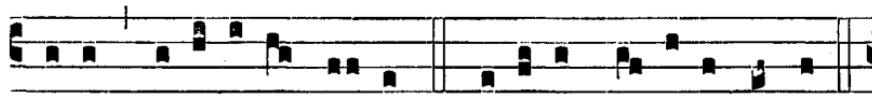
Agnus De - i, Fí - li - us Pa-tris. Qui tol-lis pec-cá-ta

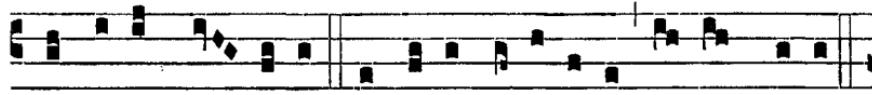
mun-di, mi-se-ré-re no - bis. Qui tol-lis peccá-ta mundi,

súsci-pe depre-ca - ti - ó-nem nostram. Qui se-des ad déx - te-ram

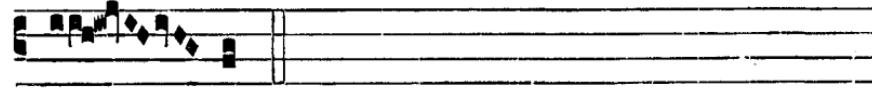
Pa-tris, mi-se-ré-re no - bis. Quó-ni - am tu so-lus sanctus.

Tu so-lus Dó - mi-nus. Tu so-lus Altís-simus, Je - su Chris-te.

Cum Sancto Spí-ri - tu, in gló-ri - a De - i Pa - tris.

A - men.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitatis nobis
áditum, devicta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo
aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

I Cor. 5, 7-8

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérso, sicut
estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.
Itaque epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malitiæ
et nequitiae: sed in ázymis sinceritatis et veritatis.

Grad.

II

H aec di - - es, * quam fe - cit

Dó - mi - nus: ex-sul-té -

mus, et læ - té - mur in e - a.

V. Con-fi - té - mi - ni Dó -

mi - no, quó - - - ni - am,

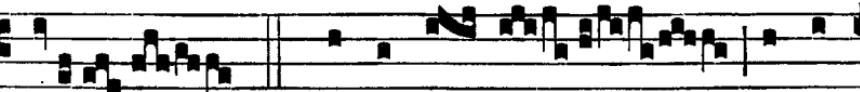
bo - - nus: quó - ni - am in sé -

cu - lum mi - se - ri - cór - di - a * e - jus.

VII

A

I-le-lú - ja. * ij.

V. Pascha nos - trum

immo-

lá -

tus est * Chris - tus.

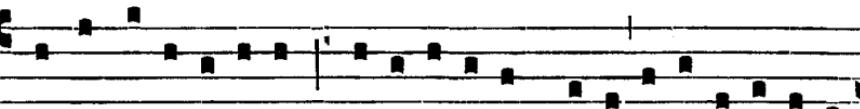
Non repetitur Alleluja, sed statim additur:

Sequ.

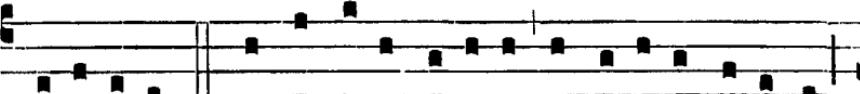
I

V

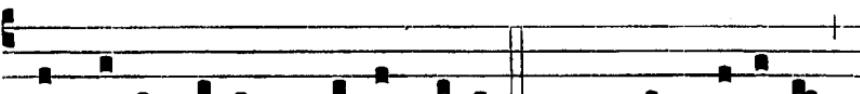
ic-timæ paschá-li laudes * immo-lent Chris-ti - á-ni.

Agnus red-é-mit o-ves: Christus inno-cens Pa-tri re-conci - li - á-vit

pecca-tó-res. Mors et vi-ta du - él-lo con-fli-xé-re mi-rán-do:

dux vi-tæ mórtu - us, regnat vi-vus. Dic no-bis, Ma-ri - a,

quid vi-dís-ti in vi - a? Se-púlcrum Chris-ti vi-vén-tis:

et gló - ri - am vi-di re-surgéntis: Angé - li - cos tes - tes,

su-dá - ri - um et ves - tes. Sur-ré - xit Chris-tus, spes me - a:

præ-cé-det su - os in Ga-li-lá - am. Sci-mus Chris-tum surre - xíssse

a mórtu - is ve-re: tu no-bis, vic-tor Rex, mi-se-ré - re.

A-men. Al-le-lú - ja.

¶ Sequentia dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

¶ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum
Marc. 16, 1-7

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, véniant ad monuméntum, orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis: Nolite expavéscere: Jesum quáeritis Nazarénum, crucifixum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus et Petro, quia præcédit vos in Galiléam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

IV

C re-do in u-num De - um. Patrem omni-po-téntem, factó-rem
 cæ-li et terræ, vi-si-bí-li - um ómni - um et in-vi-si-bí-li - um.
 Et in u-num Dó-mi-num Je-sum Chris-tum, Fí-li - um De-i
 u-ni-gé-ni - tum. Et ex Patre na-tum ante ómni - a sá-cu - la.
 De - um de De - o, lu-men de lú-mi-ne, De - um ve-rum de De - o
 ve-ro. Gé-ni-tum, non factum, con-substan-ti - á-lem Pa-tri:
 per quem ómni - a fac-ta sunt. Qui propter nos hó-mi-nes
Hic genuflectitur.
 et propter nostram sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus
 est de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-ri - a Vírgi - ne: Et homo

factus est. Cru-ci-fí-xus ét-i-am pro no-bis: sub Pón-ti-o
Pi-lá-to passus et se-púltus est. Et re-surré-xit térti-a
di-e, se-cún-dum Scriptúras. Et ascéndit in cæ-lum: se-det
ad déxte-ram Pa-tris. Et í-te-rum ventúrus est cum gló-ri-a
ju-di-cá-re vi-vos et mórtu-os: cu-jus regni non e-rit fi-nis.
Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dó-mi-num et vi-vi-fi-cántem:
qui ex Patre Fi-li-óque pro-cé-dit. Qui cum Patre et Fi-li-o
si-mul ad-o-rá-tur et conglo-ri-fi-cá-tur: qui lo-cú-tus est
per Prophé-tas. Et u-nam sanctam cathó-li-cam et a-postó-

li-cam Ecclé-si - am. Confí-te] or u-num baptís-ma in re-mis-
si - ó-nem pec-ca-tó-rum. Et exspéc-to re-surrec-ti - ó-nem
mortu - ó-rum. Et vi-tam ventú - ri sæ - cu - li. A - men.

Offert.

IV

T er - ra * tré-mu - it, et qui - é - vit,
dum re-súrge - ret in ju-dí - ci - o De - us,
al - - - le - - - lú - ja.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblationibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitatis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

P er ómni - a sæ - cu - la sæ - cu - ló - rum. R. A-men. V. Dó - mi - nus
vo-bís - cum. R. Et cum spí - ri - tu tu - o. V. Sur-sum corda.

R. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. V. Grá-ti - as a-gá-mus Dó-mi-no,

De - o nos-tro. R. Dig-num et justum est. Ve-re dignum et

justum est, æquum et sa-lu-tá-re: Te qui-dem, Dó-mi-ne, omni

tém-po-re, sed in hac po-tís-si-mum di - e glo-ri - ó-si - us

præ-di - cá-re, cum Pascha nostrum immo-lá - tus est Chris-tus.

Ipse e-nim ve-rus est Agnus, qui ábstu - lit pec-cá-ta mundi.

Qui mortem nostram mo-ri - éndo destrú-xit et vi - tam re-sur-

géndo re-pa-rá-vit. Et íd-e - o cum Ange-lis et Arch-ánge-lis,

cum Thro-nis et Do-mi-na-ti - ó-ni-bus cum-que omni mi - lí-

ti - a cæ-lés-tis ex - ér-ci-tus hymnum gló-ri-æ tu - æ cá-ni-mus,
 si - ne fi - ne di-céntes:

IV

Sanctus, * Sanctus, Sanctus Dó-mi-nus, De - us Sá-ba - oth.

Ple - ni sunt cæ - li et terra gló - ri - a tu - a. Ho-sánna
 in ex - cé-l-sis. Be-ne- díc-tus, qui ve - nit in nō - mi - ne
 Dó-mi-ni. Ho - sánna in ex - cé - sis.

Infra Actionem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrecciónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Vírginis Mariæ, Genetricis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apóstolorum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbí, Joánnis, Thomæ, Jacóbí, Philíppi, Bartholomáei, Mattháei, Simónis et Thaddéei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanc-tórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxilio. *Jungit manus.* Per eúndem Chris-tum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre

dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissióne ómnium peccatórum, quásimus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérrna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblationem etc., ut in Canone, 10.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

IV

A

g - nus De - i, * qui tol-lis peccá - ta mun - di:
 mi-se-ré - - re no - bis. Agnus De - i, * qui tol-lis
 peccá - ta mun - di: mi-se-ré - - re no - bis. Ag-nus
 De - i, * qui tol-lis peccá - ta mun - di: do-na no - - bis
 pa - cem.

Comm.

P

ascha nostrum * immo-lá-tus est Chris-tus,

al - le - lú - ja: í- ta - - que e - pu - lé - mur

in á - zy - mis sin-ce - ri-tá - tis et ve - ri - tá - tis,
 al-le - - lú - ja, al-le - - lú - ja, al-le - lú - ja.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatis infúnde: † ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fáctias pietate concórdes. Per Dóminum . . . in unitate ejúsdem.

VIII

alte, Missa est, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.
 Rv. De-o grá-ti-as, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive, juxta Rubricas.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.

Y. De - us, in adju-tó-ri - um me - um in-ténde. Rv. Dó-mi-ne,
 ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,
 et Spi-ri-tu - i Sancto: Sic-ut e-rat in prin-ci-pi - o, et nunc,
 et semper, et in sá-cu-la sá-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ja.

Deinde absolute inchoatur a Psalmis:

Psalmus 118, vi

D e-fé-cit in sa-lu-tá-re tu - um á-ni-ma me - a: * et in
verbum tu - um su-perspe-rá - vi.

2. Defecérunt óculi mei in eló-
quium tuum, * dicéntes: Quando
consoláberis me?

3. Quia factus sum sicut ute-
r in pruína: * justificá-
tiones tuas
non sum oblítus.

4. Quot sunt dies servi tui? *
quando fácies de persequéntibus
me judícium?

5. Narráverunt mihi iníqui fa-
bulatiónes: * sed non ut lex tua.

6. Omnia mandáta tua véritas:
* iníque persecúti sunt me, ád-
juva me.

7. Paulo minus consummavé-
runt me in terra: * ego autem
non derelíqui mandáta tua.

8. Secúndum misericórdiam tu-
am vivifica me: * et custódiam
testimónia oris tui.

9. In ætérnum, Dómine, * ver-
bum tuum pémanet in cælo.

10. In generatióne et gene-

rationem véritas tua: * fundásti
terram, et pémanet.

11. Ordinatióne tua persevérat
dies: * quóniam ómnia sérviant tibi.

12. Nisi quod lex tua meditatió-
mea est: * tunc forte periissem in
humilitáte mea.

13. In ætérnum non oblíviscar
justificá-
tiones tuas: * quia in ipsis
vivificásti me.

14. Tuus sum ego, salvum me
fac: * quóniam justificá-
tiones tuas
exquisivi.

15. Me exspectáverunt peccató-
res ut pérderent me: * testimónia
tua intelléxi.

16. Omnis consummatiónis vidi fi-
nem: * latum mandátum tuum nimis.

17. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, * et in sǽcula
sǽculórum. Amen.

Ps. 118, vii Quómo-do di-lé-xi le-gem tu - am, Dó-mi-ne? *

to - ta di - e me-di - tá - ti - o me - a est.

2. Super inimícos meos prudén-
tem me fecísti mandáto tuo: * quia
in ætérnum mihi est.

3. Super omnes docéntes me
intelléxi: * quia testimónia tua me-
ditatió mea est.

4. Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

5. Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

6. A judiciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuisti mihi.

7. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

8. A mandátis tuis intelléxi: * propterea odívi omnem viam ini-quitatis.

9. Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

10. Jurávi, et státui * custodire judicia justitiae tuae.

11. Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivifica me secún-dum verbum tuum.

12. Voluntária oris mei beneplá-

cita fac, Dómine: * et judícia tua doce me.

13. Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

14. Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

15. Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultatión cordis mei sunt.

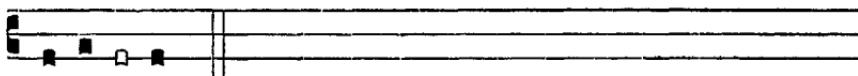
16. Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributióne.

17. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Ps. 118, viii I-níquos ó-di - o há-bu - i: * et le-gem tu - am

di - lé - xi.

2. Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum super-sperávi.

3. Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

4. Súscipe me secúndum eló-quiū tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

5. Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatióibus tuis semper.

6. Sprevísti omnes discedéntes a judiciis tuis: * quia injústa co-gitatió eórum.

7. Prævaricántes reputávi om-nes peccatóres terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

8. Confige timóre tuo carnes meas: * a judiciis enim tuis timui.

9. Feci judícum et justítiā: * non tradas me calumniántibus me.

10. Súscipe servum tuum in bo-num: * non calumniéntur me su-pérbi.

11. Oculi mei defecérunt in sa-lutáre tuum: * et in elóquiū justitiæ tuae.

12. Fac cum servo tuo secúndum misericordiam tuam: * et justifi-catiónes tuas doce me.

13. Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

14. Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

15. Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

16. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

17. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽculórum. Amen.

Ant. II

 Hæc di - es, quam fe - cit Dó -
 mi - nus: exsul-té - - - mus,
 et læ - té - mur in e - a.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Déus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitatis nobis áditum, devicta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspirás, * étiam adjuvánto proséquere. Per eúndem Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Be-ne-di - cámus Dó-mi-no. R. De - o grá - ti - as.

V. Fidélium ánime per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster, secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD NONAM

Pater noster et Ave María.

Y. De - us, in adju-tó-ri - um me - um inténde. R. Dó-mi-ne,

ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,

et Spi-rí-tu - i Sancto: Sic-ut e-rat in princí-pi - o, et nunc,

et semper, et in sá-cu-la sá-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ja.

Deinde absolute inchoatur a Psalmis:

Psalmus 118, ix

M i - ra - bí - li - a tes - ti - mó - ni - a tu - a: * íd - e - o

scrú-tá-ta est e - a á-ni-ma me - a.

2. Declaratio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat pár-vulis.

3. Os meum apérui, et atráxi spíritum: * quia mandáta tua desi-derábam.

4. Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

5. Gressus meos dírige secún-dum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injusítia.

6. Rédime me a calúmniis hó-minum: * ut custódiam mandáta tua.

7. Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justifi-catiónes tuas.

8. Exi-tus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

9. Justus es, Dómine: * et rec-tum judícium tuum.

10. Mandásti justitiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

11. Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimici mei.

12. Ignítum elóquium tuum vheménter: * et servus tuus diléxit illud.

13. Adulescéntulus sum ego et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

14. Justitia tua, justitia in ætérnum: * et lex tua véritas.

15. Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

16. Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Ps. 118, x Clamávi in to-to corde me - o, exáudi me, Dó-mi-ne: *

jus-ti - fi - ca - ti - ó-nes tu - as re-quí - ram.

2. Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

3. Prævéni in maturitatē, et clamávi: * quia in verba tua suppersperávi.

4. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

5. Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

6. Appropinquavérunt persequéntes me iniquitati: * a lege autem tua longe facti sunt.

7. Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

8. Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

9. Vide humilitatē meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

10. Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

11. Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

12. Misericórdiae tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

13. Multi qui persequúntur me, et tribulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

14. Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

15. Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

16. Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judicia justitiæ tuæ.

17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Ps. 118, xi Prínci-pes perse-cú-ti sunt me gra - tis: * et a
verbis tu - is formi-dá-vit cor me - um.

2. Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.
3. Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.
4. Sépties in die laudem dixi tibi, * super judicia justitiæ tuæ.
5. Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.
6. Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.
7. Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea vehe-ménter.
8. Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
9. Appropínquet deprecatio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléc-tum.
10. Intret postulatio mea in con-spéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.
11. Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justifica-tiones tuas.
12. Pronuntiábit lingua mea eló-quium tuum: * quia ómnia man-dáta tua æquitas.
13. Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.
14. Concupívi salutáre tuum, Dó-mine: * et lex tua meditátio mea est.
15. Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judicia tua adjuvábunt me.
16. Errávi, sicut ovis, quæ pérīit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblītus.
17. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
18. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.

II

H aec di - - es, * quam fe - cit Dó-
mi - nus: exsulté - - - mus,

et læ - té - mur in e - a.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Déus, qui hodiérrna die per Unigénitum tuum æternitatis nobis
áditum, devicta morte, reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo
aspíras, * étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. R. De - o grá - ti - as.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster, secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.

Sequens tonus sollemnis adhiberi potest ad libitum in Vesperis, hodie et biduo sequenti.

V.

D e - us, in adju-tó-ri - um me - um in-ténde. R. Dó-mi-ne,

ad adju-vándum me fes-tí - na. Gló - ri - a Pa-tri, et Fí - li - o,

et Spi-ri - tu - i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi - o, et nunc,
et sem-per, et in sáe-cu-la sáe-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ja.

Vel Tonus simplex:

V.
De - us, in adju-tó-ri - um me - um in-ténde. R. Dó-mi-ne,
ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fí-li - o,
et Spi-ri-tu - i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi - o, et nunc,
et semper, et in sáe-cu-la sáe-cu-ló-rum. A-men. Al-le-lú-ja.

1. Ant. VIII G
An-ge - lus au-tem Dó - mi - ni * descéndit de cæ - lo,
et accé - dens re-vólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat su-per e - um,
al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Ps. 109 Di-xit Dó-mi-nus Dó-mi-no me - o: * Se-de a dextris

me - is.

2. Donec ponam inimicos tuos,
* scabéllum pedum tuórum.

3. Virgam virtutis tuae emittet
Dóminus ex Sion: * dominare in
médio inimicórum tuórum.

4. Tecum principium in die vir-
tutis tuae in splendóribus sanctó-
rum: * ex útero ante luciferum
genui te.

5. Jurávit Dóminus, et non pae-
nitébit eum: * Tu es sacérdos in
æténum secúndum órdinem Mel-
chisedech.

6. Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ reges.

7. Judicábit in natióibus, im-
plébit ruínas: * conquassábit cá-
pita in terra multórum.

8. De torrénte in via bibet: *
proptérea exaltábit caput.

9. Glória Patri, et Filio, * et
Spiritu Sancto.

10. Sicut erat in principio, et
nunc, et semper, * et in sácula
sæculórum. Amen.

Anti-
phona

An-ge-lus au-tem Dó - mi - ni descéndit de cæ - lo,

et accé - dens re-vólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat su-per e - um,

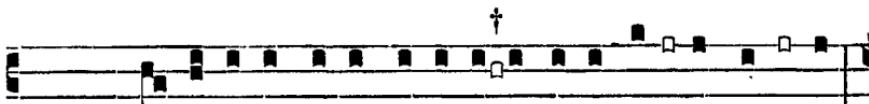
al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

2. Ant.

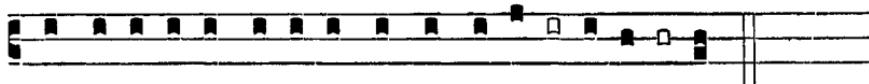
VII c

Et ecce terræmótus * factus est magnus: Ange-lus

e-nim Dó-mi-ni descéndit de cæ-lo, al-le-lú-ja.

Ps. 110 Con-fi-té-bor ti-bi, Dó-mi-ne, in to-to cor-de me - o: *

in consí-li-o jus-tó-rum, et congre-ga - ti-ó - ne.

2. Magna ópera Dómini: * ex-quísita in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Memóriam fecit mirabilium suórum, † misericors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sǽculum testa-ménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiabit pópulo suo:

6. Ut det illis hereditátem gén-tium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

7. Fidélia ómnia mandáta ejus:

confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptióinem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum tes-taméntum suum.

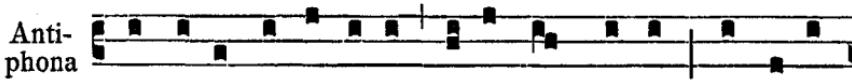
9. Sanctum, et terribile nomen ejus: * inítiu sapiéntiae timor Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

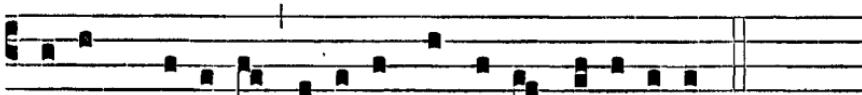
11. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-phona

Et ecce ter-ræ-mó-tus fac-tus est magnus: Ange-lus

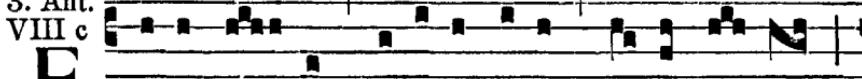

e-nim Dó-mi-ni descéndit de cæ-lo, al-le-lú-ja.

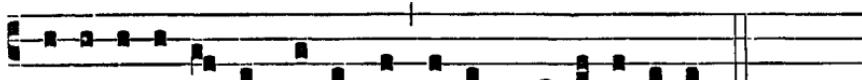
3. Ant.

VIII c

E

- rat au - tem * aspéctus e-jus sic - ut ful - gur,

ves-tíménta e - jus sic - ut nix, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Ps. 111 Be - á-tus vir, qui ti-met Dó-mi-num: * in mandá-tis e-jus

vo - let ni - mis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.

3. Glória, et divitiæ in domo ejus: * et justitia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Exórtum est in ténebris lumen rectis: * misericors, et miserátor, et justus,

5. Jucundus homo qui miseréatur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in judicio: * quia in ætérnum non commovébitur.

6. In memória ætéra erit iustus: * ab auditóne mala non timébit.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, † confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

8. Dispérsit, dedit paupéribus: † justitia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

9. Peccátor vidébit, et irascé-
tur, † déntibus suis fremet et ta-
bescet: * desidérium peccatórum
peribit.

10. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-
phona

E-rat au - tem aspéctus e-jus sic - ut ful - gur,

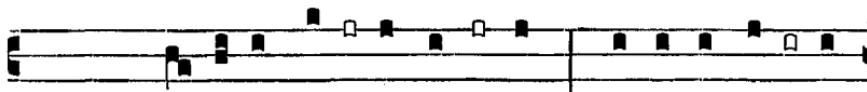
ves-timénta e - jus sic - ut nix, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

4. Ant.

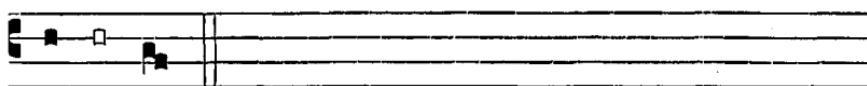
VII a

Prae timó-re au-tem e-jus * extér-ri - ti sunt custó-des,

et fac-ti sunt vel-ut mórtu - i, al-le-lú-ja.

Ps. 112 Lau-dá-te, pú - e-ri, Dó-mi-num: * laudá-te no - men

Dó-mi - ni.

2. Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

4. Excélsus super omnes gen-tes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

5. Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia réspicit in cælo et in terra?

6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

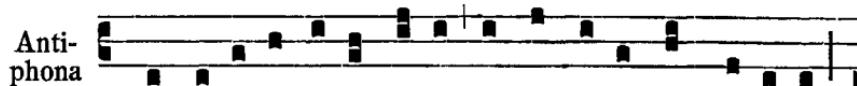
7. Ut cóllocet eum cum prin-cípibus, * cum prin-cípibus pòpuli sui.

8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum læ-tántem.

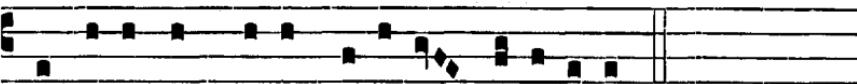
9. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

10. Sicut erat in princípicio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-phona

Præ ti-mó-re autem e-jus ex-fér-ri - ti sunt custó-des,

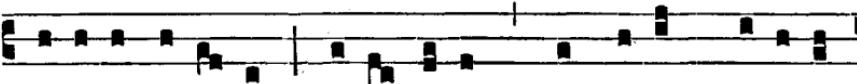
et fac-ti sunt vel-ut mórtu - i, al-le-lú-ja.

5. Ant.

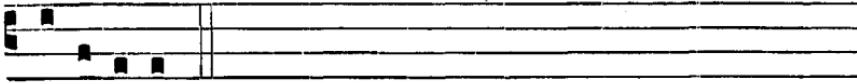
VIII G

R

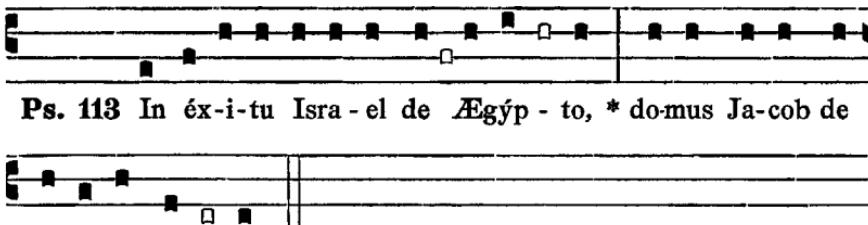
espóndens au-tem An-ge-lus, * di-xit mu-li - é-ri-bus:

No - lí-te ti-mé - re; sci - o e-nim, quod Je-sum quáe-ri - tis,

al-le-lú-ja.

Ps. 113 In éx-i-tu Isra - el de Aegýp - to, * do-mus Ja-cob de

pó-pu-lo bárba-ro:

2. Facta est Judéa sanctificatio ejus, * Israel potestas ejus.

3. Mare vedit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

4. Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

5. Quid est tibi, mare, quod fugistí? * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

6. Montes, exsultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium?

7. A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

8. Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

9. Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

10. Super misericórdia tua et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

11. Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque voluit, fecit.

12. Simulácrum géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

13. Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

14. Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

15. Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

16. Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

17. Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est,

18. Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est,

19. Qui timent Dóminum, speravrérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

20. Dóminus memor fuit nostri: * et benedixit nobis:

21. Benedixit dómui Israel: * benedixit dómui Aaron.

22. Benedixit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusillis cum majořibus.

23. Adjiciat Dóminus super vos: * super vos, et super filios vestros.

24. Benedicti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

25. Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

26. Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

27. Sed nos qui vivimus, benedicimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

28. Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.

29. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-
phona

Respóndens autem An-ge-lus, di-xit mu-li - é-ri-bus:

No-lí-te ti-mé-re: sci-o e-nim, quod Je-sum quáe-ri-tis,

al-le-lú-ja.

Postea immediate subjungitur:

Ant.

II

H aec di - - es, * quam fe - cit Dó-
mi - nus: exsulté - - mus,
et læ - té - mur in e - a.

Ad Magnificat, Antiphona

III a

E

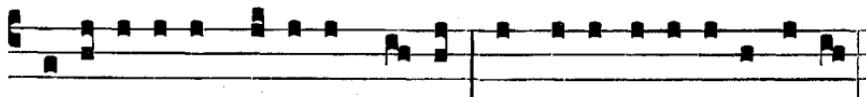
t respi-ci - én - tes * vi-dé-runt re-vo-lú - tum lá-pi-dem :
e-rat quippe mag-nus valde, al-le - lú-ja.

Canticum B. Mariæ Virginis

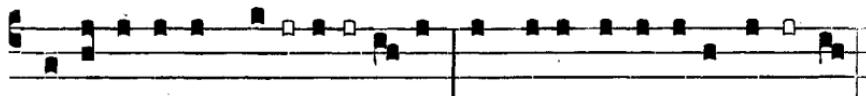
Luc. 1, 46-55

M

ag-ní - fi - cat * á-ni-ma me - a Dó-mi-num:

2. Et exsul-tá-vit spí-ri-tus me - us * in De - o, sa-lu-tá-ri me - o.

Vel:

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus me - us * in De - o, sa-lu-tá-ri me - o.

3. Quia respéxit humilitátem an-cillæ suæ: * ecce enim ex hoc béatam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies, * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-phona

Et respi-ci - én - tes vi-dé-runt re-vo-lú - tum lá-pi-dem:

e-rat quippe magnus valde, al-le - lú - ja.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui hodiérrna die per Unigénitum tuum æternitatis nobis aditum, devicta morte, reserasti: † vota nostra, quæ præveniendo aspiras, * etiam adjuvando proséquere. Per eundem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sǽculorum.

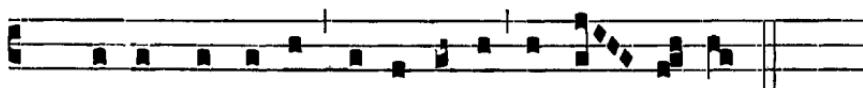
R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

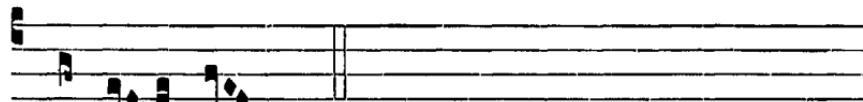
V. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no, al-le-lú-ja, al-le - lú-ja.

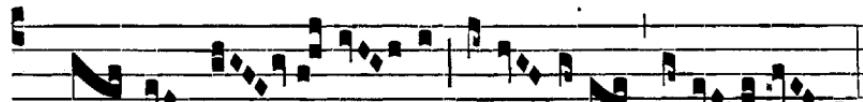
R. De - o grá - ti - as, al-le-lú-ja, al - le - lú - ja.

Vel (hodie et duobus diebus sequ. tantum) ut sequitur:

V. Be-ne-di-cá-mus Dó - mi - no, al-le - lú - ja,

al - le - lú - ja.

R. De - o grá - ti - as, al-le - lú-ja, alle - lú - ja.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, statim incipitur Versus Jube, domine, benedicere, ut infra ad Completorium: secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster, secreto.

AD COMPLETORIUM

Dicto Jube, domne. Fratres: Sóbrii estóte. ¶ Adjutórium nostrum. Pater noster, et facta Confessione et Absolutione, post ¶. Convérte nos, ¶. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Allelúja, ut in Sabbato Sancto, 423, dicuntur Psalmi de Dominica, ut sequitur:

Psalmus 4

C um invoca-re-m ex-audí-vit me De-us justi-ti-æ me - æ: *

in tri-bu-la-ti - ó-ne di-la-tás-ti mi - hi.

2. Miseré mei, * et exáudi orationem meam.

3. Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quáeritis mendácium?

4. Et scítote quóniam mirificávit Dóminus sanctum stuum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascimini, et nolite peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungimini.

6. Sacrificáte sacrificium justitiae, † et speráte in Dómino. *

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.

8. A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

10. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituisti me.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ps. 90 Qui há-bi-tat in adju-tó-ri-o Altís-si-mi, * in pro-tec-

ti - ó-ne De - i cæ - li commo-rá - bi - tur.

2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

3. Quóniam ipse liberávit me

de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

4. Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre nocturno,

6. A sagitta volánte in die, † a negótió perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

7. Cadent a látere tuo mille, † et decem milia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

8. Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributióne pecatórum vidébis.

9. Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refugium tuum.

10. Non accédet ad te malum: * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

11. Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

12. In máníbus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

13. Super áspidem, et basiliscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

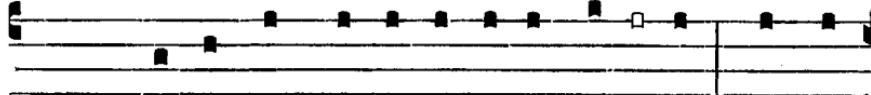
14. Quóniam in me sperávit, liberabo eum: * prótegam eum, quóniam cognovít nomen meum.

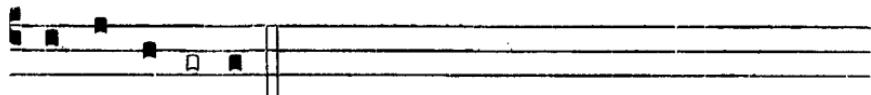
15. Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

16. Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

17. Glória Patri, et Fílio, * et Spiritui Sancto.

18. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sǽculórum. Amen.

Ps. 133 Ec-ce nunc be-ne-dí-ci-te Dó-mi-num, * om-nes

ser-vi Dó-mi-ni.

2. Qui statis in domo Dómini, * in átrii domus Dei nostri.

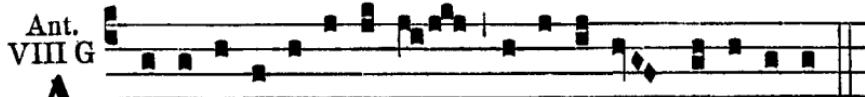
3. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

4. Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

5. Glória Patri, et Fílio, * et Spiritui Sancto.

6. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sǽculórum. Amen.

Psalmis finitis, dicitur:

Ant.
VIII G
A 1 - le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

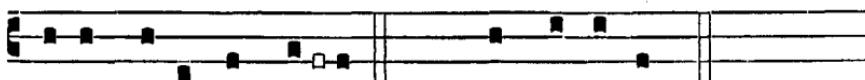
Deinde

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

N

unc di-mít-tis servum tu - um, Dó-mi-ne, * se-cún-dum

verbum tu - um in pa - ce. (3. Quod pa - rás-ti . . .)

2. Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

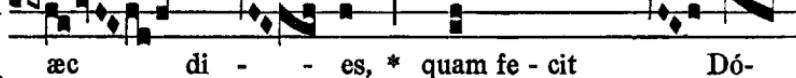
4. Lumen ad revelátórem gén-tium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

5. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

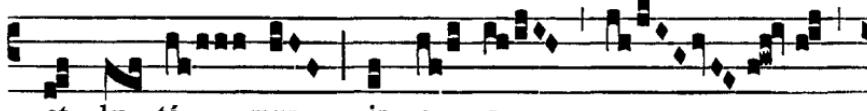
6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Ant.

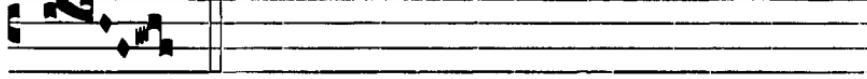
II

H

mi - nus: exsulté - - mus,

et læ - té - mur in e - a.

V. Dóminus vobíscum.

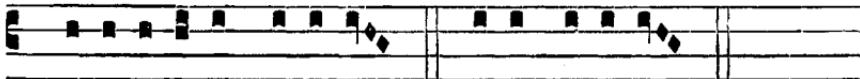
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Vísita, quáesumus, Dómine, habitárem istam, et omnes insídias inimici ab ea longe repélle: † Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sácula sáculórum. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíitu tuo.

V. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as.

Benedictio (*recta sed gravi et protracta voce*)

Benedicat et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus,
Pater, et Filius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Et non dicitur V. Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur:

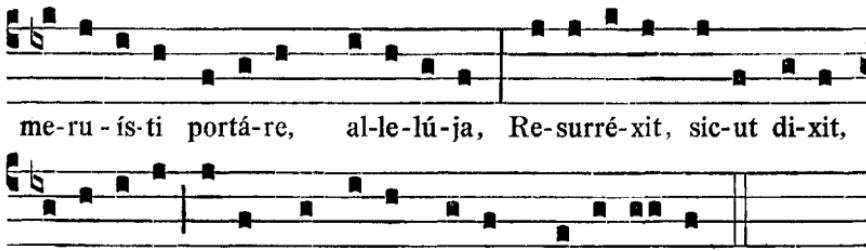
Ant. VI

R e-gí-na cæ-li, * læ-tá - - re, al-le - lú-ja;
 Qui - a quem me - ru - ís-ti por - - -
 tá - re, al-le - lú-ja, Re-sur-ré - xit, sic-ut di-xit,
 al-le - lú - ja: O - ra pro no - bis De - um,
 al-le - * ** lú - ja.

Vel Tonus simplex:

VI

R e-gí-na cæ - li, * læ-tá-re, al-le-lú-ja; Qui - a quem

me-ru - ís-ti portá-re, al-le-lú - ja, Re-surré-xit, sic-ut di-xit,

al-le-lú - ja: O-ra pro no-bis De - um, al-le - lú - ja.

V. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja.

R. Quia surrexit Dóminus vere, allelúja.

Orémus.

Oratio

D eus, qui per resurrectiōnem Fílli tui, Dómini nostri Iesu Christi, mundum lætificare dignátus es: † præsta, quásimus; ut, per ejus Genetricem Vírginem Maríam, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Divínū auxiliū máneat semper nobiscum.

R. Amen.

Deinde dicuntur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis et pro initio Officii diei sequentis.

Sic recitatur divinum Officium ad singulas Horas usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, exceptis iis quæ singulis diebus habentur propria.

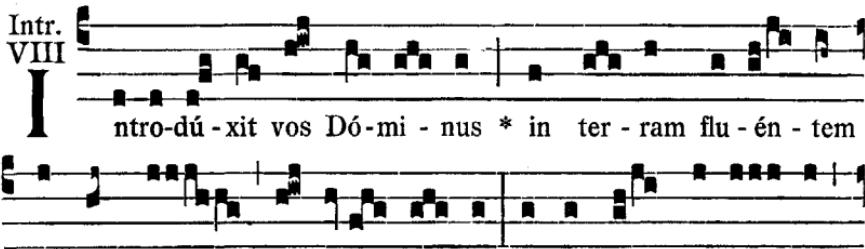
FERIA II

DE II DIE INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Duplex I classis

AD MISSAM

Statio ad Sanctum Petrum

Intr. VIII
I ntro-dú - xit vos Dó-mi - nus * in ter - ram flu - én - tem

lac et mel, al-le - lú - ja: et ut lex Dó-mi - ni

sem - per sit in o - re ves - tro, al-le - lú - ja, al-le -
lú - ja. Ps. Con-fi - té-mi-ni Dó-mi-no, et in-vo-cá-te no-men
e-jus: * an-nun-ti - á - te in-ter gen-tes ó - pe - ra e-jus.
Gló-ri - a Pa-tri, et Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i Sanc - to. *
Sic - ut e - rat in prin - cí - pi - o, et nunc, et semper, et in
sæ - cu - la sæ - cu - ló - rum. A-men.

Kýrie et Glória, 467.

Oratio

Deus, qui sollemitáte pascháli, mundo remédia contulísti: + pópu-
lum tuum, quásumus, cælesti dono proséquere; * ut et perféc-
tam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam proficiat sempitérnam.
Per Dóminum.

Léctio Actuum Apostolórum
Act. 10, 37-43

In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres,
I vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judéam: in-
cipiens enim a Galilæa, post baptísmum, quod prædicávit Joánnes,
Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto, et vir-
tute, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppréssos a
diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium,

quæ fecit in regióne Judæórum et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fieri, non omni pôpulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus et bîbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis. Et præcépit nobis prædicâre pôpulo, et testificâri, quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Grad.

II

H

æc di - - es, * quam fe - cit

Dó - mi - nus: ex-sul-té -

mus et læ - té - mur in e - a.

¶. Di-cat nunc Isra -

el, quó - ni - am

bo - - nus: quó - ni - am in sâe -

cu-lum mi-se - ri-cór - di - a * e - jus.

VIII

A 1-le - lú-ja. * ij. V. Ange - lus

Dó-mi-ni descén - dit de cæ - lo: et ac-cé - dens

re-vól - vit lá - pi-dem, et se-dé - bat * su - per

e - um.

Sequentia Victimæ paschali, cum Alleluia in fine, ut supra, 470.

† Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam

Luc. 24, 13-35

In illo tempore: Duo ex discipulis Iesu ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem, nomine Emmaus. Et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus, quae acciderant. Et factum est, dum fabularerunt et secum quererent: et ipse Jesus appropinquans ibat cum illis: oculi autem illorum tenebantur, ne eum agnoscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantibus, et estis tristes? Et respondens unus, cui nomen Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus es in Ierusalem, et non cognovisti, quae facta sunt in illa his diebus? Quibus ille dixit: Quae? Et dixerunt: De Iesu Nazareno, qui fuit vir Propheta potens in opere et sermone, coram Deo et omni populo: et quomodo eum tradidérunt summi sacerdotes et principes nostri in damnationem mortis, et crucifixérunt eum. Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel: et nunc super haec omnia tertia dies est hodie, quod haec facta sunt. Sed et mulieres quaedam ex nostris terruerunt nos, quae ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invento corpore ejus, venerunt, dicentes se etiam visionem Angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum: et ita invenérunt, sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti et tardi corde ad credendum in omnibus, quae locuti sunt Prophetae! Nonne haec opórtuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a Moyse et omnibus Prophétis, interpretabatur illis in omnibus Scripturis, quae de ipso erant. Et appropinquaverunt castello, quo ibant: et ipse se

finxit lóngius ire. Et coegérunt illum, dicéntes: Mane nobíscum, quóniam advesperásct, et inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrígébat illis. Et aperti sunt oculi eórum, et cognovérunt eum: et ipse evánuit ex oculis eórum. Et dixérunt ad ínicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueréatur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem: et invenérunt congregátos úndecim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes: Quod surréxit Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quæ gesta erant in via: et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis.

Credo, 472.

Offert. VIII

An - ge - - lus * Dó - - mi - ni
de-scén - - dit de cæ -
lo, et di - - xit mu-li - é - - ri-bus:
Quem quæ - - ri - tis, sur-ré - - xit,
sic-ut di - - xit, al - le - - lú - ja.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblationibus hostiarum: ut, paschálibus initiáta mystériis, ad æternitatis nobis médelam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

Præfatio, Communicántes et Hanc igitur, Sanctus, Benedíctus et Agnus Dei, ut in die Paschæ, 474-477.

Comm.

VI
S

ur-ré - xit * Dó - mi - nus, et ap-pá - ru - it

Pe - tro, al - - le - - - lú - ja.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatis infúnde: † ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fáciás pietátē concórdēs. Per Dóminum . . . in unitatē ejúsdem.

AD VESPERAS

Ad Magnificat, Antiphona

VIII G*

Q

ui sunt hi sermónes, * quos confér-tis ad ínvi-cem

ambu-lántes, et es-tis tris-tes? al-le - lú - ja, al-le-lú - ja.

Oratio

Deus, qui sollemnitatē pascháli, mundo remédia contulisti: † populum tuum, quæsumus, cælesti dono proséquere; * ut et perféc-tam libertatēm cónsequi mereátur, et ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dóminum.

FERIA III
DE III DIE INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Duplex I classis

AD MISSAM

Statio ad Sanctum Paulum

Intr.

VII

A

qua * sa - pi - én-ti - æ po-tá-vit e - os,

al - le - lú - ja: fir-má - bi - tur in il - lis, et non

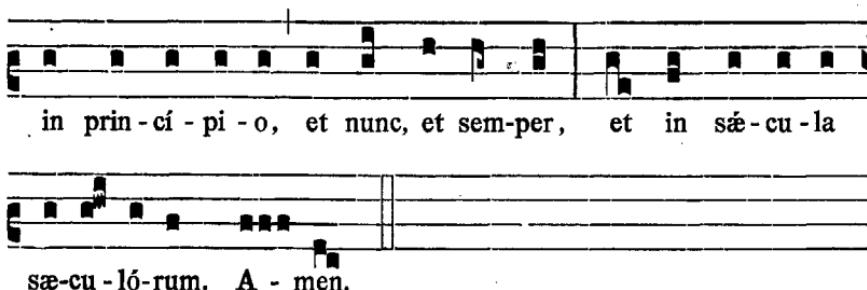
flec-té - tur, al-le - lú - ja; et ex-al-tá-bit e - os in

æ - té-ru - num, al-le - lú - ja, al - le - - lú - ja.

*Ps. Con - fi-té-mi-ni Dó-mi-no, et invo-cá-te no-men e - jus: **

annun-ti - á-te in-ter gentes ó-pe-ra e - jus. Gló - ri - a

Pa - tri, et Fi - li - o, et Spi - ri - tu - i Sancto. * Sic - ut e - rat

Kýrie et Glória, 467.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fetu multiplicas: † con-
céde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, * quod fide
percepérunt. Per Dóminum.

Léctio Actuum Apostolórum*Act. 13, 16 et 26-33*

In diébus illis: Surgens Paulus, et manu siléntium indíicens, ait:
Viri fratres, filii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum,
vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerú-
salem, et príncipes ejus, ignorántes Jesum, et voces Prophetárum,
quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam
causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interficerent
eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, de-
ponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero
suscitávit eum a mórtuis térlia die: qui visus est per dies multos
his, qui simul ascénderant cum eo de Galiléa in Jerúsalem, qui usque
nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam,
quæ ad patres nostros repromissio facta est: quóniam hanc Deus
adimplévit filiis nostris, resúscitans Jesum Christum, Dóminum nostrum.

Grad.

H II æc di - - es, * quam fe - cit

Dó - mi - nus: ex-sul-té - - -

mus et læ - té - mur in e - a.

The image shows three staves of Gregorian chant notation. The first staff begins with a large initial 'H' followed by a breve. The second staff starts with a short note. The third staff begins with a short note. Below the notation are the Latin words: 'Hæc dies, quam fecit' (first staff), 'Domini noster' (second staff), and 'mus et lætémur in ea' (third staff).

Sequentia Victimæ paschali, cum Allelúa in fine, ut supra, 470.

† Sequentia sancti Evangélii secundum Lucam

Luc. 24, 36-47

In illo tempore: Stetit Jesus in medio discipulorum suorum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolite timere. Conturbati vero et conterriti, existimabant se spíritum vidére. Et dixit eis: Quid turbáti estis, et cogitationes ascéndunt in corda vestra? Videte manus meas et pedes, quia ego ipse sum: palpate et videte: quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credéntibus, et mirantibus prae gáudio, dixit: Habetis hic aliquid, quod manducetur? At illi obtulérunt ei partem piscis assi et favum mellis. Et cum manducásset coram eis, sumens reliquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quóniam necesse est impléri omnia, quæ scripta sunt in lege Móysi et Prophétis et Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum, ut intellegerent Scripturas. Et dixit eis: Quóniam sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis térlia die: et prædicari in nómine ejus pænitentiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes.

Credo, 472.

Offert.

IV

A musical score for three voices (three-line staff) in common time. The notes are square neumes on a four-line staff. The lyrics 'n-tó-nu - it * de cæ - lo' are written below the staff. The music continues on the next page.

Continuation of the musical score for three voices (three-line staff) in common time. The notes are square neumes on a four-line staff. The lyrics 'mi - nus, et Al-tís - si - mus de - dit vo - cem' are written below the staff.

Continuation of the musical score for three voices (three-line staff) in common time. The notes are square neumes on a four-line staff. The lyrics 'su - am: et appa - ru - é - runt fontes aquá - rum, al-le - lú - ja.' are written below the staff.

Secreta

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblationibus hostiárum: ut, per hæc piæ devotónis officia, ad cælestem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Præfatio, Communicántes et Hanc igitur, Sanctus, Benedictus et Agnus Dei, *ut in die Paschæ 474-477.*

Comm.

VII

S

i con-sur - re - xis - tis * cum Chris - to, quæ

sur - sum sunt quæ - ri-te, al - le - lú - ja, ú-bi Chris-tus

est in déxte-ra De - i se - dens: quæ sur - sum sunt

sá - pi - te, al - le - lú - ja.

Postcommunio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut paschális percéptio sacraménti, * continua in nostris méntibus persevéret. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

Ad Magnificat, Antiphona

VIII G

V

i-dé-te ma-nus me - as * et pe-des me - os, qui - a

e-go ipse sum, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fetu multíplicas: † concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, * quod fide percepérunt. Per Dóminum.

APPENDIX I

FESTA DUPLICIA ET SEMIDUPLICIA

AD MODUM SIMPLICIS RECOLENDÆ

QUÆ HOC TEMPORE OCCURRERE POSSUNT

Die 17 Martii

S. Patricii Ep. et Conf.

(*Duplex*)

In I Vesperis

Ant. ID

Sa-cér-dos et Pón-ti-fex, * et vir-tú-tum ó-pi - fex,

pastor bo-ne in pó - pu - lo: o - ra pro no-bis Dó-mi-num.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

R. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui ad prædicándam géntibus glóriam tuam beátum Patrí-cium Confessórem atque Pontificem mítttere dignátus es: † ejus méritis et intercessióne concéde; * ut, quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Ad Laudes

Ant. |

ID

E u - ge, * serve bo-ne et fi-dé - lis, qui - a in pauca
 fu - ís-ti fi - dé - lis, supra mul-ta te con-stí-tu - am, di - cit
 Dó-mi-nus.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

In II Vesperis

Ant. |

ID 2

A -má-vit e - um Dó-mi - nus, * et or-ná - vit e - um:
 sto - lam gló - ri - æ ín-du - it e - um, et ad por-tas
 pa-ra-dí-si co-ro-ná-vit e - um.

Justum dedúxit, *ut supra ad Laudes.*

Ad Missam

Oratio Deus, qui ad prædicándam, ut supra.

Secreta

Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubique lætificant: ut, dum
 eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Postcommunio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, de percéptis munéribus grátias exhibéntes, * intercedénte beáto Patrício Confessóre tuo atque Pontífice, benefícia potióra sumámus. Per Dóminum.

Die 18 Martii

S. Cyrilli Ep. Hieros., Conf. et Eccl. Doct.

(*Duplex*)

In I Vesperis Ant. O Doctor . . . beáte Cyrille, *V.* Amávit, 525.

Oratio

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, beáto Cyrillo Pontifice intercedénte: † te solum verum Deum, et quem misisti Jesum Christum ita cognoscere; * ut inter oves, quæ vocem ejus áudiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúndem Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, *V.* Justum dedúxit, 511.

In II Vesperis Ant. O Doctor, *V.* Justum dedúxit, 525.

Ad Missam

Oratio Da nobis, quæsumus, *ut supra*.

Secreta

Réspice, Dómine, immaculátam hóstiam, quam tibi offérimus: et præsta; ut, méritis beáti Pontificis et Confessóris tui Cyrilli, eam mundo corde suscípere studeámus. Per Dóminum.

Postcommunio

Sacraménta Córporis et Sanguinis tui, quæ súmpsimus, Dómine Jesu Christe, † beáti Cyrilli Pontificis prémibus, mentes et corda nostra sanctifícen: * ut divínæ consórtes natúræ éffici mereámur: Qui vivis.

Die 21 Martii

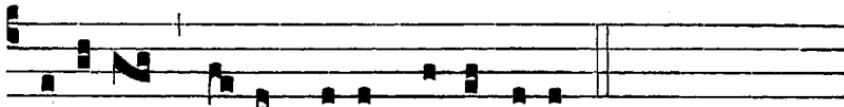
S. Benedicti Abbatis

(*Duplex majus*)

In I Vesperis

Ant. I D

Si-mi-lá-bo e - um * vi-ro sa - pi - én-ti, qui æ-di-

fi-cá-vit do-mum su - am su-pra pe-tram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

R. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

I ntercéssio nos, quásumus, Dómine, beáti Benedícti Abbátis com-méndet: † ut, quod nostris méritis non valémus, * ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes

Ant. IV E

u - ge, * ser-ve bo-ne et fi - dé - lis, qui - a in
pau-ca fu - ís-ti fi - dé - lis, supra mul-ta te constí-tu - am: in-tra
in gáu-di - um Dó-mi-ni tu - i.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

In II Vesperis

Ant. VIII G

ic vir despí-ci - ens mundum * et terré-na, tri - úm-phans,
di - ví - ti - as cæ - lo cón-di-dit o - re, ma-nu.

V. Justum dedúxit, ut ad Laudes.

Ad Missam*Oratio Intercéssio nos, ut supra.**Secreta*

Sacris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas sanctus Benedíctus Abbas, quás sumus, in salútem nobis proveníre depóscat. Per Dóminum.

Postcommunio

Prótegat nos, Dómine, cum tui perceptióne sacraménti béatus Benedictus Abbas, pro nobis intercedéndo: † ut, et conversationis ejus experiámur insignia, * et intercessiónis percipiámus suffrágia. Per Dóminum.

Die 24 Martii

S. Gabrielis Archangeli*(Duplex majus)***In I Vesperis**

Ant. VII a

An - ge - lus Gábri - el * appá - ru - it Da - ni - é - li, et di - xit
 il - li: Ab ex - órdi - o pre - cum tu - á - rum egrés - sus est sermo;
 e - go autem ve - ni ut in - di - cá - rem ti - bi: tu ergo a - nim -
 advér - te ser - mó - nem et in - tél - le - ge vi - si - ó - nem.

R. Stetit Angelus juxta aram templi.**R.** Habens thuribulum áureum in manu sua.

Oratio

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuæ mystérium, Gabriél Archángelum elegisti: † concéde propitiis: ut, qui festum ejus celebrámus in terris, * ipsius patrocínum sentiámus in cælis: Qui vivis.

Ad Laudes

Ant. VII a

Gábri-el Ange-lus * descéndit ad Zacha-rí - am, et a - it
 il-li: U-xor tu - a pá-ri - et ti-bi fi - li - um, et vo-cá - bis
 nomen e-jus Jo - án-nem, et mul-ti in na - ti - vi - tát - te e - jus
 gaudé - bunt: ipse e-nim præ - í-bit ante fá-ci - em Dó - mi - ni
 pa-rá - re vi - as e-jus.

V. Stetit Angelus, *ut in I Vesperis.*

In II Vesperis

Ant. I D

Archánge-lus Gábri - el * a - it ad Ma-rí - am: Non e-rit
 impos-sí-bi-le a-pud De - um omne verbum. Di - xit autem

Ma-rí - a: Ecce ancíl-la Dó-mi-ni, fi - at mi-hi se-cúndum
verbum tu - um. Et dis-céssit ab e - a Ange-lus.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

R. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Missam

Oratio Deus, qui inter céteros Angelos, *ut supra* 515.

Secreta

Accéptum fiat in conspéctu tuo, Dómine, nostræ servitútis munus, et beáti Archángeli Gabriélis orátio: ut, qui a nobis venerártur in terris, sit apud te pro nobis advocátus in cælis. Per Dóminum.

Postcommunio

Córporis tui et ságuinis sumptis mystériis, tuam, Dómine, Deus noster, deprecámur cleméntiam: † ut, sicut Gabriéle nuntiánte, incarnationem tuam cognóvimus; * ita, ipso adjuvánte, incarnationis ejúsdem beneficia consequámur: Qui vivis.

Die 27 Martii

S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct.

(*Duplex*)

In I Vesperis Ant. O Doctor... beáte Joánnes, **V.** Amávit, 525.

Oratio

Omnipotens sempítérne Deus, qui, ad cultum sacrárum imáginum asseréndum, beátum Joánnem cælesti doctrína et admirábili spíritus fortitudine imbuísti: † concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; * ut, quorum cólimus imágines, virtútes imitémur et patrocinia sentiámus. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, **V.** Justum dedúxit, *ut supra*, 513.

In II Vesperis Ant. O Doctor, **V.** Justum dedúxit, 525.

Ad Missam

Oratio Omnipotens sempítérne Deus, *ut supra*.

Secreta

Ut, quæ tibi, Dómine, offérimus, dona tuo sint digna conspéctu: beáti Joánnis et Sanctórum, quos ejus ópera expósitos in templis cólimus, pia suffragátió conspíret. Per Dóminum.

Postcommunio

Sumpta nos, quæsumus, Dómine, dona cælestibus armis tueántur: † et beáti Joánnis patrocínia circúndent Sanctórum unánimi suffrágio cumuláta; * quorum imágines evícit in Ecclésia esse venerandas. Per Dóminum.

Die 28 Martii

S. Joannis a Capistrano Conf.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. Similábo, *V.* Amávit, 512.*Oratio*

Deus, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctissimi nóninis Jesu de Crucis inimícis triumpháre fecísti: † præsta, quæsumus; * ut, spirituálium hóstium, ejus intercessióne, superátis insídiis, corónam justitiæ a te accípere mereámur. Per eúndem Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, *V.* Justum dedúxit, 513.*In II Vesperis Ant.* Hic vir, *V.* Justum dedúxit, 513.**Ad Missam***Oratio* Deus, qui per beátum, *ut supra*.*Secreta*

Sacrificium, Dómine, quod immolámus, placátus inténde: ut, intercedénte beáto Joánni Confessóre tuo, ad conteréndas inimicorum insídiias nos in tuæ protectiónis securitáte constituat. Per Dóminum.

Postcommunio

Repléti alimónia cælesti et spiritáli pócculo recreáti, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, intercedénte beáto Joánni Confessóre tuo, * nos ab hoste maligno défendas, et Ecclésiam tuam perpétua pace custódias. Per Dóminum.

Die 2 Aprilis

S. Francisci de Paula Conf.

(Duplex)

In I Vesperis Ant. Similábo, *V.* Amávit, 512.*Oratio*

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: † tríbue, quæsumus; * ut, ejus méritis et imitatióne, promissa humilibus præmia feliciter consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, **V.** Justum dedúxit, 513.

In II Vesperis Ant. Hic vir, **V.** Justum dedúxit, 513.

Ad Missam

Oratio Deus, humílium celsítudo, ut supra 517.

Secreta

Hæc dona devótæ plebis, Dómine, quibus tua cumulámus altária, beáti Francíscii méritis tibi grata nobisque salutária, te miséránte, reddántur. Per Dóminum.

Postcommunio

Sumpta, Dómine, Sacraménta cælestia: † beáto Francíscu Confessórē tuo intercedénte, precámur; * ut et temporális vitæ subsídia nobis cónferant et ætérnæ. Per Dóminum.

Die 4 Aprilis

S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct.

(*Duplex*)

In I Vesperis Ant. O Doctor . . . beáte Isidóre, **V.** Amávit, et *Oratio Deus, qui pôpulo tuo,* 525.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, **V.** Justum dedúxit, 511.

In II Vesperis Ant. O Doctor, **V.** Justum dedúxit, 525.

Ad Missam

Oratio Deus, qui pôpulo tuo, ut infra 526.

Secreta

Sancti Isidóri Pontíficis tui atque Doctóris nobis, Dómine, pia non desit oráto: quæ et múnera nostra concíliet; et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Postcommunio

Ut nobis, Dómine, tua sacrificia dent salútem: * beátus Isidórus Póntifex tuus et Doctor egrégius, quás sumus, precátor accédat. Per Dóminum.

Die 5 Aprilis

S. Vincentii Ferrerii Conf.

(*Duplex*)

Ant. et V. in utrisque Vesperis et ad Laudes ut supra die 28 Martii, 517.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatione illustráre dignátus es: † concéde nobis fámulis tuis; * ut et ipsius instruámur exémplis et ab ómnibus ejus patrocinio liberémur adverísis. Per Dóminum.

Ad Missam

Oratio Deus, qui Ecclésiam, *ut supra* 518.

Secreta

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commémoratióne
Sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confidimus et
 futúris. Per Dóminum.

Postcommunio

Refécti cibo potúque cælesti, Deus noster, te súpplices exorámus:
 † ut, in cuius hæc commémoratióne percépimus, * ejus muniá-
 mur et præcibus. Per Dóminum.

Die 11 Aprilis

S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct.

(*Duplex*)

In I Vesperis Ant. O Doctor . . . beátæ Leo, *V.* Amávit, 525.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis
Confessóris tui atque Pontificis sollemnitáte deférimus: † et, qui
 tibi digne mérit famulári, * ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus
 nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, *V.* Justum dedúxit, 511.

In II Vesperis Ant. O Doctor, *V.* Justum dedúxit, 525.

Ad Missam

Oratio Exáudi, quæsumus, Dómine, *ut supra*.

Secreta

Sancti Leónis Confessóris tui atque Pontificis, quæsumus, Dómine,
 ánnua sollémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut, per hæc
 piæ placatiónis officia, et illum beáta retribútio comítetur, et nobis
 gratiæ tuæ dona concílet. Per Dóminum.

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum: † præsta; ut beáti Leónis
 Confessóris tui atque Pontificis, cuius venerándam celebrámus
 festivitátem, * præcibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Die 13 Aprilis

S. Hermenegildi Martyris

(Semiduplex)

In I Vesperis

In Quadragesima

Ant. VIII G

s-te Sanctus * pro le-ge De - i su - i certá - vit usque
ad mortem, et a verbis impi - ó - rum non tí-mu - it: fundá-tus
e-nim e - rat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

R. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Tempore Paschali

Ant. Ig

L ux per-pé-tu - a * lu - cé-bit Sanc-tis tu - is, Dó - mi - ne, et æ - térní - tas témporum, alle - lú - ja.

V. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégít Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

Deus, qui beátum Hermenegildum Mártyrem tuum cælesti regno terrénūm postpónere docuísti: † da, quæsumus, nobis; ejus exémplo cadúca despícere * atque ætérrna sectári. Per Dóminum.

Ad Laudes

In Quadragesima

Ant.

III a

Qui o - dit * á-ni-mam su - am in hoc mundo, in vi-tam
æ - té-r-nam cus-tó - dit e - am.

V. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Tempore Paschali

Ant.

I D 2

Fi - li - æ Je - rú-sa - lem,* ve - ni - te et vi - dé - te Márty - res
cum co - ró - nis, qui - bus co - ro - ná - vit e - os Dó - mi - nus
in di - e sol - lem - ni - tás - tis et læ - tí - ti - æ, al - le -
lú - ja, al - le - lú - ja.

V. Pretiosa in conspéctu Dómini, alleluja.

R. Mors Sanctórum ejus, alleluja.

Ad Missam*Oratio Deus, qui beatum Hermenegildum, ut supra 520.***Secreta**

Munéribus nostris, quæsumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et
cælestibus nos munda mystériis, et cleménter exáudi. Per Dó-
minum.

Postcommunio

Da, quássumus, Dómine, Deus noster: † ut, sicut tuórum commémoratióne Sanctórum temporáli gratulámur offício; * ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum.

Die 14 Aprilis

S. Justini Martyris

(*Duplex*)

In I Vesperis

In Quadrag. Ant. Iste Sanctus, *V.* Glória et honóre, 520.

Tempore Pasch. Ant. Lux perpétua, *V.* Sancti et justi, 520.

Oratio

Deus, qui per stultitiam Crucis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justinum Mártyrem mirabiliter docuísti: † ejus nobis intercessióne concéde; * ut, errórum circumventióne depúlsa, fidei firmitátem consequámur. Per eúndem Dóminum.

Deinde Commemoratio S. Hermenegildi Mart.:

In Quadragesima

Ant.
I f

Qui vult ve-ní-re post me, * áb-ne-get se-met - íp-sum,

et tol-lat cru-cem su - am, et sequá-tur me.

V. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Tempore Paschali

Ant.
VIII G

Sanc - ti et jus - ti, * in Dó - mi - no gaudé - te, al - le - lú - ja:

vos e-lé-git De - us in he-re-di-tá-tem si - bi, al - le - lú - ja.

V. Pretiosa in conspectu Domini, alleluja.

R. Mors Sanctorum ejus, alleluja.

Oratio ut supra, 522.

Postea Commemoratio Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.:

In Quadragesima

Ant. VIII G

s-tó-rum est e-nim * regnum cæ-ló-rum, qui contempse-runt
vi-tam mundi, et perve-né-runt ad præ-mi-a regni,
et la-vé-runt sto-las su-as in sán-gui-ne Ag-ni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi.

R. Et gloriámini, omnes recti corde.

Tempore Paschali

Ant. Filiæ Jerúsalem, 521.

V. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, alleluja.

R. Et ætérritas témporum, alleluja.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: + ut, qui sanctórum Mártirum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi sollémnia colimus; * eórum étiam virtutes imitémur. Per Dóminum.

Ad Laudes

In Quadragesima, Ant. Qui odit, V. Justus ut palma, 521.

Tempore Paschali, Ant. Filiæ Jerúsalem, V. Pretiosa, 521.

Pro Commemoratione Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.

In Quadragesima

Ant. V a

es-tri ca-pil-li cá-pi-tis * omnes nu-me-rá-ti sunt: no-lí-te ti-mé-re: mul-tis passé-ri-bus me-li-ó-res es-tis vos.

V. Exsultábunt Sancti in glória.

R. Lætabúntur in cubílibus suis.

Tempore Paschali, Ant. Lux perpétua, V. Sancti et justi, 520.

In II Vesperis

In Quadragesima, Ant. Qui vult venire, V. Justus ut palma, 522.

Tempore Paschali, Ant. Sancti et justi, V. Pretiosa, 522.

Ad Missam

Oratio Deus, qui, ut supra.

*Pro Ss. Martyribus Tiburtio, Valeriano et Maximo, Oratio Præsta,
quæsumus, ut in I Vesperis, 523.*

Secreta

Múnera nostra, Dómine Deus, benígnus súscipe: † quorum mirabile mystérium * sanctus Martyr Justinus adversum impiórum calúnnias strénue deféndit. Per Dóminum.

Pro Ss. Martyribus Tiburtio, Valeriano et Maximo Mm.

Secreta

Hæc hóstia, quæsumus, Dómine, quam sanctórum Mártyrum tuorum natalícia recenséntes offérimus: et víncula nostræ pravítatis absolvat, et tuæ nobis misericórdiæ dona concíliet. Per Dóminum.

Postcommunio

Cælesti alimónia refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur: † ut, beáti Justiní Mártyris tui mónitis, * de accéptis donis semper in gratiárum actiōne maneámus. Per Dóminum.

Pro Ss. Martyribus Tiburtio, Valeriano et Maximo Mm.

Postcommunio

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur: † ut, quod débitæ servitútis celebrámus officio, * salvatiónis tuæ sentiámus augmémentum. Per Dóminum.

Die 17 Aprilis

S. Aniceti Papæ et Martyris

(Simplex)

Ant. et V. in Vesperis et Laudibus ut supra die 13 Aprilis, 520.

Oratio

Deus, qui nos beáti Aniceti Mártyris tui atque Pontificis ánnua sollemnitáte lætificas: † concéde propítius; ut, cujus natalícia cólimus, * de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum.

Ad Missam

Oratio Deus, qui nos, ut supra, 524.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctifica: et, intercedénte beáto Anicéto Mártyre tuo atque Pontifice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Postcommunio

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: † et, intercedénte beáto Anicéto Mártyre tuo atque Pontifice, * cælestis remédií fáciat esse consórtes. Per Dóminum.

Die 21 Aprilis

S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct.

(*Duplex*)

In I Vesperis Ant. O Doctor . . . beáte Ansélmē, V. Amávit, et *Oratio Deus, qui pôpulo tuo, ut infra.*

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone, V. Justum dedúxit, 511.

In II Vesperis Ant. O Doctor, V. Justum dedúxit, *ut infra.*

Ad Missam

Oratio Deus, qui pôpulo tuo, ut infra, 526.

Secreta

Sancti Ansélmī Pontíficis tui atque Doctoris nobis, Dómine, pia non desit orátiō: quæ et múnera nostra conciliēt; et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Postcommunio

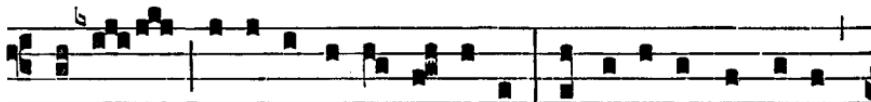
Ut nobis, Dómine, tua sacrificia dent salútem: * beátus Ansélmus Póntifex tuus et Doctor egrégius, quæsumus, precátor accédat. Per Dóminum.

PRO DOCTORIBUS

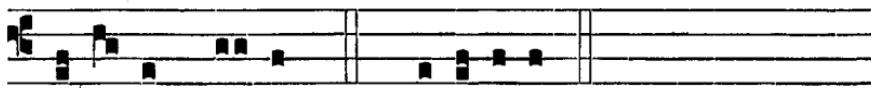
In utrisque Vesperis, Antiphona

II D

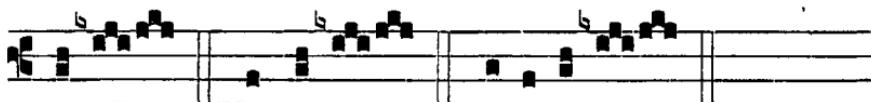

N., * di-ví-næ le-gis a-má-tor: depre-cá-re pro no-bis

Fí - li - um De - i. (T. P. Alle-lú-ja.)

* Nomina Doctorum Ecclesiæ

Le - o

An-sélme

I-si-dó-re

Jo - ánnes

Cy - ríl - le

In I Vesperis

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja.)

R. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja.)

In II Vesperis

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja.)

R. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

D
e
u
s,
q
u
i
c
t
u
o
p
o
p
u
l
o
t
u
o
a
e
t
e
r
n
a
e
s
a
l
u
t
i
s
b
e
a
t
u
m
N
.
m
i
n
i
s
t
r
u
m
t
r
i
b
u
s
t
i
:
†
p
r
a
e
s
t
a
,
q
u
a
s
u
m
u
s;
u
t
,
q
u
e
m
D
o
c
t
o
r
e
m
v
i
t
a
e
h
a
b
u
i
m
u
s
i
n
t
e
r
r
i
s,
*
i
n
t
e
r
c
e
s
s
o
r
e
m
h
a
b
e
r
e
m
e
r
e
a
m
u
r
i
n
c
e
l
i
s.
P
e
r
D
ó
m
i
n
u
s
t
r
o
n
u
s
t
r
u
m
.

APPENDIX II

TONI COMMUNES OFFICII ET MISSÆ

I In principio Horarum

Tonus festivus

Be-us, in adju-tó-ri-um me-um inténde. R. Dó mi-ne,

ad adju-vándum me festí-na. Gló-ri - a Pa-tri, et Fi - li - o,

et Spi - ri - tu - i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi - o, et nunc,

et semper, et in sá-e-cu-la sá-e-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ja.

A Septuagesima usque ad Pascha, loco Allelúja dicitur:

Laus ti - bi, Dó-mi-ne, Rex æ-térnæ gló-ri - æ.

Hoc tono utendum est in Duplicibus, Semiduplicibus et Dominicis ad Matutinum, Laudes et Vespertas; et ad Tertiam ante Missam Pontificalem.

Tonus ferialis

D

e - us, in adju-tó-ri - um me - um intén-de. R. Dó-mi-ne,

ad adju-ván-dum me fes-tí-na. Gló - ri - a Pa-trí, et Fí - li - o,

et Spi - rí - tu - i Sancto. Sic-ut e-rat in prin-cí-pi - o, et nunc,

et semper, et in sá - cu - la sá - cu - ló - rum. A-men. Al-le-lú - ja.

Vel: Laus ti-bi, Dó-mi-ne, Rex æ - térnæ gló - ri - æ.

Hoc tono utendum est supradictis diebus ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, et Completorium; et in Festis Simplicibus et Feriis ad omnes Horas.

Ad Matutinum

Ante **V.** Deus, in adjutórium, dicitur:**D**

ó - mi - ne, lá - bi - a me - a a - pé - ri - es. R. Et os me - um

annun - tia - á-bit laudem tu - am.

II Toni Psalmorum

Primus Tonus

*Flexa¹***P**

ri-mus To-nus sic in-ci-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

D*D alio modo ad libitum*

me-di - á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Aliæ Differentiæ D 2

f

Atque sic fi-ní - tur. Atque sic fi-ní-tur.

g**g 2****g 3**

Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

a**a 2****a 3**

Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

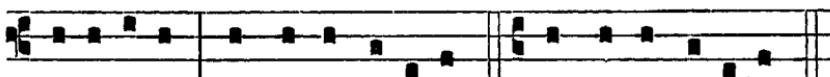
(Loco Differentiæ g 2 potest ad libitum usurpari Diff. g; et pro Differentia a 3, Diff. a 2.)

Secundus Tonus

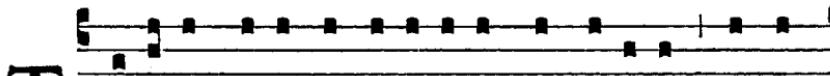
S

e-cúndus To-nus sic in-ci-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

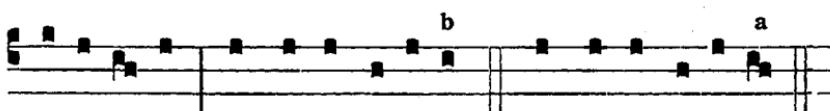
¹ Flexa regulariter fit ut hic notatur, nempe vocem deprimendo. Attamen ubi magis placuerit, fieri potest in recta voce, cum aliquali pausa.

*Finalis unica D**vel A*

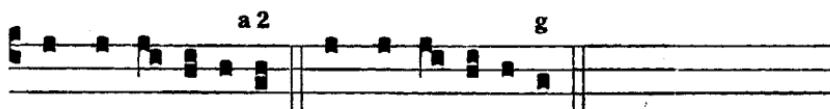
me-di - á-tur:¹ * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Tertius Tonus

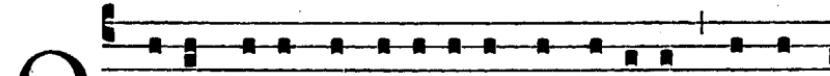
Tér-ti - us To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

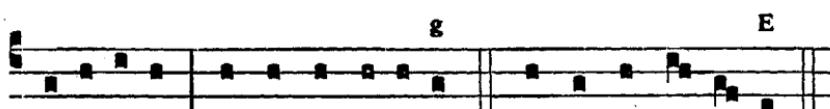
me-di - á - tur: * at-que sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

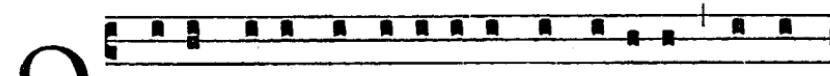
Quartus Tonus

Quartus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic.

me-di - á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi - ní - tur.

Altera positio ejusdem Toni

Quartus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

¹ Juxta Decretum S. R. C. 8 Julii 1912, quando in cantandis Lectionibus et Versiculis, præsertim vero in Psalmorum medianibus ad asteriscum, dictio monosyllaba vel hebraica vox occurrit, potest cantilena proferri sub modulatione consueta, vel ad libitum immutari clausula.

c A

me-di - á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

d

Atque sic fi-ní-tur.

Quando Antiphona notatur cum A, potest ad libitum adhiberi Differentia sequens:*

Atque sic fi-ní-tur.

Quintus Tonus

Q uintus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

Finalis unica a

me-di - á-tur: * atque sic fi-ní-tur.

Sextus Tonus

S extus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic

vel alio modo

Finalis unica F (C)

me-di - á-tur: * [et sic me-di - á-tur: *] atque sic fi-ní-tur.

Septimus Tonus

S ép-ti-mus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic
 me-di - á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.
 Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Octavus Tonus

O c-tá-vus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléc-ti-tur, † et sic
 me-di - á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Quando Antiphona notatur cum G, potest ad libitum adhiberi Differentia sequens:*

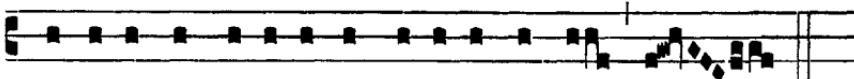
Atque sic fi-ní-tur.

III Toni Versiculorum

Tonus cum neuma

W. E - ri-pe me, Dó-mi-ne, ab hó-mi-ne ma - lo.
 R. A - vi-ro. i - ni - quo é-ri-pe me.

Vel juxta recentiorem usum:

V. E-ri-pe me, Dó-mi-ne, ab hó-mi-ne ma-lo.

R. A vi-ro i - ní - quo é-ri-pe me.

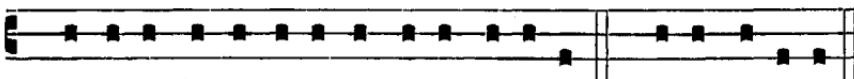
Sic cantatur V. cum R. suo post Nocturnos, ad Laudes et ad Vespertas post Hymnum, et ad Horas post Responsorium breve.

Tribus ultimis diebus Majoris Hebdomadæ ad Nocturnos et ad Laudes, Versiculi cantantur in tono speciali, ut notatur propriis locis.

Tonus simplex

Omnes Versiculi, præter eos qui supra memorantur, cantantur in tono simplici (nisi aliter notetur), ut infra:

Cum supervenienti

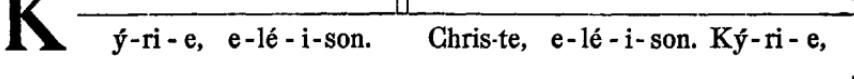
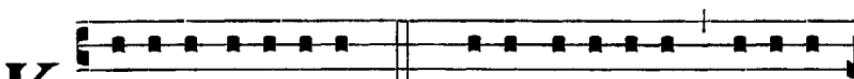

V. Digná-re me lau-dá-re te, Virgo sacrá-ta. ... De-i Gé-ne-trix.

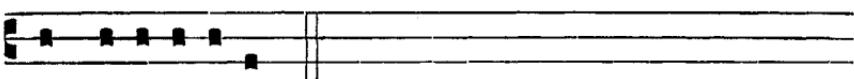
R. Da mi-hi virtú-tem contra hostes tu-os.

V. Dóminus vobiscum *ante vel post Orationem cantatur semper recta voce.*

Preces ad Primam ante Orationem et post Pretiosa, sicut et Preces ad Tertiam, Sextam et Nonam, et Completorium, cantantur in tono simplici Versiculorum; quibus præmittitur:

e-lé-i-son. Pa-ter noster, secreto. V. Et ne nos in-dú-cas

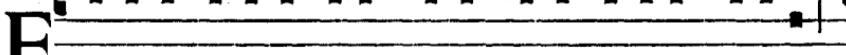
in tenta-ti-ó-nem.

Confessio vero, sive in principio Completorii, sive intra Preces, non cantatur umquam, sed tota dicitur, cum VV. Misereá-tur et Indulgéntiam, voce recta et paulisper depressa.

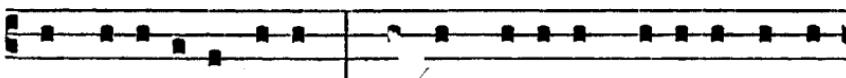
Item, Preces feriales ad Laudes et Vespertas non cantantur, sed dicuntur recto tono, nisi contraria adsit consuetudo.

IV Tonus Absolutionum et Benedictionum*Ad Matutinum, post singulos Nocturnos:*

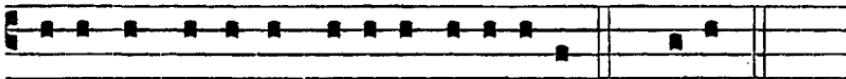
Pa-ter nos-ter. *V.* Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem.
R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

In I Nocturno*Absolutio**Flexa*

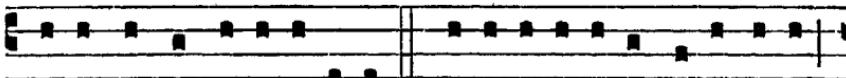
Ex-áu-di, Dó-mi-ne Je-su Chris-te, pre-ces servó-rum tu-ó-rum, †

Metrum

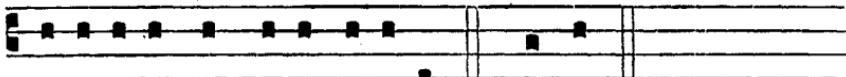
et mi-se-ré-re no-bis: * Qui cum Pa-tre et Spi-ri-tu Sancto

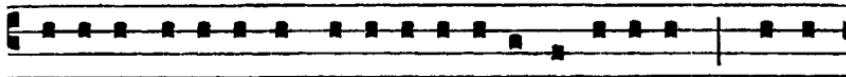
vi-vis et regnas in sá-cu-la sá-cu-ló-rum. *R.* Amen.

*Lector**Pro I Lectione, Benedictio*

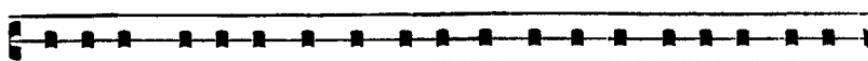
Ju-be, domne, be-ne-dí-ce-re. Be-ne-dic-ti-ó-ne perpé-tu - a *

be-ne-di-cat nos Pa-ter æ-térnus. *R.* A-men.

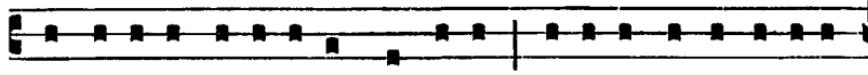
In II Nocturno*Absolutio*

Ipsi - us pí - e-tas et mi-se-ri-córdi - a nos ádju-vet, * qui cum

Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sá-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. A-men.

In III Nocturno

Absolutio

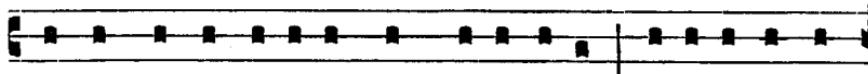
A víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omní-po-tens
et mi-sé-ri-cors Dó-mi-nus. R. A-men.

V Tonus Lectionis¹

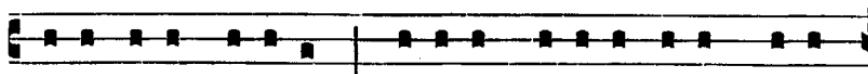
Tonus communis

Jube, domne, benedicere. *Benedictio ut supra 534.**Titulus**Flexa*

De Je-re-mí-a Prophé-ta. Exspec-tá-ti-o Isra-el, Dómi-ne:

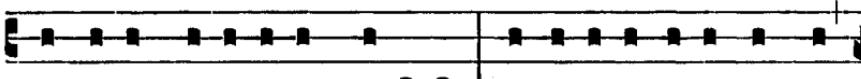

omnes, qui te de-re-lin-quunt, confundéntur: re-ce-dén-tes a

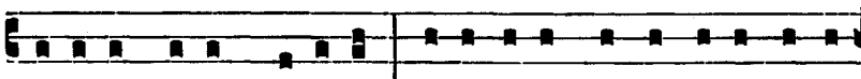

te in terra scri-béntur: quó-ni-am de-re-li-qué-runt ve-nam

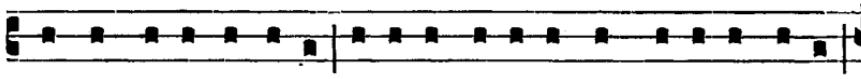
¹ In cantu Lectionum, Orationum, Epistolæ, Evangelii, etc., adhiberi possunt etiam alii Toni in Cantorino Vaticano descripti.

Punctum Periodus interrogativa

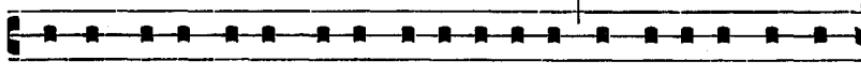
a-quá-rum vi-vénti - um Dó-mi-num ... Ecce, ip-si di-cunt ad me:

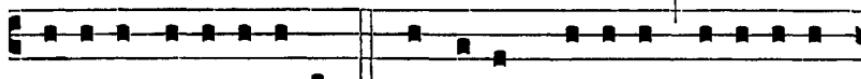
u-bi est verbum Dó-mi-ni? ... Confundántur qui me per-sequúntur,

et non confúndar e-go: pá-ve - ant il-li et non pá-ve - am e-go:

in-duc su-per e - os di - em af-flic-ti - ó-nis, et dú-pli-ci con-tri-

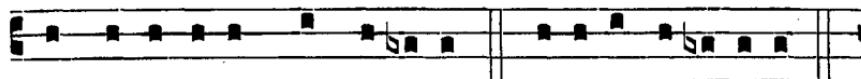
Conclusio

ti - ó-ne cónte-re e - os. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re

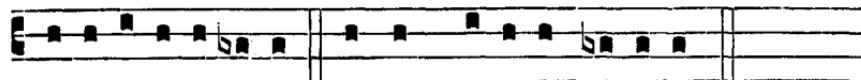

no-bis. R. De - o grá - ti - as.

Lectiones II et III Nocturni ultimi Tridui Majoris Hebdomadæ, et Prophetiae Missarum (nisi concludendæ sint recto tono) terminandæ sunt ut sequitur (etiam si finiantur interrogativo modo):

Et mundus e - um non cognó-vit. Dó-mi-nus omní-po-tens.

Ha-bi-tá-ti - o e - jus. Id est, tránsi - tus Dó-mi-ni, etc.

Tonus Prophetiae

Tonus Prophetiae convenit in omnibus cum Tono Lectionis, ut supra, præterquam in ultimo punto, quod modulatur ut appareat in suprascriptis exemplis pro Lectionibus quæ terminantur absolute sine Tu autem.

Sed quando finis Prophetiae annuntiat cantum sequentem, terminatur recta et protracta voce: ut fit in Sabbato sancto post Prophetiam quartam, quæ prænuntiat Canticum Moysi.

Tonus sollemnis ad libitum*Benedictio*

J u-be, domne, be-ne-di-ce-re. Be-ne-dic-ti-ó-ne perpé-tu-a
 be-ne-dí-cat nos Pa-ter æ-tér-nus. R. A-men.

Flexa

De Je-re-mí - a Prophé-ta. Exspectá - ti - o Isra - el, Dó-mi-ne:
 omnes, qui te de-re-linquent, confundéntur: re-ce-déntes a te

in ter-ra scri-béntur: quó-ni - am de-re - li-qué-runt ve-nam

Punctum Periodus interrogativa

a-quá-rum vi-vénti - um Dó-mi-num... Ecce ip-si di-cunt ad me:

u-bi est verbum Dó-mi-ni?... Confundántur qui me perse-quúntur,

et non confún-dar e-go: pá-ve - ant il-li et non pá-ve - am e-go:
 in-duc su-per e - os di - em af-flic-ti - ó-nis, et dú-pli-ci con-tri-
Conclusio
 ti - ó-ne cónte-re e - os. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re
 no-bis. R. De - o grá-ti - as.

Tonus Lectionis brevis

Jube, domne, benedicere, et *Benedictio dicuntur ut supra notantur pro tono communi Lectionis.*

In Lectione brevi, flexa et metrum flunt ut infra in tono Capituli; punctum vero ut in tono solito Lectionis. Item interrogatio modulatur ut in eodem tono.

VI Tonus Capituli

F ratres: Hoc e-nim sentí-te in vo-bis, quod et in Christo
Flexa
 Je-su: † qui, cum in forma De - i esset, non ra-pí-nam arbi-
Metrum
 trá-tus est esse se æquá-lem De-o: * sed se-met-ípsum ex-in-

a-ní-vit, formam servi ac-cí-pi - ens, in si-mi - li - tú-di-nem
Punctum

hó-mi-num factus, et há-bi-tu invéntus ut homo. R. De - o
 grá - ti - as.

Omittitur flexa si textus brevior sit vel alio modo non permittat.

Si loco flexæ vel metri, vel alibi in Capitulo occurrit interrogatio, modulatur ut in Lectione; sed si venerit in fine, servatur tonus puncti.

VII Toni Orationum

Tonus festivus

Hic tonus servatur quando Officium est Duplex, vel Semiduplex, vel de Dominica, ad Orationes Missæ, in Matutinis, Laudibus et Vesperis, ad Orationem principalem et ad Orationes Commemorationum: et ad Tertiam ante Missam Pontificalem.

D ó-mi-nus vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu - o. O-rémus.

De - us, qui ho-di - érna di - e per U-ni-gé-ni-tum tu - um æ-ter -
Metrum

ni - tá - tis no-bis ád-i-tum, de - víc-ta mor-te, re-se - rás-ti: vo-ta
Flexa

nostra, quæ præ - ve - ni - éndo aspi - ras, ét - i - am adju - ván-do pro -

sé-que-re. Per e- ún-dem Dó-mi-num nostrum Je-sum Chris-tum,
 Fí-li - um tu - um: Qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te
 Spí-ri-tus Sancti De - us, per óm-ni - a sá-cu-la sá-cu-ló-rum.

R. A-men.

In ipsa Oratione fit primo metrum, deinde flexa. In conclusione vero prius flexa, deinde metrum.

Tonus ferialis

A) *Diebus supra memoratis ad Horas minores, et Feriis ad omnes Horas et ad Missam, Orationes cantantur in tono, ut aiunt, Feriali, hoc est: recta voce a principio ad finem, solummodo sustentando tenorem ubi alias fierent metrum et flexa.*

B) *Orationes post Antiphonas finales B. M. V.; Oratio Dirigere ad Primam; Orationes Aspersionis Aquæ benedictæ in Dominicis; Oratio post pedum ablutionem, et Orationes in Benedictione Olivarum, cantantur in eodem tono feriali (A), præterquam quod in fine Orationis et conclusionis fit punctum per semiditonum.*

Oratio Líbera nos in Parasceve et omnes quæ ante Missam Sabbati Sancti habentur (et pro benedictione Fontium) cantantur sub primo tono feriali. Quæ vero ponuntur pro benedictione ignis et incensi, leguntur.

In primo tono feriali cantantur Orationes, quando præmittitur monitio Flectámus génuá.

Sacerdos:

Diaconus:

Subdiaconus:

O-ré-mus. Flec-támus gé-nu - a. Le-vá-te. Præsta ...

Oratio Super populum dici potest in primo vel altero tono feriali, post monitionem:

Hu-mi - li - á-te cá-pi-ta ves-trá De - o.

VIII In fine Horarum

In fine Primæ (ante Martyrologium), Tertiæ, Sextæ, Nonæ et Completorii, dicta Oratione, et post Orationem repetito. V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo, dicitur:

V. Be-ne-di-cámu-s, Dó-mi-no. R. De-o grá-ti-as. V. Fi-dé-li-um ...

Deinde ad Tertiam, Sextam et Nonam, voce recta et paululum depressa:

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Pater noster totum secreto. Et si discedendum est a Choro, dicitur, in eodem tono ac V. Fidélium.

V. Dóminus det nobis suam pacem.

R. Et vitam ætérnam. Amen.

Tunc dicitur Antiphona B. M. V. pro tempore cum V. et Oratione in altero tono feriali, si sit cantanda. Deinde, voce depressa et recta ut supra:

V. Divínū auxíliū máneat semper nobíscum.

R. Amen.

Isti Versiculi Fidélium ánimæ, Dóminus det nobis, Divínū auxíliū, dicuntur eodem modo ad Laudes (etiam post Matutinum si Laudes non sequantur), et ad Vespertas (si tunc dicendi sunt), post V. Benedicámus Dómino decantatum in tono competenti, ut suis locis notatur.

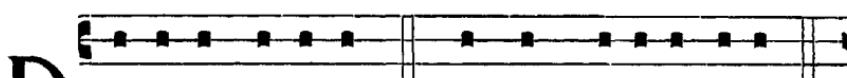
In fine Completorii, post V. Benedicámus Dómino, Benedictio Benedicat et custódiat dicitur ab eo qui præest, recta quidem, sed gravi et protracta voce.

Ad Tertiam ante Missam Pontificalē, Oratio cantatur in tono festivo, et post V. Benedicámus Dómino non additur V. Fidélium.

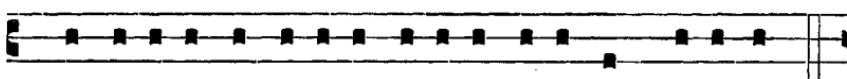
IX Tonus Epistolæ

In Epistola vox æqualiter et protracte continuatur sine ulla modulatione nisi quod ad interrogationem servatur tonus solitus interrogativi, ut supra in tono Lectionis.

X Tonus Evangelii

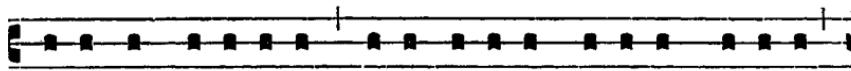
D ó-mi-nus vo-bís-cum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Se-quénti - a Sancti E-van-gé-li-i se-cúndum Jo - ánnem.

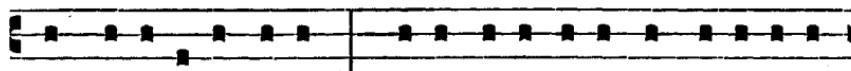

R. Gló-ri - a ti-bí, Dó-mi-ne. Ante sex di - es Paschæ, ve-nit

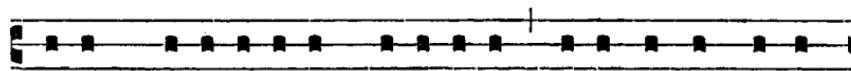

Je-sus in Bethá-ni - am, u-bi Lá-za-rus fú - e-rat mórtu - us,

Punctum

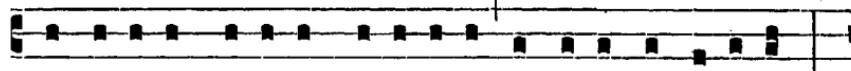

quem susci - tá - vit Je-sus ... Di-xit ergo u-nus ex dis-cí-pu - lis

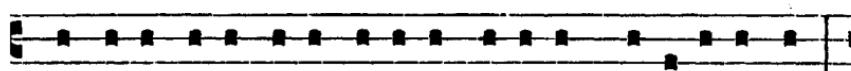

e-jus ... qui e-rat e - um tra-di-tú-rus: Qua-re hoc un-guén-tum

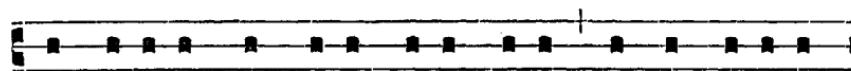
Periodus interrogativa

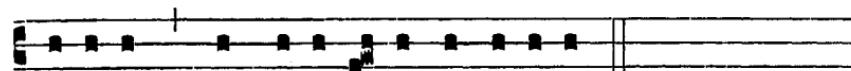
non vé-ni - it tre-cén-tis de-ná-ri - is, et da-tum est e-gé-nis? ...

Cog-nó-vit ergo turba mul-ta ex Ju-dæ - is, qui - a il - lic est.

Et ve-né-runt non propter Je-sum tantum, sed ut Lá-za-rum

vi-dé-rent, quem susci - tá - vit a mórtu - is.

In hoc tono fit tantummodo punctum vocem deprimendo in quarta syllaba ante finem periodi. Ad interrogationem, servatur tonus solitus interrogativi ut supra in Lectione, nisi venerit in fine. Modulatio puncti seu conclusio incipienda est in penultimo accentu.

XI Pro Missis Pontificalibus

Tonus „Confiteor“

C on-fi-te- or De - o om-ni-po-ténti, be - á-tæ Ma - ri - æ

semper Vir-gi-ni, be - á-to Micha - é-li Archángel-o, be - á-to

Jo - ánni Baptís-tæ, sanctis Apósto-lis Petro et Pau-lo, ómni-bus

Sanctis, et ti-bi, pa-ter, qui - a peccá-vi ni-mis co-gi-ta-ti - ó-ne

ver-bo et ó-pe-re: me - a culpa, me - a culpa, me - a má-xi-ma

culpa. Id-e - o pre-cor be - á-tam Ma - ri - am semper Vir-gi-nem,

be - á-tum Micha - é-lem Archángelum, be - á-tum Jo - án-nem

Baptís-tam, sanctos Apósto - los Petrum et Pau-lum, omnes Sanctos,

et té, pa-ter, o-rá-re pro me ad Dó-mi-num De - um nostrum.

Tonus Benedictionis Pontificalis

S

it no-men Dómi-ni be-ne-dictum. R. Ex hoc nunc et usque

in sá-eu-lum. V. Adju-tó-ri-um nostrum in nó-mi-ne Dó-mi-ni.

R. Qui fe-cit cæ-lum et ter-ram.

B

e-ne-dí-cat vos omni-po-tens De-us, Pa-ter, et Fí-li-us,

et Spí-ri-tus Sanctus. R. A-men.

INDEX

→•←

	pag.
Ordo Missæ	1
Dominica in Palmis:	
Ante Missam Ad aspersionem aquæ benedictæ	18
Benedictio Palmarum	19
Distributio Palmarum	26
Ad Processionem	28
Ad Missam	35
Ad Vespertas	79
Ad Completorium	87
Feria II Majoris Hebdomadæ:	
Ad Missam	97
Feria III Majoris Hebdomadæ:	
Ad Missam	106
Feria IV Majoris Hebdomadæ:	
Ad Missam	138
Feria V in Cena Domini:	
Ad Matutinum	174
Ad Laudes	202
Ad Primam	212
Ad Tertiam	213
Ad Sextam	215
Ad Nonam	216
Ad Missam	218
Ad Processionem	230
Ad Vespertas	232
Ad denudationem Altarium	235

	pag.
Ad Mandatum	236
Ad Completorium	242
De Officio cum benedicitur Oleum catechumenorum et infirmorum et conficitur Chrisma	244
Feria VI in Parasceve:	
Ad Matutinum	259
Ad Laudes	287
Ad Missam Præsanctificatorum	295
Sabbato sancto:	
Ad Matutinum	344
Ad Laudes	369
Ad Benedictionem ignis	376
Ad Benedictionem cerei	377
Ad Prophetias	387
Ad Benedictionem fontis baptismalis	401
Ad Litanias	411
Ad Missam	414
Ad Vespertas	420
Ad Completorium	423
Dominica Resurrectionis:	
Ad Matutinum	430
Ad Laudes	447
Ad Primam	455
Ad Tertiam	461
Ad aspersionem aquæ benedictæ	465
Ad Missam	466
Ad Sextam	478
Ad Nonam	482
Ad Vespertas	485
Ad Completorium	495
Feria II De II die infra Octavam Paschæ:	
Ad Missam	499
Ad Vespertas	504
Feria III De III die infra Octavam Paschæ:	
Ad Missam	505
Ad Vespertas	509
Appendix I: Festa duplia et semiduplicia ad modum simplicis recolenda	510
Appendix II: Toni Communes Officii et Missæ	
I In principio Horarum	527
II Toni Psalmorum	529
III Toni Versiculorum	532
IV Toni Absolutionum et Benedictionum	534

	pag.
V Tonus Lectionis:	
Tonus communis	535
Tonus Prophetiæ	537
Tonus sollemnis ad libitum	537
Tonus Lectionis brevis	538
VI Tonus Capituli	538
VII Toni Orationum:	
Tonus festivus	539
Tonus ferialis	540
VIII In fine Horarum	541
IX Tonus Epistolæ	541
X Tonus Evangelii	541
XI Pro Missis Pontificalibus:	
Tonus „Confiteor“	543
Tonus Benedictionis Pontificalis	544

